

अथ श्रीपाद्मे महापुराणे सप्तमं क्रियारवंडं प्रारभ्यते

अथ प्रथमोऽध्यायः

श्रीगणेशाय नमः

अथ क्रियायोगसारखण्डमारभ्यते

लक्ष्मीनाथपदारविंदयुगलंब्रह्मेश्वराद्यामरश्रेणीनम्रशिरोलिरोलिमात्रमलं
वंदामहेसंततम्

भक्त्यायोगिमनस्तडागसुषमासंदोहपुष्यत्तमंगङ्गाभ्योमकरंदविन्दुनिकरंसंसार
दुःखापहम् १

योमूर्तीर्बहुधाविधायभगवान्नन्नशेषंजगद्यत्पादार्चनतत्परानहिपुनर्मञ्जितिविश्व
र्णवे

सर्वप्राणिहृदंबुजेषुवसतिर्यस्यप्रभोः

संततंरम्यक्रोडवपुर्धरायहरयेदेवायतस्मैनमः २

वेदेभ्यउद्धृत्यसमस्तधर्मान्योऽयपुराणेषुजगाददेवः

व्यासस्वरूपेणजगद्वितायवंदेतमेतंकमलासमेतम् ३

एकदामुनयः सर्वेसर्वलोकहितैषिणः

सुरम्येनैमिषारणयेगोष्ठीचक्रुर्मनोरमाम् ४

तत्रांतरेमहातेजाव्यासशिष्योमहायशाः

सूतः शिष्यगणैर्युक्तःसमायातोहरिंस्मरन् ५

तमायांतंसमालोक्यसूतंशास्त्रार्थपारगम्

नेमुःसर्वेसमुत्थायशौनकाद्यास्तपोधनाः ६

सोऽपितान्सहस्राभक्त्यामुनीन्परमवैष्णवान्

ननामदंडवद्दूमौसर्वधर्मविदांवरः ७

वरासनेमहाबुद्धिस्तैर्दत्तेमुनिसत्तमैः

उवासहमुनिर्मध्येसर्वैःशिष्यगणैर्वृतः ८

तत्रोपविष्टंतंसूतंशौनकोमुनिसत्तमः

बद्धाञ्जलिरिमांवाचमुवाचविनयान्वितः ९

शौनकउवाच-

महर्षेसूतसर्वज्ञकलिकालेसमागते

केनोपायेनभगवन्भूरिभक्तिर्भवेन्नृणाम् १०

कलौसर्वेभविष्यंतिपापकर्मरताजनाः
 वेदविद्याविहीनाश्चतेषांश्रेयःकथंभवेत् ११
 कलावन्नगताःप्राणालोकाः स्वल्पायुषस्तथा
 निर्धनाश्चभविष्यंतिनानादुःखप्रपीडिताः १२
 प्रयाससाध्यंसुकृतंशास्त्रेषुक्रियतेद्विज
 तस्मात्केऽपिकरिष्यंतिकलौनसुकृतंजनाः १३
 सुकृतेषुविनष्टेषुप्रवृत्तेपापकर्मणि
 सवंशाःप्रलयंसर्वेगमिष्यंतिदुराशयाः १४
 स्वल्पश्रैरल्पवित्तैरल्पकालैश्चसत्तम
 यथाभवेन्महापुरायंतद्वैकथयसूतज १५
 यस्योपदेशतः पुरायंपापंवाकुर्वतेजनाः
 सतद्भागीभवेन्मत्येतिशास्त्रेषुनिश्चितम् १६
 पुरायोपदेशःसदयः कैतवैश्विवर्जितः
 पापमार्गविरोधीचचत्वारः केशवोपमाः १७
 ज्ञानंसंप्राप्यसंसारेयः परेभ्योनयच्छति
 ज्ञानरूपीहरिस्तस्मैप्रसन्नइवनेत्रते १८
 ज्ञानरैश्वररैश्वरसंतोषकृन्नरः
 सज्जेयः सुमतिर्नूनंनररूपधरोहरिः १९
 त्वमेवमुनिशार्दूलवेदवेदाङ्गपारगः
 त्वदृतेनहिवक्ताऽन्योयतस्त्वंव्यासशासितः २०
 सूतउवाच-
 धन्योऽसित्वंमुनिश्रेष्ठत्वमेववैष्णवाग्रणीः
 यतःसमस्तलोकानांहितंवाञ्छसिसर्वदा २१
 शृणुशौनकवद्यामियत्वयाश्रोतुमिच्छितम्
 सर्वलोकहितार्थायवैष्णवानांविशेषतः २२
 पृष्ठोजैमिनिनासर्वयदुवाचशृणुष्वतत्
 महर्षिर्जैमिनिर्नामयोगाभ्यासरतःसदा २३
 प्रणम्यशिरसाव्यासंप्रच्छमुनिसत्तमः
 जैमिनिरुवाच-
 भगवन्सर्वधर्मज्ञव्याससत्यवतीसुत २४

कलौकस्माद्वेन्मोक्षस्तन्माचद्वमूलतः
 सुतउवाच-
 जैमिनेर्वचनंश्रुत्वाव्यासः संतुष्टमानसः २५
 प्रारेभेमुनिशार्दूलकथांमंगलसंयुताम्
 व्यासउवाच-
 जैमिनेमुनिशार्दूलधन्योऽसित्वंमहामते २६
 नारायणकथांश्रोतुंयतोवांछसिसर्वदा
 सत्कथाश्रवणेबुद्धिर्यस्ययस्यप्रवर्तते २७
 तस्यतस्यभवेज्ञानंज्ञानंमोक्षप्रदंविदुः
 नवैष्णवकथायस्मैरोचतेपापिनेभुवि २८
 वृथैवसृष्टाविधिनाभूमिर्भारवतीकृता
 कथायैजगतीवकुंश्लाध्यतेवैष्णवैर्ज्ञैः २९
 तांमिथ्यामिवयोवक्तिसज्जेयःपापिनांवरः
 यस्मिन्दिनेमुनिश्रेष्ठश्रूयतेनहरेः कथा ३०
 तद्विनंदुर्दिनंमन्येघनच्छन्नंनदुर्दिनम्
 यत्रयत्रमहीभागेवैष्णवीवर्ततेकथा ३१
 सांनिध्यंतत्रभगवान्नजहातिकदाचन
 योवैष्णवकथारम्भेविघ्नकृन्मानवोभवेत् ३२
 तमेवशप्त्वाभगवान् दैवतैः सहगच्छति
 प्रभावंवासुदेवस्य श्रुत्वाहृष्यंतियेजनाः ३३
 ज्ञेयास्तएवदेवांशाः पूज्यादृश्याश्वसत्तमाः
 नारायणप्रभावंयेश्रुत्वाचोपहसंतिवै ३४
 तेविज्ञेयादानवांशानरानरकभागिनः
 तत्रतीर्थानिसर्वाणिंगङ्गादीनिद्विजोत्तम ३५
 देवर्षयश्चदेवाश्चमुनयश्चतपोधनाः
 शृणवतांलोकसंघानांपापव्याधिविनाशनी ३६
 नारायणकथायत्रवर्ततेप्रतिवासरम्
 मुनेक्रियायोगसारंबह्वर्थपापनाशनम् ३७
 नारायणकथोपेतंसेतिहासंनिशामय ३८

इति श्रीपाद्महापुराणेक्रियायोगसारेजैमिनिव्याससंवादेप्रथमोऽध्यायः १

द्वितीयोऽध्यायः

व्यासउवाच-

सृष्टेरादौमहाविष्णुः सिसृक्षुः सकलं जगत्
 स्त्रष्टापाताच संहर्ता त्रिंमूर्तिरभवत्स्वयम् १
 सृष्ट्यर्थमस्यजगतः स सर्जब्रह्मसंज्ञकम्
 दक्षिणां गत आत्मानमात्मनाश्रेष्ठपूरुषः २
 ततस्तु पालनार्थाय जगतो जगतीपतिः
 विष्णुं स सर्जवामांशान्निजांशं केशवं मुने ३
 अथ संहरणार्थाय जगतो रुद्रमव्ययम्
 मुने स सर्जमध्यांगात्कृतपद्मालयः प्रभुः ४
 रजः सत्वं तमश्चेति पुरुषं त्रिगुणात्मकम्
 वदंति केचिद् ब्रह्माणं विष्णुं केचिद्विशंकरम् ५
 एको विष्णुस्त्रिधाभूत्वा सृजत्यत्तिच पातिच
 तस्माद्देदोनकर्तव्यस्त्रिषुलोकेषु सत्तमैः ६
 आद्या प्रकृतिरेतस्य महाविष्णोः परात्मनः
 निदानं भूतविश्वस्य विद्याविद्येति गीयते ७
 भावाभावस्वरूपासाजगद्धेतुः सनातनी
 ब्राह्मीलद्मीरम्बिकेति त्रिमूर्तिः सहस्राभवत् ८
 सृष्टिस्थितिविनाशेषु यांनियोज्यतो मुने
 आद्यांचैवाद्यपुरुषस्तत्रैवांतरधीयत ९
 यस्याज्ञयाततो ब्रह्मामहाभूतान्ससर्जह
 पृथिव्याकाशवाय्वं बुवह्नीन्पञ्चसमाधिना १०
 भूर्भुवः स्वस्तथा चैव महश्चैव जनस्तथा
 तपश्च सत्यमित्यादीन्सृष्टवान्कमलासनः ११
 अतलं सृष्टवान्ब्रह्माततोऽधोवितलं द्विज
 ततोऽधसुतलं चैव ततोऽधश्चतलातलम् १२
 महातलमधस्तस्मात्ततोऽधश्चरसातलम्
 तस्मादधश्च पातालं लोकानेवं यथाक्रमम् १३
 देवतानां निवासार्थरक्षसानुं महागिरिम्
 सृष्टवान्पृथिवीमध्ये जाम्बूनदसमुज्ज्वलम् १४

मंदरं चरमं चैवत्रिकूटमुदयाचलम्
 अन्यांश्वपर्वतांश्वैवसृष्टवान्विविधानपि १५
 लोकालोकस्ततश्वैवतन्मध्येसप्तसागराः
 सप्तद्वीपाश्वविप्रेन्द्रपरमेशस्वयंभुवा १६
 जम्बुद्वीपोद्विजश्रेष्ठद्वीपश्वप्लक्षसंहितः
 विज्ञेयोद्विगुणस्तस्माच्छाल्मलोद्विगुणस्ततः १७
 तेचप्लक्षादयोद्वीपाः सर्वभागसमन्विताः
 समस्तगुणसंयुक्तादेवदेवर्षिमूर्तयः १८
 सप्तद्वीपाइमेविप्रसप्तसागरवेष्टिताः
 तेषांनामानिवद्यामिसागराणांनिशामय १९
 लवणे क्षुसुरासर्पिर्दधिदुग्धजलांतकाः
 एतेसमुद्रादेवर्षेषु पूर्वस्माच्चपरः पराः २०
 विज्ञेयाद्विगुणाः सर्वआलोकालोकपर्वताः
 द्वीपेद्वीपेततो ब्रह्मावृक्षगुल्मलतादिकान् २१
 तिर्यग्योनिगताञ्जतून्सृष्टवान्द्विजसत्तम
 अथदेवान्मनुष्यांश्वनागान्विद्याधरांस्तथा २२
 क्रमात्सर्जपुत्रांश्वततोदक्षादिकान्मुनीन्
 ब्रह्मक्षत्रियविद्शूद्रानन्यांश्वैवांत्यजांस्तथा २३
 तेषांचर्वतनादीनिसृष्टवान्सप्रजापतिः
 हेमाद्रिदक्षिणं यद्वैविंध्याद्रेषु तरंतथा २४
 आहुस्तद्वारतंवर्षशुभाशुभफलप्रदम्
 आसाद्यभारतेवर्षेयेजन्मनिनरोत्तमाः २५
 धर्मकर्माणिकुर्वतितेसर्वेकेशवोपमाः
 कर्मभूमौकृतंकर्मशुभंवाशुभमेववा २६
 तत्फलं भुंजतेलोकोभोगभूमिषुसत्तम
 कर्मभूमिंसमागत्योधर्मकर्मसूद्यतः २७
 नचतेनसमः कोऽपित्रिषुलोकेषु विद्यते
 तस्यस्यात्सफलं जन्मजीवितं च सुजीवितम् २८
 श्रीनारायणसेवायांमतिर्यस्यनविद्यते
 जन्मकोट्यजितैः पुण्यैः संसारैकाधिनायके २९

नारायणेदेवदेवेभक्तिःस्यात्सुदृढानृणाम्
 समस्तसुखदश्चापिसश्लाध्योनिर्भयोऽपि ३०
 त्याज्यःसदेशः सहसानातिष्ठेद्यत्रवैष्णवः
 जन्मांतरार्जितंपापंस्वल्पंवायदिवावहु ३१
 तत्काणात्क्यमाप्नोतिभगवद्भक्तदर्शनात्
 वैष्णवांघ्रिजलंयस्तुसमस्तपातकापहम् ३२
 वहेत्स्वशिरसाभक्त्यागङ्गास्त्रानेनतस्यकिम्
 मुहूर्तमपियः कुर्यात्सङ्घंभागवतैः सह ३३
 समुच्यतेसर्वपापैर्ब्रह्महत्यामुखैरपि
 धर्मकर्माणिविप्रेन्द्रक्रियंतेयानिकानिच ३४
 भगवद्भक्तपुरतस्तानिस्युरक्षयाणिच
 मुहूर्तवामुहूर्तार्द्ध्यत्रिष्ठंतिवैष्णवाः ३५
 सत्यंसत्यंपुनःसत्यंतत्तीर्थंतत्पोवनम्
 अन्नंवासलिलंवापिफलंवावैष्णवायच ३६
 यत्किंचिद्दीयतेविप्रतदानमक्षयंभवेत्
 समस्तदेवतारूपोवैष्णवः परिकीर्तिः ३७
 सचेत्संतोषितोयेनतोषिताः सर्वदेवताः
 संसारेऽस्मिन्महाघोरेनानादुःखसमन्विते ३८
 भगवद्भक्तपुरुषःकदाचिन्नावसीदति
 तस्मात्वमपिविप्रेन्द्रक्रियायोगेनकेशवम् ३९
 समाराध्यसदाभक्त्यावजविष्णोःपदंपरम्
 सूतउवाच-
 तदेतद्वचनंश्रुत्वाकानीनस्यमहात्मनः ४०
 शिरसांजलिमादायजैमिनिः पर्यपृच्छत
 जैमिनिरुवाच-
 भगवद्भक्तमाहात्म्यंत्वयाप्रोक्तंपुनः पुनः ४१
 गुरोकिंलक्षणंतेषांतत्सर्वब्रूहिसांप्रतम्
 कथंवावैष्णवालोकाज्ञातव्यामुनिसत्तम ४२
 आदितोब्रूहितत्सर्वयदितेमय्यनुग्रहः
 व्यासउवाच-

मधुकैटभयोः पूर्वहतयोर्वेधसास्वयम् ४३
 पृष्ठोयदाहभगवांस्तन्निशामयवेद्यहम्
 कल्पांतेरुद्ररूपेण संहार्यसकलंजगत् ४४
 स्वयमेकश्चभगवान्सुष्वापयोगमायया
 सुमेतस्मिन्भगवतियोगनिद्राविमोहिते
 अभवत्पृथिवीसर्वासलिलौघपरिप्लुता ४५
 अतोब्रह्माजगत्स्वष्टातन्नाभिकमलोपरि
 तमादिपुरुषं ध्यात्वातस्थौतदृतमानसः ४६
 तस्मिन्कालेमहाघोरेविष्णोः कर्णमलाद्विवज
 जातौ महासुरौ घोरै मधुकैटभसंज्ञितौ ४७
 अंतरिक्षेभ्रमंतौ तौदानवावतिदारुणौ
 श्रीविष्णोर्नाभिकमलेब्रह्माणंतावपश्यताम् ४८
 तं हंतुमथैत्यौ तौ महाबलपराक्रमौ
 उद्यमंचक्रतुर्विप्रक्रोधसंरक्तलोचनौ ४९
 ततो ब्रह्माजगत्स्वष्टाविचिंत्यतद्वधं हदा
 योगनिद्रांभगवतीं तुष्टावश्लदण्यागिरा ५०
 तस्यस्तवं समाकर्ण्य ब्रह्मणः परमेष्ठिनः
 उवाचेतिवचः प्रीत्याकिंतेऽभिमतमुच्यताम् ५१
 ब्रह्मोवाच-
 अत्युग्रदानवावेतौ हंतुं मांकृतनिश्चयौ
 माययामोहयक्षिप्रत्रातारमच्युतं त्यज ५२
 ततो भागवतीनिद्रामहाविष्णुं तमत्यजत्
 दानवाभ्यां ततस्ताभ्यामंतरिक्षेकृपामयः ५३
 युयुधेबाहुयुद्धेन शरणागतवत्सलः
 पञ्चवर्षसहस्राणि कृत्वा युद्धं सुदारुणम् ५४
 विजयं नागमत्कोऽपिनचकोऽपिपराभवम्
 अथ तौदानवौ तत्र महामायाविमोहितौ ५५
 वरं वृशिवतिचास्मत्तोऽगदतांकेशवं प्रति
 ततः प्रहस्यदेवेशउवाचेतिवचोद्विज ५६
 यदितुष्टौ च वादैत्यौ मद्वध्यौ भवतं द्वुतौ

ततस्तौदानवौघोरौभगवंतंजनार्दनम् ५७
 इत्यूचतुर्महामायौमहामायाविमोहितौ
 अयमेववरोदत्तोभवतेनात्रसंशयः ५८
 मारयावांविनावारिमहीयत्रजनार्दन
 महासुरौततस्तौतुआनीयजघनंप्रति ५९
 निहतौसहसाविप्रचित्रयाचक्रधारया
 चक्रिणानिहतौदृष्टादानवौमधुकैटभौ
 तुष्टावदेवदेवेशंब्रह्माविगतसाध्वसः ६०
ब्रह्मोवाच-
 नमोनमस्तेपरमेश्वरायप्रपन्नसर्वार्तिविनाशनाय
 नमोनमस्तेत्रिगुणात्मकायनारायणायामितविक्रमाय ६१
 त्वत्पादपाथोजयुगंप्रपन्नाजनाःक्वचिन्नोविपदंमनुष्याः
 एतन्मयाज्ञातमनंतकीर्तेसद्योहतेयंमहतीममापत् ६२
 योगेश्वरोऽसिसदयोऽसिजगत्रयेशत्वंदेवदेवशरणागतपालकेश
 त्वंनिर्दयोऽरिनिकरस्यविनाशनेषुयद्रक्षितोऽहमसुरौनिहतौत्वयैतौ ६३
 यद्यप्यत्यंतकठिनौमधुकैटभौतौमन्येतथापिस्वजनाविहचेतसाहम्
 यस्मात्स्वजीवनविनाश वरप्रदानैः संतोषितोऽखिलशुभप्रदईश्वरस्त्वम् ६४
 रम्यजगत्रयमिदंपुरुषस्यतस्यनश्यंतिसर्वरिपवः स्वकुलैःसमेताः
 वृद्धिंब्रजंतिसुहृदोऽखिलबांधवाश्वयंपश्यसित्वमरेशदयाभिरत्र ६५
 लक्ष्मीमुखांबुजमधुव्रतदेवदेवसंसारलोकभयशोकविनाशकारिन्
 त्वद्वारुपादकमलद्वयमाश्रयंतंमांपाहिनाथकृपयासततंमस्ते ६६
 प्रसीदपुण्डरीकाङ्क्षप्रसीदकमलेश्वर
 प्रसीदसर्वभूतेशविश्वंभरनमोस्तुते ६७
 नमस्तेभक्ततुष्टायनमस्तेभक्तिदायिने
 नमस्तेज्ञानरूपायशरणंमेभवानघ ६८
 नमस्तुभ्यंनमस्तुभ्यंनमस्तुभ्यंनमोनमः
 परित्राहिपरित्राहिपरित्राहिजगन्मय ६९
व्यासउवाच-
 एतैरन्यैरपिस्तोत्रैर्ब्रह्मणालोककारिणा
 स्तुतः सदेवोभगवान् परमांप्रीतिमाययौ ७०

श्रीभगवानुवाच -

स्तोत्रेणानेनतेभक्त्यातुष्टोऽस्मिकमलासन
किमस्त्यभिमतंबूहितत्तेदास्याम्यहंभुवि ७१

ब्रह्मोवाच-

यदितुष्टोऽसिदेवेशकरुणाब्धे जगन्मय
नापदस्तवभक्तानांभवंत्वितिवरोमम ७२

श्रीभगवानुवाच-

एवमस्तुसुरश्रेष्ठदत्तोऽयतेमयावरः
मद्भक्तस्यकदाप्यापन्नभवेत्क्षितिमण्डले ७३

वैष्णवानांशरीरेषुसततनिवसाम्यहम्
लभंतेनापदस्तस्मात्कदाचिद्वैष्णवानराः ७४

ब्रह्मोवाच-

सर्वमेवजगन्नाथत्वयादत्तंसंशयः
यद्येतौचमहादैत्यौसंग्रामेविनिपातितौ ७५

कियत्कालंसमासाद्यस्तोत्रेणानेनवैप्रभो

स्तौतित्वांपरयाभक्त्यातस्य त्राताभविष्यसि ७६

अहोध्यानैरपिध्यातुंदेवैस्त्वंनहिशक्यसे

सत्वंवैष्णवदेहेषुभ्रमसीत्यद्भूतंमहत् ७७

क्षणमात्रमपिस्वामिंस्त्वयितुष्टेनकिं भवेत्

सत्वंवैष्णवसंगेनभ्रमसीत्यद्भूतंमहत् ७८

कैवैष्णवाः कैटभारेकिंवातेषांचलक्षणम्

कथंज्ञेयास्तुतेसर्वेतन्मेकथयकेशव ७९

श्रीभगवानुवाच-

वैष्णवानांलक्षणनिकल्पकोटिशतैरपि
सम्यग्वकुंनशक्तोऽस्मिसंक्षेपाच्छृणुसत्तम ८०

संसारोवैष्णवाधीनोदेवा वैष्णवपालिताः

अहंचवैष्णवाधीनस्तस्माच्छेष्टाश्वैष्णवाः ८१

क्षणमात्रमपिब्रह्मन्विहायवैष्णवंजनम्

तिष्ठामिनाहमन्यत्रवैष्णवाममबांधवाः ८२

कामक्रोधविहीनायेहिंसादंभविवर्जिताः

लोभमोहविहीनाश्चेयास्तेवैष्णवाजनाः ८३
 अमत्सरादयायुक्ताः सर्वभूतहितैषिणः
 सत्योक्तिभाषिणश्चैवविज्ञेयास्तेचवैष्णवाः ८४
 धर्मोपदेशिनश्चैवधर्माचारधरास्तथा
 गुरुशुश्रूषिणश्चैवविज्ञेयास्तेचवैष्णवाः ८५
 समानंयेचपश्यन्तित्वांचमांचमहेश्वरम्
 कुर्वन्तिपूजामतिथेर्जेयास्तेवैष्णवाजनाः ८६
 वेदविद्यानिरुक्तायेविप्रभक्तिरताःसदा
 नपुंसकाः परस्त्रीषुज्ञेयास्तेवैष्णवाजनाः ८७
 एकादशीव्रतंयेचभक्तिभावेनकुर्वते
 गायंतिममनामानिज्ञेयास्तेवैष्णवाजनाः ८८
 देवायतनकर्तारस्तुलसीमाल्यधारकाः
 पद्माक्षधारिणोयेचज्ञेयास्तेवैष्णवाजनाः ८९
 शङ्खचक्रगदापद्मैरङ्गितानिममायुधैः
 ब्रह्मन्येषांशरीराणिज्ञेयास्तेवैष्णवाजनाः ९०
 धात्रीफलस्वजोयेषांगलेषुकमलासन
 मांपूजयंतितत्पत्रैर्जेयास्तेवैष्णवाजनाः ९१
 तुलसीमूलमृद्भिश्चतिलकानिनयंतिये
 तुलसीकाष्ठपंकैश्चज्ञेया स्तेवैष्णवाजनाः ९२
 गङ्गास्नानरतायेचगङ्गानामपरायणाः
 गङ्गामाहात्म्यवक्तारोज्ञेयास्तेवैष्णवाजनाः ९३
 शालग्रामशिलायेषांगृहेवसतिसर्वदा
 शास्त्रंभागवतंचैवज्ञेयास्तेवैष्णवाजनाः ९४
 संमार्जयंतियेनित्यंमस्थानानिसत्तम
 दीपंयच्छंतितत्रैवज्ञेयास्तेवैष्णवाजनाः ९५
 शीर्णमिन्मन्दिरंयेचकुर्वन्तिनूतनंपुनः
 तत्रायतनशोभांचज्ञेयास्तेवैष्णवाजनाः ९६
 अभयंयेचयच्छन्तिभीरुभ्यश्चतुरानन
 विद्यादानंचविप्रेभ्योज्ञेयास्तेवैष्णवाजनाः ९७
 मत्पादसलिलैर्येषांसिक्तानिमस्तकानिच

ममनैवेद्यमशनन्तिज्ञेयास्तेवैष्णवाजनाः ६८
 चुतृटप्रपीडितेभ्यश्चयेयच्छंत्यन्नमंबुच
 कुर्युर्योगशुश्रूषांज्ञेयास्तेवैष्णवाजनाः ६९
 आरामकारिणोयेचपिप्लारोहिणोऽपिच
 गोसेवांयेचकुर्वन्तिज्ञेयास्तेवैष्णवाजनाः १००
 अत्यन्तभक्तायेब्रह्मन्पितृयज्ञंप्रकुर्वते
 कुर्वन्तिदीनशुश्रूषांज्ञेयास्तेवैष्णवाजनाः १०१
 तडागग्रामकर्तारः कन्यादानरताश्चये
 सेवंतेष्वशुरौयेचज्ञेयास्तेवैष्णवाजनाः १०२
 सेवंतेज्येष्ठभगिनींज्येष्ठभ्रातरमेवच
 परनिंदानकुर्वतिज्ञेयास्तेवैष्णवाजनाः १०३
 वैष्णवेषुगुणाः सर्वेदोषलेशोनविद्यते
 तस्माद्यतुमुखत्वंचवैष्णवोभवसांप्रतम् १०४
 समाधयमांनित्यंक्रियायोगैःप्रजापते
 सर्वमेवाशुभद्रंतेभविष्यतिनसंशयः १०५
 देवस्वंब्राह्मणद्रव्यंपरस्वंचचतुर्मुख
 पश्यन्तिविषवद्येचज्ञेयास्तेवैष्णवाजनाः १०६
 पाखंडभक्तिरहिताः शिवभक्तिपरायणाः
 चतुर्दशीवतरताज्ञेयास्तेवैष्णवाजनाः १०७
 बहुनात्रकिमुक्तेनभाषितेनपुनः पुनः
 ममाचार्येचकुर्वतिविज्ञेयास्तेचवैष्णवाः १०८
 भूयः पूर्वस्थितमिवसृज्यतांसकलंजगत्
 इत्युक्त्वांतर्दधेदेवस्तत्रैवपरमेश्वरः १०९
 ततस्तुपूर्ववद्ब्रह्मासृष्टवान्सकलंजगत्
 क्रियायोगैर्हर्षिंचेष्टाजगामपरमंपदम् ११०
 येपठंतीममध्यायं भक्त्यानारायणाग्रतः
 सर्वपापविनिर्मुक्ताश्रन्तेयान्तिहरेगृहम् १११
 इति श्रीपाद्महापुराणेक्रियायोगसारेद्वितीयोऽध्यायः २

तृतीयोऽध्यायः

जैमिनिरुवाच-

क्रियायोगस्यतत्वंमेबूहिव्यासमहामते
क्रियायोगमहंशातुमिच्छामिभवदग्रतः १

व्यास उवाच-

शरीरंमानुषंविप्रदुर्लभंचात्रभूतले
धीरः शरीरमासाद्यमोक्षार्थंयोगमभ्यसेत् २
क्रियायोगध्यानयोगावुभौयोगौप्रकीर्तितौ
तयोराद्यः क्रियायोगः कुर्वतांसर्वकामदः ३
गङ्गाश्रीर्विष्णुपूजाचदानानिद्विजसत्तम
ब्राह्मणानांतथाभक्तिर्भक्तिरेकादशीव्रते ४
धात्रीतुलस्योर्भक्तिश्वतथाचातिथिपूजनम्
क्रियायोगाङ्गभूतानिप्रोक्तानीतिसमासतः ५
क्रियायोगादृतेविप्रध्यानयोगेनसिद्ध्यति
क्रियायोगरतोयातितद्विष्णोःपरमंपदम् ६

जैमिनिरुवाच-

क्रियायोगाङ्गभूतानियानिप्रोक्तानिभोःप्रभो
तन्महात्म्यानिकथययदिभोमय्यनुग्रहः ७
गङ्गायाः केगुणाब्रह्मन्विष्णुपूजाफलं चकिम्
श्रेष्ठानिकानिदानानिकावाभक्तिर्द्विजन्मनाम् ८
एकादश्याःफलंकिंबाधात्रीभक्तिश्वकीदृशी
तुलस्याःकीदृशीभक्तिः किंवाचातिथिपूजनम् ९
एतत्सर्वमुनेबूहिश्रोतुमस्तिममादरः
त्वत्तोऽन्यकथितुंकोऽपिनशक्नोतिजगत्रये १०

व्यासउवाच-

साधुसाधुद्विजश्रेष्ठमनस्तेविमलंध्रुवम्
यतोगुह्यकथामेतां श्रोतुंश्रद्धाचकौतुकम् ११
भागीरथ्यागुणंसम्यक्थितुंनहिशक्यते
तस्मात्समासतोवद्ये श्रूयतामेकचेतसा १२
गङ्गेत्यक्षरयुग्मंचजपत्यत्यन्तकोमलम्

मन्येवजेतथाप्येनोमहाभूतरसायनम् १३
 सर्वत्रसुलभागङ्गात्रिषुस्थानेषुदुर्लभा
 गङ्गाद्वारे प्रयागेचगङ्गासागरसङ्गमे १४
 सवासवाःसुराः सर्वेगङ्गाद्वारामनोरमम्
 समागत्यप्रकुर्वन्ति स्नानदानादिकं मुने १५
 दैवयोगान्मुनेतत्रयेत्यजंतिकलैवरम्
 मनुष्यपशुकीटाद्यालभंतेपरमं पदम् १६
 अत्रेतिहासंविप्रर्षेकथ्यमानं मयाशुणु
 सम्यक्छ्रवणमात्रेण सर्वपापैः प्रमुच्यते १७
 मनोभद्रोनामराजासोमवंशसमुद्भवः
 पूर्वमासीञ्जगत्यस्मिन्बलवान्सर्वधर्मवित् १८
 तस्यहेमप्रभानाममहिषीप्रियवादिनी
 पतिव्रतामहाभागासर्वलक्षणसंयुता १९
 सराजासमरेहत्वासकलानेवशात्रवान्
 शशासपृथिवीं कृत्स्नां साब्धिद्वीपां महाबलः २०
 सएकदामहीपालः समाहूयस्वमंत्रिणः
 उवाचेदं वचः प्रीत्यासभामध्येमहायशाः २१
 मनोभद्रउवाच-
 अमात्याः पृथिवीसर्वामयेयं परिपालिता
 निहतारिपवः सर्वेसपुत्रबलवाहनाः २२
 पालितानिस्वगोत्राणिदानैर्विप्राश्वतोषिताः
 शिष्टाश्वत्रिदशाः सर्वेसपुत्रबलवाहनाः २३
 पालितानिस्वगोत्राणियज्ञैः सर्वैः सदक्षिणैः
 एतद्विजरयासर्वमहत्यामेबलं हतम् २४
 कर्माणिकानि चित्कर्तुनहिशक्नोमिदुर्बलः
 सामर्थ्यहीनेपुरुषेराजश्रीनर्हिशोभते २५
 सर्वाभरणसंयुक्तावृद्धाङ्गाइवकामिनी
 तावद्विभ्यति सर्वेऽपिशत्रवः पृथिवीतले २६
 यावद्विगतसामर्थ्यनैच्छन्तिचारुचक्षुषा
 समस्तगुणसम्पन्नामपितद्रुतमानसम् २७

पृथ्वीत्यजेन्नपंवृद्धंस्वैरिणीपालितायथा
 भक्तिलभ्यागुणः सर्वे गुणलभ्यं महद्यशः २८
 निःश्रेयसंदानलभ्यं बललभ्यातुमेदिनी
 सामर्थ्यहीनः कृपणो निश्चितो रिपुशासने २९
 मूर्खमात्रवचो ग्राही सनृपः शत्रुनंदनः
 ततोऽहसकलं राज्यं विभज्य वरमंत्रिणः ३०
 दातुमिच्छामि पुत्राभ्यां युष्माभिर्यदिमन्यते
 मन्त्रिणऊचुः -
 यदेतद्वचनं प्रोक्तं त्वयानीति विदानृप ३१
 तदेव मतमस्माकं सदे होनात्र विद्यते
 अथायातौ नृपादे शात्संसदं प्रतिसत्तमौ ३२
 वीरभद्रयशो भद्रनामानौ तनयाबुभौ
 तौ च सर्वगुणो पैतौ कुमारौ प्रियवादिनौ ३३
 पितृभक्तौ सदाशांतौ बलिनौ धर्मतत्परौ
 ततः सभूपः सहसाराजनीति विदां वरः ३४
 विभज्य सकलं राज्यं दौता भ्यां कुतूहलात्
 अत्रांते रेगृध्रएकः स्वकीयस्त्री समन्वितः ३५
 आगत्य तत्सभामध्ये उपविष्टो द्विजोत्तमाः
 तावागतौ समालोक्य पद्मिणावति हर्षितौ ३६
 राजाहयुवयोः कस्माच्छुभागमनमुच्यताम्
 गृध्रउवाच -
 गृध्रोऽहपृथिवीपालममेयं स्त्रीपरंतपः ३७
 आगतोऽस्मिमुदाद्रष्टुं संपदं पुत्रयोस्तव
 एतयोर्महतीदृष्टाविपत्तिः पूर्वजन्मनि ३८
 इहजन्मनि संपत्तिं द्रष्टुमावां समागतौ
 तस्यैतद्वचनं श्रुत्वा गृध्रस्य परमाद्भुतम्
 राजोवाच पुनर्विप्रविस्मयाविष्टमानसः ३९
 राजोवाच -
 अत्यद्भुतं वचो गृध्रत्वतः श्रुतमिदं मया
 एतयोः पूर्ववृत्तान्तो भवताज्ञायते कथम् ४०

यदिजानासितत्वेनपूर्ववृत्तांतमेतयोः
ब्रूहितर्हिंखगश्रेष्ठसर्वमेतदशेषतः ४१

गृध्रउवाच-

नृपतेवृषलावेतौयुगेद्वापरसंज्ञके
गरसंगरनामानौसत्यघोषसुतौस्थितौ ४२

एककालेचभूपालमृतौनिजगृहांतरे
ततोनेतुमिमौभूपदंष्ट्ररणोयमकिंकराः ४३

पाशहस्ताःसमायाताः कोटिकोटिसहस्रशः
बबंधुश्वर्मपाशेनद्वावेतौतौमदोद्धतौ ४४

निन्युश्वनिलयंमृत्योरतिदुर्गमवर्त्मना
इमौदृष्टाधर्मराजश्वित्रगुप्तमुवाचह ४५

एतयोः सकलंवृत्तंचित्रगुप्तविचार्यताम्
तस्याज्ञयाचित्रगुप्तः सर्वकर्मशुभाशुभम् ४६

मूलाद्विचारयामासततइत्याहचांतकम्
चित्रगुप्तउवाच-

सत्यमेतौमहाबाहोपुरायव्रतमहाशयौ ४७

अस्तिचेदुष्कृतंकिञ्चित्सर्वकर्मविलोकितम्
स्वयंदानंसमुत्सृज्यनहिदत्तंद्विजातये ४८

तेनैवकर्मणाराजन्निमौनरकगामिनौ
दातादानंसमुत्सृज्ययोनदद्याद्विजातये ४९

सयातिनरकंघोरंसर्वभूतभयावहम्
दाताहिनस्मरेदानंप्रतिग्राहीनयाचते ५०

उभयोर्नरकेवासोयावञ्चन्द्रदिवाकरौ
तस्मादिमौमहापापौब्रह्मस्वाहारिणौप्रभो ५१

नयंतुकिंकराःशीघ्रंनरकंप्रतिदारुणम् ५२

यमाज्ञयाततोदूताः संदष्टौष्ठपुटाःकुधा
चिद्विपुर्नरकेघोरेतावेतौपृथिवीपते ५३

तस्मिन्नेवदिनेराजन्ननयाभार्ययासह
यमदूतैः समागत्यनीतोऽहयममन्दिरम् ५४

मयापितत्कृतंकर्मतदाकर्णयभूपते

मूलात्सर्वप्रवद्यामिश्रगवतांविस्मयप्रदम् ५५
 पुरासीत्सर्वगोनामब्राह्मणोऽहमहाकुलः
 सौराष्ट्रदेशवासीचवेदवेदाङ्गपारगः ५६
 इयंमंजूकषानामममपतीयशस्त्रिनी
 पतिव्रतामहाभागापवित्रकुलसंभवा ५७
 प्रमत्तोऽहमहाभागविद्यायावयसाधनैः
 अवज्ञामनसापित्रोश्चकाराहंयुवैकदा ५८
 अहंभूरिसभाश्लाघ्योवनस्थः सर्वकर्मकृत्
 धनवान्सुन्दरोज्ञानीज्ञातिपोषणतत्परः ५९
 ममैवपुंसःपितरौतौचपापपरायणौ
 मुखरौदययाहीनौपाखंडिसङ्गलोलुपौ ६०
 पौरुषंजीवनंचैवधनंचैवकुलंतथा
 विद्याकीर्तिश्चसर्वस्वंपितृभ्यांविफलीकृतम् ६१
 एतद्विचिन्त्यमनसामयानृपमुहुर्मुहुः
 अवज्ञयापरित्यक्तापित्रोःसेवाशुभप्रदा ६२
 अनेनकर्मणाराजन्सदारोऽहयमाज्ञया
 विद्विसोनरकेदूतैर्यत्रतौपापिनांवरौ ६३
 एताभ्यांसहपापाभ्यां सदारेणमयानृप
 स्थितंचनरकेघोरेयावत्कालंशृणुष्वतत् ६४
 युगकोटिसहस्राणियुगकोटिशतानिच
 अनुभूतंमहादुःखंनरकस्यनृपोत्तम ६५
 नरकांतेततः सोऽहकांतयासहभूपते
 गृध्रपक्षकुलेजातौमृतमांसाशनौतथा ६६
 एतावपिचतौराजन्नरकांतगतैषिणौ
 जातौशलभयोर्वशेभोक्तुंफलंस्वकर्मणः ६७
 यदेताभ्यांकृतंकर्मराजञ्जलभजन्मनि
 तदाकर्ण्यवद्यामिश्रोतृणांविस्मयप्रदम् ६८
 एकदासुमहान्वायुःसमायातोमहीपते
 उड्डीयपातितौतेनगङ्गागर्भेसुनिर्मले ६९
 निपत्यगङ्गासलिलेकोमलाङ्गविमौतथा

जग्मतुः पञ्चतांसद्यः समस्तकलुषापहम् ७०
 ततोनेतुमिमौदूताआयाताश्चारुचक्षुषः
 आयातानिविमानानिसर्वभोगान्वितानिच ७१
 विमुक्तौसर्वपापेभ्यस्तुलसीमाल्यशोभितौ
 दिव्यंविमानमारुह्यगतौविष्णुपुरंप्रति ७२
 तावत्कालंस्थितौराजन्ब्रह्मणोऽव्यक्तजन्मनः
 ब्रह्माज्ञायासमायातौततइन्द्रपुरंप्रति ७३
 भुक्तवंतौसुखंत्रदुल्लभंयत्सुरैरपि
 तावत्कालंस्थितौराजन्भोक्तुंकृच्छ्रांवसुंधराम् ७४
 पवित्रेभवतोवंशेजातावेतौमहायशौ
 गङ्गायांत्यजतोदेहंभूयोजन्मनविद्यते ७५
 तथापिवसुधांभोक्तुंजातौपुण्यतमाविमौ
 चिरंभुक्त्वामहींकृत्स्नांपुत्रपौत्रसमन्वितौ ७६
 गङ्गामरणमासाद्ययोगिनामपिदुल्लभम्
 नारायणस्यसायुज्यमिमौभूपगमिष्यतः ७७
 एतत्सर्वमयाप्रोक्तंपूर्ववृत्तांतमेतयोः
 जातिस्मरप्रभावेननृपवर्गशिरोमणी ७८
 गङ्गामरणमासाद्यगतावेतौदशामिमाम्
 आवयोःकःपरित्राणंकरिष्यतिदुरात्मनोः ७९
 मित्रावज्ञामनुष्याणांनरकक्लेशदायिनी
 ममैवपृथिवीपालदृष्टाकेवलमेवतत् ८०
 पित्रभक्तिर्द्विजश्रेष्ठइहामुत्रचदुःखदा
 इहसंपद्विनाशायपरत्रनरकायच ८१
 वरंमन्येमहीपालब्रह्महत्यादिपातकम्
 कदाचिन्निष्कृतिस्तस्मादियंभवतिशाश्वती ८२
 दुःखार्जितंपुण्यवृक्षंसर्वक्लेशविनाशनम्
 पित्रवज्ञाकुठारेणच्छिंदंतिभुविमानवाः ८३
 यत्किञ्चिद्दीयतेराजन्पित्र्येवक्त्रेपरंतप
 तदशनातिस्वयंविष्णुः पितृरूपोहरिर्यतः ८४
 प्रत्यक्षादेवौपितरौसेवंतेयेत्वहर्निशम्

सर्वसिद्धिर्भवेत्तेषां प्रसादाज्ञगतीपते: ८५
 पितृभक्तिविहीनायेदिनं तिष्ठंति मानवाः
 तावत्कल्पसहस्रं तु तिष्ठंति नरकेजनाः ८६
 तस्मादिदं महादुःखं बभूव मम सांप्रतम्
 मोक्षं कदागमिष्यामि सदारोऽहनवेदितत् ८७
 व्यासउवाच—
 एतत्स्यवचः श्रुत्वा प्रगृह्य द्विजसत्तम
 बभूव हर्षितो राजा विस्मितश्च पुनः पुनः ८८
 राजोवाच—
 आंश्चर्यं हिवचो गृधश्रुतमेतन्मुखात्तव
 मम चैषां च हृदये प्रतीर्तिर्नहिजायते ८९
 अथांतरिक्षेवा गुच्छैरिति जातानृपोत्तम
 सत्यं सत्यं सत्यमिदं संदेहो नात्र विद्यते ९०
 ततः सपक्षीविप्रर्षेसहसा भार्यया सह
 गङ्गामाहात्म्यकथनात्पूर्वस्थित इवाभवत् ९१
 दिविदुंदुभयोनेदुर्जगुर्गन्धर्वसत्तमाः
 ननृतुश्चाप्सरोवर्गाह्यपतत्पुष्पवर्षणम् ९२
 विमानमागतं दिव्यं सर्वभोगसमन्वितम्
 समायातादूतगणाः प्रेषिताः कैटभद्रिषा ९३
 अथासौसर्वगोविप्रप्रियया सह भार्यया
 सद्योविमानमारुह्यजगाम भवनं हरेः ९४
 एतच्छ्रुत्वाद्भुतं कर्म सराजाद्विजसत्तम
 सपुत्रदारः सेवायां गङ्गायास्तत्परोऽभवत् ९५
 भागीरथ्यासमंतीर्थनास्ति वै भुवनत्रये
 यन्नामोद्घारणादेव सर्वगो मोक्षमाप्नुयात् ९६
 गङ्गाद्वारस्य माहात्म्यं कथितं तेद्विजोत्तम
 समस्तपापविध्वं सिकिमन्यच्छ्रोतु मिच्छसि ९७
 अध्यायमेतत्परमादरेण पठंति येदेव गृहे मनुष्याः
 शृणवं तियेच द्विजवर्गभक्तानश्यं तितेषां दुरितानि सद्यः ९८
 इति श्रीपद्मपुराणे क्रियायोगसारेतृतीयोऽध्यायः ३

चतुर्थोऽध्यायः

जैमिनिरुचवाच-

गङ्गाद्वारस्यमाहात्म्यंत्वप्रसादाच्छृतंमया
प्रयागस्यचमाहात्म्यमिदानींश्रोतुमिष्यसे १
गङ्गाब्धिसङ्गमस्यापिमाहात्म्यंकथ्यतांमुने
नसम्यक्थितुंकोऽपिशक्नोतित्वदृतेक्षितौ २

व्यासउवाच-

प्रयागस्यफलंवत्सगङ्गाब्धिसङ्गमस्यच
सम्यग्वकुंनशक्नोमिसंक्षेपाच्छ्रुयतांद्विज ३
कोटिब्रह्मारण्डमध्येषुयानितीर्थानिवैमुने
प्रयांतितानिसर्वाणिप्रयागप्रतिमांतुकिम् ४
गङ्गायायमुनायाश्वसरस्वत्याश्वसङ्गमे
प्रशंसंतिसुराः सर्वेब्रह्मविष्णुशिवादयः ५
मकरस्थेरवौमाघेस्नानंयेतत्रकुर्वते
तेषामागमनन्नास्तिविष्णुलोकात्कदाचन ६
गवांकोटिसहस्राणिवाजिमेधमुखाध्वराः
मेरुतुल्यसुवर्णानिदानान्यन्यानिचद्विज ७
कुरुक्षेत्रेपुष्करेचप्रभासेचगयासुच
हुत्वादत्वाचविप्रेभ्योयत्कलंप्राप्यतेबुधैः ८
माघेस्नात्वाप्रयागेतुतस्मात्कोटिगुणंभवेत्
तस्मात्समस्ततीर्थानांप्रयागः परमःस्मृतः ९
सिंहराशस्थितेसूर्येगोदावर्याद्विजोत्तम
चिरमुग्रतपस्तप्त्वास्नानदानवतादिभिः १०
वेदागमपुराणोक्तंयत्पुरायमक्षयंभवेत्
माघेस्नात्वाप्रयागेतुतत्पुरायनात्रसंशयः ११
फाल्गुनेकृष्णपक्षेतुचतुर्दश्यामुपोषितः
काश्यांयत्कलमाप्नोतितन्मेनिगदतःशृणु १२
कोटिजन्माजितैः पापैर्विमुक्तःसर्वरूपधृक
उद्धृत्यकोटिपुरुषाञ्छिवेनसहमोदते १३
माघेमासेप्रयागेतुस्नात्वासकृदपिद्विजः

कल्पकोटिशतंविष्णुंसंपूज्यान्यत्रयत्कलम् १४
 एकाहमपिसंपूज्यमकरस्थेदिवाकरे
 सत्यंसत्यमहंवच्चिसर्वमेवाक्षयंभवेत् १५
 यावद्विनंमाघमासेतत्रतिष्ठतिमानवः
 तावत्कल्पशतंविप्रमोदतेविष्णुनासह १६
 गङ्गायमुनयोस्तोयेस्नानंयेनकृतंसकृत्
 सद्यस्तदर्शनात्पापैर्मुच्यतेसर्वपातकैः १७
 तर्तुयदीच्छंतिजनाः संसाराब्धिंसुदुस्तरम्
 गङ्गायमुनयोःस्नात्वाभक्त्यापश्यन्तुमाधवम् १८
 यजंतिमानवास्तत्रयद्विष्टाकलेवरम्
 सद्योलभंतेविप्रर्षेतत्तदेवनसंशयः १९
 इतिहासमिहैवाहंकथयामिनिशामय
 यच्छ्रुत्वासर्वपापेभ्योमुक्तोभवतिमानवः २०
 प्रणिधिर्नामतत्रासीद्वैश्यएकोमहाधनी
 देवतातिथिपूजासुविप्रभक्त्येकतत्परः २१
 तस्यपद्मावतीनामधर्मपत्रीपतिव्रता
 चार्वङ्गीशीलयुक्ताचकुलजाप्रियवादिनी २२
 स्त्रीणांयोग्यागुणायेयेसृष्टाःश्रीपरमेष्ठिना
 तच्छरीरेगुणास्तेतेनिवसंतिद्विजोत्तम २३
 अथासौप्रणिधिर्वैश्यःसमादायधनंबहु
 वाणिज्यार्थेगतोविप्रशुभेलग्रेशुभेतिथौ २४
 धनाद्वर्मःप्रभवतिधनाद्विपुलंयशः
 धनात्कुलमवाप्नोतिभवेत्किंवाधनादृते २५
 धनहीनंजनंदृष्टासखापिवापलायते
 मेघःशरद्यंबुहीनः खंडंखंडंनयेन्महत् २६
 खादितुंप्राप्यतेयावत्तावदेवहिबांधवाः
 धनंयस्यकुलंतस्यबुद्धिस्तस्यसपंडितः २७
 अर्थैर्विहीनः पुरुषोजीवन्नपिमृतोपमः
 धर्मार्थविद्यार्जनतोमतिर्यस्यनिवर्तते २८
 ज्ञेयःसमूर्खःसुतरामधिकस्याधिकंफलम्

कर्तव्यः सततं धर्मश्चार्जितव्यं सदाधनम् २६
 शिक्षितव्यासदाविद्यापुंभिरेव विचक्षणैः
 दानाद्वनं च विद्याच वद्वते प्रतिवासरम् ३०
 धर्मस्तु वद्वते नैव रक्षते न विनानृणाम्
 काष्ठं तृणं तुषं वापि संप्राप्य न परित्यजेत् ३१
 पुमान्सं च यशीलोऽपि कदा चिन्नावसी दति
 ततोऽसौ प्रश्निधिर्वैश्यो नियोज्य स्त्रियमालये ३२
 गृहव्यापार निष्णातो वाणिज्ये न जगाम ह
 अथैकदा तस्य पती गृहीत्वो द्वर्तना दिकम् ३३
 सखीभिः सह विप्रर्षेजगाम स्नान हेतवे
 ततो धनुर्धर्जो नाम स्वयं च पातका श्रयः ३४
 निजेच्छया प्रकुर्वतीं स्नान कर्म दर्शताम्
 विकसत्स्वर्णं पुष्पाद्यां प्रफुल्लकमलाननाम् ३५
 मृगशावदृशं चारुपीनो न्नतपयोधराम्
 तां वैश्यपती मालोक्य श्वपचोऽसौ स्मरातुरः ३६
 उवाच प्रहसन्वाणीं निजमूर्तिमचिंतयन्
 धनुर्धर्जउवाच-
 कासिकल्याणि सुश्रोणि चारुहासि निसुन्दरि ३७
 मनोहरसि मेकस्मात्सुयौ वनरसैः प्रिये
 विशालजघने तन्विमयागुणवतासह ३८
 गुणवत्यात्वयासर्वसुखमत्यनुभूयताम्
 धनुर्धर्जवचः श्रुत्वा तस्याः सर्व्यस्ततो द्विज ३९
 ऊचुर्वाक्यं तथा क्रुद्धाः संदष्टदशनच्छदाः
 सर्व्यऊचुः-
 अरेमूढदुराचारदुराचारकुलोद्भव ४०
 पादनिष्ठेक्षणमपि नैतस्यास्ते प्रदीयते
 इयं पतिव्रतानारी धर्मकर्म परायणा ४१
 आत्मानं सुखमिच्छद्धिः पापदृष्टचानदृश्यते
 परस्त्रीमुखसौंदर्यं परद्रव्यं च सर्वदा ४२
 दृष्टाकामामाग्निसंखिन्नादद्व्यं तेमूढमानसाः

याहिपापमतेदूरंमावदोक्तिंसुदुःसहाम् ४३

वयमेवभवंतंनस्पृशामश्चरणैरपि

धनुर्ध्वंजउवाच-

धिगस्त्वमुंजातिशब्दंसंजानन्नस्त्रिलंगुणम् ४४

संभावितोनयुष्माभिः श्वपचत्वेयतोऽधुना

कनकंमंदिरापूर्णकलशाभ्यंतरस्थितम् ४५

संप्राप्यकोनगृह्णातितद्गुणग्रामवित्पुमान्

अतोऽहयुवतीमेनांयथाप्राप्नोमिसांप्रतम् ४६

तथाकुरुतहेसरूप्यः शरणंभोगतोस्मियत्

इतिब्रुवंतंतमूढंभूयोभूयोद्विजोत्तम ४७

ऊचुर्वाक्यमिदंतास्तुजातात्यंतकुरुहलाः

सरूप्यऊचुः-

यद्येतांरमणीनूनमिच्छसित्वंसुदुर्म्मते ४८

गङ्गायमुनयोःशीघ्रंशरीरंसंगमे त्यज

मिथःकृतमुखालोकाहसंत्यस्तास्ततोद्विज ४९

तांसाधुपत्रीमादायययुर्निजगृहांतरम्

ततोऽसौश्वपचोमोहाद्ब्रह्महत्यासहस्रकृत् ५०

गंगायमुनयोस्तोयेतामिष्टापंचतांगतः

तत्स्वामिसदृशाकारः समस्तगुणवान्बली ५१

सचएवश्वपाकोऽसौस्ववृत्तांतंस्मरन्नभूत्

ततोऽसौप्रणिधिर्वैश्यस्तस्मिन्नेवदिनेशुभे ५२

कृत्वावाणिज्यमायातःस्वकीयनिलयंप्रति

श्वपाकोऽपिततोविप्रस्तस्यावासंविवेशह ५३

प्रणिधेःसदृशोरूपैर्वयोभिश्वगुणैरपि

एकाकारौसमालोक्यपुरः स्थौतौगुणाकरौ ५४

कस्याहंदयिताकोवाममभर्तेत्यचिंतयत्

ततः साविस्मितासाध्वीविलोक्यतत्पतिद्वयम् ५५

तुष्टावमाधवंदेवंवचनैः कोमलाक्षरैः ५६

पद्मावत्युवाच-

नमामिगोविन्दमनन्तमूर्तिशक्रादिदेवार्चितपादपद्म

योगेश्वरं योगविदां निरीहं योगप्रदं योगिभिर्चर्चनीयम् ५७
 नमोऽस्तुते कैटभमर्द्दनायनमोमधुध्वं सकरायतुभ्यम्
 नमोऽस्तुकं सासुरनाशनायनमोऽस्तुचाशूरनिपातनाय ५८
 नमोऽस्तु वेदोद्धरणा ग्रनित्यं नमोऽस्तु भूम्युद्धरणायतुभ्यम्
 नमोस्तु पृथ्वीधरणक्षमायनमोस्तु दैत्यां तकरायतुभ्यम् ५९
 गङ्गां बुधौ तां घ्रियुगायतुभ्यं नमोस्तु राजन्यकुलां तकाय
 नमोस्तुते रावणवं शहं त्रेआलं च दैत्यां तकरायतुभ्यम् ६०
 नमोस्तुते चाध्वरनिंदकायनमोस्तुते म्लेच्छकुलां तकाय
 नमोऽस्तुते हत्कमलासनायनमोऽस्तुते सर्वरिपुध्वजाय ६१
 प्रसीदगोपीजनवल्लभप्रभोधृतैकहस्ताचलदेवदेव
 प्रसीदलक्ष्मीमुखपद्मभृंगप्रसीदविष्णोसततं नमस्ते ६२
 प्रसीदपद्मेक्षणचक्रपाणेकौमोदकीहस्तगदाधरत्वम्
 प्रसीदविष्णोधृतपांचजन्यनमोस्तुते पद्मधरायनित्यम् ६३
 संसारकौतुहलमंदिरेतेमोहांधकारेचविवेकदीपे
 संमोहिताकेशवमाययाहित्वदीययानित्यमहं भ्रमामि ६४
 विरञ्चिसेन्द्रार्कमुखाः सुरेन्द्रामायां न जानन्ति तवासुरारे
 मानुष्यहं किंतववेद्धिमायां पुरोभ्रमं मेहरसानुकं पम् ६५
 व्यास उवाच-

तस्याः स्तवं समाकर्यभगवान्माधवः प्रभुः

समालोक्य जगन्नाथश्च तुर्वर्गफलप्रदः ६६

आविर्बभूव सहस्रासूर्यकोटि समप्रभः

सामूर्ध्नभूमिमालोक्य ववंदेत त्यदद्वयम् ६७

नमस्तेकमलाकान्तभुक्तिमुक्तिफलप्रद

हरमेज्ञानहीनायाः स्वकीयमतिविभ्रमम् ६८

श्रीभगवानुवाच-

भ्रमं जहीहि चार्वं गिद्वावेतौ हि पतीतव

एकभावेन सुश्रोणि कुरु सेवां तयोः सदा ६९

यश्चते प्रणिधिः स्वामी मद्भक्तस्तरुणः सुधीः

भोक्तुं सुखफलं साध्वि सोऽभवद्विविधः स्वयम् ७०

अनन्तरूपिणीलक्ष्मीर्थथाक्रीडेमयासह

तथात्वमपिसुश्रोणिभुञ्चवताभ्यांसुखंसदा ७१

पद्मावत्युवाच-

एकस्याद्वौपतीदेवनप्रशंसन्तिमानवाः

मग्रांलज्जाब्धिकल्लोलेमामुद्धरदयामय ७२

श्रीभगवानुवाच-

यदापकीर्तिः साध्विभेषित्वंधुवंभुवि

तदामत्पुरमागच्छताभ्यांसहवरानने ७३

विमानमागतंसद्यस्ततोभगवदाज्ञया

तौसमादायवैकुराठंसागंतुमुपचक्रमे ७४

अथसापथिगच्छन्तीभर्तुभ्यांसहजैमिने

ददर्शेकंमहात्मानंरथस्थंस्त्रीसमन्वितम् ७५

धृतंकमलपत्राक्षैरतसीकुसुमप्रभैः

चतुर्भुजैर्दूतगणैरासीनैर्गरुडोपरि ७६

विष्णुदूतांस्ततस्तांस्तुविष्णुरूपान्वरांगना

कोऽयरथस्थःपुरुषइतिपप्रच्छसासती ७७

केवायूयंमहात्मानःपुण्डरीकनिभेद्धणाः

सर्वेषिविष्णुसदृशाःशङ्खचक्रादिपाण्यः ७८

ततस्तेभगवद्वूताविष्णुतुल्यपराक्रमाः

विहस्योचुर्मुहुःसर्वेषरमामोदसंयुताः ७९

विष्णुदूताऊचुः

विष्णुदूतावयंसाध्विपुण्यात्मानमिमंजनम्

समादायपदंयामउदारंलोकमुत्तमम् ८०

पद्मावत्युवाच-

केनपुण्यप्रभावेनगतोऽयमीदृशींगतिम्

विष्णुदूतामहात्मानः कथ्यतामित्यहोमम ८१

विष्णुदूताऊचुः -

अयंबृहद्धवजोनामराक्षसोलोकशोककृत्

अरण्यादिनिवासीचमहाबलपराक्रमः ८२

परदारपरद्रव्यहारकोरिपुकोद्यतः

गोमांसाशीनिष्ठुरोक्तिभाषीचदेवनिन्दकः ८३

यद्यत्पापरतंकर्मतदनेनकृतंसदा
 स्वप्रेऽपिनकृतंकर्मशुभंचपतिवते ८४
 अयंरथंसमारूप्यसततंकामपीडितः
 परस्त्रीहरणार्थायसुश्रोणिभसिभ्रमन् ८५
 यांयांसुयौवनांनारीयत्रयत्रायमीक्षते
 बलाद्वालिङ्गितस्तांतुतत्रत्रस्मरातुरः ८६
 अथैकदाभीमकेशनाम्नोनरपतेः प्रियाम्
 ददर्शक्रीडामध्यस्थांसुंदरीनवयौवनाम् ८७
 अथासैतांसमालोक्यसुवर्णकुसुमप्रभाम्
 इत्युवाचवचःप्रेमणाकात्वमत्रकरोषिकिम् ८८
 सैवोवाचततः कांताभीमकेशस्यभूपतेः
 अहंसुरतशास्त्रज्ञाकेशिनीनामभूषिता ८९
 अयिसर्वगुणज्ञांमाप्रेमहृष्टांनभूपतिः
 स्ववंशजांदोषहीनांपश्यतिक्षणमप्यसौ ९०
 स्थीयतेनित्यमत्रैवभर्त्राखंडितचर्चया
 मयास्वकर्मशोचंत्याविरहानलतसया ९१
 कस्त्वंकथमिदंप्राप्तमुद्यानं प्रतिसत्तम
 समायातोऽसितत्सर्वप्रसन्नोवकुर्महसि ९२
 अथायमित्याहवचः पूर्णचन्द्रनिभानने
 मायावीराज्ञसोऽहत्वामालिङ्गितुमिहागतः ९३
 जहीहिरुष्टभर्तारंसर्वदादोषदर्शिनम्
 तन्विमांभजसर्वं तेदास्यामिसुखमुत्तमम् ९४
 ततोविहस्यसाध्वीयंराज्ञसेन्द्रमिमंमुदा
 बबंधबाहुलतयाविन्यस्यवदनेमुखम् ९५
 सतामालिग्ययुवतींविवेकोद्वेगविह्लाम्
 अनयासहसुश्रोणिदिव्यमारूढवान्नथम् ९६
 दंपतीभावमाश्रित्यतौजातावतिकौतुकम्
 वायुवेगरथारूढौयातौगगगनवर्त्मनि ९७
 अथैनामयमित्याहपश्यतन्विवरानने
 त्वद्वृदेशादायातौगङ्गासागरसङ्गमे ९८

ततोरथस्थनारीयमधिगङ्गाब्धिसङ्गमम्
 जगाम पंचतांसद्यः संदृश्यात्यंतसाध्वसैः ६६
 विलप्यबहुधासाध्वींतत्रायमपिराक्षसः
 गतप्राणांसमालोक्यसद्योमृत्युंजगामह १००
 न्तेयध्वजादेशादिमौगलितकल्मषौ
 नयामः पुण्यकर्माणौवैकुण्ठंप्रतिसंप्रति १०१
 जलेस्थलेचांतरिक्षे गङ्गासागरसङ्गमे
 देहंसंत्यज्यगच्छन्तिपापिनोहिपरांगतिम् १०२
 त्रैलोक्यदुर्लभंतीर्थगङ्गासागरसंगमे
 माधेतपसिशुक्लायामेकादश्यामुपोषितः १०३
 तत्रशुद्धिमवाप्नोतिब्रह्महापिनसंशयः
 गङ्गाब्धिसङ्गमे स्नात्वा हरिंदृष्ट्वाचमाधवम् १०४
 कार्तिकैयमुखंदृष्ट्वापुनर्जन्मनविद्यते
 कार्तिकैयोहरिः साक्षादित्यभेदः कृतः सदा १०५
 येकार्तिकैयंपश्यन्तिते सर्वेमोक्षगामिनः
 सर्वतीर्थाधिकंतीर्थगङ्गाब्धिसङ्गमंशृणु १०६
 जलेस्थलेचांतरिक्षे मृतोमोक्षमवाप्नुयात्
 व्यासउवाच—
 इत्युक्त्वा विष्णुदूतास्तेतौ समादाय जैमिने १०७
 जग्मुर्विष्णुगृहं सर्वेसहस्राकाशवर्त्मनि
 याचपद्मावती साध्वीभर्तृद्वयसमन्विता १०८
 गतासारूप्यतांविष्णोश्चतुर्वर्गप्रदायिनः
 तत्रभुक्त्वाखिलान्भोगान्दुर्लभान्द्विजसत्तम १०९
 परमंज्ञानमासाद्ययुः सारूप्यतांहरेः
 सर्वतीर्थमयी गङ्गासर्वतीर्थमयोहरिः ११०
 गङ्गायाश्चहरेश्वैवतस्माद्वक्तिर्विधीयते
 गङ्गाब्धिसंगमे पूर्वमाधवो नामभूभुजः १११
 तप्त्वातपश्चिरंतत्रसदारोमोक्षमाप्नवान् ११२
 जैमिनिरुवाच—
 त्वयोक्तोमाधवः कोऽसौकिंकर्मसचकारह

कथंतेपेतपस्तन्मेसर्वकथयसत्तम् ११३

व्यासउवाच-

चरितंतस्यविप्रर्षेमाधवस्यमहात्मनः

आकर्णयप्रवद्यामिसमासेनमहामते ११४

इति श्रीपद्मपुराणेक्रियायोगसारेव्यासजैमिनिसंवादेप्रयागवर्णनंनाम

चतुर्थोऽध्यायः ४

पञ्चमोऽध्यायः

व्यासउवाच-

अस्तितालध्वजानामनगरीत्रिदशोपमा

सर्वलोकेषुविरूयाताप्रकीर्णागुणिनांगणैः १

तत्रासीद्विक्रमोनामाराजाशुद्धकुलोद्धवः

धार्मिकःसत्यवादीचप्रजापालनतत्परः २

तस्यहारावतीनामवल्लभाभुविदुल्लभा

आसीत्स्वकीयवदनप्रभाजितशशिप्रभा ३

तस्यसैवप्रियाराज्ञः स्त्रीगणेऽपिचतिष्ठति

गङ्गेवसरितांभर्तुस्तिष्ठत्यपिसरिद्गणे ४

भूदेवदैवपरतः कालेनकियताद्विज

व्यजायतसुतस्तस्यांसर्वलक्षणसंयुतः ५

शास्त्रोक्तविधिनातस्यसराजासर्वशास्त्रवित्

माधवेतिततोनामचक्रवर्तीचकारह ६

ततोऽसौमाधवोविप्रःकालेनकियताबली

सर्वविद्यासरित्पारंगतः सद्गुणसंगतः ७

अथासौयौवराज्येनराज्येनरपतिःसुतम्

सिक्तवांस्तंमहीदेवसर्वदेवगणार्चकम् ८

एकस्मिन्दिवसेविप्रचतुरंगबलैर्वृतः

जगामकौतुकेनासौमृगयायैमहद्वनम् ९

तत्रहत्वाबहूञ्चतून्मध्याह्वेसमयेततः

कृतवान्नगरेगंतुमुद्यमंविपिनादसौ १०

नगरंस्वकमागच्छत्ससैन्योमाधवोमुदा

ददर्शयुवतीमेकांसरसिस्नानतत्पराम् ११
 स्नानार्हद्रव्यवसनैर्व्यक्तीकृतकलेवराम्
 स्वकीयमुखसौन्दर्यजितपूर्णनिशाकराम् १२
 सुवर्णकुरुडलद्वन्द्वविभ्राजद्वरुडमण्डलाम्
 सुदीर्घकेशकैश्छन्ननितंबांचारुहासिनीम् १३
 सुवर्णपद्मकलिकांचारुन्नतपयोधराम्
 मृगारिकृशमध्यांचवसंतेकोकिलस्वराम् १४
 यूनांमनोहराराज्येकन्दर्पेणमहात्मना
 आरोपितापताकेवसुन्दरीसाव्यजायत १५
 तादृशींतांसमालोक्यप्रान्तरेसङ्गवर्जिते
 कःकामवशगोनस्यात्कृतौप्राणान्वहन्युमान् १६
 अथविक्रमपुत्रोऽसौतामालोक्यवराननाम्
 कंदर्पबाणव्रणितहृदयश्चेतिचिंतयन् १७
 एतस्याःसदृशीकापिनदृष्टाक्षितिमण्डले
 एतामिहसमालिङ्ग्यसफलंजन्मचेष्यते १८
 श्रेष्ठोऽस्मिसर्वलोकानांवयस्तेजोगुणैरहम्
 यद्यपीन्द्रांगनेयस्यान्नेतव्याद्यतथापिच १९
 परस्त्रीहरणेयोवादोषोभवतिसांप्रतम्
 कोवाशक्नोतितद्वकुंयतोराजापितामम २०
 इतिसंचिंत्यमनसासुदृढंतेनकामिना
 दूरेसंस्थाप्यसैन्यानिययौसास्नातियत्रह २१
 एश्वर्यचमदश्वैवकामश्वैवमहीतले
 त्रयएतेविवेकस्यतेजोघ्नंतिकिमद्भूतम् २२
 पितास्यदुर्स्तिध्वंसीधर्मरक्षाकरोनृणाम्
 धिक्स्वयंकामदेवोऽसौमोहयत्यखिलंजगत् २३
 तमायातंसमालोक्यवेगेनमहतातः
 एकाकिनीसारमतेभृशंचिंताकुलाभवत् २४
 एकाकिनींसमालोक्यकांतारस्थांसयौवनाम्
 अयंधावतिवेगेनतन्मेमनसिवर्तते २५
 जल्पंतिमुनयः सर्वेधर्मोरक्षतिरक्षितः

नचज्ञातव्यमत्रैवकिमत्रचभविष्यति २६
 सहायहीनंयत्स्थानंपुरोधावतिशत्रवः
 श्लाघ्यंपलायनंतत्रनिवासःप्राणनाशकः २७
 इत्यालोच्यवरारोहासव्यकच्छेष्टंततः
 कृत्वापलायनेभीत्यामनश्चक्रेसरोवरात् २८
 ततः समाधवश्चापिजवेनमहताद्विज
 एवंतस्याःपुरोगत्वाप्रसारितकरःस्थितः २९
 श्रीमाधवउवाच-
 वराङ्ग्नेचारुदेहेसुयौवनबलान्मम
 पलायसेमनोहत्वाहतोस्म्यहमचेतनः ३०
 किंनामचंचलापांगिचार्वङ्गिंतवकःपतिः
 स्वर्गात्किंवागतासित्वंत्वतुल्यानास्तिभूतले ३१
 सुन्दरित्वमिहश्रेष्ठासर्वलक्षणसंयुता
 कथंवहसिपानीयंदासीवकमलानने ३२
 पयोधरौशातकुंभौसदावहसिवद्वसि
 कदेणजलकुम्भंचकोमलाङ्गीदमद्भूतम् ३३
 दिवाकरकरात्यंतसंतमेपथिलोहिताः
 पादांगुल्यंतराभांतिजपानांकलिकाइव ३४
 सुश्रोणिभजमांप्रीत्यात्यजकुंभंवरानने
 तवदुःखावसानोऽभून्ममदर्शनमात्रतः ३५
 श्रीमद्विक्रमभूर्भुर्तुःपुत्रोऽहमाधवाह्यः
 सर्वभावैर्भविष्यामिवराङ्गस्तवसुन्दरि ३६
 ममस्त्रीगणमध्येषुसुभगात्वंभविष्यसि
 सुपुष्पवल्लीमध्येषुद्विरेफस्येवमालती ३७
 अथवाममवाक्यंत्वंगर्वाल्लंघितुमिच्छसि
 नत्यज्ञामितथापित्वांयतोऽहनृपतेः सुतः ३८
 व्यासउवाच-
 तेनोक्तंवचनंश्रुत्वापंथानंप्रविहायसा
 तस्थावधोमुखीविप्रप्राहेतिचशनैःशनैः ३९
 कदापिचेत्परस्यापिनशृणोतिवचोमम

तथापिलज्जांसंत्यज्यवद्याम्येवभवाग्रतः ४०
 तथाह्यहंमहावीरसुबाहुक्तियप्रिया
 नयामिदेवपूजार्थंजलंचंद्रकलाह्यहम् ४१
 यद्वचोभवताप्रोक्तंनचतत्त्वत्कुलोचितम्
 त्वद्वंशप्रभवाःसर्वेषुनपुंसकाः ४२
 अहमेकाकिनीनारीवीराणांप्रभबोभवान्
 बलादालिङ्गंयमामत्रयशः किंतेभविष्यति ४३
 परस्त्रियंसमालिङ्गंयक्षणमात्रसुखंभवेत्
 इहापकीर्तिः शेषंचदुःखंकल्पशताधिकम् ४४
 कर्मभूमिरियंशूरपुरायमत्रविधीयताम्
 परस्त्रीहरणेचित्तंकदाचिन्मांकरिष्यसि ४५
 लोभात्प्रवर्ततेकामःकामात्पापंप्रवर्तते
 पापान्मृत्युमृतेऽपिस्याद्वुस्तरेनरकेस्थितिः ४६
 सर्वेऽपित्वद्गुणाव्यर्थंत्वञ्नापिचनिष्फलम्
 कामस्यवशतांगत्वारंतुमिच्छेऽपरस्त्रियम् ४७
 मांसमूत्रपूरीषास्थिनिर्मितमेकलेवरम्
 एतदेवसमालोक्यस्मरस्यवशतांगतः ४८
 भूपालवंशोत्पत्तित्वात्पौरेभ्योनबिभेषिकिम्
 मस्तकोपरिगर्जतंनेत्रासेसमवर्त्तिनम् ४९
 ग्रसंतिबडिशंमत्स्यास्तेसर्वेज्ञानवर्जिताः
 ज्ञानीचेत्प्राप्यबडिशंभवान्कस्माद्ग्रसिष्यसि ५०
 विवेकस्त्रिषुलोकेषुसंपदांपरमंपदम्
 अविवेकोहिलोकानामापदांपरमंपदम् ५१
 तयोक्तंवचनंश्रुत्वामाधवः काममोहितः
 उवाचजैमिनेवाचंविनयावनतः पुनः ५२
 तवोद्वीक्षणाराचधाराराजर्जरमानसम्
 प्रियेमांत्राहित्राहीतितवास्मिशरणंगतः ५३
 तावत्प्रियतमानारीयावत्तिष्ठतियौवने
 मृणालकोषांनलिनींहेमभृंगोनगच्छति ५४
 प्रसीदहरिणीनेत्रेरक्षमांसेवकंस्वकम्

त्वद्वाचंनीरसां श्रुत्वाभिनत्तिहृदयंमम ५५
 चन्द्रकलोवाच-
 त्यजदुःखंमहावीरशृणुमद्वचनंशुभम् ५६
 प्रवद्यामिमनोदुःखंहंतुयद्वतःक्षमाम् ५७
 समुद्रपारेविरव्यातापुरंदरपुरोपमा
 प्लक्षद्वीपेऽस्तिदीप्यंतीविरव्यातासंज्ञयापुरी ५८
 गुणाकराह्यस्तत्रराजाश्रेष्ठोमहायशाः
 आस्तेसर्वगणैर्युक्तः प्रतापेऽग्निसमोबली ५९
 सुशीलानामतद्वार्यासर्वलक्षणसयुता
 सेवावशीकृतस्वामिहृदयासदयाजनैः ६०
 सुलोचनारव्यातत्कन्यावीरतत्कुक्षिसंभवा
 सदूहरूपैरजयत्सकलान्सुन्दरीगणान् ६१
 तस्यारूपंगुणौधंचवर्णितुंभुविकःक्षमः
 तद्वूपदर्शमालोक्यासृजदन्यांस्वयंविधिः ६२
 अहमासंमहावीरतस्यादासीनृपात्मजः
 समागतास्मिदैवेनत्वदेशंप्रतिसुन्दरी ६३
 तत्समासुन्दरीनास्तित्वत्समोनास्तिसुन्दरः
 गृहाणतांविवाहेनस्वर्गभोगंयदीच्छसि ६४
 जंबुकींबलवान्सिंहोविहायांकगतामपि
 हस्तिनींनहिकिंधत्तेयतःप्रतिपत्तये ६५
 उद्योगीपुरुषोलोकेलभतेपरमांश्रियम्
 उद्योगेनविनाब्रूहिकिंकार्यभुविविद्यते ६६
 व्यासउवाच-
 तस्यास्तद्वचनंश्रुत्वामाधवोमाधवार्चकः
 दूरीकृत्यस्मरोद्भावंतामित्याहवराननाम् ६७
 माधवउवाच-
 केनचिह्नेनतांकन्यांज्ञास्यामिकमलानने
 तन्मेकथयसुश्रोणियदितेमय्यनुग्रहः ६८
 सिंधुपारप्रतीपाज्ञः कथंयास्यामिमानुषः
 भविष्यतितयासार्द्धकथंसंदर्शनंमम ६९

चन्द्रकलोवाच-

तस्यास्तुवामजघनेतिलकंतिलसन्निभम्
अस्तितदशनैवज्ञास्यसित्वंसुलोचनाम् ६६
उच्चैःश्रवससंज्ञस्यतुरगस्यमहात्मनः
त्वन्मंदुरायांपुत्रोस्तिसर्वगामीहयोत्तमः ७०
तमश्वश्रेष्ठमारुह्यजवेनपवनोपमम्
गमिष्यसिसमुद्रांतंसुखासाध्यामहीयतः ७१
ततोभूपालपुत्रोऽसौससैन्योगृहमागतः
सापि चन्द्रकलासाध्वीसुप्रीतास्वगृहंगता ७२
विचिंत्यवचनंतस्यामाधवोऽतित्वरान्वितः
चिंताकुलितचित्तोऽसौसहसामंदुरांययौ ७३
तत्रबद्धाङ्गलिर्भूत्वावैक्रमिर्विक्रमान्वितः
तुरंगमानितिप्राहगुणयुक्तान्महाबलान् ७४

माधवउवाच-

यूयंसर्वेमहात्मानः सर्वलक्षणसंयुताः
समुद्रपारेमानेतुंकःशक्नोतितुरङ्गमः ७५
अथतेतुरगाःसर्वेश्रुत्वातद्वचनंभिया
परस्परंक्षितिमुखास्तस्थुर्नैतुमुद्यताः ७६
अथैकस्तुरगस्त्रसमस्तलक्षणैर्युतः
माधवस्यपुरोगत्वावाचमेतामुवाचह ७७
अहं भवंतंनेष्यामिसिंधुपारंनसंशयः
किंत्वाकर्ण्यदुःखानिमदीयानिनृपात्मज ७८
अन्यभुक्तावशिष्टंयत्तत्तृणंममभक्षणम्
ग्रंथिकोटिप्रयुक्ताभीरञ्जुभिर्ममबंधनम् ७९
स्वप्रेऽपिब्रीहयोवीरनदृष्टाबलिनामया
अन्येषामपिभोगानांकाकथात्रनृपात्मज ८०
गौरवेणविनावीरनसतांविक्रमोभवेत्
जनिष्यतिकथंवह्निर्विनाकाष्ठंघृतादिभिः ८१
अहमीदृग्मेसर्वेनानाभूषासमन्विताः
नतुसिंहसमाःश्वानः सर्वाभरणभूषिताः ८२

प्रदक्षिणाकारतयासशैलद्वीपसागराः
 क्षणमात्रेणपृथिवींशक्नोमिभूपतेप्रभो ८३
 माधवउवाच-
 क्षमस्वदोषंसकलंमत्प्राविहितंहय
 अद्यप्रभृतिमुख्योऽसिमंदुराभ्यन्तरेमम ८४
 परेणदत्तःसंतापःसदातिष्ठतिनोत्तमे
 सलिलंवह्निसंतप्तंक्षणाच्छीतलतांवजेत् ८५
 स्वमाधुर्यैर्भवेदिक्षुःक्षणमपि हितृप्रये
 इत्युक्त्वात्तन्मस्कृत्यतुरंगंनृपनंदनः ८६
 ततःशुभेक्षणेतस्यपृष्ठमारुह्यवाजिनः
 प्रचेष्टारूप्येनभृत्येनविलंघ्यजलधिंयौ ८७
 पुरींसर्वगुणैर्युक्तांपुरंदरपुरोपमाम्
 जगाममाधवोभ्राजन्सौधाबलिभिरुज्ज्वलाम् ८८
 तत्रोपस्थांचयुवतींगंधिनींमाधवोद्विजः
 दृष्ट्वास्मितमुखोवाक्यमुवाचेतिचकोमलम् ८९
 वृद्धेमातरहंपार्थोदिनमेकंतवालये
 स्थातुमिच्छामिकाऽज्ञातेघनवान्माधवाह्यः ९०
 आतिथेयीगंधिनीसातमादायातिथिंतः
 हर्षित्वास्वगृहंतत्रजगामात्यन्तभक्तिः ९१
 यथोक्तविधिनाविप्रतयातस्यार्हणाकृता
 माधवस्तांनिशांनिन्येचिंताव्याकुलमानसः ९२
 अथप्रभातेविमलेगन्धिन्याः पुरतोद्विज
 माधवःसकलंकार्यकथयामासभूसुरः ९३
 देवीसुलोचनायाश्वतस्मिन्नेवदिनेशुभे
 गन्धादिवासनंकर्मरचयामाससाचतत् ९४
 श्रुत्वाधिवासनंकर्मराजपुत्र्यास्ततोद्विज
 शोकसागरकल्लोलनिकरोमाधवोऽभवत् ९५
 यदर्थराज्यवसतिर्मयात्यक्तातदिच्छुना
 यदर्थबांधवास्त्यक्तालंघितश्चमहोदधिः ९६
 अद्यैवतस्यादैवेनभविष्यत्यधिवासनम्

निष्फलाः सकलाएव यावंतो विहिताः श्रमाः ६७
 किंतु लोकान जल्पं तिमा ध्व्यामुग्धो गतोऽखिलम्
 कोऽपि भग्नोद्यमो नस्यात् प्रज्ञात्वा कार्यं निश्चयम् ६८
 एतद्विचिंत्य मनसा माधवोऽसौपुनः पुनः
 माला पुष्पादि के कार्यं लिलेखं प्रेमवर्णितम् ६९
 कन्ये माधव नामा हं कुमारो धरणी पते:
 तालध्वजाधिराजस्य विक्रमस्य महात्मनः १००
 त्वच्छ्वेटीतत्र काप्यस्ति कन्ये चन्द्रकलाह्नया
 तयात वगुणग्रामः कथितो मेपुराकिल १०१
 त्वद्गुणग्रामसंलग्नं चित्तोऽहनि म्भ्रसागरम्
 विलङ्घ्य तु रगारूढः समायातः पुरींतव १०२
 अधुना मां वरत्वे नवृणु कन्ये सुलोचने
 यतः संसारमध्ये ऽस्मि स्तवा स्मिशरणं गतः १०३
 यथा गुणवतीं त्वां हिना न्योजाना तितत्पुमान् १०४
 सरोजिनी गुणं वेत्ति भृंग एव नदर्दुरः
 शुभ्रस्य जलदस्यापि गग्नै कस्य नोदयः १०५
 तथा पिनभजे दन्यं विनाचन्द्रं कुमुद्वती
 अथ तल्लखनं वीरो माला कारप्रिया करे १०६
 स्वर्णांगुलीय सहित दौसविनयो नृपः
 पुष्पमालां तरे कृत्वा तं लेखं सांगुलीय कम् १०७
 राजपुत्री समीपे सांघिनी तरसाय यौ
 पुष्पमालां बलितस्यै दत्वा सांघिनी ततः १०८
 तस्थौ बद्धाञ्जलि र्भूत्वा दूरं गत्वा भिया कियत्
 ततः साराजतनयालिखितं सांगुलीय कम् १०९
 विलोक्य सकलं मूलात्पाठा त्यंतपशिडता
 सापितत्पृष्ठपत्रे तुतद्योग्य मुत्तरं द्विज ११०
 अलिखद्विस्मिता कन्याय द्युसर्वं मुच्यते
 राजपुत्रमहाबाहो त्वद्वाक्यम खिलं श्रुतम् १११
 शृणु सत्तमवाक्यं मे यथोचितमिदं वचः
 अद्याधिवासनं कर्मश्चोविवाहो मम ध्रुवम् ११२

पितुर्यत्संमतंकार्यपृथिव्यांकोऽपि नत्यजेत्
 कार्येतुदुःखसाध्ये तु कार्योनाति श्रमोजनैः ११३
 कार्येसि द्वेश्रमोनस्यादसि द्वेश्रम एव हि
 तथा पिशृणु वद्यामि येन प्राप्नोति मां भवान् ११४
 यदर्थो भवता चैव समुद्रो पिचलं धितः
 मया प्रदद्यशीकार्यो वरो विद्याधरो ह्यायम् ११५
 तत्पुरोऽहगमिष्यामि नानाभरणभूषिता
 वामबाहू द्वृवृकृत्वाचवीरः स्यान्मम संमुखः ११६
 येन मांशक्यते नेतुं समेभर्ता भविष्यति
 सत्यं सत्यमिदं सत्यं पत्रेऽस्मिल्लिखितं मया ११७
 अन्यथा सुदृढं कार्यलंधि तुं न हि शक्यते
 एतद्विलिख्य साकन्यात स्याएव करेददौ ११८
 सापितत्पत्रमादाय गतामाधव सन्निधिम्
 तयाय लिखितं पत्रेतत्पठित्वा तु माधवः ११९
 भूयोपिलिखितं विप्रलिलेखा त्यंतकौतुकैः
 त्वयाय दुक्तं हेकन्येधन्येधन्यकुलोद्भवे १२०
 तदेव मन्मतं सर्वकोऽपि नास्त्यत्र संशयः
 ततस्तु गंधिनी भूयोगत्वात निकटेद्विज १२१
 ददौ सुलोचनायै सालिखनं सुन्दराद्वारम्
 अथ तल्लिखनं ज्ञात्वा कुमारांगी कृतं द्विज १२२
 बभूवा त्यन्त संहष्टा विस्मिताचपुनः पुनः
 तस्मिन्नसंशयं कार्ययदा सौस्वी कृतं ददौ १२३
 तदाकिंस्वयमिन्द्रो वायन्माया माधवः पुमान्
 इह लोके परत्रास्ति स्नेहभूमिः पतिः सदा १२४
 विनासंदर्शने नापि नवरत्वेदृतो मया
 इति संचिन्त्य सासाध्वीनिः श्वस्य च पुनः पुनः १२५
 स्नानव्याजाद्रूतावासं गन्धिन्याश्वस हालिभिः
 हस्ते विधृत्य तांकन्यां गंधिनी सापुरं धिका १२६
 माधवं दर्शया मासशयानं मंचको परि
 तं समालोक्य साकन्याकं दर्पसदृशं ततः १२७

रोमांचितंसमस्ताङ्गमुदात्तंपश्यतिक्रमात्
 तत्त्वेत्युगलंतस्मिन्यत्रयत्रनिमञ्जति १२८
 कष्टदृष्ट्याचनान्यत्रतस्मान्नामात्रगच्छति
 साक्षादयंवाकन्दर्पोदेवकीनन्दनोऽपिवा १२९
 शर्वोवाविषयाधीशः साक्षाद्वापार्वतीपतिः
 रूपैरेतर्जगन्मध्येमानुषोनहिजायते १३०
 अनेनस्वामिनाजन्मसफलंहरिणीदृशः
 मद्भक्तिवशगोभूत्वाविधातात्यंतयतः १३१
 यदाहंकन्यकाजातातदैनंकिंससर्जह
 अद्यप्रभृतिनाथोऽयस्वयंनास्त्यत्रसंशयः १३२
 इत्युक्त्वासामतिंचक्रेगंतुनिजगृहंप्रति
 गन्धिन्युवाच-
 कन्येयुक्तिरियंभद्रेत्वयापिहृदिसेव्यताम् १३३
 यथासुमूर्तिःपुरुषोनतथाभाति निन्दया
 उल्लासोगात्रभंगश्चमन्ददृष्टिश्चविस्मितम् १३४
 सर्वाणिविष्णुचिह्नानिनिद्रायांमृगलोचने
 संदष्टौष्ठपुटादेपात्रोक्तोनोत्तिष्ठतिध्रुवम् १३५
 शनैः शनैः करंतस्यस्वकराभ्यामदर्शयत्
 त्वांद्रष्टुराजकन्यायाः संधृत्यागमनंशृणु १३६
 श्रुत्वैतत्सोपिचोत्तस्थौ संभ्रमाक्रांतमानसः
 विनयावनतोवाक्यंमाधवश्चेत्युवाचताम् १३७
 माधवउवाच-
 कन्येमञ्जन्मसफलंश्रमश्चसफलोमम
 त्वद्वारुवदनांभोजंसाक्षादेवमयेक्षितम् १३८
 सकलैर्यैवनैः कन्येत्वंवरत्वेनमांवृणु
 त्वद्योगोस्तिवरोनान्योमांविनाभुविसुन्दरि १३९
 सुलोचनोवाच-
 सुगतेत्वंममस्वामीभाग्येनमहताभवेः
 मयायद्वचनंप्रोक्तंतदेवसुदृढंखलु १४०
 आज्ञांकुरुमहाभागगच्छामिनिजमंदिरम्

माधवउवाच-

तिष्ठेतियदिवावच्मिकन्येगर्वस्तदाभवेत् १४१
 गच्छेतिवचनंवकुंनायातिवदनान्मम
 स्वयंविचार्यचार्वगियद्युक्तंतद्विधीयताम् १४२
 सत्येहवचनंतस्मिन्भविष्यसिसुतत्परा
 इत्युक्तातेनसाकन्याहर्षितास्वगृहंगता १४३
 तत्रैवमाधवस्तस्थौवृतोबहुपरिच्छदैः
 चारुविद्याधरएवस्थितोविद्याधरोवरः १४४
 तत्रस्थाश्वजनाः सर्वेस्वक्वन्दनविभूषिताः
 दिव्यांवरपरीधानारेजुर्देवगणाइव १४५
 क्वचिद् गीतंक्वचिन्नृत्यंक्वचित्कोलाहलध्वनिः
 क्वचित्केनप्रदीपालिस्तत्पुरेसमवर्तत १४६
 हेषितैःसमिवृदानांहस्तिनांचैवबृहितैः
 हर्षस्वनैश्वपत्रीणांपूरिताः ककुभोदश १४७
 नानापताकानिवहैर्धवलैर्नृपसद्भिः
 समंताद्गनंसर्वव्याप्तंहियत्रजैमिने १४८
 केऽपिशङ्खान्समादध्मुर्ढकाडिंडिमर्फरान्
 वादयांचक्रिरेकेऽपिमधुकोहलकादिकम् १४९
 ततोयुवतयः सर्वाःसरोजकोरकस्तस्था
 ललितानिसुगीतानिजगुश्चन्दनिभाननाः १५०
 परस्परंयौवनतोघर्षणच्युतमालया
 प्रस्वेदाम्बुगलद्वंधैर्बभौकन्येवतत्रभूः १५१
 गंभारीकाष्ठरचितंपीठमारुह्यसुन्दरी
 ज्ञातिभिर्वेष्टितायातावरंस्थानंसुलोचना १५२
 अत्रांतरेविक्रमपुत्रएषशाय्योपरिष्टात्किललब्धनिद्रः
 नवेददैवेनविवाहकार्यसुलोचनायाश्वसुलोचनायाः १५३
 विधातृमायाशतमोहितानांकदापिनस्याद्बुवनेसुखाय
 ततःस्वसंकेतविधिंजनोऽयविस्मृत्यनिद्रामभजत्सुखेन १५४
 वनंपरित्यज्यकृशानुभीत्याजलंप्रविष्टानलिनीसुखार्थम्
 संदह्यतेतत्रहिमानलेनयद्यस्यकर्मनतदन्यथास्यात् १५५

वेदादिशास्त्रमस्त्रिलंप्रपठन्तुलोकाः कुर्वतुनामक्षितिपालसेवाम्
 उग्रंतपः प्रतिदिवंप्रतिसाधयंतुनश्रीस्तथापिचभजत्यतिभाग्यहीनम् १५६
 मस्तकोपरितिष्ठंतिदुःखानिचसुखानिच
 अन्यकालेसमायान्तिहठादन्यानिसत्तम् १५७
 निद्रावंतंसमालोक्यमाधवंदुःखभागिनम्
 प्रचेष्टश्चिंतयामासजानन्संकेतमेतयोः १५८
 धिगस्त्वमुंराजपुत्रंदैवमायाविमोहितः
 विस्मृत्यनिजसंकेतंनिद्रांसंप्राप्यसेवते १५९
 असौदुःखागताकन्यावरस्यनिकटेऽधुना
 किंभवेन्नयनेतादृक्संकेतंयातिनिष्फलम् १६०
 तिष्ठत्वंवैपापकर्मनिद्रांसंसेव्यमस्तके
 मयाहयंसमारुद्ध्यनेतव्यासावराङ्गना १६१
 कन्यारबंचरबंचमुदाप्राप्नोतिदुल्लभम्
 तदाकिंसेवयाकार्यमाधवस्यास्यदुमते: १६२
 धनार्थक्रियतेसेवासर्वभावेनभूभुजाम्
 तञ्चेन्मुदास्वयंप्राप्नसेवादुःखेनकिंतदा १६३
 प्रचेष्टइतिसंचिंत्यसमारुद्ध्यतुरंगमम्
 साराजकन्यायत्रास्तेययौतत्रनभः पथा १६४
 वरंप्रदक्षिणीकृत्यस्मरंतीसमयंस्वकम्
 वामहस्तंसमुद्धृतस्थौविद्याधराग्रतः १६५
 हस्तेविधृत्यतांकन्यांप्रचेष्टोऽतिजवेनसः
 पृष्ठेनिवेशयामाससप्तस्तस्यमहाबलः १६६
 तांराजपुत्रीमादायपुरींकांचींसुशोभनाम्
 तामथासौसमालोक्यप्रचेष्टोऽतित्वरान्वितः १६७
 उवाचप्रवहन्पाणिंष्टमानससाध्वसः
 प्रचेष्टउवाच-
 समुद्रांतरतीरस्थांकांचींनामपुरीमिमाम् १६८
 पश्यसर्वत्रविरव्यातांजनसर्वसुखप्रदाम्
 अत्रमाधववीरस्यतस्यविद्याधरस्यवा १६९
 कस्यापिचभयंनास्तिपश्यचन्द्रनिभानने

मद्वित्तेंधनसंलग्नांकामानलशिरवावलिम् १७०
 कुचकुंभकरैः सिद्धंनिर्वाणंदेहिसुंदरि
 त्वद्वारुमुखपद्मेऽस्मिन्मन्मुखभ्रमरोऽधुना १७१
 इच्छेत्पातुंमधून्यत्रकाऽज्ञातेतिष्ठतिप्रिये
 त्वद्वारुगात्रसंस्पर्शाच्छैस्तुदतिमांस्मरः १७२
 त्राहित्राहिप्रियेत्राहितवास्मिशरणंगतः
 इतिब्रुवंतंतंमूढमभिवीक्ष्यवरांगना १७३
 शोकाग्नितपसर्वाङ्गीचिंतयामासचेतसा
 अयंमूढोदुष्टचेष्टःप्रचेष्टोनामवेधसा १७४
 लिखितः किंललाटेमेयन्मया हाहतास्म्यहम्
 कवमाताकवचमेतातः कवचविद्याधरोवरः १७५
 अनेनाहंसमानीताधिगस्तुघटनांविधे:
 अलंलोकाःप्रकुर्वतिगर्वजगतिसर्वदा १७६
 वेत्तिच्छेतुंगर्ववृक्षंविधाताघटनासिना
 तथापिविपदेधैर्यनिर्भयत्वंचतत्परम् १७७
 उपायाश्वेतिचत्वारःप्रशस्यादीर्घदर्शिभिः
 इत्यालोक्यहृदाकन्यावचोभिः कोमलाक्षरैः १७८
 प्रचेष्टंप्रत्युवाचाचासौसर्वकार्यविचक्षणा
 सुलोचनोवाच
 दृढंकुरुमनोवीरकन्याहमविवाहिता १७९
 मांसमालिङ्ग्यमोहमेकथं यास्यसि दुर्मते
 शास्त्रोक्तविधिनावीरविवाहेनगृहाणमाम् १८०
 तवसेवांकरिष्यामिदासीवत्कोऽत्रसंशयः
 त्वंमेप्राणाश्मित्रश्वभूषणंबांधवस्तथा १८१
 अनन्यगतयोनार्योभवान्नीतिमवैतिकिम्
 विवाहयोग्यवस्तुनिविवाहार्थसमानय १८२
 मत्पाणिग्रहणंशीघ्रंकुरुजाडयंगृहीतिच
 अंतर्दृढंबहिःश्लदणंवदरीफलवद्वचः १८३
 आकर्यतस्यामूढोऽसौपरमांप्रीतिमाययौ
 तुरंगमंचतांकन्यांसंस्थाप्यैकत्रदुर्मतिः १८४

करकंकणमादायतस्यास्तत्पुरमाययौ
 ततः साचिंतयामासविधिनूनंप्रशस्यतम् १८५
 यत आवांपरित्यज्यमूढोऽसौहर्षितोययौ
 किंकर्तव्यंक्वगंतव्यंक्वस्थातव्यंमयाधुना १८६
 अतिसंकटकार्येस्मिन्निस्तारोमेभवेत्कथम्
 यदाहमत्रतिष्ठमिकिंवदिष्यंतितेतदा १८७
 पुरयतीर्थसमासाद्यपरत्रजन्मकाम्यया
 पंचतांप्रतियास्यामिसापिश्रेयस्करीयतः १८८
 मद्वियोगादयंमूढोनविद्याधरमाधवौ
 जीविष्यंतित्रयोऽप्येतेक्षणमात्रमपिस्मरन् १८९
 मयिस्थितायामेतेषांभवेज्ञीवनरक्षणम्
 मृतायामपियास्यंतित्रयोऽप्येतेतुपंचताम् १९०
 मामुद्दिश्ययदाप्राणाः यद्ययंतेतेऽत्रमेजनाः
 भविष्यामितदानूनमहंतद्वधभागिनी १९१
 इदानींपुण्यतीर्थेषुयष्टव्योभगवान्हरिः
 तस्मिन्प्रसन्नेभद्रंमेसर्वमेवभविष्यति १९२
 प्राणेषुचविनष्टेषुसर्वमेवविनश्यति
 तेषुस्थितेषुसकलंस्तोकस्तोकेनसिध्यति १९३
 निशावशिष्टानलिनीहिमाकरेदूरीकृतेचण्डकरेणाभास्वता
 सुगन्धपुष्पप्रकरोऽतिसुंदरीनाम्रोतिकिंभृगवरस्यसंगमम् १९४
 हृदाविचिंत्येतिवरांगनासासमिंसमारूह्यमहाजवंतम्
 तप्तुंतपःसागरविष्णुपत्न्योर्जगामविज्ञोत्तमसंगमाय १९५
 तस्मिन्क्षेत्रवरेपुण्येगङ्गासागरसंगमे
 वसेद्राजासुषेणारव्यः सोमवंशसमुद्भवः १९६
 गंतुंतस्यसभांराजश्वेतसासाव्यचिंतयत्
 मयायुवत्याकर्तव्यंकथंभूपालदर्शनम् १९७
 अधिवासनसूत्राणि सदूर्वाणिभुजेमम
 कन्याहंतुरगारुढायुवतीसंगवर्जिता १९८
 चारित्रिमामकंनूनंमनोविस्मयकारकम्
 आत्मानंगोपयित्वाहंयास्यामिनृपतेः सभाम् १९९

इन्द्रजालप्रभावेणसाभूत्वापुरुषाकृतिः
 प्रविवेशसभांराज्ञः सुधर्मामिवजैमिने २००
 तंसपन्नमिवायांतंशक्तिहस्तंहयासनम्
 स्वयंप्रच्छभूपालः कस्त्वंकुतद्द्वागतः २०१
 तस्यैतद्वचनंश्रुत्वासाकन्यापुरुषाकृतिः
 प्रणम्योवाचराजानंसुहृदंसज्जनाश्रयम् २०२
 देववीरवरोनामपुत्रोऽहपृथिवीपतेः
 वर्तनायसमायातस्त्वद्राज्यंप्रतिसंप्रति २०३
 यद्यत्कार्यमसाध्यंस्यात्तदेवसाधयाम्यहम्
 मयिस्थितेनमद्भर्तुः कुत्रापिस्यात्पराजयः २०४
 इति श्रीपद्मपुराणेक्रियायोगसारेवीरवरप्रदर्शीनामपंचमोऽध्यायः ५

षष्ठोऽध्यायः

राजोवाच-

तिष्ठत्रैवमहाबाहोममराज्येसुशोभने
 कर्तव्यातेमयावृत्तिः संशयोनात्रविद्यते १
 ततोवीरवरस्तस्यसन्निधौधरणीपतेः
 उवाससततंविप्रतत्सेवागतमानसः २
 अथैकदातस्यपुरेजैमिनेसकलाः प्रजाः
 भीमनादोनामखङ्गः द्वोभयामाससंततम् ३
 तद्वधायततोराजाप्रेषयामासतंरुषा
 ततोऽसौगंडकंहंतुययौवीरवरोजनैः ४
 ददर्शपर्वताकारंसुप्रतंधरणीतले
 दंष्ट्राकरालवदनंखङ्गिनंतंसशक्तिधृक् ५
 नभसिभ्रामयन्सप्तिंसचवीरवरोरुषा
 खङ्गिनंतमितिप्राहमेघगंभीरयागिरा ६
 उपार्जितास्त्वयायेयेदुरात्मन्यापपादपाः
 बभूवुः फलिनस्तेतेमृतुंप्राप्ययथाद्वुमाः ७
 खादिताः प्राणिनोयेयेराज्येऽस्मिन्यापिनात्वया
 यमालयेसमस्तैस्तैर्दर्शनंतेभविष्यति ८

मुंचनिद्रामरेदुष्टमांपश्यान्तकरंनिजम्
 अनयानिद्रयाकिन्तेमहानिद्रभविष्यति ६
 ततः सोऽपिसमुत्तस्थौक्रोधसंरक्तलोचनः
 धूलिधूसरसर्वाङ्गस्त्यक्तनिद्रोमहाबलः १०
 भीमनादउवाच-
 गर्वमाकुरुदुर्बुद्धेतवायुः शेषतांगतम्
 तत्संदर्शनमात्रेणप्राप्तः कोनुविमुच्यते ११
 ज्वलदग्निशिरवाश्रेणींप्रविशेच्छलभोयथा
 मल्कोपानलराशौत्वंतथैवनिपतिष्यसि १२
 इतिब्रुवंतंतंद्रष्टुंशक्त्यानिशितयातया
 सजज्वालमहाकोपाकृत्वाहुंकारनिःस्वनम् १३
 सपपातमहीपृष्ठेगतायुर्गडकस्ततः
 चालयन्पृथिवींसर्वांस्वनितौघपरिप्लुतः १४
 खङ्गिनंपतितंदृष्टागङ्गाब्धिरोधसिद्धिज
 समीपंतस्य भूपस्यसगंतुमुपचक्रमे १५
 सगच्छन्यथिविप्रेष्ददर्शकंमहाशयम्
 जाज्वल्यमानंतेजोभिर्द्वितीयमिवभास्करम् १६
 विष्णुदूतगर्णैर्युक्तंतुलसीमाल्यभूषितम्
 दिव्याम्बरधरंदिव्यंरथारूढंस्मिताननम् १७
 पप्रच्छेतितोभक्त्यासचवीरवरश्वतम्
 कस्त्वंकुतइहायातः क्वगच्छसिवदस्वनः १८
 पुरुषउवाच-
 कन्येविधृतपुंवेशेमद्वृत्तांतंनिशामय
 कथयामिसमासेनश्रोतुमिच्छसिचेन्मुदा १९
 अहमासंपुराराजाचौरवंशवनानलः
 धर्मबुद्धिरितिरव्यातः सर्वधर्मपरायणः २०
 मयायज्ञाःकृताः सर्वेदानानिसकलानिच
 चतुर्वर्षसहस्राणिपालिताचवसुन्धरा २१
 पाखराङ्गजनवाक्येनमया भूमिद्विजन्मनः
 लंघिताकोपमासाद्यदोषितानहिकुत्रचित् २२

मयातेनापराधेनस्वयमेवविधिस्ततः
 जहारतत्काणादेवसर्वांजश्रियंरुषा २३
 अथाहंगतसंपत्तिः शोकाग्निदग्धमानसः
 कियिद्विद्विद्विवसैः साध्वयमराजवशंगतः २४
 मांदृष्टचित्रगुप्तेनतत्कर्मप्रकटीकृतम्
 उत्कश्चभास्कर्दिवश्चारुहासगतिः प्रभुः २५
 धर्मबुद्धिरयंराजाकृतपुणयक्रियः सदा
 अस्त्यस्यदुरितंकिञ्चित्तन्निशामयवच्यहम् २६
 पारखरडैर्बोधितोऽयतुजहारद्विजशासनम्
 तेनैवकर्मणास्थानंनरकेचास्यदुत्तरे २७
 वृत्तिच्छेदःसूर्यपुत्रयस्ययेनविधीयते
 सतस्यवधमाप्नोतिशास्त्रेषुइतिनिश्चितम् २८
 तस्मादयंपापकर्माब्रह्महापृथिवीपतिः
 एतस्यनिरयेस्थानंकल्पकोटिशतावधि २९
 आत्मदत्तांहरेद्यस्तुपरदत्तांच मेदिनीम्
 सकोटिकुलसंयुक्तःप्रयातिनरकंविभो ३०
 योहरेद्यमहींतावदेवस्यब्राह्मणस्यच
 नतस्यनिष्कृतिर्दृष्टाकल्पकोटिशतावधि ३१
 परदत्तांक्रितिंस्तुरक्रितुर्यस्तुरक्रति
 सकोटिगुणमाप्नोतिपुण्यंदातृगुणादपि ३२
 ततोऽहशमनादेशाद्बुक्त्वावैपूतिमृत्तिकाम्
 कल्पयोनौप्राणिहिंसासर्व दैवमयाकृता ३३
 गावशब्राह्मणाश्वैवतथैवान्येऽपिजीविनः
 मयादुष्टेननिहताःकोटिकोटिसहस्रशः ३४
 कालेनप्रेरितासाध्विमांसर्वक्षयिताश्रयम्
 खङ्गयोनिंसमुत्पन्नंभवतीप्रजघानह ३५
 गङ्गाब्धिसङ्गमंतीर्थदुर्लभंदैवतैरपि
 स्थलेऽपिमृत्युमासाद्ययत्रेयंममसद्गतिः ३६
 गच्छसुश्रोणिभद्रंतेभविष्यतिनसंशयः
 अचिरेणैवपतिनादर्शनंतेभविष्यति ३७

व्यासउवाच-

तस्यैतद्वचनंश्रुत्वासाकन्यापरमाद्भृतम्
 ववंदेचरणौतस्यधर्मबुद्धिर्महीपतिः ३८
 ततोरथंसमारुद्ध्वसराजात्रिदिवंयौ
 सोऽपिवीरवरोविप्रजगामनृपतेःसभाम् ३६
 राजाचतंमृतंश्रुत्वाखङ्गिनंभीमविक्रमम्
 तस्यैददौविवाहेनजयंतीनिजकन्यकाम् ४०
 जयंतीतांसमादायसाकन्यापुरुषाकृतिः
 तपस्तमुंमनश्चक्रेगङ्गासागरसङ्गमे ४१
 गङ्गाबिधसंगमेस्नात्वाप्रभातेद्विजसत्तम
 गीतैर्वाद्यैश्वनृत्यैश्वयजेन्नारायणंप्रभुम् ४२
 निरामिषंहविष्यंचफलाहारंद्विजोत्तम
 कदाचिदुपवासंसाकुरुतेचवराङ्गना ४३
 एकाकिनींसमालोक्यकोऽग्रहीदत्रभूतले
 मांनीचमितिमत्वासौसमारुद्ध्वचवाजिनम् ४४
 भूयएवनिजंराज्यंसाजगामवराङ्गना
 माधवस्यवियोगेनतस्यविद्याधरस्यवा ४५
 मृतासाराजतनयायतोऽन्यनभजत्यपि
 तस्यांमृतायांभृत्योऽसौनिर्जगामयदृच्छया ४६
 विलप्यबहुधातत्रप्रचेष्टोऽत्यतशोकभाक
 जगाममरणार्थायगङ्गासागरसङ्गमम् ४७
 गङ्गाबिधसङ्गमेस्नात्वातुलसीमृद्धिभूषितः
 कृताञ्जलिरितिप्राहप्रचेष्टोभीष्ममातरम् ४८
 पवित्रेत्वञ्जलेमातस्यजाम्यत्रकलेवरम्
 सुलोचनामेकांतास्याद्यथातत्वंकरिष्यसि ४९
 भूयोभूयोब्रुवंतंतमितितस्याश्वकिंकराः
 बध्वापाशेनतंनिन्युर्निरुक्तांतत्सभांप्रति ५०
 तप्तावीरवरादेशात्किंकरास्तेसुदारुणाः
 कारायांस्थापयामासुः प्रचेष्टमनुविह्वलम् ५१
 एतस्मिन्नेवकालेतुदृष्ट्वातत्कार्यमद्भृतम्

हाहाकारोमहानासीत्तद्राज्येद्विजसत्तम ५२
 एतच्छ्रुत्वाद्भुतंकर्मसचराजागुणाकरः
 आयातोऽत्यतसंतपोवदतीतिद्विजोत्तम ५३
 निषंगिणश्चरथिनश्चर्मिणः खद्गिनस्तथा
 धानुष्काश्चकौतकाश्चकोटिकोटिसहस्रशः ५४
 स्थानेस्थानेपुरेतस्मिन्नाजावैशोकविह्वलः
 नियोजयामासतदारक्षायैद्विजसत्तम ५५
 तेनाज्ञसास्ततः सर्वेयोद्धारोऽमितविक्रमाः
 सत्त्वराः पतिरक्षासुतस्थुस्तस्मिन्पुरेरुषा ५६
 गीतानिगायकैः सर्वैर्नृत्यानिनर्तकैस्तथा
 वाद्यानिवादकैश्चैवतत्रत्यक्तानिसाध्वसैः ५७
 ततः सराजाविप्रर्षेसमाहूयस्वमंत्रिणः
 किमेतदितिप्रच्छशोकोपहतमानसः ५८
 मंत्रिणञ्जुः-
 देवाद्भुतमिदंकर्मनदृष्टंनश्रुतंक्वचित् अं
 एतावतान्नृणांमध्येपश्यतांक्वजगामसा ५९
 कोऽपिजल्पतिसालद्भमीःशापेनागत्यभूतले
 त्वदीयंसौधमेतर्हिस्वयमंतरधीयत ६०
 मायामयीसारमणीमाययात्वद्गृहेस्थिता
 मायांस्वकीयांदर्शित्वागतेत्यन्येवदंतिवै ६१
 केचिद्वदंति रमणीसर्वलक्षणसंयुता
 आगमिष्यतिभूयोऽपिभगाङ्गोमघवायतः ६२
 तन्मुखंचन्द्रवन्मत्वाविचिंत्यात्मानमात्मना
 केचिद्वदंतिचन्द्रेणनीतासुप्रतिपत्तये ६३
 वदंतिकेऽपिसाकन्यासद्गुणादीर्घवासना
 भ्रान्त्याचन्द्रमसाग्रस्तापूर्णचंद्रनिभानना ६४
 दिग्गजैर्नलिनीभ्रान्त्याप्रफुल्लकमलानना
 विषदण्डप्रहस्ताचनीरजाकलिकाकुचा ६५
 केचिद्वदंतिसृष्टासास्त्रष्टुमन्यांस्त्रियंनृपं
 तद्वपादर्शनालोक्येनीतारूपगुणास्थिता ६६

केचिद्वदंतिभूपालत्वयासर्वदिशोजिताः
 रूपैर्देवांगनाजेतुंगतासात्रिदिवंप्रति ६७
 अथतेमंत्रिणोऽन्योन्यमालोक्येतिमुखश्रियः
 स्तब्धाइवाभवन्सर्वेनिरुत्साहाः ससाध्वसाः ६८
 भूपःसुलोचनेपुत्रिक्वगतासिविहायमाम्
 इत्युक्त्वासमहीपालः पृथिव्यांमूर्च्छितोऽपतत् ६९
 राजानंपतितं दृष्टाशोकेनमहातातः
 जज्ञेहाहारवस्तस्मिन्नगरेद्विजसत्तम् ७०
 तत्क्रंदनध्वनिंविप्रप्रतिश्रुत्वाचजायते
 उत्प्रेक्षतेतत्रलोकेक्रंदंतिककुभो दश ७१
 धूलिधूसरतांगंतुनृपतिमुक्तकेशकम्
 बिधृत्यमंत्रिणः सर्वेतरसासौधमाययुः ७२
 अथविद्याधरस्तत्रश्रीविक्रमदेवजः
 तस्याः पीठंसमालिङ्ग्यरुरोदकरुणास्वनैः ७३
 हाप्रियेचंचलापाङ्गिसुवर्णकुसुमप्रभे
 शोकाब्धौपातयित्वामांक्वगतासिवरानने ७४
 ममकिंदूषणंदृष्ट्यानिर्दोषयाप्रिये
 नददासिकथंभद्रेदर्शनंकमलानने ७५
 नजीविष्याम्यंहंभद्रेक्षणमात्रंत्वयाविना
 अतोमेदर्शनंदत्वाक्रियतांप्राणरक्षणम् ७६
 किंधनैः किंजनैः किंमेमित्रैः किंवाधनैगृहैः
 नाप्रोमियदिभद्रेत्वांप्राणेभ्योऽपिगरीयसीम् ७७
 एतञ्चान्यञ्चविप्रर्षेस कृत्वाकरुणंमहत्
 शोकान्मृत्युंविनिश्चिंत्यययौगङ्गाब्धिसङ्गमम् ७८
 तत्रगङ्गाम्भसिस्त्रात्वासमुद्रजलमिश्रिते
 निवेद्यभास्करायार्घगंगानत्वाह मातरम् ७९
 गंड्जेदेविजगन्मातस्त्वञ्जलेविमलेतनुम्
 त्यजामितांयथाभूयःप्राप्नोमितत्करिष्यसि ८०
 इतिब्रुवंतंतंविप्रतत्किंकरवरास्ततः
 विधिंविनिन्युःसदृशंकुद्धावीरवरस्यच ८१

ततोवीरवरः प्राहकस्त्वंभोः कुतआगतः
 कथमत्रतनुत्यागं कुरुषेतद्वदस्वमे ८२
 तद्वाक्यमेतदाकर्ण्यततोविद्याधरोऽस्तिलाम्
 तांकथांकथयामासशृणवतांविस्मयप्रदाम् ८३
 अथत्वं मूर्खलोकानां प्रवरो सिनसंशयः
 गान्धर्वीराज्ञसीवापिपन्नगीवापिकन्नरी ८४
 शापागतेव साकन्यातस्मादन्तर्हितास्वयम्
 सादेव रूपिणीकन्यादेवानां निलयं गता ८५
 कथं तयासमंभूयोदर्शनं तेभविष्यति
 चकोरपेयं पीयूषं गगनेरोहिणीपते: ८६
 किंशक्लुवंतितं पापावाय साबलिनोऽपिच
 यदप्राप्यं न तत्प्राप्यं प्राप्यं यत्तद्वलभ्यते ८७
 जानंतितज्जनं कश्चिन्मोहं प्रतिनगच्छति
 केनापिदीयते कन्याकन्याकेनापिगृह्यते ८८
 पूर्वजन्मनियाकन्यातां कन्यां लभते पतिः
 पुत्रप्रयोजनाभार्यापुत्राः पिराडप्रयोजनाः ८९
 कुर्वति दारग्रहणमतएव मनीषिणः
 यथेह दीयते नार्यातथानारी समश्नुते ९०
 क्रन्दन्त्रजन्यामप्येषभृङ्गः कुमुदिनीं सहेत्
 सद्गुप्तोऽपिपतिः स्त्रीणां संतोषाय भवेत् नहि ९१
 रवौस्थितेऽपिपद्मिन्यामधूनिभ्रमरः पिबेत्
 नारीषु सततं चित्तं विष्णुभक्तिष्वनादरः ९२
 शोकैः कैश्चित्तनुत्यागस्तिस्त्रः पुंसां विडं बनाः
 दाराः पुत्रास्तथा भ्रातादेशाश्रबांधवास्तथा ९३
 पुनर्लभ्याइमेसर्वे पुनर्लभ्यान चासवः
 नमुक्तो विषयो धर्मो न चकर्म कृतं त्वया ९४
 वर्तमाने गते मूढभविष्यं जन्मदुर्लभम्
 मम मातामम पिता भार्या भ्राताधनं मम ९५
 निष्फलं याति वै जन्मनृणां ममतयातया
 एवं प्रबोधितः सम्यक्तेन धीरवरेणासः ९६

दौर्मनस्यं परित्यज्य तस्थौ तत्रैव जैमिने
 तत स्तु गन्धिनी प्रीत्या ह संती स्वगृहं गता ६७
 गत्वा च माधवं मंचे स्वपंतं साददर्शह
 गन्धिन्युवाच-
 उत्तिष्ठोत्तिष्ठ दुर्बुद्धेभ्रमस्तेविफलोऽभवत् ६८
 विवाह काले साकन्याबभूवांतर्हितास्वयम्
 एवंतस्यावचः श्रुत्वा समुत्तस्थौ समाधवः ६९
 विललापाकुलः शोकैर्महद्विद्विमातले लुठन्
 कन्यायादूषणं नास्ति नास्ति विद्याधरस्य वा १००
 ममैव दूषणं सर्वयतो हीनस्य संगभाक
 नीचसंगेकृते पुंसा सुखं यच्छति नो विधिः १०१
 एतदेव मया ज्ञातं यतो गति रियं मम
 न प्राप्नोति सुखं किञ्चित्तीचः सङ्गान्महानपि १०२
 प्रेतसंगान्महादेवो न ग्रोभग्रविभूषणः
 प्रविश्यनीलयं नीचं स्त्रीधनादिकमीद्वते १०३
 किञ्चित्प्रसङ्गमासाद्य षड्वक्त्रः सषडाननः
 सतां श्रुत्वा गुणं नीचः सद्य एव विषीदति १०४
 दोषं संश्रोतुमाप्नोति शतरूपो भवेत्तदा
 शुभमिच्छन्निजं प्राज्ञो नीचे भ्यो न हि निश्चयेत् १०५
 द्वरामेकमपि प्राज्ञो नीचे भ्यो न हि निश्चयेत्
 पादमेकमपि प्राज्ञो नीचैः सहनगच्छति १०६
 विश्वासवचनं नीचः सद्य एव विषीदति
 दोषं साश्रोतुमाप्नोति श्रोतुमायातियन्तः १०७
 ततः समयमासाद्य प्रकाशयति चोद्धसन्
 मनस्ये कंवचस्ये कंकर्मणये कंयता तमनाम् १०८
 मनस्यन्यद्वचस्यन्यत्कर्मणयन्यदुरात्मनाम्
 यदाकरिष्यति कन्याविवाहं सानृपात्मजा १०९
 नाभविष्यत्तदाशोकः स्वल्पोऽपि हृदये मम
 स्वर्गं गता चेत्साकन्यासर्वलक्षणं युता ११०
 नीतानीचे न शोकोऽयहृदयेदुःसहोऽभवत्

लिखितामिव सर्वत्रतां पश्यामिव राननाम् १११
 विस्मर्तु नहि शक्नोमि जीवता नेन चात्मना
 नीच क्रोडगता साध्वीन जीविष्यति साक्षणम् ११२
 विद्याधरोऽपि तच्छोकैर्नजीविष्यति दारुणैः
 यथा मातापिता त्यक्तो देश स्तत्प्राप्तये मया ११३
 तथैव संप्रतिप्राणा स्त्यक्तव्यानात्र संशयः
 पुनस्तत्प्राप्तये प्राणान्गासागर सङ्गमे ११४
 त्यक्त्यामीति दृढं कृत्य सगंतु मुपचक्रमे
 एतस्मिन्नेव काले तु नारदान्मुनि सत्तमात् ११५
 पादले पंमहाबुद्धिरभिगम्य समाधवः
 ययौ कियद्भिर्द्विव सैर्गङ्गासागर सङ्गमम् ११६
 गङ्गाबिधतोये स्नात्वा च पूजयामास चाच्युतम्
 तुलसीपत्रमाला भिर्भूषितो माधव स्तदा ११७
 बद्धाञ्जलि रिति प्राह जहु कन्यां सरिद्वराम्
 माधवउवाच-
 देवित्वं त्सलिले देहं प्राप्तशोक स्त्यजाम्य हम् ११८
 भाविजन्मनितां कन्यां मह्यं दास्य सिशो भनाम्
 इत्युक्त्वा तां नमस्कृत्य गङ्गां त्रैलोक्य मातरम् ११९
 ततस्तत्सलिलं निम्ने प्रवेष्टु मुपचक्रमे
 अथवीरवरः पृष्ठे तं विधृत्य नृपात्मजम् १२०
 तत्सभां प्रतिविप्रर्षेजवेना गत्यत ज्ञनैः
 ततः समालोक्य नृपात्मजं तं प्रीतिं समासाद्य अनिंद्य शोभाम् १२१
 कस्त्वं त्यजस्य त्रकथं शरीरं बूहीति तं वीरवरं जगाद
 माधवउवाच-
 अहं विक्रमराजस्य पुत्रो माधव संज्ञकः १२२
 मृगया यैव नं घोरं ससैन्योऽगम मेकदा
 अस्त्येकान गरोपां ते सरसी पद्मशोभना १२३
 नारी मेका किर्णीं रम्याम पश्यंत त्रकामुकः
 साच चन्द्रकला नाम भामि नीमां स्मरा तुरम् १२४
 सुलोचनायाः प्रस्तावं कथया मास भूतले

ततस्तुरगमारूढोविलङ्घ्यसरितांपतिम् १२५
 प्रचेष्टारूयेनभृत्येनगतस्तस्याःपुरंप्रति
 तस्मिन्नेवदिनेतस्याग्रधिवासनमुत्तमम् १२६
 तथाकर्ण्यमयातत्रप्रेरितंसांगुलीयकम्
 ममपत्रंसमालोक्यसांगुलीयकमुत्तमम्
 सापितत्पृष्ठपत्रेषुयल्ललेखतदुच्यते १२७
 श्रीत्रिविक्रमदेवस्यपुत्रोविद्याधराह्वयः
 पितातस्मैविवाहेनमांप्रदास्यतिसत्तम् १२८
 अथाधिवासनंकर्मश्वेविवाहोममधुवम्
 तथाप्युपायंवद्यामियेनप्राप्नोतिमांभवान् १२९
 वामबाहुंसमुद्धृत्यस्थिताहंवरसंमुखी
 येनमांशक्यतेनेतुंसमेभर्तानिसंशयः १३०
 विलरूपपत्रंसाकन्यागंधिन्यास्तत्करेददौ
 गंधिन्याचतयादत्तंतत्पत्रंमह्यमुत्तमम् १३१
 तत्संकेतंप्रचेष्टेनसंश्रुत्यममसंमुखे
 हयमारुद्ध्यसानीतातत्राहन्निद्रयाजितः १३२
 अनयाव्यथयातत्रपुनस्तत्प्राप्निहेतवे
 तदाद्यजागरंभद्रशृणुष्वात्रविधानतः १३३
 इत्युक्तास्यरक्षायैनियुज्यपदगान्बहून्
 विहस्यांतःपुरंगत्वासाकन्यापुरुषाकृतिः १३४
 ततोविधृत्यस्त्रीवेषंनानालंकारभूषिता
 स्वदासींप्रेषयामासतमानेतुनृपात्मजम् १३५
 तदाज्ञयासमागत्यततोनृपतिनंदनः
 ईक्षांचक्रेचतांसाध्वींलक्ष्मींमूर्तिमतीमिव १३६
 साचकन्यासमुत्थायसुवर्णासनतोद्विज
 ववंदेचरणौतस्यपुलकांचितविग्रहा १३७
 ततोगान्धर्वविधिनासराजतनयःसुधीः
 चक्रेविवाहेतां कन्यांतत्रैवप्राप्तकौतुकः १३८
 तत्प्रेमवारिधाराभिःसंसिक्तोनृपनंदनः
 तत्रैवतांनिशांनिन्येकुर्वन्केलितयासह १३९

अथप्रभातेविमले सामृगीलोचनासती
 आदितःसर्ववृत्तांतंकथयामासमाधवम् १४०
 ततःसुलोचनासाध्वीजयंतींतानृपात्मजाम्
 माधवं च समादाय सुषेण स्य सभांययौ १४१
 तांकन्यासनृपः श्रुत्वा हर्षितो माधवाय वै
 सुलोचनां जयंतीं च विवाहेन ददौततः १४२
 तस्मैतुयौ तु कल्वेन सराजाधर्मतत्परः
 सुप्रीतो निजराज्यार्द्धददौ स्वर्णशतानिच १४३
 ततो विचित्रमावासंनिर्माय सनृपात्मजः
 तस्मिन्पुण्यतमेतीर्थेच कारवस तिंद्विज १४४
 तत्रांतरे प्रचेष्टनं तंकारागारनिवासिनम्
 सभांसमानीयततश्चिंतयामासमाधवः १४५
 अयं पापमतिः क्रूरः स्वामिविश्वासघातकः
 शत्रूणां प्रवरो मूढो रक्षणीयो मयानहि १४६
 पालितोऽपि मुहुर्नित्यं प्रसादधनभोजनैः
 शत्रुकर्मकरोत्यैव समयं प्राप्य निर्दयः १४७
 विपत्त्यांयेन हस्तेन नयेत्पादरजः खलु
 शिरः कृत्तितेनैव स्वामिनं प्राप्य संपदम् १४८
 नूनमेव प्रभुं ग्रन्थं तिवशगानृपराजयः
 तप्तमप्युदकं वहिं सद्यो निर्वाणतां नयेत् १४९
 इति संचित्य मनसातेन दमापति सूनुना
 प्रचेष्टो नष्टचेष्टोऽसौ निरस्तो द्विजसत्तम १५०
 ताभ्यां स्त्रीभ्यां तदाविप्रसुखेन सनृपात्मजः
 किञ्चित्कालं तत्र तस्थौ शोकव्याधि विवर्जितः १५१
 तस्यां सुलोचनायां तु माधवस्य महात्मनः
 शतं पुत्राजयं त्यां च द्वेष तेजज्जिरेसुताः १५२
 माधवस्य सुतास्तेऽपि शस्त्रशास्त्रविदो तमाः
 बभूबुः सर्वलोकानां प्रीतये धर्मतत्पराः १५३
 जन्मांतरोपार्जितया विष्णुभक्त्याच संगतः
 एकदाचिंतयामासमनसासचमाधवः १५४

कोऽहकस्मात्समायातः कस्यवाकेननिर्मितः
 भूयःक्वचगमिष्यामिकुत्रवास्थास्यतेमया १५५
 विषयंभुंजतोजन्मविनापुरायेनमेगतम्
 तस्माद्विघार्णवैमग्रंकोऽत्रमामुद्धरिष्यति १५६
 संसारेऽस्मिञ्चनंप्राप्ययेननाराधितोहरिः
 आत्मधातीसविज्ञेयः सर्वधर्मवहिष्कृतः १५७
 भूयोभूयोभवेजन्मभूयोभूयोऽपिपंचता
 संसारोऽयमतः सर्वःक्लेशदोभैरवोमहान् १५८
 विष्णुभक्तिंविनानस्याजन्ममृत्युनिवारणम्
 अतोऽद्यसकलंत्यक्त्वाकरिष्याम्यर्चनंहरेः १५९
 एतद्विचिन्त्यमनसाविश्वस्यचमुहुर्मुहुः
 विश्वकर्माणमाहूयसवाक्यमिदमब्रवीत् १६०
 माधवउवाच-
 विश्वकर्मन्महाबाहोमह्यंविष्णोः शिलामयीम्
 प्रतिमांदेहिनिर्मायसर्वकामफलप्रदाम् १६१
 तस्यादेशात्ततोविप्रशिल्पिनाविश्वकर्मणा
 प्रतिमारचितातेनमहाविष्णोःशिलामयी १६२
 नवीननीरदश्यामापुरुडरीकनिभेद्वणा
 शङ्खचक्रगदापद्मधारिणीच चतुर्भुजा १६३
 लक्ष्मीसरस्वतीयुक्तावनमालाविभूषिता
 समस्तलक्षणैर्युक्ताभूषितासर्वभूषणैः १६४
 विचित्रमण्डपेतांचसंस्थाप्यप्रतिमांहरेः
 सपूजांकर्तुमारेभेकामदांचक्रपाणिनीम् १६५
 तस्मिन्नेवालयेविप्रघृतदीपंद्विजोत्तम
 दीपंप्रतिदिनंयच्छेदविच्छिन्नशिखंसच १६६
 प्रातः स्नायीस्वयंभूत्वाकुर्यात्संमार्जनादिकम्
 मार्गशोभांचविप्रर्षेतत्रोपलेपनंपुनः १६७
 स्नात्वागङ्गाब्धिसलिलेकृत्वापंचमहाध्वरान्
 त्रिसंध्यंपूजयेद्विष्णुमुपहारैरनुत्तमैः १६८
 गंधैर्धूपैश्चनैवेद्येस्तांबूलैर्धूपदीपकैः

गीतवाद्यैः प्रबंधैश्चस्तवपाठैः सुशोभनैः १६६
 प्रदक्षिणैर्नमस्कारैरध्वैश्चैवदक्षिणैः
 निरामिषैर्हविष्यैश्चफलाहारैश्चसत्तम् १७०
 नमोनारायणायेतिजपेत्प्रणवपूर्वकम्
 अष्टाक्षरंमहामंत्रंसर्वकामफलप्रदम् १७१
 एवमब्दसहस्राणि महाविष्णोः परात्मनः
 चकारपरयाभक्त्यासपूजांसर्वकामदाम् १७२
 तस्याभक्त्याततस्तुष्टः सर्वदेवशिरोमणिः
 आविर्बभूवभगवांस्तुलसीकुसुमप्रभः १७३
 आविर्भूतंहरिंदृष्ट्वासदारोमाधवस्ततः
 शिरसाभूमिमालिङ्गचववंदेचरणौहरेः १७४
 माधवउवाच-
 नमस्तेदेवदेवायनमस्तेपरमात्मने
 परेशायसुरेशायनमस्तेज्ञानदायिने १७५
 नमस्तेपरमानन्दपुरुषोत्तमकेशव
 नमस्तेपद्मनेत्रायकमलापतये नमः १७६
 नमस्तेबहुरूपायनीरूपायनमोनमः
 विचिन्त्यायाविचिन्त्यायदृश्यायदृश्यायवैनमः १७७
 नमस्त्रैलोक्यनाथायलोकपित्रेनमोनमः
 नमस्तेज्ञानगम्यायनमस्तेसर्वशाखिने १७८
 कंसारयेनमस्तुभ्यनमस्तेकैटभारये
 मधुहर्त्रेनमस्तुभ्यंविधात्रेचनमोनमः १७९
 येनत्वयोद्घृतावेदामीनरूपधरेणवै
 गंभीरांभोनिधेरम्भोऽभ्यतरात्तमहंभजे १८०
 येनत्वयोद्घृतापृथ्वीसशैलवनकानना
 कूर्मरूपधरेणयंतस्मैतुभ्यंनमो नमः १८१
 वाराहमूर्तिनायेनधरणीधरणीपते
 उद्घृतानिजदंतेनतस्मैतुभ्यंनमोनमः १८२
 नृसिंहमूर्तिनायेनत्वयादैत्योविदारितः
 हिरण्यकशिपुः क्रुद्धस्तस्मैतुभ्यंनमोनमः १८३

बलियज्ञस्तथाध्वस्तोयेनवामनरूपिणा
 तस्मैतुभ्यंनमोदेवकश्यपादानकारिणे १८४
 पितरस्तर्पितायेनत्वयाक्षत्रियशोणितैः
 कार्तवीर्योहतोयेनतस्मैरामायतेनमः १८५
 रावणोनिहतोयेनकौशल्यासूनुनात्वया
 मारीचःकुंभकर्णश्चतस्मैरामायतेनमः १८६
 प्रलंबोनिहतोयेनरेवतीपतिनात्वया
 कालिन्दीभेदिनेतुभ्यंतस्मैरामायतेनमः १८७
 वेदाविनिंदितायेनविलोक्यपशुहिंसनम्
 सकृपेनत्वयायेनतस्मैबुद्धायतेनमः १८८
 म्लेच्छाश्वविहितायेनयुगांतेकल्किमूर्तिना
 सर्वलोकहितार्थायतस्मैतुभ्यंनमोनमः १८९
 हरे विष्णोदैत्यजिष्णोनारायणकृपामय
 संसारसागरेघोरेपतितंमांसमुद्धर १९०
 ततोहर्षान्माधवोऽसौप्रकाल्यचरणौहरे:
 भुमौनिपात्यसर्वाङ्गंजगादमाधवोहरिम् १९१
 माधवउवाच-
 गोविन्दपरमानन्दमुकुन्दमधुसूदन
 त्राहिमांपापिनंकृष्णयतस्त्वंसर्वपापहा १९२
 इतिस्तोत्रंतस्यश्रुत्वाभगवान्भक्तवत्सलः
 परमांप्रीतिमासाद्यतमित्याहवचःस्वयम् १९३
 श्रीभगवानुवाच-
 वरंवरयभोवत्समाधवक्षत्रियर्षभ
 ब्रह्मत्वंवाशिवत्वंवाशक्रत्वंवाकिमिच्छसि १९४
 माधवउवाच-
 सर्वमेवमयाप्राप्तंजगदीशनसंशयः
 दैवतैरप्यदृश्यन्त्वांपश्यामिवरदंप्रभुम् १९५
 भुक्तिंमुक्तिंधनैश्वर्यदातुंसर्वभवान्क्षमः
 प्रभोनभक्तियोग्योऽस्मिभक्तिमेवप्रयच्छमे १९६
 श्रीभगवानुवाच-

तवशक्त्याऽनयावत्सप्रीतोऽहनात्रसंशयः
किमस्तिवस्तुयदत्वातवानृग्यंभजाम्यहम् १६७

सूतउवाच-

इत्युक्वापरमप्रीतः प्रसार्यचतुरोभुजान्
तमालिङ्गितवान्विष्णुःपितापुत्रमिवद्विज १६८

श्रीभगवानुवाच-

आलिङ्गनप्रभावेणतवानृग्यंगतोऽस्म्यहम्
सर्वमेवशुभंभद्रभविष्यतिनसंशयः १६९
कामिनाप्रतिमावत्सक्रियायोगेनसर्वदा
पूजिताममतेनत्वानेष्याम्यहंतनुप्रति २००

व्यासउवाच-

इतिदत्वावरंतस्मैचतुर्भिर्दीर्घबाहुभिः
भूयःप्राणैःसमालिङ्ग्यतत्रैवांतरधीयत २०१
ततस्तांप्रतिमांविष्णोःसदारोमाधवस्तदा
आराधयामासभक्त्याक्रियायोगैरनुत्तमैः २०२
सभुक्त्वासकलान्भोगान्पुत्रपौत्रसमन्वितः
गङ्गायांमृत्युमासाद्यसदारोमोक्षमाप्नवान् २०३
पठतिहरिचरित्रैर्युक्तमध्यायमेतत्सकलदुरितराशिध्वंसिभिःसर्वभक्त्या
इहजगतिसभुक्त्वासर्वभोगांस्ततोऽतेब्रजति भगवतःश्रीवासुदेवस्यधाम २०४

इति श्रीपद्मपुराणेक्रियायोगसारेणगासागरसंगममाहात्म्यवर्णनंनाम

षष्ठोऽध्यायः ६

सप्तमोऽध्यायः

श्रीव्यासउवाच-

भूयएवप्रवद्यामिगङ्गमाहात्म्यमुत्तमम्
तच्छ्रुत्वामानवाः सर्वेसर्वान्कामानवाप्नुयुः १
येननाचरितंस्नानंगङ्गायांलोकमातरि
आलोक्यतन्मुखंसद्यः कर्तव्यंसूर्यदर्शनम् २
प्रभातेयः स्मरेद्दक्त्यागङ्गाइत्यक्षरद्वयम्
तस्यनश्यंतिपापानितमोवदरुणोदये ३

नदृष्टायेनसरितांप्रवराजहुकन्यका
 तस्याग्राह्याणि सर्वाणि अन्नादि सलिलानिच ४
 शरीराणि परित्यज्य गङ्गास्नानं प्रकुर्वताम्
 गात्रारायायान्ति पापानि गङ्गास्नानमकुर्वताम् ५
 अहोचित्रमहोचित्रमहोचित्रमिदं पुनः
 पतंतिनरकेमूढागङ्गानाम्निस्थितेसति ६
 शिरसायोवहेऽभक्तयागङ्गाम्भः कणिकामपि
 समुच्यतेमहापापैर्ब्रह्महत्यादिभिर्द्विजः ७
 ललाटेदृश्यतेयस्यगङ्गासैकतमुत्तमम्
 सपुरायात्माजगत्सर्वपुनातिनात्रसंशयः ८
 गङ्गातीरात्समायांतंयः पश्येत्परमादरैः
 सोऽश्वमेधसहस्राणि फलं प्राप्नोति मानवः ९
 गङ्गातीरमहंयामित्वमागच्छेति वक्तियः
 तस्यविष्णुः प्रसन्नात्मासर्वान्कामान्प्रयच्छति १०
 गंगेतिनामसंस्मृत्ययस्तु कूपजले ऽपि च
 करोति मानवः स्नानं गङ्गास्नानफलं लभेत् ११
 गङ्गाम्भः शीकरं यस्तु संमितं सर्षपस्य च
 प्राप्नोति मृत्युकाले षुसगच्छेत्परमं पदम् १२
 अत्रैव शृणु विप्रर्षेऽतिहासं पुरातनम्
 यस्य श्रवणमात्रेण गङ्गादेवी प्रसीदति १३
 आसीत्रेतायुगे विप्रो धर्मस्वोनामधार्मिकः
 शांतोदांतोदयायुक्तो वेदवेदाङ्गपारगः १४
 सत्यवादीक्रोधहीनो हिंसाहीनो जितेन्द्रियः
 सर्वभूतहितैषीचयोगाभ्यसरतः सदा १५
 संसारसागरं तर्तुसविप्रो वैष्णवो जनः
 पूजयामास देवेशं क्रियायोगेन केशवम् १६
 कदाचित्प्राप्य पुरायाहं सच विप्रर्षभो द्विज
 जगाम जाह्नवी तीरं मुमुक्षुः स्नान हेतवे १७
 तत्र गंगांभसि स्नात्वा कृत्वा चर्तर्पणादि कम्
 गृहं गंतुमनश्चक्रेगंगांभः कर्त्तरीं वहन् १८

तस्मिन्कालेततोविप्रवैश्योरत्वकराह्यः
 कृत्वावाणिज्यमायांतंसकलैः किंकरैर्वृतः १६
 तस्यैकः किंकरोविप्रः कालकल्पइतिस्मृतः
 दंडहस्तः समायातोविहितास्विलपातकः २०
 अथवत्मश्रांतस्तस्यरत्वकरस्यच
 सुष्वापैकोबलीवर्द्धः पथिब्राह्मणसत्तम २१
 पथिस्वपंतंतंदृष्ट्वाकालकल्पोवृषंततः
 दरडेनताडयासबाहुधाऽत्यतनिर्दयः २२
 तद्वर्गभातजनितक्रोधेनवृषभेनसः
 विषाणाभ्यांसुतीक्ष्णाभ्यांसमुत्थायविदारितः २३
 तच्छङ्गद्वयनिर्भिर्वक्षाः सगतलोचनः
 तत्सन्निधिंदयायुक्तोधर्मस्तुत्वरितोययौ २४
 ततःकर्णात्समादायतुलसीपत्रमुत्तमम्
 गङ्गाम्भः शीकरैर्दिव्यैः सिक्तोसौतेनधीमता २५
 गतप्राणंसमालोक्यसविप्रः परमार्थवित्
 विस्मितः स्वगृहंगंतुमनश्चकेद्विजोत्तम २६
 अथगच्छन्यथिप्राज्ञोगङ्गानामानिकीर्तयन्
 यमदूतान्ददर्शग्रिकोटिकोटिसहस्रशः २७
 छिन्नैकपादाः केचिद्विकेचिच्छिन्नैकपाण्यः
 केऽपिकेऽपिच्छिन्नकर्णाः केऽप्येकनयनास्तथा २८
 केचिद्विच्छिन्ननासाश्चच्छिन्नजिह्वाश्चकेचन
 भग्नदंताः केऽपिकेऽपिकेऽपिदंतविवर्जिताः २९
 केऽपिशोणितधाराभिर्लिप्ससर्वकलेवराः
 विमुक्तकैशिकाः केऽपिकेऽपिवक्त्रविवर्जिताः ३०
 केऽपिकेऽपितथानग्नाः केऽपिनिर्भिर्वक्षसः
 केऽपिजर्जरितांगाश्चमहातीक्ष्णैः शिलीमुखैः ३१
 निषिद्धांगुलिहस्ताश्चदृढपाशैस्तथापे
 क्रंदंतोव्यथयाकेऽपिपलायनपरायणाः ३२
 एवंभूतान्यमप्रेष्यान्सविलोक्यद्विजोत्तमः
 सकंपहृदयोभीत्याततः स्तब्धइवाभवत् ३३

अवलंब्यततोधैर्यसविप्रोहरिभक्तिकृत्
 इत्यपृच्छन्मधुरयाकिरातान्यमकिंकरान् ३४
 धर्मउवाच-
 केयूयंविकृताकाराः पाशमुद्गरपाण्यः
 दंष्टाकरालवदनाञ्चगारसदृशप्रभाः ३५
 यूयंसर्वेमहावीरज्वलत्पावकलोचनाः
 कृतातथापियुष्माकमियंकेनापिदुर्गतिः ३६
 यमदूताऊचुः -
 यमदूतावयंसर्वेयमाज्ञाहारिणः सदा
 सदंडोऽयद्विजास्माकंसुमहान्कदनोदयः ३७
 धर्मस्वउवाच-
 अकस्मादागतायूयंमहाबलपराक्रमाः
 एतावतइयंकेनकथंवादुर्गतिः कृता ३८
 यमदूताऊचुः -
 भयंमुंचद्विजश्रेष्ठवृत्तांतंसकलंशृणु
 यथास्माकमिदंदुःखंबभूवात्यंतदुःसहम् ३९
 योऽसौवृषेणशृङ्गाभ्यांकालकल्पोविदारितः
 तंनेतुंधर्मराजेनप्रेरिताः किंकरावयम् ४०
 तेनाज्ञसावयंसर्वेसमस्तायुधपाण्यः
 बद्धवातंपापिनश्रेष्ठंनेतुमिहसमागताः ४१
 अथासौप्राप्तकालश्वकालकल्पोदुराशयः
 बृषेणहेतुभूतेनविषाणाभ्यांविदारितः ४२
 सदयेनतथातत्रगङ्गापानीयसीकरैः
 सिक्तः पातकिनांश्रेष्ठोगङ्गानामानिजल्पता ४३
 गङ्गाम्भः कणिकासेकैर्गतकल्मषमप्यमुम्
 बद्धवापाशैर्दृढंनेतुमुद्यमंप्रतिचक्रिरे ४४
 नेतुंतमपिदेवेशः शरणागतपालकः
 स्वदूतान्प्रेषयामासमहाबलपराक्रमान् ४५
 केऽपिदूताः समागत्यततोनारायणाज्ञया
 सकोपाः प्राहरित्यस्मान्पथिब्राह्मणसत्तम ४६

विष्णुदूताऊचुः

केभवंतोमहात्मानः कथमेनंमहाशयम्

बद्धवानयथपाशेनयूयंवाकस्यकिंकराः ४७

विहायैनंमहात्मानंपलायध्वंयथासुखम्

नचेच्छरांसियुष्माकंछेत्स्यामश्वक्रधारया ४८

तेषामेतानिवाक्यानिगर्वितानिद्विजोत्तम

संश्रुत्याच्युतदूतानांतेऽस्माभिरतिजल्पिताः ४९

दगडपाणेर्वयंदूताः सर्वे प्राणाधिपस्यवै

नीत्वैनंपापिनांश्रेष्ठं प्रयामः शमनालयम् ५०

यूयं सर्वे महात्मानस्तुलसीमाल्यभूषिताः

स्फुटपदपलाशाक्षाबलिनोगरुदध्वजाः ५१

दिव्यांबरधरायूयंमयूरगलसुंदराः

शंखचक्रगदापद्मधारणाश्वचतुर्भुजाः ५२

केयूयमीदृशाः सर्वे सर्वलक्षणसंयुताः

इमं पातकिनांश्रेष्ठं कथं वानेतु मिच्छथ ५३

विष्णुदूताऊचुः -

वयं सर्वे विष्णुदूताः पुण्यात्मानमिमं नरम्

नेतु मत्र समायातावै कुंठं प्रतिसंप्रति ५४

इमं श्रीभगवद्भक्तं स्वजनं गतकल्मषम्

मुंचता शुयमप्रेष्याय दिजीवितु मिच्छथ ५५

भूयस्तेषामिदं वाक्यं श्रुत्वा सर्वगतं द्विज

कोपाद्यदुक्तमस्माभिस्तदाकर्णयकथ्यते ५६

अयं पापीदुराचारो ब्रह्महत्यासहस्रकृत्

कृतघ्नश्वैव गोघ्नश्च मित्रघ्नश्च दुराशयः ५७

मेरुप्रमाण हेमानि हतानि सुबहूनि च

परदारा हतानि त्यमनेनातिदुरात्मना ५८

कोटि कोटि सहस्राणि जंतुनां विष्णु किंकराः

कृताश्वबहुधाहत्याः स्त्रीहत्याचतथैव च ५९

अयं न्यासा पहरणं स्वमातृगमनं तथा

गोमांसभक्षणं चैव चकार प्रतिवासरम् ६०

परहिंसाकृतानेनदाहश्चपरवेशमनः
 सभायांपरनिंदाचविधवागर्भपातनम् ६१
 गृहमायांत्मतिथिंधनलोभेनसत्तम
 अहनन्निशितैःखङ्गेर्निशायांयवनोपमः ६२
 एतान्यन्यानिपापानिमहान्त्यगणितानिच
 चकारनीचोमूढोऽसौनाल्पमात्रंशुभावहम् ६३
 तस्मादयंमहापापीनीयतेयातनागृहम्
 ज्ञेयाहिपापिनोदंड्याधर्मराजस्यसत्तमाः ६४
 यूयंवैदेवदेवस्यदूताभगवतोयदि
 तदाकथमिमनेतुंपापिनांश्रेष्ठमिच्छथ ६५
 विष्णुदूताऊचुः
 भविद्दःसत्यमेवोक्तंकोऽपिनास्त्यत्रसंशयः
 दरण्डयाःपातकिनः सर्वेजीविताधिपतेः सदा ६६
 अयंपापविनिर्मुक्तोगङ्गाशीकरसेचनात्
 तस्मादेनंवयंसर्वेनेष्यामोहरिमंदिरम् ६७
 तावत्तिष्ठंतिदेहेषुपातकानिशरीरिणाम्
 गङ्गाम्भःशीकराया वन्नस्पृशंतिसुदुल्लभम् ६८
 चंद्रैककलयासर्वतिमिरंहन्यतेयथा
 गङ्गाम्भःशीकरेणापिपातकंहन्यतेतथा ६९
 गंगानामानिसंस्मृत्यपापीमुच्येतपातकात्
 साक्षात्तत्सलिलंदृष्ट्वामुच्यतेऽत्रकिमद्भुतम् ७०
 शीतमप्युदकंगङ्गंवह्निवत्पापकानने
 यथाग्निवत्पद्मवनेशीतंतोयंचदाहकृत् ७१
 तस्मादयंपुरायकर्माद्वितीयइवकेशवः
 गच्छध्वंशमनप्रेष्यायदिकल्याणमिच्छत ७२
 तेषांकेशवदूतानांश्रुत्वास्माभिरिदंवचः
 भूयएवनिरुक्तंयद्विहस्योच्चैः शृणुष्वतत् ७३
 अहोचित्रमहोचित्रमयंकल्मषमंदिरः
 गङ्गाम्भःसेचनादेवविमुक्तः सर्वपातकैः ७४
 स्वहस्तोपार्जितंकर्मशुभंवायदिवाशुभम्

नाभुक्त्वामुच्यतेमर्त्यः कल्पकोटि शतैरपि ७५
 यमाज्ञयानेतु मिमंवयं सर्वे समागताः
 कस्यायं वच सास्माभिस्त्यज्य तेपा पिनां वरः ७६
 विष्णुदूताङ्गुः
 यूयं पापधियोनूनं विवेकपरिवर्जिताः
 युष्माभिर्जहुकन्यायानज्ञायं तेयतो गुणाः ७७
 कार्यवेदेनिषिद्धं यत्तत्पातकमिति स्मृतम्
 यद्वेदसंमतं कार्यतदेवधर्म्यमुच्यते ७८
 देवोनारायणः साक्षात्स्वयं भूरिति शुश्रुम
 यथा विष्णुस्तथा गांगां गैव सर्वपापहा ७९
 अशुभं वाशुभं कर्मस्व हस्तरचितं हरिः
 हरौ प्रसन्ने पापानि कुत्रिति षष्ठिं तिदेहिनाम् ८०
 जन्मान्तराजितैः पापैर्गतायूयमिमांगतिम्
 अद्यापि पापकर्माणः किमर्थं पापमिच्छथ ८१
 गङ्गानिन्दाकरायूयं विष्णुनिन्दाकरास्तथा
 अतो युष्मान्हनिष्यामः पापिनश्चक्रधारया ८२
 इत्युक्त्वा विष्णुदूतास्तेकोपादरुणलोचनाः
 च क्रिरेसमरारंभमस्माभिः सहस्र्तम् ८३
 जीवेशदूताहन्यं तामिति प्रोचुश्च ते रुषा
 भूयो भूयो वदं तोऽस्मान्निजघुश्चक्रधारया ८४
 इत्युक्त्वा विष्णुदूतास्तेसंग्रामेत्यं तदारुणाः
 सर्वेशंखान्समादध्मुः सहस्राहृष्टमानसाः ८५
 ततोऽस्माकं सिंहनाद् पयोदस्तनितैरिव
 कोदंडानां च विस्तारै व्याप्तं विप्रजगत्रयम् ८६
 अथवृद्गैः शिलाभिश्च तथा पर्वतवृष्टिभिः
 अस्माभिर्विष्णुदूतास्तेबाणैश्च विदलीकृताः ८७
 ऋषिभिर्भिर्दिपालैश्च बाणैश्च परिघैस्तथा
 कुठरैश्छुरिकाभिश्च दंडैश्च शंकुभिस्तथा ८८
 खड्गैश्च शक्तिभिश्चैव निशि तैश्च शिलीमुखैः
 गदाभिश्च क्रधारा भिर्नाराचैश्च सुभीषणैः ८९

एतैरन्यैश्चविषमैरस्त्रैस्तेविष्णुकिंकराः
 निजघुर्बहुधाकोपाद्वज्रकल्पैर्महार्शवे ६०
 तदास्त्रजर्जराः सर्वेवयंभीत्यापलायिताः
 निपेतुःकेऽपिसंग्रामेगतप्राणाः सहस्रशः ६१
 ततोऽस्मास्तेसमालोक्य पलायनपरायणान्
 मुदाकंबून्समादध्मुर्बलिनोविष्णुकिंकराः ६२
 अथच्छत्वाद्विजश्रेष्ठकालकल्पस्यबंधनम्
 विमानेतंसमारोप्यजग्मुर्भगवतः पुरम् ६३
 गङ्गाशीकरसेकस्यप्रभावेनैवसत्तम
 जगामहरिसालोक्यंकालकल्पोऽतिपातकी ६४
 स्थित्वाकल्पशतंतत्रभुक्त्वा भोगान्मनोहरान्
 ज्ञानमासाद्यतत्रैवपरमंमोक्षमाप्नवान् ६५
 गङ्गाप्रभावैरस्माकमेतद्वःखंगतंप्रभो
 गच्छब्राह्मणभद्रंतेसुप्रीतोनिजमंदिरम् ६६
 इत्युक्त्वायमदूतास्तेययुर्यमपुरंद्विज
 भूयएवसधर्मस्वः प्रीतोगङ्गातटंययौ ६७
 गंगायांस्नानमाचर्यसर्वलोकस्यमातरि
 बद्धाञ्जलि सविप्रस्तांतुष्टावपरमेश्वरीम् ६८
 धर्मस्वउवाच-
 गंगेसमस्तजगदंबचलत्तरंगेऽनगादिचारुतरमस्तकपुष्पमाले
 कंसारिचारुचरणद्वयरेणुहन्त्रिभक्त्यानमामिदुरितक्षयकारिणीत्वाम् ६९
 मातः समस्तसुखदेप्रवरेनदीनांव्यासादिविप्रचयगीतगणेणुशाढ्ये
 संसारभैरवमहार्शवमध्यनैकेवंदेतवांघ्रियुगलंदुरितापहारि १००
 यस्यास्तवाबुकणिकामपिजहुकन्येसौदासनामनृपतिर्द्विजकोटिहत्याम्
 संप्राप्यमुक्तिमगमत्रिसुरैरलभ्यांतांत्वांनमामिशिरसावरदेप्रसीद १०१
 नारायणाच्युतजनार्दनकृष्णारामगङ्गादिनामगदतोममदेविमातः
 संसारपातकनिवारिणिदेहपातस्त्वद्वारिणीहभवतुत्वदनुग्रहेण २
 किंवातपोभिरखिलेश्वरिकिंजपैर्वादानैश्चकिंतुरगमेद्युमखैश्चकिंवा
 त्वन्नीरशीकरमवाप्यसुरैरलभ्यांमुक्तिंवजंतिमनुजात्रतिपापिनोऽपि ३
 स्वाहात्वमेवपरमेश्वरियास्वधात्वंगीर्वाणवृद्धिपितृलोकसुतृप्तिहेतोः

सत्वंरजस्तमइतित्रिगुणस्वरूपांसृष्टिस्थितिप्रलयकारिणीमितांत्वाम् ४
धत्तेललाटफलकेतवसैकतंयः पुराङ्गचदेवितवतीरमृदासदैवम्
त्वन्नामसर्वरसधामवदेष्वभक्त्यात्वत्पादरेणुरखिलोस्तुममैवमूर्धि ५
त्वद्रोधसित्रिपथगेवसतिंविधायपीत्वाचवारितवपातकनाशकारि
स्मृत्वाचनामतववीचिरसंचृष्टासंसारबंधनहरेमम जातुजन्म ६
नाकंशुभेसुमहदुल्लसितामनुष्याः कुर्वतिभीतिरतिदुर्गमवर्त्मत्वा
व्यर्थेवसाकिलयतोऽमृतदेत्वदीयंसोपानभूतमुदकंत्रिदिवप्रयाणे ७
पापानिरोगनिकराश्वशरीरदेहेतिष्ठंतितावदखिलेश्वरिभुक्तिदात्रि
कुर्वतियावदमलेषुतवोदकेषुस्नानंनहित्रिपथगेसरितांप्रधाने ८
यस्यास्तवाच्युतविरच्चिशिवादयोऽपिशक्रादिदेवनिकरावजितुंमहिम्नाम्
पारंपरेपरममोक्षपदप्रदात्रींत्वांवदंतितटिनीमितिकेऽपिमोहात् ९
गङ्गेसमस्तसुखदायिनिकिंचिदेवजानातितेपशुपतिर्भगवान्महत्वम्
यस्मादसौसुमनसांप्रवरोऽतिभक्त्याधत्तेसदैवशिरसाजगदीश्वरींत्वाम् ११०
गंगेदेविजगन्मातः प्रसीदपरमेश्वरि
परिपाहिनमस्तुभ्यंरक्षमांसेवकंस्वकम् ११
परब्रह्मस्वरूपांत्वांसर्वलोकैकमातरम्
शक्नोमिकिमहंस्तोतुंभ्रांतचित्तोऽत्रमोक्षदे १२
व्यासउवाच-
इतिस्तुताजगद्वात्रीतेनविप्रेणधीमता
आविर्बभूवसहसागङ्गामूर्तिमतीद्विज १३
ददर्शपुरतोगङ्गांद्विभुजांमकरासनाम्
कुन्देन्दुशङ्खधवलांसर्वालङ्कारभूषिताम् १४
तांदृष्टापुरतोगङ्गांगङ्गागङ्गेतिकीर्तयन्
ववंदेचरणैतस्याः शिरसालिङ्गमेदिनीम् १५
मोहयंतीस्मितालोकैःसुप्रीतापरमेश्वरी
तमुवाचततोविप्रवरंवृशिवतिजैमिने १६
धर्मस्वउवाच-
मातस्त्वत्सलिलस्पर्शाद्ब्रह्महापिचमोक्षभाक्
मयात्वंदृश्यतेसाक्षात्साध्यंकिमपरंमम ११७
तथाप्येकंवरंयाचेत्वन्नीरेपरमेश्वरि

मृत्युर्भवतुमेदेवित्वन्नामस्मरतोमम् ११८
 मयाकृतेनस्तोत्रेणयस्त्वांस्तौतिसदेश्वरि
 सोऽपिभुक्त्वाखिलान्कामानंतेयास्यतिसद्गतिम् ११६

गङ्गोवाच-

अनयाभवतोभक्त्यासंतुष्टास्मिद्विजोत्तम
 शीघ्रंतेकुशलंसर्वभविष्यतिनसंशयः १२०
 त्वयाकृतमिदंस्तोत्रंत्रिसंध्यंयःपठेन्नरः
 तस्याहमपिसंतुष्टादास्यामिमुक्तिमुत्तमाम् १२१

व्यासउवाच-

इतिदत्त्वावरंतस्मैसादेवीभक्तवत्सला
 धर्मस्वनाम्नेविप्रेन्द्रतत्रैवांतरधीयत १२२
 सचविप्रोवरंप्राप्यकृतकृत्यइवाभवत्
 गङ्गारोधसितत्रैवतस्थौविप्रमनोरमे १२३
 ततः कालेनमहताविमलेजाहृवीजले
 सुखमृत्युंसमासाद्यजगामपदमुत्तमम् १२४
 कालकल्पोऽपिपापात्मासित्तोगङ्गाम्बुशीकरैः
 प्राप्तवानुत्तमंमोक्षमन्येषांकाकथाद्विज १२५
 अनिच्छयापिगाङ्गेयंजलंस्पृष्टाफलान्वितम्
 स्मृशतांभक्तिभावेनकिंभवेन्नहिवेद्यितत् १२६
 गङ्गासमन्नास्तितीर्थभूयोभूयोमयोच्यते
 यदम्बुकणिकांस्पृष्टापरमंधामलभ्यते १२७
 येभक्तिभावेनसरिद्वारायाः स्पृशंतियेऽभक्तिणिकामपीह
 तेयांतिनूनंपदमच्युतस्यपापैर्विमुक्ताः सकलैर्महोग्रैः १२८

इति श्रीपद्मपुराणेक्रियायोगसारेगङ्गाशीकरमाहात्म्येसप्तमोऽध्यायः ७

अष्टमोऽध्यायः

व्यासउवाच-

पुनर्वर्द्ध्यामिविप्रेन्द्रगङ्गामाहात्म्यमुत्तमम्
 गङ्गाकथासुधापानंकुरुमुक्तिंयदीच्छसि १
 दानंदत्तंतेनसर्वैनसर्वेमखाःकृताः

तेनप्रपूजितोविष्णुर्यद्भक्तिर्भीष्ममातरि २
 गङ्गायांधर्मकर्माणिक्रियंतेयानिकानिच
 अक्षयानिभवंत्यस्यतानिसर्वाणिजैमिने ३
 वहंतंजलमालोक्यगाङ्गेयानिजलानियः
 भक्त्यागच्छेत्समुत्थायसोऽश्वमेधसहस्रकृत् ४
 गङ्गाजलेष्वागतेषुयोनोतिष्ठतिभक्तिः
 पशुताशाश्वतीतस्यजन्मजन्मनिजैमिने ५
 गाङ्गेयंजलमासाद्ययोनगृह्णातिभक्तिः
 जन्मकोट्यर्जितपुण्यंकणादेवतुनश्यति ६
 गङ्गातीरंजिगमिषुंस्तुवारयतेद्विज
 सकोटिकुलसंयुक्तोरौरवंनरकंब्रजेत् ७
 मूत्रंवाथपुरीषंवागंगातीरेकरोतियः
 नदृष्टानिष्कृतिस्तस्यकल्पकोटिशैरपि ८
 श्लेष्माणंवापिनिष्ठीवंदूषिकांवाश्रुवामलम्
 गंगातीरेत्यजेद्यस्तुसनूननारकीभवेत् ९
 उच्छिष्टकफकंचैवगङ्गागर्भेचयस्त्यजेत्
 सयातिनरकंघोरंब्रह्महत्यांचविंदति १०
 गङ्गारोधसियः पापंकुरुतेमूढधीर्नरः
 तदक्षयभवेन्ननान्यतीर्थेषुशाम्यति ११
 अन्यतीर्थेकृतंपापंगङ्गायांचविनश्यति
 गङ्गायांयत्कृतंपापंतत्कुत्रापिनशाम्यते १२
 तस्मात्पापंनकर्तव्यंगङ्गायांशास्त्रकोविदैः
 कर्मणामनसावाचाकर्तव्योधर्मसंग्रहः १३
 नतेदेशानतेशैलानचतानिवनानिच
 पापविध्वंसिनीयत्रनतिष्ठेत्सुरनिम्नगा १४
 गङ्गातीरंपरित्यज्यमुहूर्तमपिजैमिने
 नचस्थातव्यमन्यत्रयदिकार्यशतान्यपि १५
 भिक्षान्नमपिभुक्त्वाचस्थातव्यंजाह्वीतटे
 नचान्यत्रक्षणमपिप्राप्यभूपालतामपि १६
 संत्यज्यदेहंगङ्गायांब्रह्महापि विमुच्यते

अन्यत्रमुक्तयेनस्यादश्वमेधसहस्रकृत् १७
 गङ्गातीरेवसन्यस्तुहरिपूजापरोभवेत्
 जन्मजन्मांतरेयेनकदाचिन्नार्चितोहरिः १८
 भक्तिर्भवतिनैतस्यगङ्गायांलोकमातरि
 श्रूयतांमानवाः सर्वेभूयोभूयोब्रमीम्यहम् १९
 स्नानंविधायगङ्गायांगम्यतांपरमंपदम्
 मृत्युकालेभजेद्यस्तुगङ्गागङ्गेतिमानवः २०
 विमुक्तःपातकैः सर्वैर्दिविदेवयुगायुतम्
 यस्यगङ्गाकथारम्भोमृत्युकालेभवेद्विवज २१
 सगच्छेद्विष्णुभवनंगलिताखिलकल्मषः
 यस्तुस्मरतिवैप्राज्ञोमृत्युकालेद्विजोत्तम २२
 गङ्गेतिमुक्तिदंनामतस्यतुष्टोभवेद्वरिः
 मृत्युकालेभवेद्यस्तुगङ्गामृत्युराङ्गमुक्तमम् २३
 गङ्गास्नायिनमालोक्यत्यजेद्यस्तुकलेवरम्
 श्मशानेऽपिद्विजश्रेष्ठसगङ्गामरणांलभेत् २४
 तिष्ठत्यस्थीनिगङ्गायांयावत्कालंशरीरिणः
 तावत्कल्पसहस्राणिविष्णुलोकेमहीयते २५
 यस्यमञ्जन्तिगङ्गायांभस्मास्थीनिनखानिच
 शिरोरुहाशयपिप्राज्ञः सविष्णोर्भुवनंवसेत् २६
 स्थितेष्वस्थिषुगङ्गायांयत्कर्मलभतेनरः
 ब्रवीमितत्कलंसर्वशृणुनान्यमनाद्विज २७
 एकदाभगवाञ्छक्रोनानालंकारभूषितः
 क्रीडागृहंययौकामीयुवत्यापद्मगंधया २८
 पद्मगंधारसज्जासासंप्राप्ननवयौवना
 नानारसप्रदानेनचकारसुरसंप्रति २९
 सपत्न्याःस्वर्णपर्यक्तेतस्याः शिशुमृगीदृशः
 प्रीतःपादतले जिष्णुरुवासस्मरमोहितः ३०
 अथतस्यैस्वयंशक्रोनिर्मायस्वर्णवीटिकाम्
 ददातिपरमप्रीतस्तद्गुणाकृष्टमानसः ३१
 एतस्मिन्नेवकालेतुपौलोमीवरसुन्दरी

भूषणैर्भूषिता सर्वैः स्वयंतद् गृहमाययौ ३२

दृष्टातथाविधंशक्रं सर्वदेवाधिपं प्रभुम्

भृशं चुकोपपौलोमी प्राहेति च सुलक्षणा ३३

शच्युवाच-

देवकिं कुरुषेकां तत्वं समस्तसुराधिप

ममदासी स्वरूपायैददासि स्वर्णवीटिकाम् ३४

स्पृशं तित्रिदशाः सर्वेशिरसाचरणैतव

त्वं कथं पद्मगन्धायादास्याः पादतलेप्रभोः ३५

याचितश्च सुगन्धित्वाद् भृंगः स्यानचतद्यशः

सुंदरीकोटि भर्त्तात्वं समस्तरसवित्प्रभो ३६

कथमेवं विधं कर्मकरोष्यत्यंतकुत्सितम्

निर्गुणे पद्मगन्धे हेदासि दूरं परिवज ३७

त्वमीश्वरीचपर्यकेशक्रः पादतलेतव

व्यासउवाच-

तयानिर्भृत्सितासाध्वीपौलोम्याबहुधाततः ३८

उवाच पद्मगन्धासाक्रोधादितिवरांगना

पद्मगन्धोवाच-

गुणं च मम दोषं च स्वयं स्वाम्येव वेत्तिवै ३९

केनाधिकारेणागत्यत्वं मानिनिर्दिसि निर्गुणे

अन्येनेत्रद्वयेनापि पश्यंति गुणदोषकौ ४०

सहस्रनेत्रैरप्येषनपश्येत्किंदुराशये

यथादोषो हिलोकानां प्रचरेन्न गुणं तथा ४१

आदौ कलंकश्चन्द्रस्य दृश्यते गुणवज्जनैः

अनर्थभाषिणी कूराकुमूर्तिर्गुणवर्जिता ४२

यदाहंनास्मिगुणिनीभजतुत्वांतदापतिः

व्यास उवाच-

इत्युक्त्वा पद्मगन्धासाक्रोधात्कोकनदेक्षणा ४३

उत्तस्थौ स्वर्णपर्यङ्कात्कुर्वतीकरुणं महत्

इन्द्रउवाच-

प्रिये प्राणे श्वरिश्वेष्टमांविहाय क्वगच्छसि ४४

मयाकिमपराद्वंतेममतद्वदसुंदरि
 कांतेदासोऽस्म्यहंनूनंदासकर्मकरोमिते ४५
 दासपतीभवेदासीवाक्यंत्वंनशृणोऽषिकम्
 समुत्थायतः शक्रस्तन्मोहाकुलमानसः ४६
 अंकेनिवेशयामासभूयस्तांवरसुंदरीम्
 शच्युवाच-

क्रौंचित्वज्ञीवनंधन्यंव्यर्थमज्ञीवनंधुवम् ४७
 त्वंस्वामिसुभगानित्यंदुर्भगाहंबरांगना
 यावत्पुरायक्षयंक्रौंचित्पुरायंयास्यतेक्षयम् ४८
 क्रौंचवंशसमुत्पन्नादुःखंभूयोऽपिभोद्धयसि
 देवेन्द्रेणसमंतावत्कुरुकेलियथासुखम् ४९
 कियद्विदिवसैः क्रौंचिनभवेत्तवनिर्गुणे
 अत्यद्वृतंवचस्तस्याः पद्मगन्धानिशम्यसा ५०
 द्वन्द्वभावंपरित्यज्यप्रणम्योवाचतांसतीम्
 पद्मगन्धोवाच-

पुलोमजेवरारोहेचित्रमेतत्त्वयोदितम् ५१
 क्रौंचीकथमहंबूहिश्रोतुमिच्छामि यत्तः
 काहंकुत्रस्थिताचापिकथमत्रागतासती ५२
 कालैः कियद्विर्मत्पुरायंक्षीणत्वंप्रतियास्यति
 शच्युवाच-

पद्मगन्धेपुरात्वंहि क्रौंचीपक्षिसमुद्भवा ५३
 अमेध्यमामिषंकीटान्भक्षयंतीक्षितौस्थिता
 न्यग्रोधतरुरेकोऽस्तिगङ्गातीरेमनोरमे ५४
 तत्रनीडंविनिर्मायभवत्यावसतिः कृता
 एकदाकृष्णसर्पेणतस्मिन्यग्रोधपादपे ५५
 नीडंप्रविश्यदष्टात्वंसहसापंचतांगता
 क्रव्याणितवसर्वाणिससर्पेभक्षयत्कुधा ५६
 स्थितानितत्रैवास्थीनिनिर्मासानिवरानने
 कदाचित्पवनैर्भद्रेमहद्विः सचपातिः ५७
 भग्नः पपातगङ्गायांसमूलोऽपिवरांगने

गङ्गायांपतितेतस्मिन्यग्रोधेधरणीरुहे ५८
 गङ्गाजलैःप्लावितानितान्यस्थीनितवोत्तमे
 यावदस्थीनिगङ्गायांतावत्तिष्ठंतितानिच ५९
 तावत्त्वंस्वामिसुभगाभविष्यसिसदैबहि
 इतितेकथितंसर्वपद्मगंधेमयाधुना ६०
 येनपुण्यप्रभावेणशक्रोऽपिवशगस्तव
 धन्यातुजाह्नवीदेवीक्रौंचीयस्याः प्रसादतः ६१
 त्वमस्पृश्यासिचारडालैरक्स्वपिषिवज्जिणः
 तेनापमानितासाध्वीशक्रेणापिपुलोमजा ६२
 परिम्लानमुखांभोजासाजगामयथागता
 शक्रांकएवसातस्थौपद्मगन्धावरांगना ६३
 तद्वाक्यंहृदयेतस्याजागरूकमिवस्थितम्
 अथैकदासुराधीशः सुप्रीतस्तद्गुणैर्द्विज ६४
 वरंवरयसुश्रोणिस्वयंतामित्युवाचह
 पद्मगंधोवाच
 त्वंसर्वदेवताधीशोनारीकोटिपतिस्थता ६५
 तथाप्यसिममाधीनः स्वामिन्किमपरैवैरः
 तथापित्वंवरंदित्सुर्यदानूनंसुरोत्तम ६६
 कर्मणमनसावाचाप्रतिज्ञांकुरुमत्पुरः
 इंद्रउवाच-
 जीवितंचधनंचैवराज्यंचैवपरिच्छदम् ६७
 आज्ञापयकिमेतद्वैतुभ्यंदास्यामिसुंदरि
 सत्यंसत्यंपुनः सत्यंसंदेहोनात्रविद्यते ६८
 यदीच्छसिमृगीनेत्रेतत्तेदास्याम्यहंधुवम्
 पद्मगंधोवाच-
 नूनमेवप्रसन्नोऽसियदित्वंत्रिदशेश्वर ६९
 जन्ममेहस्तियोनौचभूयोदेहीतिमेवरम्
 इंद्रउवाच-
 कृतप्रतिज्ञःसुश्रोणिवरंतेऽहददामिवै ७०
 किंतुदुःखानियातानिबहूनिहृदयेमम

त्वामदृष्ट्वावरारोहेप्रीतिर्नप्राप्यतेक्षणम् ७१

कथंतेचिरविच्छेदं सोहुंशक्नोमिदुःसहम्

यदामस्यनुकंपास्तितवपीनपयोधरे ७२

तदाकियद्विनंतिष्ठमयासहवराङ्गने

ततोदेवाधिराजस्यवदंतीबहुसंपदम् ७३

वर्षाणामयुतंतस्थौसादेवनिलयेसती

पद्मगन्धोवाच-

आज्ञांदेहिसुराधीशसाधितुंसुमनोरथम् ७४

व्रजाम्यहंकर्मभूमिंवंदेपादद्वयंतव

इन्द्रउवाच-

त्वत्प्रेमसिंधुमानेनमयाचन्द्रनिभानने ७५

स्थित्वाकतिदिनंपश्चाद्भिष्यसियथासुखम्

ततस्तुकौतुकागारेतेनसार्द्धमहर्निशम् ७६

क्रीडंतीपद्मगंधासातस्थौवर्षायुतत्रयम्

सुराधीशंततःसेतितदप्राहमुदान्विता ७७

आदेशंकुरुगच्छामिपृथिवींप्रतिसंप्रति

इन्द्रउवाच-

जाडचंजहीहिसुश्रोणितिष्ठात्रैवमयासह ७८

त्वांत्यकृनहिशक्नोमिप्राणेभ्योऽपिगरीयसीम्

पद्मगन्धोवाच-

पुरयक्षयेसुराधीशयदायास्याम्यहंभुवि ७९

तदाचिरंतेविच्छेदोभविष्यतिमयासह

यद्विच्छेदेमयानाथपुनर्गतुंभुवंप्रति ८०

इच्छाम्यहंपुनर्द्यौश्चपुरायोपार्जनहेतवे

कर्मभूमिमहंगत्वायेनोपायेनवासव ८१

तत्करिष्यामिविच्छेदः कदाचित्स्यात्वयानमे

इन्द्रउवाच-

भद्रेत्वयायदानूनंकर्मेदंकर्तुमिच्छितम् ८२

तदागच्छपुनः शीघ्रमागमिष्यसिसुंदरि

सहनेत्राद्विविगलद्वाष्पसिक्ततनुस्ततः ८३

दोभ्यामालिङ्ग्यतांशक्रोगच्छेत्याहप्रियेवदन्
 तदादेशात्ततःसाध्वीकर्मभूमिंसमागता ८४
 जाताचहस्तिनीयोनौभूत्वाजातिस्मराद्विज
 स्मरंतीनिजवृत्तांतंसाकियद्विदिनैस्ततः ८५
 जगामजाह्वीतीरंहस्तियोनिसुसंभवा
 गङ्गायांस्नानमासाद्यगङ्गाकर्दमभूषिता ८६
 गंगागंगेतिजल्पंतीहृदनिम्नंविवेशसा
 तस्मिन्नांगाहदेगत्वाहस्तिनीपर्वताकृतिः ८७
 निजांजातिंस्मरंतीसाजगामपंचतांपुनः
 तस्याःसाहसमालोक्यहस्तिनींसर्वदेवताः ८८
 वर्वर्षुःपारिजाताद्यैः कुसुमैरुत्तमैर्मुदा
 तामानेतुंततःशक्रः सर्वदेवगणैर्वृतः ८९
 वेगात्तद्विरविच्छेदात्कृष्णांगींसुमनाययौ
 पुष्पकेतांसमालोक्यदिव्यदेहांसुराधिपः ९०
 कथयन्निजदुःखानिनिजावासंजगामह
 पुलोमजाचरंभाचप्रम्लोचाचोर्वशीतथा ९१
 सुंदर्योऽन्याश्वयुवतीस्तस्यास्त्यक्त्वामुदागताः
 शक्रस्यहृदयोत्साहंतन्वंतीसावरांगना ९२
 पुरंदरपुरेतस्थौसुभगाप्रीतिवल्लभा
 यस्यास्तिष्ठंतिगङ्गायांयावदस्थीनिजैमिने ९३
 कुलकोटिशतंतावत्तस्थावाससुरालये
 राजानोदिविराज्येषुयेयेभूतास्तपोबलात् ९४
 तेषांतेषांस्नेहभूमिर्भवत्यमरसुंदरी
 गंगास्थिमञ्जनादेवजैमिनेफलमीदृशम् ९५
 गंगायांत्यजतोदेहंफलंवकुंनशक्यते
 मृतंशरीरंगंगायांयावदस्थीनिजैमिने ९६
 कल्पकोटिशतंतावत्तस्यावासःसुरालये
 मृतंशरीरंगंगायांस्नोतोभिश्वलितंद्विज ९७
 दृश्यतेदेहिनस्तस्यतत्फलंशृणुजैमिने
 स्वर्गेदेवांगनात्रस्तचारुचामरवायुभिः ९८

वीजितः स्वर्णपर्यकेसुप्रस्तिष्ठतिकौतुकी
 जाह्नवीसैकतेयस्यशरीरंदृश्यतेमृतम् ६६
 दिवाकरक्स्तमंकुलंतस्यवदाम्यहम्
 सुगन्धैश्चंदनैर्दिव्यैर्लिपसर्वकलेवरः १००
 दिव्याङ्गनाभिः सहितोदिविक्रीडतिसर्वदा
 काकैर्गृधैश्चकंकैश्चशकुंतैर्भीष्ममातरि १०१
 वपुर्विदलितंयस्यदृश्यतेतत्फलंशृणु
 दिविदिव्यांगनापीनप्रोत्तुङ्गरुचिरस्तनैः १०२
 शिलष्टवक्षाश्चपर्यकेनिद्रातिनित्यमेवसः
 पिपीलिकाभिः कीटैश्चमक्षिकाभिश्चवेष्टिः १०३
 गंगायांयस्यदृश्यंतेऽस्थीनिपतितानिच
 तस्याक्षयंफलंविप्रवदतोमेनिशामय १०४
 प्रणमत्रिदशव्यूहशिरोमुकुटभूषणैः
 हतपादरजाः स्वर्गेसचशक्रायतेचिरम् १०५
 अनिच्छयापिगङ्गायांयदेहपतनंभवेत्
 सविमुक्तोऽखिलैः पापैर्नरोनारायणोभवेत् १०६
 यस्यांगाराश्चदृश्यंतेगङ्गायांचलिताजलैः
 अङ्गारसङ्ख्यास्वर्गेतिष्ठेत्कल्पशताधिकम् १०७
 सर्वेषामेवपुरायानांकदाचित्क्षयमीक्षते
 गङ्गायांपतितेदेहेभवेत्पुरायक्षयोनहि १०८
 बहुनात्रकिमुक्तेननिश्चितंकथ्यतेऽधुना
 गङ्गायांत्यक्तदेहस्यमहिमाज्ञायतेनहि १०९
 विषमदुरितराशीनाशिगाङ्गनरोयः स्पृशतिभुविकदाचिद्भावुकोभक्तिभावैः
 जगदुदधिजलंविलंघ्यघोरंब्रजतिसपारमपारतुष्टिनावा ११०
 इति श्रीपद्मपुराणेक्रियायोगसारेगङ्गामाहात्म्येऽष्टमोऽध्यायः ८

नवमोऽध्यायः

जैमिनिरुवाच-
 भूयएवगुरोब्रूहिगङ्गामाहात्म्यमुक्तमम्
 गङ्गाकथामृतंपातुंमाधुर्यात्पुनरिष्यते १

व्यासउवाच-

तदप्यहंब्रवीमित्वांगङ्गाभक्तोयतोभवान्
तौपादौसफलौनृणांजाह्वीतटगामिनौ २
गङ्गाकल्लोलनिनदश्राविणौश्रवणौचतौ
साजिह्याचजानातिस्वादुभेदंतदंभसः ३
तेनेत्रेजाह्वीचारुतरंगदर्शनेचते
तल्ललाटमितिप्रोक्तंगङ्गामृत्पुराङ्ग्राहियत् ४
तौहस्तौजाह्वीतीरेहरिपूजापरायणौ
शरीरंसफलंतद्विमलेजाह्वीजले ५
पतितंतद्विवजश्रेष्ठचतुर्वर्गफलप्रदम्
स्वर्गस्थाःपितरःसर्वेगच्छंतोजाह्वीतटे ६
संदृश्यहष्टाःशंसंतिवदंतइतिजैमिने
तत्पुरुयंकृतमस्माभिः सद्गतिप्राप्येपुरा ७
भविष्यत्यक्षयंतद्वयतःपुत्रोऽयमीदृशः
अनेनगाङ्गैःसलिलैर्वयंसंप्रतितर्पिताः ८
यास्यामः परमधामदुल्लभंयत्सुरैरपि
गङ्गायांयानिद्रव्याणिदास्यत्यस्माकमात्मजः ९
अस्मभ्यंतानिसर्वाणिभविष्यंत्यक्षयाणिवै
नरकस्थाश्वपितरःसर्वदुःखसमन्विताः १०
वदंतीतिसुतंदृष्ट्वागच्छंतंजाह्वीतटम्
कृतानियानिपापानिनरकक्लेशदानिवै ११
यास्यंतिसंक्षयंतानिपुत्रस्यापिप्रसादतः
विमुक्तानरकक्लेशैर्वयंसर्वेसुदुःसहैः १२
अथपुत्रप्रसादेनयास्यामः परमांगतिम्
यात्रांविधाययोमत्योगृहंमोहान्निवर्तते १३
निराशाः पितरस्तस्ययांतिसर्वेयथागताः
आमिषमैथुनंचैवदोलामश्वंगजंतथा १४
उपानहंचाततपत्रंगंगायात्रासुवर्जयेत्
अध्वश्रमोद्भवंदुःखंदुष्करंनहिमन्यते १५
गृहेपद्मसुखंतत्रगङ्गास्त्रानेस्मरेन्नच

असत्यभाषणं चैव पारंडसंगमेव च १६
 द्विर्भोजनं च कलहं गंगायात्रासुवर्जयेत्
 परनिंदां चलोभंचगर्वचक्रोधमत्सरौ १७
 अत्यंतहास्यशोकं च गंगायात्रासुवर्जयेत्
 मंचसुप्तमिवात्मानं चिंतयेद्भूमिशायिनम् १८
 गंगानामसुनामानिवदेद्भूच्छञ्जनः पथि
 माहात्म्यं जाह्नवी देव्याः सर्वपापप्रणाशनम् १९
 सुखदं मोक्षदं चैव कथयन्पथिगच्छति
 गङ्गेदेविजगन्मातर्देहिसंदर्शनं मम २०
 वचोभिः कोमलैरेभिः कुर्याच्छ्रमनिवारणम्
 हाकथं सदनं त्यक्तमागतं वाकथं मया २१
 श्रमैरितिवदेद्यस्तु संपूर्णतत्फलं नहि
 क्वपर्यङ्कः क्वमेपतीक्वचमेचसुहृदगृहम् २२
 स्वपामिप्रांते भूमौकथं वाहं समागतः
 धनधान्यादिवस्तूनां कागतिर्वागृहेमम् २३
 कियद्विद्विवसैर्भूयोगमिष्याम्यहमालयम्
 इतिचिंताकुलायेच पथिगच्छिंतिमानवाः २४
 गंगा स्नानफलं तेषां संपूर्णनभवेद्विवज
 गङ्गेऽगंतुं प्रतीतीरेयात्रेयं विहितात व २५
 निर्विघ्रां सिद्धिमाप्नोमित्वत्प्रसादात्सरिद्वरे
 इमं मंत्रं समुद्घार्य यात्राकाले विशेषतः २६
 हर्षितो निलयाद्भूच्छेद्वैष्णवैः सहजैमि ने
 नातिवेगेन गंतव्यं न थाच शनैः शनैः २७
 गङ्गायात्रासुकर्तव्यं नान्यत्कर्म विचक्षणैः
 गंगातीरे प्रयागे तु वाणिज्य प्रमुखानि च २८
 कार्याणि कुरुते यस्तु तत्पुरयाद्विनश्यति
 जन्मजन्मार्जितं पापं स्वल्पं वादिवाबहु २९
 गंगादेवी प्रसादेन सर्वमेया स्यति क्षयम्
 इत्युक्त्वा परमप्रीतः प्राज्ञो गङ्गात टं ब्रजेत् ३०
 दृष्ट्वा च मातरं गङ्गामि मंत्रमुदीरयेत्

अद्यमेसफलंजन्मजीवितंचसुजीवितम् ३१
 साक्षाद् ब्रह्मस्वरूपांत्वामपश्यमितिचक्षुषा
 देवित्वदर्शनादेवमहापातकिनोमम ३२
 विनष्टमभवत्पापंजन्मकोटिसमुद्भवम्
 इत्युक्त्वासकलंदेहंनिपात्यपृथिवीतले ३३
 प्रणमेज्ञाहवींदेवींभक्तिभावसमन्वितः
 ततः स्रोतः समीपेचबद्धाङ्गलिरिमंपुनः ३४
 पठेन्मन्त्रंभक्तिभावैः सुप्रीतोद्विजसत्तम
 गंगेदेविजगद्धात्रिपादाभ्यांसलिलंतव ३५
 स्पृशामीत्यपराधंमेप्रसन्नाक्षंतुमर्हसि
 स्वर्गारोहणसोपानंत्वदीयमुदकंशुभे ३६
 अतःस्पृशामिपादाभ्यांगंगेदेविनमोनमः
 ततस्तुमस्तकेधृत्वागांगेयंवारिभक्तिः ३७
 स्नानार्थप्रविशेत्स्वोतः प्राज्ञोगंगेतिकीर्तयन्
 त्वत्कर्द्मैरतिस्त्रिग्धैःसर्वपापप्रणाशनैः ३८
 मयासंलिप्यतेगात्रंमातर्महरपातकम्
 गङ्गाकर्दमलिसाङ्गोगङ्गागङ्गेतिकीर्तयन् ३९
 सर्वकल्मषनाशिन्यांगङ्गायांस्नानमाचरेत्
 भूयःपूर्वोक्तमन्त्रेणगृहीत्वामृत्तिकांततः ४०
 वद्यमाणेनमन्त्रेणगृहीत्वामृत्तिकांपुनः
 वद्यमाणेनमन्त्रेणभक्तिःस्नानमाचरेत् ४१
 ब्रह्मस्वरूपेहेगङ्गेस्नानमाचर्यतेमया
 त्वदीयेनिर्मलेतोयेयथोक्तफलदाभव ४२
 ततोनिजेच्छयाविप्रगङ्गायांलोकमातरि
 स्नानंसमाचरेत्प्राज्ञोगङ्गानारायणंस्मरन् ४३
 एवंस्नात्वातुगङ्गायांगात्रंवस्त्रेणमार्जयेत्
 परिधेयांबरांबूनिगङ्गास्रोतसिनत्यजेत् ४४
 नदंतधावनंकुर्यादङ्गागर्भेविचक्षणः
 कुर्याद्येन्मोहतः पुरायनंगङ्गास्नानजंलभेत् ४५
 प्रभातेऽन्यत्रतांकृत्वादंतकाषादिकक्रियाम्

रात्रिवासंपरित्यज्यगङ्गायांस्नानमाचरेत् ४६
 बाह्यभूमिमगत्वायोगङ्गायांस्नानमाचरेत्
 गङ्गास्नानफलंसोऽपि संपूर्णचलभेन्नहि ४७
 स्नात्वाचगङ्गामृत्युंडंस्थानेस्थानेनयेद्वुधः
 ततः स्थिरमनाः कुर्याद्विधिनातर्पणाधिकम् ४८
 गङ्गेयैरुदकैर्यस्तुकुरुतेपितृतर्पणम्
 पितरस्तस्यतृप्यंतिवर्षकोटिशतावधि ४९
 गङ्गायांकुरुतेयस्तुपितृशाद्विजोत्तम
 पितरस्तस्यतिष्ठंतिसंतुष्टास्त्रिदशालयम् ५०
 समाप्यस्नानकर्माणिगङ्गायांसमुपोषितः
 दानंदेवार्चनंचैवजयोऽन्याश्चक्रियास्तथा
 कृतास्तुयास्तुगङ्गायांक्षयस्तासांनविद्यते ५१
 समाप्यस्नानकर्माणिगंगायांसमुपोषितः
 कृतपंचमहायज्ञोगंगापूजांसमाचरेत् ५२
 गंगायाः प्रतिमांदेव्याः श्रीविष्णोः प्रतिमांतथा
 नालिकेरोदकैर्दिव्यैः स्नापयेद्वक्तितोबुधः ५३
 जाह्नवीप्रतिमाभावान्नालिकेरोदकानिवै
 निन्दिपेजाह्नवीतोयेजाह्नवींहृदिसंस्मरन् ५४
 दिव्यैगर्धैश्वदीपैश्वघृतपूर्णसमुज्ज्वलैः
 धूपैः सुवासितैश्वैवनानापुष्पमनोहरैः ५५
 नानाफलैः सुपक्वैश्वनैवेद्यैरुत्तमास्तथा
 पाद्यार्घाचमनीयैश्वतांबूलैः खादिरान्वितैः ५६
 अन्यैरप्युपहारैश्वविशिष्टैर्निजभक्तिः
 स्तवैर्नार्नाचनैवेद्यैर्गङ्गांविष्णुंचपूजयेत् ५७
 ततः संपूजितांदेवींविष्णुंचपरमेश्वरम्
 अंगप्रदक्षिणांकुर्याद्वक्त्यावारत्रयंबुधः ५८
 अथस्थित्वानिराहारोऽपरेहनिसरिद्वरे
 भोद्यामिजहुतनयेशरणंमेभवानघे ५९
 एवंसंकल्प्यमतिमान्कर्मणामनसागिरा
 रात्रौजागरणंकुर्याज्जितनिद्रोऽतिहर्षितः ६०

अशक्त्याचद्विजश्रेष्ठफलाहारोभवेदधः
 अन्नमात्रंनभुंजीतनचकुर्याद्विभोजनम् ६१
 प्रातर्गङ्गांचविष्णुंचपुनरभ्यर्च्यजैमिने
 विप्रायदक्षिणांदद्याद्विभवस्यानुरूपतः ६२
 अर्चनंजागरंचैवयत्कृतंपुरतस्तव
 अच्छिद्रमस्तुतत्सर्वत्वप्रसादात्सरिद्वरे ६३
 इत्युक्त्वातानन्मस्कृत्यकृतनित्यक्रियोद्विजः
 ततः सबंधुभिःसार्द्धपारणंस्वयमाचरेत् ६४
 तीर्थोपवासमेवंयः कुरुतेजाह्वीतटे
 तस्यपुरायफलंवत्सवदतोमेनिशामय ६५
 जन्मांतराजितैःपापैर्विमुक्तोविष्णुरूपधृक्
 विष्णोःपुरंसमासाद्यविष्णुनासहमोदते ६६
 कल्पकोटिसहस्राणिकल्पकोटिशतानिच
 स्थित्वाविष्णुपुरंसर्वसुखंभुक्तेसुदुर्लभम् ६७
 ततोनारायणादेशाद्ब्रह्मलोकंसगच्छति
 ब्रह्मलोकेसुखंभुक्तेदुर्लभंयत्सुरैरपि ६८
 तावत्कालंब्रह्मलोकेस्थित्वाब्रह्मक्षयात्तः
 महादेवंततोगच्छेद्रथमारुद्धशोभनम् ६९
 सुखंनानाविधंतत्रभुङ्क्तेऽत्यन्तसुदुर्लभम्
 गाणपत्यमवाप्नोतिकिमन्यैर्बहुभाषितैः ७०
 तावत्कालंशिवपुरेस्थित्वावैपुरायवान्नरः
 इन्द्रलोकंततोगच्छेदिवतीयइववासवः ७१
 तेनपुरायात्मनासार्द्धवसेदेकासनेततः
 तत्रभुक्त्वाखिलान्कामान्कल्पकोटिशतावधि ७२
 सूर्यलोकंततोगच्छेदिवतीयइवचन्द्रमाः
 तत्रामृतानिभुक्त्वावैचिरंचन्द्रस्यसन्निधौ ७३
 पुनरागत्यपृथिवींचक्रवर्तीनृपोभवेत्
 पालयित्वाचिरंपृथ्वद्यंजित्वावैसकलात्रिपून् ७४
 आयुषोऽतेचगङ्गायांसुखंमृत्युमवाप्नुयात्
 भूयःसएवमारुद्धविमानंसुमहायशाः ७५

पुरंभगवतोयातिदैवतैरपिदुल्लभम्
 तत्रभुक्त्वाखिलान्भोगान्मन्वंतरचतुष्टयम् ७६
 परमंज्ञानमासाद्यदुल्लभंमोक्षमाप्नुयात्
 जाह्नवीतीरयात्रायादैवाद्यस्यभवेत्पथि ७७
 पंचतासोऽपिपरमंधामगच्छेन्नसंशयः
 सत्यधर्मोनामराजाधार्मिकश्चप्रियंवदः ७८
 त्रेताद्वापरसंधौचबभूवक्षितिमण्डले
 विजयानाममहिषीतस्यभूमिपतेरभूत् ७९
 सुंदरीशीलयुक्तासापतिसेवापरायणा
 समवर्षसहस्राणिभुक्त्वावसुमतीमिमाम् ८०
 कादाचित्प्राप्तकालोऽसौसदारः पंचतांगतः
 ततोयमभट्टैर्बद्धौदंपतीतौभयंकरौ ८१
 दुःखप्रदेनमार्गेणजग्मतुर्यममंदिरम्
 तौदृष्टाधर्मराजोऽपिचित्रगुप्तमुवाचह ८२
 एतयोःसर्वकर्माणिचित्रगुप्तविचारय
 तेनाज्ञसश्चित्रगुप्तस्तयोःकर्माणिजैमिने ८३
 मूलाद्विचारयामासप्राहचेतिकृताञ्जलि
 चित्रगुप्तउवाच-
 एतयोःसकलंकर्मशृणुराजन्वदाम्यहम् ८४
 शुभंवाप्यशुभंकर्मयदेताभ्यां कृतंभुवि
 किंचिदस्यानयोपायंवदामितदहंशृणु ८५
 एकादात्रासितोव्याघैः कश्चिदेकोमृगःप्रभो
 वनाञ्जीवनरक्षार्थमागतोऽस्यसभांप्रति ८६
 तमायांतंसमालोक्यभूयोऽयप्राप्तकौतुकः
 जघनेस्वयमुत्थायखड्जेन्तरसामृगम् ८७
 जघानहमृगंराजाशरणागतमप्यमुम्
 तस्मात्सदारोभूपोऽयदंडनीयस्त्वयाप्रभो ८८
 यावंतितस्यरोमाणिसंस्थितानिकलेवरे
 मन्वंतरसहस्राणिमन्वंतरशतानिच ८९
 कोटिकोटिकुलैर्युक्तानारकीस्यान्नसंशयः

शरणागतरक्षांयः प्राणैरपिधनैरपि ६०
 कुरुतेयोनरोज्ञानीतस्यपुण्यं निशामय
 सर्वपापैर्विनिर्मुक्तो ब्रह्महत्यामुखैरपि ६१
 आयुषोऽन्तेवजेन्मोक्षं योगिनामपिदुल्लभम्
 यमाज्ञयाततोदूतैः सदारोऽसौमहीपतिः ६२
 असिपत्रवनेघोरे स्थापितोऽत्यतदुःखदे
 असितुल्यानिपत्राणियतस्तेषां च शास्त्रिविनाम् ६३
 असिपत्रवनं प्राहुरतस्तद्वै मनीषिणः
 स्थित्वासिपत्रविपिनेयुगकोटि शतानिच ६४
 सदारोनरकं भेजेव्याघ्रभद्याहृयं ततः
 निरयं तं प्रविशति सर्वोपद्रवसंयुतम् ६५
 भवेद्वभद्यो व्याघ्रेण व्याघ्रभद्यस्ततः स्मृतः
 युगकोटि सहस्राणि स्थित्वातत्र सभूपतिः ६६
 सदारोऽजनिपापां तेभेकयोनिंगतः क्षितौ
 जाति स्मरौ ततस्तौ तु भेकी भेकौ सुदुःखितौ ६७
 तीरेतस्थतुरेकस्मिन्स्ततं कीटभोजिनौ
 अथैकदातेन पथा पुण्याहं प्राप्य मानवाः ६८
 गच्छंति जाह्नवी तीरं तां स्तौ ददृशतु द्विज
 भेकउवाच—
 वर्षाभ्विमोहाद्यत्सर्वपापं कर्म कृतं मया ६९
 अद्यापिकर्मणातेन दुःखमावानं मुंचति
 त्यक्त्वाशरीरं गंगायां मुक्ताः स्युः पापिनोऽपि च १००
 तथा प्येवं विधं दुःखमनुभूयावहे कथम्
 गंगायां त्यक्तु मिच्छामि संप्रत्येतत्कलेवरम् १०१
 कायुक्तिर्बूहितांकं तेति तीर्षु दुःखसागरम्
 वर्षाभ्वीतद्वचः श्रुत्वा प्राहेति विनयान्विता १०२
 वर्षाभ्व्युवाच—
 दुःखं नशक्यते सोदुःस्वामि न्नेतद्रद्वुतं कुरु
 ततस्तौ दं पतीविप्रस्मृत्वागंगां शुभप्रदाम् १०३
 सहसाचक्रतुर्यात्रां मरणायोपहर्षितौ

अथैतौपथिगच्छंतौचिरकालंबुभुक्षितौ १०४
 अपश्यत्पापकृत्ववेऽःकालसर्पेभयंकरः
 कालसर्पउवाच-
 दर्दुरौपापिनौयेथाः प्राप्तकालौयुवांततः १०५
 अथनूनंभक्षितव्यौक्षुधितेनमयायुवाम्
 ततस्तावतिसंत्रस्तौदंपतीदुःखभागिनौ १०६
 इत्यूचतुर्वचोभक्तयाकालसर्पपुरोगतम्
 नास्ति मृत्युभयंसर्पस्वल्पमप्यावयोर्हृदि १०७
 अहमासंपुराराजासत्यधर्महृदयः क्षितौ
 इयंचविजयानाममहिषीसंस्थितामम १०८
 मयादुरात्मनामोहान्निदृतःशरणंगतः
 तेनैवकर्मणाभुक्तंचिरंदुःखंयमालये १०९
 भोक्तुंस्वकर्मणःशेषंभेकयोनौस्त्रियासह
 सोऽहयातोऽस्मिपापेनकृतंकर्मनमुंचति ११०
 सत्यमावांजिगामिषूपरमंधामपन्नग
 व्रजावोजाह्वीतीरंशरीरत्यागहेतवे १११
 त्यजाविवेकतांसर्पनरकक्लेशदायिनीम्
 आवांसंखाद्यभवतोभविष्यतिसुखंकियत् ११२
 आवयोर्हृदयेविष्णुस्तवापिहृदयेहरिः
 अतएवत्वयासाद्वशत्रुताकाभुजंगम ११३
 प्राणिहिंसानकर्तव्याकदापिचविचक्षणैः
 क्रियतेऽपिचतद्विंसांविदधातिस्वयंविधिः ११४
 आयुःपुत्राश्वदाराश्वसंपदश्यशांसिच
 हिंसांदत्वामनुष्याणांहरेदुष्टोविधिःस्वयम् ११५
 किंजपैःकिंतपोभिर्वाकिंदानैः किमुचाध्वरैः
 हिंसेतिवर्णद्वितयंयस्यास्तिहृदयेसदा ११६
 यःप्राणिहिंसकोमर्त्यःसएवहरिहिंसकः
 सर्वप्राणिशरीरस्थोभगवान्कमलापतिः ११७
 आत्मानंबहुधासृष्टाभगवान्भूतभावनः
 संसारकौतुकागारेक्रीडेच्छिशुरिवस्वयम् ११८

शरीरणः शरीरं हि निलयः परमात्मनः
 परमात्मा स्वयं विष्णुरतो हि ं सांविवर्जयेत् ११६
 परप्राणविनाशेन चात्मतुष्टिर्विधीयते १२०
 चशंस्यादात्मनस्तुष्टिरन्यस्य प्राणसंक्षयः
 चरित्रमेतल्लोकानामत्यद्भुतमिवक्षितौ १२१
 आत्मतृप्तिं प्रकुर्वति परं हत्यातियतः
 धीमात्रात्मपरिज्ञानं कदाचित्कुरुतेन हि १२२
 अंहविष्णुरसौविष्णुरितिचेतसि भावयेत्
 परदुःखेन योदुःखी सुखी यश्च परश्रिया १२३
 संसारेऽस्मिन्सविज्ञेयः साक्षादेव हरिः स्वयम्
 धिगस्तुतसुखं नृणां मोहवंचितचेतसाम् १२४
 परहि ं साविधाने न सुखं यत्प्याद्भुजंगम
 सुखानिवापिदुःखानिदीयं तेयानिजंतवे १२५
 अचिरेणैव तानि स्मलभंतेभुविमानवाः
 तस्माद्विंसां परित्यज्य भुजंगम सुखी भव १२६
 त्वयिप्रसन्ने गच्छावः पारं दुःखमहोदधे:
 सर्पउवाच—
 यदा स्यात्परहि ं सायां नूनं मेना तिपातकम् १२७
 तदाकथमहोसृष्टैवेधसाभद्यभद्रकौ
 परहि ं सानकर्तव्यासत्यमेतत्त्वयोदितम् १२८
 किंतु सर्वेषु भद्रयेषु हि ं सासंभाव्यतेन हि
 नारायणो विश्वरूपः सत्यमेतन्न संशयः १२९
 भद्रयभद्रकसंयुक्तं स्वयमेव सर्जह
 सृजति स्वयमात्मानमात्मानं रक्षति स्वयम् १३०
 आत्मानं स्वयमेवात्तिसृष्टिरेवं विधाहरेः
 शक्तोऽहकिं युवां हं तु कालरूपी स्वयं विधिः १३१
 संप्रतिप्रेषयामास कार्यस्मिन्मां स्वयं हरिः
 युवां सर्वाद्योदेवो यश्चरक्षति वां सदा १३२
 कालरूपी स एवाद्यहं ति हेतुं विधाय माम्
 व्यासउवाच—

ततस्तेनभुजंगेनभक्षितौतौचदंपती १३३
 गङ्गांगेतिजल्पंतौमहत्याक्षुधयापथि
 जाह्वीतीरयात्रायांपादेपादेजनाविमौ १३४
 अश्वमेधारूप्ययज्ञानांप्रापवंतौमहाफलम्
 तस्मादेनौमहात्मानौबह्वश्वमेधधारिणौ १३५
 एतयोःसदृशोनास्तिशतक्रतुरहंयतः
 निजाधिकारेणैवान्यमवलंब्यपुरंदरः १३६
 अर्घ्यहस्तः पादचारीवृतोदेवैः समाययौ
 अथरम्भोर्वशीचैवसुंदर्योऽन्याश्वहर्षिताः १३७
 अन्योन्यंकथयामासुर्निजयौवनगर्विताः
 अयंपुण्यात्मनांशेष्ठोरसज्जोऽत्यतसुन्दरः १३८
 आयातोऽमुकरिष्यामिस्ववशंसेवितैःस्वकैः
 काचित्कांचिद्वदत्येतज्ञानामिसकलांकलाम् १३९
 अतएवभविष्यामिकांताहमस्यभूपतेः
 काचित्कांचिदितिब्रूयात्तेशक्रोपिवशोमम् १४०
 किमत्रचित्रंवशगोभूपालोऽयभविष्यति १४१
 भर्त्ताममायंचपतिर्ममायंस्वामीममायंमनाथएषः
 इतीवसर्वाःपरमप्रमोदैर्वदंतिनार्योखिलसदृगुणज्ञाः १४२
 उद्घावचंविप्रनिशम्यतासांजगादकाचिद्गुणिनीरसज्जा
 सौदास्यकांतांनृपतिःस्वयंयांभजत्ययंकिंकलहेननार्यः १४३
 सुन्दर्यस्तास्ततःसर्वाःसंत्यज्यकलहंद्विज
 आजग्मुर्हदयोत्साहैःसर्वाभरणभूषिताः १४४
 अथतंनृपतिशेष्ठसदारंगतकल्मषम्
 पाद्याद्यैःपूजयामासुःप्राहेतिचपुरंदरः १४५
 रथेनिवेशयामासपुष्पकेस्त्रीसमन्वितम्
 भेरीमृदंगमधुरीडिंडिमानकनिःस्वनैः १४६
 करकंकणनादैश्वकरतालस्वनैस्तथा
 जयशब्दैश्वदेवानांनाकःशब्दमयोऽभवत् १४७
 देवाङ्गनाचारुहस्तश्वेतचामरमारुतैः
 वीजितःसरथारुढःसदारस्त्रिदिवंययौ १४८

ततःशक्रः स्वयंतस्मैसत्यधर्मायभूभुजे
 दत्तवान्निजासनार्द्धशुभोवैक्षयशंकया १४६
 शक्रेणसहभूपोऽसौवसन्नेकासनेसदा
 शक्रत्वमकरोत्स्वर्गेकेशवस्यानुकंपया १५०
 युगकोटिसहस्राणिदिविभुक्त्वाखिलंसुखम्
 रथमारुद्ध्यवैकुंठंयौभगवदाज्ञया १५१
 तत्रमन्वंतरंभुक्त्वासर्वभोगमनोरमम्
 परमंज्ञानमासाद्यासदारोमोक्षमाप्नवान् १५२
 जाह्नवीतीरयात्रायांशरीरंत्यजतः पथि
 फलमेवंविधंविप्रमयासर्वप्रकीर्तिम् १५३
 जाह्नवीतीरगमनेमुनिभिस्तत्वदर्शिभिः
 नकालनियमःप्रोक्तोनारदाद्यैर्महर्षिभिः १५४
 यदायदाद्विजश्रेष्ठगङ्गायांस्नानमाचरेत्
 तदातदाऽक्षयंपुण्यंलभतेमानवोधुवम् १५५
 गंगासर्वाणिपापानिनाशयंतीतिनिश्चयः
 कुर्यात्पुनःपुनःपापंचगंगापुनातितम् १५६
 पापबुद्धिंपरित्यज्यगंगायांलोकमातरि
 स्नानंकुरुत्वेलोकायदिसद्गतिमिच्छथ १५७
 यत्पुण्यगंगास्नानात्तुमानवानांभवेद्विवज
 तत्पुण्यंप्राप्यतेविप्रकर्मभिः कैःसुदुस्तरैः १५८
 आसाराणांभूमिरेणोःसंख्यांकर्तुतुशक्यते
 भागीरथीगुणास्तेनशक्यावक्तुनचद्विज १५९
 विचार्यसर्वशास्त्राणित्वदीयानिमयोच्यते
 गंगाभसिसकृत्स्नात्वामोक्षमाप्नोतिमानवः १६०
 स्नानंकूपजलेऽपियस्तुकुरुतेगंगांविचिंत्यप्रभुंदेवानांसकलार्त्तशोकदुरित्रासौ
 घ-
 विध्वंसिनीम्
 मुक्तःसोऽपिसमस्तपातकचयैर्गोविप्रहत्यादिभिर्गच्छेद्विष्णुपुरंसमस्तसुखदं-
 गंगाप्रसादाद्विवज १६१

इति श्रीपद्मपुराणेक्रियायोगसारेगंगामाहात्म्येनवमोऽध्यायः ६

दशमोऽध्यायः

जैमिनिरुवाच-

माहात्म्यमेतद्वाङ्गायास्त्वत्प्रसादाच्छ्रुतंमया
इदानींश्रोतुमिच्छामिविष्णुपूजाफलंगुरो १

व्यासउवाच-

शृणुलक्ष्मीपतेर्वत्ससपर्याफलमुत्तमम्
यच्छ्रुत्वामानवाः सर्वैलभंतेज्ञानमुत्तमम् २

विप्रद्वादशमासेषुमाघादिषुसनातनः
पूजितव्योविधानैर्यैः शृणुतानिवदाम्यहम् ३

माघेमासिसमायातेसर्वमासोत्तमेशुभे
आमिषमैथुनंचैवत्याजयेद्विष्णवोत्तमः ४

प्रातःस्नायीभवेन्नित्यंतैलान्यपिचवर्जयेत्
द्विर्भोजनंपरान्नंचमाघेमासिपरित्यजेत् ५

प्रातः शुक्लांबरधरः कृतपंचमहाध्वरः
सपर्यामारभेद्विष्णोःस्थिरचित्तोहिमानवः ६

ईषदुष्णजलैःशुद्धैःस्नापयेद्विष्णुमव्ययम्
अतिश्लथैश्चंदनैश्चविष्णोरङ्गानिलेपयेत् ७

पूजयेज्ञगदीशस्यदेवदेवस्यचक्रिणः
प्रक्षालितानिपात्राणिजलहीनानिकारयेत् ८

स्नापयित्वाजगन्नाथमीषदुष्णेनवारिणा
प्रोक्षितव्यंतच्छरीरंदिव्यवस्त्रेणयतः ९

सलिलैरीषदुष्णैश्चप्रस्नापयतिकेशवम्
माघेमासिद्विजश्रेष्ठफलंतस्यमयोच्यते १०

विमुक्तःपातकैःसर्वैर्जन्मजन्मांतरार्जितैः
इहभुक्तेसुखंसर्वशेषेयातिहरेगृहम् ११

यत्नात्प्रक्षाल्यपात्राणिकृत्वाशुद्धानिवारिभिः
यःपूजयेज्ञगन्नाथंतस्यपुण्यंनिशामय १२

इहभुक्त्वाखिलान्कामान्सर्वव्याधिविवर्जितः
अंतेयुगसहस्राणि तिष्ठेत्केशवमंदिरम् १३

प्रभातेविश्वसंध्यायांपुरतश्चक्रपाणिः

ज्वलंतस्थापयेद्वह्निर्दूमंवैष्णवोजनः १४
 शीतस्यवारणार्थायसायंप्रातश्ववैष्णवः
 माघेविष्णवग्रतोवह्निंज्वालयेतत्फलंशृणु १५
 इहभुक्त्वाखिलान्कामान्पुत्रपौत्रसमन्वितः
 अंतेविष्णुपुरंयातिदैवतैरपिदुर्ल्लभम् १६
 यथैवात्मातथाविष्णुः संदेहोनात्रविद्यते
 स्वपंतंदेवदेवेशंपर्यकोपरिकेशवम् १७
 आत्मनः कुरुतेमत्येयथाशीतनिवारणम्
 क्षीरेणस्नापयेद्यस्तुमाघेमासिजनार्दनम्
 तस्मैदेवोत्तमोविष्णुः संतुष्टोनददातिकिम् १८
 तथाशीतक्षयंकुर्याद्विव्यवस्त्रेणचक्रिणः १९
 यः पूजयेत्सकृन्माघेस्नापयित्वाचतुर्भुजम्
 नालिकेरोदकैर्दुर्गधैः फलंतस्यवदाम्यहम् २०
 नरकाब्धौमञ्जमानान्दुस्तरेस्वेनकर्मणा
 उद्धृत्यकोटिपुरुषान्सयातिचक्रिणः पदम् २१
 माघेमासेचशुक्लायांपंचम्यांद्विजसत्तम
 एकादश्यांचपंचम्यांहरिपूजाविशेषतः २२
 दातव्योदेवदेवायसपद्यायमुरारये
 पायसोधूपसहितोमाघेमासिदिनेदिने २३
 सधूपपायसंयस्तुमाघेयच्छतिचक्रिणे
 तस्यपुरायफलंवच्चिमशृणुवैष्णवजैमिने २४
 अंतेविष्णुपुरंगत्वामन्वंतरचतुष्टयम्
 भुक्तेमनोरमान्भोगान्प्रसादाद्वक्रपाणिनः २५
 पुनरागत्यधरणींचक्रवर्तीनृपोभवेत्
 भुक्तेचभोगंसुचिरंमृतोयातिहरेगृहम् २६
 पंचम्यांवापिसप्तम्यामेकादश्यांचजैमिने
 अशक्तोवैष्णवोदद्यात्परमान्नमुरारये २७
 कृष्णपक्षाद्विवजश्रेष्ठशुक्लपक्षेविशेषतः
 शुक्लपक्षेतिथिष्वेषुदद्यादन्नमुरारये २८
 एकाहमपियोमाघेविष्णुवेदैत्यजिष्णावे

सपूपंपायसंदद्यान्नतस्यदुल्लभोहरिः २६
 यत्किञ्चिद्विवजतुष्टयर्थमाधेमासिप्रदीयते
 तदक्षयंभवेत्पुंसःकोऽपिनास्त्यत्रसंशयः ३०
 माधेमासिकृतंकर्मशुभंवाशुभमेववा
 तस्यनास्ति क्षयंविप्रमन्वंतरशतैरपि ३१
 माधेचंपकपुष्पेणयोऽचयेत्कमलापतिम्
 सगच्छेत्परमंधामविमुक्तः सर्वपातकैः ३२
 यावंतिस्वर्णपुष्पाणिदीयंतेचक्रपाणये
 तावद्युगसहस्राणिस्थीयतेविष्णुमंदिरम् ३३
 मेरुतुल्यसुवर्णानिदत्त्वाभवतियत्फलम्
 एकेनस्वर्णपुष्पेणहरिंसंपूज्यतत्फलम् ३४
 सुवर्णपुष्पंविप्रेन्द्रसर्वदाकेशवप्रियम्
 माधेमासिविशेषेणपवित्रंकेशवप्रियम् ३५
 सुवर्णकुसुमैर्दिव्यैर्येननाराधितोहरिः
 रवैर्हीनःसुवर्णाद्यैः सभवेजन्मजन्मनि ३६
 फलंचंपकपुष्पस्यब्रवीम्यहंविशेषतः
 आकर्णयद्विजश्रेष्ठसेतिहासमनुत्तमम् ३७
 सुवर्णोनामभूपालोबलवान्सर्वशास्त्रवित्
 आर्यावर्तेषुसर्वेषुबभूवविप्रवर्चसा ३८
 राजश्रियाविद्ययाचवयसाचसभूपतिः
 अतिप्रमत्तोविप्रर्षेसदापापरतोऽभवत् ३९
 पाखंडमंत्रिणांवाक्यैर्विनादोषैरपिद्विज
 धनलोभात्तेनराजादंडच्यंतेसाधवो जनाः ४०
 अन्यायोपार्जितंवितंगीतवाद्यादिभिर्वृतः
 समस्तंनाशयामासयज्ञदानविवर्जितः ४१
 नज्ञातिपोषणंचक्रेनदेवद्विजभोजनम्
 नचयाचकसंतुष्टिंसर्वदापापमोहितः ४२
 नचकारातिथेःपूजांसदापापपरायणः
 ययौचमंदिरान्नित्यंसभूपः पापमंदिरः ४३
 कृतानितेनपापानियान्यन्यान्यविवेकिनाम्

अपिवर्षशतैःशक्तःसंरव्यातुंजनितानिकिम् ४४
 एकदासमहीपालः कामेनपरिमोहितः
 जगामवेश्यानिलयं निशीथेदुरिताशयः ४५
 तमायांतंततोदृष्ट्वाभूपालमुज्ज्वलाह्या
 सहसोत्थायपर्यकेचक्रेतत्पादवंदनम् ४६
 प्रक्षाल्यतत्पादयुगं भृंगारसलिलैश्वसा
 मंचेनिवेशयामासदोभ्यामालिङ्ग्यतंनृपम् ४७
 तत्प्रेमामृतधाराभिः सित्कोऽसौपृथिवीपतिः
 तस्मिन्नुवासपर्यकेतयासहकुतूहली ४८
 ततः सागणिकाप्रीत्याहसंतीनवयौवना
 ददौचंपकपुष्पाणांतस्मैभूमिभुजेस्वयम् ४९
 पुष्पमालापुष्पमेकंतस्माद्भूपतिहस्ततः
 पपातधरणीपृष्ठेगन्धव्याप्तिदिगंतरम् ५०
 तच्च्युतंकुसुमंदृष्ट्वासराजाऽत्यतसंभ्रमात्
 नमोनारायणायेति जगादोङ्कारपूर्वकम् ५१
 नारायणायेतिवाक्यात्सर्वाणिपातकानिच
 स्वर्णपुष्पप्रदानेनतस्यनष्टानिभूभुजः ५२
 ग्रामीणात्रथसर्वेऽपिसमागत्यातिदुर्जये
 तस्यामेवनिशायांतंजघ्नुर्वेश्यागृहेस्थितम् ५३
 नेतुंतमथभूपालंसर्वपातकिनांवरम्
 किंकरान्प्रेषयामासकुद्धोवैवस्वतोभृशम् ५४
 तेनाज्ञसास्ततोदूताः पाशमुद्गरपाण्यः
 अतिवेगात्समायाताःक्रोधसंरक्तलोचनाः ५५
 उद्यमंचक्रिरेनेतुंयमदूताःस्वमालयम्
 ततोनारायणप्रेष्याःशङ्खचक्रगदाधराः ५६
 आयातागरुडारुढास्तनेतुंपृथिवीपतिम्
 पाशेनियंत्रितंदृष्ट्वातंभूपंविष्णुकिंकराः ५७
 जघ्नुश्चक्रैर्गदाभिश्चयमदूतान्महाबलाः
 समारोप्यरथेदिव्येशंखान्दध्मुरनुत्तमान् ५८
 तथाराजारथारुढस्तुलसीमाल्यभूषितः

पीतकौशेयवासाश्वस्वर्णालंकारभूषितः ५६
 स्तूयमानोमुनिगर्णैर्वेदवेदाङ्गपारगैः
 विष्णुदूतैः परिवृतोहरेः सालोक्यमाययौ ६०
 अथोत्थायस्वयंविष्णुश्चतुर्भिर्दीर्घबाहुभिः
 तमालिगितवान्भूपंप्रोक्तवांश्चद्विजोत्तम ६१
 श्रीभगवानुवाच—
 नृपतेकुशलंबूहि सर्वपुण्यात्मनांवर
 किमस्तिसाध्यं भवतस्तदाज्ञापयसंप्रति ६२
 नमोनारायणायेतिवारैकमपियोवदेत्
 नित्यंतस्यानुपाल्योऽहसमेभ्रातासमेपिता ६३
 नारायणेतिमन्नामकदाचिद्यः स्मेरन्नरः
 साधयाम्यखिलंतस्यपितुः पुत्रइवेप्सितम् ६४
 भक्तोऽसिनृपतिश्रेष्ठतस्मान्निजमनोरथम्
 प्रकाशयाद्ब्रुतंतातकिंतेदास्यामिचाधुना ६५
 राजोवाच—
 सर्वमेवदयासिन्धोत्वयादत्तनसंशयः
 पापिनापिमयाप्राप्तं वस्थानं सुदुर्लभम् ६६
 तस्यानेन न तु वाक्येन प्रसन्नः कमलापतिः
 स्नेहान्निवेशयामासभूपालंतन्निशामय ६७
 ततः सुवर्णालंकारैर्विश्वकर्मविनिमितैः
 चकार मण्डलं तस्यस्वयमेवदयामया ६८
 अथनानाविधैर्भद्यैर्दिव्यैरपि सुदुर्लभैः
 तोषितः समहीपालो विष्णुनाति सहिष्णुना ६९
 एवं प्रतिदिनं तस्थौ सराजाविष्णुमंदिरम्
 मन्वन्तरसहस्राणि नववर्षशतानिच ७०
 प्रजानां पालनं चक्रेसराजाधर्मतत्परः
 पूजयामास सततं भक्तयापरमयाहरिः ७१
 चारुचंपकपुष्पैश्च नैवेद्यैर्विधैश्च सः
 आयुः शेषे सभूपालो मरणं जाह्वी जले ७२
 समासाद्य यौमोक्तं प्रसादाद्यक्रपाणिः

व्यासउवाच-

विप्रचंपकपुष्पस्यप्रभावोऽयप्रकीर्तिः ७३
 चपंकैहरिमध्यर्च्यमुक्ताःस्युःपापिनोजनाः
 स्फुटचंपकपुष्पेणपूजितोभगवान्हरिः ७४
 अचिरेणैवविप्रर्षेददातिपरमंपदम्
 येयजंतिपरात्मानमिच्छयावाप्यनिच्छया ७५
 तेऽपियांतिपरंधामविमुक्ताः सर्वपातकैः ७६
 हरौप्रसन्नेदुरितीनकोऽपियतः सराजाकृतपातकोऽपि
 जगाममोक्षंकृपयामुरारेविश्वार्णवंनिम्नमिमंवितीर्य ७७
 दिव्यैः सुगन्धैः कनकप्रसूनैर्नारायणंपद्मलायताक्षम्
 भक्त्यायजेद्यःपरमादरेणमत्येवजेतत्तुविहायपापम् ७८
 इति श्रीपद्मपुराणे क्रियायोगसारेचंपकपुष्पमहिमानामदशमोऽध्यायः १०

एकादशोऽध्यायः

व्यासउवाच-

जैमिनेविधिनायेनपूजितव्योहरिःसदा
 तमहंवच्मविप्रर्षेशृणुवत्ससमाहितः १
 कल्यउत्थायपर्यकादगृहीत्वापात्रमंभसाम्
 बहिर्देशंबजेत्प्राज्ञः शीर्षमाच्छाद्यवाससा २
 तत्रोदीच्यांदिशिमौनीयज्ञसूत्राणिकर्णयोः
 कृत्वोपविष्टःप्राज्ञस्तुमलमूत्रंविसर्जयेत् ३
 देवतायतनेमार्गेगोष्ठेषुचत्वरेषुच
 रथ्यायांकृष्टभूमौचदर्भमूलेतथांगणे ४
 तटिनीपुलिनेचैत्यवृक्षमूलेतथावने
 तडागवापीर्गर्भेषुमलमूत्रंचन त्यजेत् ५
 रविंचंद्रमसंचैवद्विजानाश्चिदिशोदश
 मलमूत्रंत्यजेद्यावत्तावत्प्राज्ञोनपश्यति ६
 खनितांमूषिकाद्यैश्चिलाभ्यंतरवर्तिनीम्
 फालकृष्टांमृदंचैवनगृह्णीयाच्छौचहेतवे ७
 जलाञ्जलंसमानीयशौचंकुर्याद्विचक्षणः

पादंजलेषुवैदत्वानशौचंकुरुतेबुधः ८
 दक्षिणाभिमुखोरात्रौकुर्यात्प्राज्ञोबहिःक्रियाम्
 शिरःप्रावृत्यवस्त्रेणततः शौचंसमाचरेत् ९
 मृत्तिकैकाप्रदातव्यालिगेतिस्त्रस्तुवैगुदे
 सप्तसव्येकरेप्राज्ञैर्हस्तयोरुभयोर्दश १०
 पादयोःषट्टपदातव्यामृत्तिकाचविचक्षणैः
 कृतशौचक्रियःप्राज्ञः कुर्याद्दंतस्यधावनम् ११
 जिह्वपामार्जनंचैवदशनाच्छादनादिभिः
 दक्षिणाभिमुखोभूत्वापश्चिमाभिमुखस्तथा १२
 नदंतधावनंकुर्यात्कुर्याद्वेन्नारकीभवेत्
 मध्यमानामिकाभ्यांचवृद्धांगुष्ठेनचद्विज १३
 दंतस्यधावनंकुर्यान्नितर्जन्याकदाचन
 अश्वत्थवटवृक्षाणांधात्र्याकैथिकयाबुधः १४
 नदंतधावनंकुर्यात्थेद्रस्यसुरस्यच
 नित्यंक्रियाफलंतस्यसर्वमेवविनश्यति १५
 यःस्नानसमयेकुर्याज्ञैमिनेदंतधावनम्
 निराशाःपितरोयांतितस्यदेवाःसुरर्षयः १६
 दंतस्यधावनंकुर्याद्योमध्याह्नापराह्णयोः
 तस्यपूजांनगृह्णंतिदेवताः पितरोजलम् १७
 स्नानकालेपुष्करिण्यांयः कुर्याद्दंतधावनम्
 ततोज्ञेयःसचांडालोयावद्गंगानपश्यति १८
 भगवत्युदितेसूर्येयःकुर्याद्दंतधावनम्
 तद्दंतकाष्ठंपितरोभुक्त्वागच्छंतिदुःखिनः १९
 उपवासदिनेविप्रपितृश्राद्धदिनेतथा
 नतत्फलमवाप्नोतिदंतधावनकृन्नरः २०
 प्रभातेमार्जयेदंतान्वाससारसनांतथा
 कुर्याद्वादशविप्रेद्रकल्लोलानिजलैर्बुधः २१
 उपवासेपितृश्राद्धेविधिनाऽनेनजैमिने
 दंतधावनकृन्मत्यः संपूर्णलभतेफलम् २२
 अनेनविधिनाकृत्वादीर्घदर्शीबहिः क्रियाम्

ततोनिजगृहं गत्वारात्रिवस्त्रं परित्यजेत् २३
 ततोदेव गृहद्वारे चोपविष्टो बुधः शुचिः
 स्मरेन्नारायणं देव मनं तं परमेश्वरम् २४
 रामश्यामतनो विष्णो नारायणं दयामय
 जनार्दनं जगद्वामपापं मे हरकेशव २५
 पीतां बरधरानं तपघनाभजगन्मय
 वामनप्रणातस्येशविभोत्वं शरणं भव २६
 दामोदरयदुष्ट्रेष्ठश्रीकृष्णकरुणार्णव
 कमलेक्षणं देवेन्द्रवासु देवकृपां कुरु २७
 गरुडध्वजगोविंदविश्वं भरगदाधर
 शंखपाणेचक्रपाणेपघहस्तहरापदः २८
 लक्ष्मीविलासवैकुंठहृषीकेशसुरोत्तम
 पुरुषोत्तमकं सारेकैटभारेभयं हर २९
 श्रीपतेश्रीधरविभोश्रीदश्रीकरमाधव
 परं ब्रह्मपरं धामशरणं मे भवाव्यय ३०
 इत्थं कृत्वा द्विजश्रेष्ठश्रीविष्णुस्मरणं बुधः
 वद्धांजलि रितिब्रूते प्रविश्य निलयं गतः ३१
 ईश्वरश्रीपतेकृष्णदेवकीनंदनप्रभो
 निद्रां मुंचजगन्नाथप्रभातसमयोऽभवत् ३२
 अथोस्थितमिव प्राज्ञः पर्यकेदेवकी सुतम्
 निद्रां त्यक्त्वा सलक्ष्मीकंचिंतये न्निजचेतसा ३३
 ततः कृतच्छदं दिव्यं पात्रं च जलपूरितम्
 मुखप्रक्षालनार्थाय दद्यात्कृष्णाय वैष्णवः ३४
 ईश्वरं वर्तनार्थाय सेवते सेवकायथा
 तथैव मतिमंतो पि सेवते परमेश्वरम् ३५
 यस्तु सेवकरूपेण सेवते जगदीश्वरम्
 अचिरेणैव विप्रर्षेत स्यसिध्यति वांछितम् ३६
 यथैश्वरस्य सभयाः सेवां कुर्वति चेटकाः
 प्राज्ञास्तथैव सेवते सवैदैवहरिं प्रभुम् ३७
 निजेच्छयानयाविष्णुं निर्भयः पूजयेन्नरः

कुसेवकः स एवास्तितदानहि भवेदिद्वज ३८
 अतएव द्विजश्रेष्ठत्वरयाकमलापते:
 कर्तव्यासर्वदासेवापुंसाकैवल्यमिच्छुना ३९
 निर्माल्यं रात्रिवस्त्रं च गंधं पर्युषितं था
 हरे रुत्तारयेदं गात्रभातेवैष्णवोजनः ४०
 ततो देवालयेतस्मिन्स्वयमेव हिमार्जयेत्
 कुर्याच्छनैः शनैः प्राज्ञः संमार्जन्यापरिष्क्रियाम् ४१
 यावंतो निलयात्तस्माद्गच्छंति रेणवो बहिः
 तावन्मन्वं तरशतं तिष्ठेद्विष्णुगृहेनरः ४२
 यस्तु संमार्जनं कुर्याद्ब्रह्महापि हरे गृहे
 सोपियातिपरं धाम किमन्यैर्बहुभाषितैः ४३
 तथोपलेपनं कुर्यादूर्णकैर्गोमयैद्विज
 तस्मिन्विष्णुगृहे प्राज्ञः स्मरेन्नारायणं प्रभुम् ४४
 यस्तूपलेपनं कुर्यात्केशवस्यचमंदिरे
 तस्य पुराय महं वच्मिसंक्षेपाच्छृणु जैमिने ४५
 रजांसितत्रयावंति विनश्यंति द्विजोत्तम
 तावत्कल्पसहस्राणि तिष्ठेद्विष्णुगृहे सुखी ४६
 संमार्जनं विष्णुगृहेजनः कृत्वोपलेपनम्
 लभते परमं धाम किं पूजाफलवित्प्रभोः ४७
 देवराजविरोधेन नशकनोत्तियदास्वयम्
 तदाविष्णुगृहे चापि धर्मपर्वीनियोजयेत् ४८
 अथवातनयं भक्तं सुचरित्रं थात्मनः
 भ्रातरं भगिनीं वापि देवागारेन योजयेत् ४९
 हरे: सपर्यावस्तूनि सप्तधा शुद्धवारिभिः
 प्रक्षालयेत्रिधावापि स्वयमेवा तियतः ५०
 अम्लेन ताम्रपात्राणिकां स्यपात्राणिभस्मना
 वह्निनालोहपात्राणिशुध्यं तिनात्र संशयः ५१
 धनाद्योलोहपात्रस्थैर्यः स्नापयति वारिभिः
 नारायणं जगन्नाथं तस्य तुष्टोनकेशवः ५२
 अज्ञानाद्वापि चेत्तर्हि गंगास्नाने नशुद्ध्यति

संपदिब्राह्मणश्रेष्ठकर्तव्योनियमः सदा ५३
 विपत्त्यान्नियमोनास्तिशास्त्रेष्विति विनिश्चयः
 यत्वात्प्रक्षालितः शङ्खोयदाभूमिंस्पृशेत्पुनः ५४
 तदा सशङ्खोविप्रेद्रशतधौतेनशुध्यति
 इत्थंप्रक्षाल्ययत्वेनपूजाद्रव्याणिचक्रिणः ५५
 गृहीत्वा स्नानवस्तूनिस्नानार्थंसरसींवजेत्
 अकृत्वास्नानकर्माणिगृहमायातियः पुनः ५६
 तस्मिन्दिनेपितृगणस्तस्यनाप्रोतितर्पणम्
 स्नानार्थभोजनार्थवागच्छतोविघ्नकृद्धवेत् ५७
 यस्तुमोहादूजश्रेष्ठसनूननारकीभवेत्
 स्नानार्थसरसींगत्वामलमूत्रंकरोतियः ५८
 पितरस्तस्यविगवमूत्रभोजिनः स्युर्नसंशयः
 ततः कृत्वाविधानेनस्नानंचतर्पणादिकम् ५९
 स्वकीयंगृहमागच्छेत्स्मरेन्नारायणंबुधः
 ततश्चप्रांगणेविप्रप्रक्षाल्यचरणद्वयम् ६०
 प्रविशेद्वतागारंशुचिर्ब्रह्मणसत्तमः
 अप्रक्षालितपादोयः प्रविशेन्निलयंजनः ६१
 संवत्सरकृतंपुण्यंतस्यनश्यतितत्त्वणात्
 स्नानंकृत्वासमागत्यप्रांगणेषुविचक्षणः ६२
 तस्मात्प्रक्षाल्यचरणैप्रविशेद्वतागृहम्
 उपविश्यपादयुग्मंबुधःसव्येनपाणिना ६३
 यत्वात्प्रक्षालयेद्विप्रतथापाणिद्वयं पुनः
 पादेनपादंविप्रेद्रतथादक्षिणपाणिना ६४
 यश्चप्रक्षालयेन्मूढस्तंलक्ष्मीस्त्यजतिध्रुवम्
 अथोपविष्टोमतिमान्केशवार्चनमारभेत् ६५
 अनन्यमानसोभूत्वासर्वकामफलप्रदम्
 मृगचर्मासनेशुद्धव्याघ्रचर्मासनेऽपिवा ६६
 वस्त्रासनेकेवलेचतथाकुशमयासने
 पुष्पासनेचोपविष्टः पूजयेत्कमलापतिम् ६७
 काषासनेद्विजोविद्वान्नकुर्याद्विष्णुपूजनम्

विष्णुनात्वंधृतापृथिव्यसर्वेलोकास्त्वयाधृताः ६८
 अतः सर्वसहेदेहिवस्तुमेस्थानमुत्तमम्
 इत्युक्त्वासनमास्तीर्यवसेन्नारायणार्चकः ६६
 दक्षिणाभिमुखोभूत्वानकुर्याद्विष्णुपूजनम्
 शङ्खे कृत्वातुपानीयं मंत्रपूतं सुवासितम् ७०
 स्नापयेत्कमलाकांतं कमलासहितं प्रभुम्
 शङ्खे न स्नापयेद्यस्तु भगवंतं जनार्दनम् ७१
 तत्फलं तस्य वद्यामिश्रूणु विप्रेंद्रजैमिने
 विप्रगोस्त्रीभूणु हत्यासुरापानादिपातकैः ७२
 विमुक्तोयातिवै कुंठं भुक्तेहि सकलं सुखम्
 यदिदृष्ट्वा हृषीकेशं पूजयेन्मानवोद्विज ७३
 लभते तत्तदेवाशु प्रसादात्कमलापतेः
 शंखाभावेतु विप्रेंद्रसुगंधितोयकं बुधः ७४
 कृत्वाचतुलसीं पात्रेस्नापयेत्केशवं बुधः
 ततो देवं स्नापयित्वासंस्थाप्य च वरासने ७५
 सुगन्धैश्च अन्दनै स्तस्य कुर्यात्स्वर्वागलेपनम्
 तुलसी काष्ठपंक्के च च क्रिणो देह पालनम् ७६
 यः करोति जनस्तस्य प्रसन्नः सततं हरिः
 तुलसी पत्रमालेयं निजगन्धसुखप्रदा ७७
 दीयते तेजगन्नाथसुप्रीतो भव सर्वदा
 मंत्रेणानेन विप्रेंद्र तुलसी पत्रमालया ७८
 अलंकृतो महाविष्णुः प्रसन्नो नददाति किम्
 ततस्तु वै दिकै मत्रैः कर्तव्यं स्वस्ति वाचनम् ७९
 दिग्वंधनं च कर्तव्यं मत्रैः पौराणिकैर्बुधैः
 कृष्णो रक्षतु पूर्वस्यामाग्रेय्यां देवकी सुतः ८०
 याम्यां रक्षतु दैत्यारिनैर्नैर्मृत्यां मधुसूदनः
 विदिक्षु रक्षतु श्रीमान् धर्वच श्रीधरः प्रभुः ८१
 अधोरक्षतु विश्वात्माकूर्ममूर्तिः कृपामयः
 येविघ्नकारकाः सर्वेषूजाकाले भवं तिह ८२
 दूरं गच्छ तु ते सर्वे हरिनामास्त्रताडिताः

इत्थंदिग्बन्धनंकृत्वाततः प्रहःकृतांजलि ८३
 वद्यमाणेनमंत्रेण संकल्पं कुरुते दृढम्
 मयारब्धामिमांपूजां देवदेवजनार्दन ८४
 सिंद्विंप्रापयनिर्विघ्नां प्रसीदपरमेश्वर
 ततस्तु कृतसंकल्पो वैष्णवः सर्वतत्ववित् ८५
 अंगन्यासादिकं कृत्वा ध्यायेन्नारयणं हृदा
 नवीनमेघसंकाशं पुंडरीकनिभेदशम् ८६
 पीतां बरधरं देवं स्मितचारुतराननम्
 कदं बपुष्पमालाभिर्भूषितं सुमहाभुजम् ८७
 बर्हिर्बश्रेणि बद्धशिखं धृतकुंडलम्
 वंशीमधुरनादेन मोहयं तं दिशोदश ८८
 आवृतं गोपनारीभिश्चारुवृदावने स्थितम्
 एवं संचित्य देवेशं गोविंदं सर्वकामदम् ८९
 ततश्चावाहनं कुर्याद्भक्तिभावेन वैष्णवः
 आवाहिताय कृष्णाय चतुर्वर्गप्रदायिने ९०
 पाद्याध्याचमनीयानि तत्र दद्विचक्षणः
 कोमलैस्तुलसीपत्रैरम्यैर्वार्कुसुमैर्बुधः ९१
 पूजयेत्सर्वदेवेशं श्रीकृष्णं देवकीसुतम्
 नमोमत्स्याय कूर्माय वराहाय नमोनमः ९२
 नमोऽस्तु हरयेतुभ्यं वामनाय नमोनमः
 नमोरामाय रामाय रामाय बलिनेनमः ९३
 नमो बुद्धाय शुद्धाय सकृपाय नमोनमः
 नमोस्तुकल्कनेतुभ्यं नमस्तेबहुमूर्तये ९४
 नारायणाय कृष्णाय गोविंदाय चशाङ्गिंणे
 दामोदराय देवाय देवदेवाय तेनमः ९५
 हषीकेशाय शांताय व्योमपादाय वैनमः
 नमोस्तुपद्मापतयेनमस्तेपद्मचक्षुषे ९६
 अनंताय नमस्तुभ्यं गदाहस्ताय वैनमः
 ताद्वर्ध्वजाय वैतुभ्यं नमस्तेचक्रपाणये ९७
 पद्महस्ताय वैतुभ्यमच्युताय नमोनमः

नमोदैत्यारयेतुभ्यंसर्वकामप्रदायिने ६८
 माधवायसुरेशायविष्णवेपरमात्मने
 किरीटिनेकुरुडलिनेनमोऽस्तुहरयेसदा ६९
 नमोभगवतेतुभ्यंवाहनंगरुडाहयम्
 ॐनमोगरुडायेतिमंत्रैशैवविचक्षणः १००
 नमःशंखायचक्रायगदायैचनमोनमः
 नमःपद्मायखङ्गायनन्दकायनमोनमः १०१
 इतिसंपूज्यदेवेशंसदारंचसवाहनम्
 सायुधंचततोमंत्रंजपेदष्टाक्षरंबुधः १०२
 निजभक्त्याततोजप्त्वामंत्रमष्टाक्षरंबुधः
 गोविंदायततोदद्यान्नानानैवेद्यमुत्तमम् १०३
 धूपंदीपंचतांबूलंदेवदेवायविष्णवे
 अन्यान्यप्युपहाराणिप्रदद्याद्वैष्णवो जनः १०४
 यस्तुधूपंद्विजश्रेष्ठचंदनागरुवासितम्
 दद्यान्मुरारयेतस्यद्वुतंसिध्यतिवांछितम् १०५
 धूपंयच्छतियोविप्रहरयेघृतवासितम्
 सगच्छेद्विष्णुभवनंविमुक्तः पापकोटिभिः १०६
 नारायणाययोधूपंदद्यादगुगुलुवासितम्
 सयातिपरमंधामदुर्लभंयत्पुररपि १०७
 घृतेनदीपंयोदद्यात्तिलतैलेनवापुनः
 निमेषात्सकलंतस्यपापंहरतिकेशवः १०८
 कर्पूरवासितंयस्तुतांबूलंचक्रपाणये
 दद्यात्तस्यद्विजश्रेष्ठमुक्तिर्भवतिजैमिने १०९
 यस्तुयच्छतितांबूलंखदिरेणसमन्वितम्
 इहभुक्त्वाखिलान्भोगानंतेयातिहरेः पदम् ११०
 षष्ठीमधुरिकायुक्तंतथाजाति फलादिभिः
 तांबूलंहरयेदत्वास्वर्गमाप्नोतिमानवः १११
 शङ्खेकृत्वातुपानीयंकुर्याद्विष्णुप्रदक्षिणाम्
 वद्यमाणेनमंत्रेणजैमिनेवैष्णवोजनः ११२
 जनार्दनजगद्वंधोशरणागतपालक

त्वदासदासदासत्वंदासस्यदेहिमेप्रभो ११३
 मंत्रेणानेनयः कुर्यान्नारायणप्रदक्षिणाम्
 तस्यपुरायफलंवच्चिसंक्षेपाच्छृणुजैमिने ११४
 ब्रह्महत्यादिपापानियानियानिमहांतिच
 तानितानिप्रणश्यंतिप्रदक्षिण पदेपदे ११५
 यावत्पादनरोभक्त्यागच्छेद्विष्णुप्रदक्षिणे
 तावत्कल्पसहस्राणिविष्णुनासहमोदते ११६
 हरिप्रदक्षिणेयावत्पदंगच्छेच्छनैःशनैः
 पदेपदेऽश्वमेधस्यफलंप्राप्नोतिमानवः ११७
 प्रदक्षिणीकृत्यसर्वसंसारेयत्कलंभवेत्
 हरिप्रदक्षिणीकृत्यतस्मात्कोटिगुणंफलम् ११८
 अंगंप्रदक्षिणीकृत्यस्तुनारायणाग्रतः
 सोऽपितत्कलमाप्नोतिकिमन्यैर्बहुभाषितैः ११९
 नलंघयेत्सोमसूत्रंधीमाङ्शंभुप्रदक्षिणे
 लंघयित्वायदाविप्रसापूजानिष्फलाभवेत् १२०
 प्रदक्षिणाकारतयावारैकंयोहरिंवजेत्
 जन्मजन्मनिविप्रेद्वार्वभौमोभवेद्वरुवम् १२१
 यस्तुवारद्वयंविप्रकुर्याद्विष्णुप्रदक्षिणाम्
 एंद्रंपदमवाप्नोतित्रिदिनेनात्रसंशयः १२२
 विष्णुप्रदक्षिणंयस्तुकुर्याद्वारद्वयंजनः
 विमुक्तःसकलैःपापैःप्रविशेन्माधवींतनुम् १२३
 भ्रामयेत्सोदकंशङ्कंकेशवोपरिजैमिने
 अंतेदेवालयंगत्वासभवेत्सुरवंदितः १२४
 प्रणमेद्वंडवद्वूमौसप्तधायस्तुकेशवम्
 पातकंतच्छरीरस्थंभस्मीभवतितत्क्षणात् १२५
 शिरस्यंजलिमाधायप्रणमेद्योजनार्दनम्
 तस्मैलक्ष्मीपतिर्विष्णुर्ददातिपरमंपदम् १२६
 भूमौनिपात्यसर्वांगंहरिप्रणमतांनृणाम्
 पुरायप्रभावंविप्रर्षेवदतोमेनिशामय १२७
 यावद्भूरेणुभिर्नृणां भूषितंस्यात्कलेवरम्

तावत्कल्पसहस्राणि तिष्ठंति हरिसंनिधौ १२८
 ततः केशवनिर्माल्यं वैष्णवे भ्यः प्रदीयते
 वैष्णवां स्तान्प्रवद्यामिश्रृणु सत्तमजैमिने १२९
 शुकः सूतस्तथाव्यासोनारदः कपिलो मुनिः
 प्रह्लादश्चांवरीषश्चतथाकूरो द्ववावपि १३०
 बिभीषणो हनूमांश्चतथैवान्येऽपि वैष्णवाः
 निर्माल्यं वासुदेवस्य गृह्णं तु सर्वकामदम् १३१
 इत्युक्त्वा विष्णु निर्माल्यं निक्षिपेद्विवैष्णवः
 ततस्तु हरिनिर्माल्यं स्वयं गृह्णाति भक्तिः १३२
 मस्तकेदृश्यते यस्य हरिनिर्माल्यमुत्तमम्
 सविज्ञेयो द्विजश्रेष्ठसाक्षादेव हरिः स्वयम् १३३
 दुर्लभं विष्णु नैवेद्यं निर्माल्यं पापनाशनम्
 गृह्णं ति त्रिदशाः सर्वेमनुष्याणां चकाकथा १३४
 जैमिनेतुलसीपत्रं यस्तु जिघ्रति वैष्णवः
 तस्य देहां तरस्थं हि सर्वपापं विनश्यति १३५
 तुलसीपत्रगंधस्तु प्रविशेद्यस्य नासिकाम्
 आपदस्तच्छरीरस्थाः सद्योगच्छंति संक्षयम् १३६
 तुलसीछदनघ्राणमाघ्राययोऽभिनन्दति
 तस्यालये भवेन्नित्यमानं दोद्विजसत्तम १३७
 स्तवैः स्तुत्वाजगन्नाथं कमलाप्रियमच्युतम्
 कृतांजलिस्ततः प्राज्ञइमं मन्त्रमुदीरयेत् १३८
 नारायणं जगद्गुपगच्छधामजगत्पत्यते
 गच्छ देवनिजस्थानं प्रसन्नो भव सर्वदा १३९
 येयं स्वशक्त्यादेवेंद्रतवपूजाकृतामया
 अच्छिद्रास्तु जगन्नाथत्वत्प्रसादाज्ञगन्मय १४०
 ततः पादोदकं प्राज्ञो महाविष्णोः परात्मनः
 समस्तपातकध्वंसि गृह्णीयाद्वक्तिभावतः १४१
 कणमात्रं वहेद्यस्तु विष्णोः पादोदकं शुभम्
 सस्नातः सर्वतीर्थेषु जैमिने सत्यमुच्यते १४२
 स्पृशेत्पादोदकं विष्णोर्गंगास्नानफलं भवेत्

गांगेयं सलिलं विप्रविष्णुपादोदकं यतः १४३
 अकालमरणं नास्ति नास्ति व्याधिभयं तथा
 यः स्पृशेत्पादसलिलं केशवस्य महात्मनः १४४
 पापव्याधिविनाशार्थं विष्णुपादोदकौषधम्
 पापिनोऽपिनरास्तेच पिबन्तु प्रतिवासरम् १४५
 विष्णुपादोदकं विप्रयः पिबेद्वैष्णवोजनः
 पातकं तच्छरीरस्थं क्षणादेव तु नश्यति १४६
 यथौषधेन देहस्थं हन्ते देहिनो भृशम्
 तथैव पातकं सर्वविष्णुपादोदकेन च १४७
 विष्णुपादोदकं शुद्धं तु लसी पत्रसंयुतम्
 यो वहेच्छिरसाविप्रतस्य पुरायं वदाम्यहम् १४८
 ब्रह्महत्यादिभिः पापैर्विमुक्तो विष्णुरूपधृक्
 अंतेविष्णुपुरंगत्वाविष्णुनासहमोदते १४९
 मेरुप्रमाणहेमानिदत्वाभवति यत्कलम्
 विष्णुपादोदकं स्पृष्टात बद्धवेदधिकं फलम् १५०
 अश्वकोटिप्रदानेन तत्कलं प्राप्य तेजनैः
 समद्वीपां महींदत्वाद्विजेभ्यो यत्कलं लभेत् १५१
 तत्कलं लभते मत्येविष्णुपादोदकं स्पृशन्
 अश्वमेधसहस्राणि कृत्वाभवति यत्कलम् १५२
 विष्णुपादोदकं स्पृष्टात बद्धवेदधिकं फलम्
 दीर्घिकाशतदानेन यत्पुरायं परिकीर्तिम् १५३
 तस्मादप्यधिकं पुरायं लभेत्पादोदकं स्पृशन्
 बहुनात्र किमुक्तेन संक्षेपादुच्यते मया १५४
 विष्णुपादोदकस्पर्शान्मुक्तो भवति मानवः
 भूयोभूयोपिविप्रेद्वसुदृढं कथ्यते मया १५५
 पुनर्नलभते जन्मस्पृशन्पादोदकं हरे:
 विष्णुनैवेद्यशेषं यः सर्वपापविनाशनम् १५६
 योऽशनाति भक्तिभावेन सगच्छेत्परमं पदम्
 दुर्लभं विष्णुनैवेद्यभुंजते द्विजसत्तम १५७
 देहं त्यजति पापानि ब्रह्महत्यामुखान्यपि

भुंजतोहरिनैवेद्यंदासीववशगाभवेत् १५८
 मुक्तिभूमिः सुरश्रेष्ठदैवतैरपिदुर्लभा
 संपूज्यकमलाकांतं किंचिन्नैवेद्यमत्यजन् १५९
 अचिरेणैवतं विष्णुर्नयति स्वांतनुप्रति
 नैवेद्यस्य महाविष्णोर्गुणं किंकथयाम्यहम् १६०
 यद्दुंजतः केशवोऽपि स्यादधीनोद्विजप्रभो
 अनेन विधिनाविप्रप्रतिमासेजनार्दनम् १६१
 विधिहीनामपि श्रेष्ठां पूजां श्रीकमलापते:
 यः कुर्याद्भक्तिभावेन सोऽपि स्यात्केशवप्रियः १६२
 विधिज्ञो विधिनाविष्णुमभ्यर्च्ययत्कलं लभेत्
 यथोक्तविधिनाविप्रनैवेद्यैर्बुहुभिः प्रभो १६३
 पूजितोऽपि न तुष्टः स्याद्यदिभक्तिर्निष्ठति
 यस्य वैयावतीभक्तिर्देवदेवेजनार्दने १६४
 तावदेव फलावासि स्तस्य नास्त्यत्र संशयः
 अभक्तयायाहरेः पूजाक्रियते भुविमानवैः १६५
 सापूजाब्राह्मणश्रेष्ठपूजाकालेभवेत्किल
 ज्ञानमूलं हरे र्भक्तिर्भक्तिमूलं जगत्पतेः १६६
 पूजामोक्षद्वामोत्पत्तौ मूलमाराधनं हरेः
 अल्पमात्रमपि प्राज्ञश्रद्धयाकुरुते हियत् १६७
 तदक्षयं भवेत्सर्वश्रद्धायुक्ताखिलाक्रिया
 भक्तयायः पूजयेद्विष्णुं वारिमात्रमपि द्विज १६८
 संस्थानं लभते विष्णोर्यतो भक्तवशोहरिः १६९
 असारमेतद्वनं समस्तं सारं हरेः पूजनमेव विप्र
 तस्मान्मनुष्यो निजमंगलैषी भक्तयाय जेत्कृष्णमनंतमूर्तिम् १७०
 इति श्रीपद्मपुराणे क्रियायोगसारे हरिपूजा विधिर्नामएकादशोऽध्यायः ११

द्वादशोऽध्यायः

व्यास उवाच-

फाल्गुने ब्राह्मणश्रेष्ठ श्रीकृष्णं सुरवं दितम्
 पूजयेद्भक्तिभावेन प्रत्यहं वैष्णवो जनः १

फाल्गुनेस्नापयेद्यस्तुसर्पिषादेवकीसुतम् १
 फलंतस्यप्रवद्यामियतः सम्बिनशामय २
 सर्वयज्ञफलंप्राप्यसर्वदानफलंतथा
 अंतेयातिहरेःस्थानंसर्वपापविवर्जितः ३
 युगकोटिसहस्राणिभुक्त्वाभोगंहरेगृहि
 तत्रैवमोक्षमाप्नोतिसंप्राप्यज्ञानमुत्तमम् ४
 यस्तुयच्छतिकृष्णायशिशिरेगोपमूर्तये
 तिलानांमोदकंदिव्यंसगच्छेद्विमंदिरम् ५
 योदुग्धलङ्घकान्दद्यात्केशवायमहात्मने
 सपिबेदमृतंस्वर्गेमन्वंतरशतावधि ६
 हरयेललितंखंडंयस्तुयच्छतिजैमिने
 तस्यविष्णुःप्रसन्नात्माछिनत्तिभवबंधनम् ७
 विचित्रंफलितंदिव्यंदद्याद्वगवतेद्विज
 अंतेशक्रपुरंगत्वासभवेत्सुरवंदितः ८
 निर्मलांशकरायच्छेद्यस्तुकृष्णायभक्तिमान्
 सकिंनलभतेविप्रवासुदेवप्रसादतः ९
 सुपक्वंफाल्गुनेमासिमधुरंबदरीफलम्
 यस्तुयच्छतिकृष्णायफलंतस्यनिशामय १०
 इहभुङ्क्तेसुखंसर्वपुत्रपौत्रसमन्वितः
 अंतेहरेगृहंयातिरथमारुद्यशोभनम् ११
 नदद्यादगुडसंयुक्तंहरयेबदरीफलम्
 अज्ञानादब्राह्मणश्रेष्ठदद्याद्वेन्नारकीभवेत् १२
 फाल्गुनेमासियोदद्याद्वरयेदाडिमीफलम्
 सुपक्वंतत्फलंविप्रवदतोमेनिशामय १३
 तत्रयावंतिबीजानितिष्ठंतिदाडिमीफले
 तावन्मन्वंतरंविष्णोगृहेतिष्ठतिभाग्यवान् १४
 फाल्गुनेमासियोदद्याद्वरयेगुडपिष्टकम्
 सविज्ञेयोद्विजश्रेष्ठवाजिमेधसहस्रकृत् १५
 चैत्रेमासिद्विजश्रेष्ठमधुनामधुसूदनम्
 स्नापयेल्लभतेमत्यस्तद्विष्णोःपरमंपदम् १६

मधुनास्नापयेदस्तुनारायणमनामयम्
 नचर्चाक्रियतेतस्यकदाचिद्रविसूनुना १७
 चैत्रेकिंशुकपुष्पेणयोऽचयेत्कमलापतिम्
 तन्नामचित्रगुप्तेनपंजिकायांनलिख्यते १८
 चैत्रकेजगतामीशंकृष्णंतिलकपुष्पकैः
 पूजतोनास्तिवैजन्मपुनरस्मिन्महीतले १९
 कृष्णवंजुलपुष्पेणसर्वदेवशिरोमणिम्
 पूजयन्मनुजोविप्रलभतेनापदंक्वचित् २०
 वासंतीभिः सुगंधीभिर्वसंतेयस्तुपूजयेत्
 भगवंतंप्रसन्नात्मासदेवैरपिपूज्यते २१
 तथाकिसलयैर्दिव्यैरखण्डैर्योऽचयेद्वरिम्
 तंवंदतेसमुत्थायस्वयंपीठासनोपिच २२
 धात्रीपत्रैर्नवैर्यस्तुकोमलैर्हरिमर्चयेत्
 अचिरेणैवलभतेसकलंवांछितंजनः २३
 शांडिल्याखंडपत्रैश्वधत्तूरैश्वार्कपुष्पकैः
 योऽचयेद्विष्णुमीशंचससंसाराब्धिपारगः २४
 योद्याद्विष्णवेविप्रकदलीफलमुत्तमम्
 शक्राद्यास्त्रिदशाः सर्वेवंदंतेतमहर्निशम् २५
 योद्याद्यैत्रकेमासिभक्त्यागोपालरूपिणे
 गोधूमपिष्टकंविप्रसर्वपापैः प्रमुच्यते २६
 आयातेमाधवेमासिपवित्रेमाधव प्रिये
 आमिषमैथुनंतैलंविष्णुभक्तः परित्यजेत् २७
 प्रापः समाचरेत्स्नानंमाधवेमासिवैष्णवः
 परित्यजेत्परान्नंचनकुर्याद्विभोजनम् २८
 प्रभातेपूजयेद्विष्णुंपूर्वोक्तविधिनाद्विज
 वैशाखेस्नापयेद्विष्णुंपुष्पवासितवारिणा २९
 स्नापयेच्छीततोयेषुसंध्यापर्यंतमच्युतम्
 त्रिसंध्यंपूजयेद्वक्त्यानैवेद्यर्विविधैःप्रभुम् ३०
 वैशाखेदमनस्त्रग्भर्लक्ष्मीपतिरलंकृतः
 नकिंदातिविप्रष्ठेप्रसन्नः परमेश्वरः ३१

वैशाखेमासियोदद्याद्यवान्नंचक्रपाणये
 तस्यपुरायानिसंरूयातुंकः समर्थोऽस्तिपंडितः ३२
 यत्किंचिन्माधवेमासिमाधवप्रीतिहेतवे
 दीयतेमाधवायैवतत्सर्वमन्नयंभवेत् ३३
 यदन्यत्सुकृतंकर्मक्रियतेमासिमाधवे
 माधवप्रीतयेविप्रक्षयस्तस्यनविद्यते ३४
 वैशाखेमासियः कुर्यात्पांमाधवतुष्टये
 दिनेदिनेऽश्वमेधस्यफलमाप्नोतिमानवः ३५
 वैशाखोदुर्लभोमासः सर्वकर्मफलप्रदः
 पूजितव्योहरिस्तत्रहित्वाकर्मशतान्यपि ३६
 एकाहमपियः पूजांवैशाखेकुरुतेहरेः
 पङ्कवर्षहरिपूजित्वायत्पलंलभतेसतत् ३७
 वैशाखेमासियोनित्यंविष्णुमश्वत्थरूपिणम्
 चतुर्वर्गफलप्राप्तिहेतवेवैष्णवोजनः ३८
 गणदूषमात्रतोयेनकुर्याद्योऽश्वत्थसेवनम्
 सोऽपियातिपरंस्थानंविमुक्तः कोटिपातकैः ३९
 अश्वत्थमूलंविप्रर्षेयोबध्नातिशिलादिभिः
 अश्वत्थरूपीभगवान्किंकिंतस्मैनयच्छति ४०
 अश्वत्थदुममालोक्यप्रणामंकुरुतेयदि
 सोऽपियातिपरंस्थान मायुबृद्धिर्नसंशयः ४१
 यदश्वत्थतलेविप्रधर्मकर्मकरोतियः
 न्यूनातिरिक्ततानस्यात्तस्मिन्कर्मणिजैमिने ४२
 तत्रतीर्थानिसर्वाणित्रिस्त्रोतादीनिजैमिने
 यत्राश्वत्थतरुस्तिष्ठेदेकोपिशाखिनांवरः ४३
 अश्वत्थंपूजयेद्यस्तुसएवविष्णुपूजकः
 अश्वत्थमूर्तिर्भगवान्स्वयमेवयतोद्विज ४४
 अवज्ञानाद्विवजश्रेष्ठयोऽश्वत्थंहंतिमूढधीः
 संसारेनास्तितत्कर्मयत्कृत्वासचशुद्ध्यति ४५
 अश्वत्थोवृक्षराजोऽयहरिमूर्तिः प्रकीर्तिः
 तस्मादश्वत्थंहंतुणांत्राताकोऽपिनविद्यते ४६

अश्वत्थं पश्यतो विप्रस्पृशतः परतस्तथा
 देहस्थं पातकं सर्वं हरेत्प्रणमतो हरिः ४७
 विलोक्या श्वत्थं हंतारंयः शक्तो ननिवारयेत्
 तत्रेत्रयुग्मं बडिशैर्यमेनोत्पाटचते स्वयम् ४८
 अश्वत्थं छेदनं मूढो माकुर्विति वदेत्रयः
 तस्य जिह्वां छुरिक्यास्वयं कृतिप्रेतराद् ४९
 अश्वत्थं शाखामेकांयः स्वल्पामपि निहंतिवै
 सकोटिब्रह्महत्यानां फलमाप्नोति मानवः ५०
 यत्पापं ब्रह्महत्यायां गुरुस्त्रीगमनेन च
 सुरापानेतथा स्तेयेन्यासापहरणेऽपिच ५१
 यत्पापं भूरणहत्यायां गोहत्यायां द्विजोत्तम
 स्त्रीहत्यायां च यत्पापं परस्त्रीगमनेतथा ५२
 शरणागत हत्यायां हत्यायां सुहृदस्तथा
 विश्वासवाक्याकथने पतिहिंसाविधौ च यत् ५३
 यत्पापं परनिंदायां हरिवासरभोजने
 अश्वत्थं छेदनाद्वारं तत्पापं प्राप्य तेजनैः ५४
 विष्णुमूर्त्तर्जनो मोहादश्वत्थस्य निहंतियः
 ततुल्यः पातकीकोऽपिनश्रुतः द्वितिमंडले ५५
 वदाम्यश्वत्थमाहात्म्यं सर्वपापविनाशनम्
 सेतिहासं द्विजश्रेष्ठशृणु वत्स समाहितः ५६
 पूर्वधनं जयोनामब्राह्मणो हरिभक्तिकृत
 आसीत्रेतायुगे विप्रसर्वप्राणिहितेरतः ५७
 ज्ञातिपूजारतो नित्यं दीपदानेरतः सदा
 सत्यवादीजितक्रोधो हिंसादं भविवर्जितः ५८
 मुमुक्षुः स द्विजश्रेष्ठ सर्वदापरमेश्वरम्
 पूजयामास परयाभक्तयानारायणं प्रभुम् ५९
 तस्य भक्तिं तोज्ञात्वा महतीं सुदृढां प्रभुः
 जहारस कलं वित्तं हेतुमात्रेण केन चित् ६०
 तथा पिस द्विजश्रेष्ठः केशवस्य महात्मनः
 पूजामनुदिने चक्रेभक्तयापरमयासुधीः ६१

दुःखेनोपार्जितंवित्तंविनष्टंसकलंद्विज
 दृष्ट्वापितेनविप्रेणदुःखेनाचिंत्यचेतसा ६२
 भक्षणेवर्जनंचक्रेसविप्रः परमार्थवित्
 महाविष्णुसपर्यायांदृढंबद्धवामनोनिजम् ६३
 भूयोऽपितस्यविप्रस्य भक्तिंज्ञात्वाजनार्दनः
 चकारबंधुविच्छेदंसुदृढः शमदस्ततः ६४
 बांधवास्तस्यविप्रस्यविष्णुमायाविमोहिताः
 हिंसामारेभिरेकर्तुंसर्वदैवद्विजोत्तम ६५
 ततोविप्रोहिनिर्वृत्तोनिर्बंधैः पुरुषोत्तमम्
 पूजयामाससततंप्रीतः प्रचुरभक्तिः ६६
 परिकल्प्यचभूदेवोधनंकेशवपूजने
 माधवंचजगन्नाथंसबंधुशुचमत्यजत् ६७
 भूयएवमहाविष्णुःकौतुकीतस्यजैमिने
 जहारसानुकंपोऽपिपुत्रानपिदिनेदिने ६८
 तथापिसद्विजश्रेष्ठःकेशवंक्लेशनाशनम्
 पूर्वद्विगुणयाभक्त्यानित्यंविष्णुमपूजयत् ६९
 तस्यपत्रीततोविप्रदुःखशोकातिदुःखिता
 पितृगेहंगताविष्णोर्माययापरिमोहिता ७०
 अथैकाकीसभूदेवोविष्णुभक्तिपरायणः
 विपदंचिंत्यामासनकदापिसुचेतसा ७१
 एकदासद्विजश्रेष्ठविष्णुभक्तिमतांवरः
 स्कंधेपरशुमादायकाष्ठार्थविपिनेययौ ७२
 वनात्काष्ठंसमादायनित्यमेवचसद्विजः
 हिमागमेवस्त्रहीनः कुरुतेशीतवारणम् ७३
 कदाचिद्विपिनंगंतुनाशक्नोद्विजसत्तमः
 जघानप्रांगणस्थस्यशाखामश्वत्थशाखिनः ७४
 अत्रांतेरे महाविष्णुस्तस्मादश्वत्थपादपात्
 निश्चक्रामसुरश्रेष्ठोव्यथाव्यथितमानसः ७५
 ददर्शविष्णुंपुरतः सविप्रश्वतुर्भुजंपद्मदलायताक्षम्
 पीतांबरंकुडलिनंसुकेशंदधानमञ्जादिनिजायुधानि ७६

परिस्त्रवद्विस्तरक्तधारासंध्यासुशोणीकृतनव्यमेघम्
विभावसुंचैवसुखंपरेशंसंदृश्यतेदेवगणैरदृश्यम्
हर्षाश्रुधारारुचिराक्षियुग्मस्तुष्टावविप्रोमृदुलैर्वचोभिः ७७

ब्राह्मणउवाच-

हरेमुरारेजगदेकनाथगोविंदामोदरमाधवेति
लक्ष्मीपतेकेशवकेशिशत्रोनारायणानंतविभोप्रसीद ७८
तवावतारंकिमहंब्रवीमित्वयाविनानास्तिभुवीहकोऽपि
किंवागुणव्याप्तसमस्तलोकंकिंवादयांमित्रपैकतुल्याम् ७९
दत्वास्वीयांकस्यचिदीशविष्णोभक्तिंहरस्यच्युतदेहसंस्थाम्
श्रियंसमादायमुदंप्रदास्येभक्तिःप्रदत्तामहतःसुधन्या ८०
मन्येमहात्मानमनंतमूर्तेपापात्मनांश्रेष्ठमिवानिशंयत्
तदर्थमेवांघ्रियुग्मत्वदीयंनपातकीपश्यतिदैवचिंत्यम् ८१
यद्यप्यहंदुःखवतांवरिष्ठोमन्येतथापीन्द्रमिवाद्यविष्णो
आत्मानमात्माजगतांभवंतंसाक्षात्समीक्षेयतईक्षणाभ्याम् ८२
पूजांतवाल्पामपिवेद्विनाहंद्रव्यंकदापिनददामितुभ्यम्
तथापिचाग्रेमममूर्तिमांस्त्वंदृष्टोसिमेकेशवएकपूज्यः ८३
दत्तस्त्वयायंमभक्तिवृद्धोधमार्थकामत्रयएवसोऽयम्
त्वदर्शनांभोमयवृष्टिसिक्तःप्रभोऽद्यकैवल्यफलंदधार ८४
मूर्धामदीयोऽखिललोकमूर्ध्नश्रेष्ठोभवेत्केशवविश्वमूर्तेः
त्वत्पादपाथोजयुगेमनोमेसंयातिवैसंप्रतिदेवदेव ८५

व्यासउवाच-

इत्थंस्तुत्वाजगन्नाथंनारायणमनामयम्
कृतांजलिपुनःप्राहभक्त्यातमितिसद्विजः ८६

ब्राह्मणउवाच-

देवदेवजगन्नाथलोकानुग्रहकारक
कशाप्रहरणैरेतद्वात्रंतेरुधिरोक्षितम् ८७
सर्वेषामेवदैत्यानांयुधिवंशास्त्वयाहताः
त्वांहंतुंकःक्षमःपृथ्व्यांप्रभोऽद्वृद्धमिदंमहत् ८८

भगवानुवाच-

वत्ससत्यमिदंप्रोक्तंत्वयानास्त्यत्रसंशयः

दानवोराक्षसोवापिमांहंतुंकोऽपिनक्षमः ८६

अश्वथमूतिरेवाहंकुठारेणहतस्त्वया

अतोऽजनिशरीरेमेरक्तपातोऽधुनाद्विज ६०

व्यासउवाच-

तस्यवाक्यमिदंश्रुत्वासविप्रोभयविह्लः

निनिंदस्वयमात्मानमात्मनाबहुधाद्विजः ६१

धिगस्तुतत्वतोभाग्यंसर्वपातकिनांवरम्

त्रैलोक्याधिपतेर्दाताहृदयेमहर्तींव्यथाम् ६२

सर्वपापहरोविष्णुःसमयाव्याधितः कृतः

एतत्पापंमयापारंकर्तुं नैकेनशक्यते ६३

यस्मिंस्तुष्टेपापिनोऽपिभवंतिसुरवंदिताः

मद्दत्यासव्यथयाव्यथितोहाहतोऽस्म्यहम् ६४

प्रसादयंतियंदेवाब्रह्माद्यात्रतिभक्तिः

अहोमयापापवतातस्यदत्ताहृदिव्यथा ६५

किंतपोभिजैःकिंवाकिंगृहैर्जीवनैश्चमे

धर्मार्थकाममोक्षाणांदातैकोऽयव्यथातुरः ६६

इत्युक्त्वासद्विजश्रेष्ठतमेवपरशुनिजे

दातुंकंठेमनश्चक्रेविष्णुप्रीणनहेतवे ६७

तस्यभक्तिंदृढांजात्वादयालुः कमलापतिः

तद्वस्तात्तत्परंनिन्येजवेनभक्तवत्सलः ६८

श्रीभगवानुवाच-

कथंत्वमेवकुरुषेवत्सकर्मातिदारुणम्

आत्महत्याकृतांपुंसांतुष्टोस्मिनकदाप्यहम् ६६

तवभक्त्यातितुष्टोऽस्मिभीतिमाकुरुसत्तम

वरंवरयविप्रेन्द्रयत्तेमनसिवर्तते १००

ब्राह्मणउवाच-

मयाव्यथाप्रदत्तेयंमहतीपरमेश्वर

मातिष्ठतुशरीरेतेयाचेवरमिमंप्रभो १०१

श्रीभगवानुवाच-

अज्ञानाद्ववतावत्सकर्मेदंविहितंद्विज

अतोऽपराधोनेतव्योमहानपिनतेयथा १०२
 नित्यंतवानुपाल्योऽस्मिभक्तश्रेष्ठोयतोभवान्
 भवदीयानहंमन्येदोषान्वत्सदिनेदिने १०३
 तथापिममभक्तिस्तेववृधेमहतीसदा
 तस्माद्वत्सतवानृग्रयंगंतुमिच्छामिसंप्रति १०४
 विहायसकलांभीतिंवर्वृग्रुममाग्रतः
 ब्राह्मणउवाच-
 त्वयिसर्वसुरश्रेष्ठममजन्मनिजन्मनि १०५
 तिष्ठतांसुदृढाभक्तिहरेकिमपरैवैरैः
 व्यास उवाच-
 श्रुत्वावाक्यमिदंतस्यकेशवप्रणयोदितम् १०६
 निजकरणठस्थितांमालांप्रीतस्तस्मैददौततः
 समालिङ्गंयततोविप्रंपितापुत्रमिवप्रभुः १०७
 चतुर्भिर्बाहुभिर्दर्ढैरुवाचमृदुलंवचः
 श्रीभगवानुवाच-
 मद्भक्तोऽसियदाविप्रतथातेमत्प्रसादतः १०८
 अचिरेणैवसकलंभद्रंविप्रभविष्यति
 अश्वत्थरूपंमानित्यंक्रियायोगेनसत्तम १०९
 समाराधयसवैत्साधयिष्यामिवांछितम्
 इत्युक्त्वातंद्विजश्रेष्ठंभूयोऽप्यालिङ्गंयकेशवः ११०
 अभवत्सहसादृश्यस्तत्रैवकरुणालयः
 विष्णोःकंठस्वजंप्राप्यसविप्रोवैष्णवोत्तमः १११
 कृतकृत्यमिवात्मानंमत्वातस्थौनिजेगृहे
 ततःकुबेरोविप्रर्षेतस्यविप्रस्यसद्गनि ११२
 स्वयंवर्वर्षवित्तानिबहूनिकेशवाज्ञया
 प्रासादोरचितस्तस्यशिल्पिनाविश्वकर्मणा ११३
 नारायणाज्ञयातत्रवैजयंतइवोत्तमः
 दासदासीसमायुक्तोनानावस्तुविभूषितः ११४
 गजाश्वकोटिसंकीर्णविबभौतस्यमन्दिरम्
 बभुवुःसंगतास्तस्यनष्टाअपिचबांधवाः ११५

कृतावश्चतत्पतीस्वयंतद् गृहमाययौ
 मृतपुत्रापितत्पतीकेशवस्यानुकंपया ११६
 स्थिरप्रजाभवद्विप्रस्वामिभक्तिपरायणा
 चिरंभुक्त्वाखिलान्भोगान्युत्रपौत्रसमन्वितः ११७
 आयुषोऽतेययौमोक्षंसदारोविप्रसत्तमः
 व्यासउवाच-
 साक्षादेवस्वयंविष्णुरश्वत्थोवृक्षसत्तमः ११८
 तद्वक्तिंकुर्वतां पुंसांविद्यतेनाशुभंक्वचित्
 अश्वत्थंसेवतेयस्तुविष्णुंध्यात्वानरोत्तम ११९
 तस्यप्रसन्नोभगवान्ददातिपरमंपदम् १२०

इति श्रीपद्मपुराणे क्रियायोगसारे अश्वत्थमाहात्म्येद्वादशोऽध्यायः १२

त्रयोदशोऽध्यायः

व्यास उवाच-
 ज्येष्ठेमासिद्विजश्रेष्ठभगवंतंजनार्दनम्
 पूजयेद्वक्तिभावेनजलैः संस्नाप्यशीतलैः १
 उद्वर्तनंचदातव्यंसुगन्ध्यामलकंतथा
 तैलंसुंगंधंहरयेग्रीष्मकालेदिनेदिने २
 सुवासितेशीतलेचमन्दिरेऽतिमनोरमे
 प्रत्यहंकमलाकांतंस्थापयेज्ञनमंडपे ३
 नरौद्रदेशेविप्रेन्द्रसधूमेऽधनालये
 नसूतिकागृहेचैवस्थापयेत्कमलापतिम् ४
 चामरैर्वीजितःश्वेतैः सुदीर्घैः कमलापतिम्
 ज्येष्ठेमासिद्विजश्रेष्ठसुप्रीतः किंनयच्छति ५
 मयूरपुच्छव्यजनैर्निर्दार्ढैर्वीजितोहरिः
 ददात्यभिमतंसर्वमचिरेणैवसत्तम ६
 तालवृत्तकवातेनपवित्रांबरवायुना
 यैग्रीष्मेवीज्यतेविष्णुस्तेसर्वेस्वर्गगामिनः ७
 योगात्रलेपनंकुर्यात्सुगन्धीयैश्वरकर्दमैः
 ग्रीष्मेहरिंचंदनैश्वसविशेन्माधवींतनुम् ८

उष्मागमेद्विजश्रेष्ठसमुक्तोनात्रसंशयः
 प्रफुल्लकुसुमोद्यानेतुलसीकाननेतथा ६
 संध्यायांस्थापयेद्विष्णुदेशेधीरसमीरणे
 स्त्रिभिःपाटलपुष्पाणांयेनविष्णुरलंकृतः १०
 ज्येष्ठेमासिसविज्ञेयोअश्वमेधसहस्रकृत्
 यस्तुमुक्तावलिदद्यादग्रीष्मेवैश्रीपतेर्जनः ११
 भूपालत्वंहरिस्तस्मैयच्छेजन्मनिजन्मनि
 यस्तुमरणडयतिग्रीष्मेश्रीकृष्णांमणिमालया १२
 तस्यपुरायफलंविप्रवदतोमेनिशामय
 यावद्ब्रह्मासृजत्येतज्जैमिनेसकलंजगत् १३
 तिष्ठेद्विष्णुपुरेतावन्मणिमालाविभूषितः
 सुवर्णाभरणैर्यस्तुरजताभरणैस्तथा १४
 कृष्णांमंडयतिग्रीष्मेसोऽपितत्फलमाप्नुयात्
 विचित्रंयस्तुपर्यकंसगंडूकंप्रयच्छति १५
 हरयेदेवदेवायनसदुःखीकदाचन
 ग्रीष्मकालेनदेयानिगुरुणिवसनानिच १६
 हरयेब्राह्मणश्रेष्ठदेयंतन्वंशुंकंशुचि
 यस्त्वच्युतफलैर्दिव्यैःसुगंधैःपूजयेद्वरिम् १७
 अंतेशक्रपुरंगत्वासपिबेदमृतंमुदा
 प्रियालानांफलैर्दिव्यैर्योऽचयेत्कमलापतिम् १८
 सोऽपितत्फलमाप्नोतिकिमन्यैर्बहुभाषितैः
 निदाघेहरयेयस्तुयवागूमतिशीतलाम् १९
 नानाव्यंजनसंयुक्तांशद्वयावैष्णवो जनः
 आषाढेमासिविप्रेन्द्रदेवदेवंजगद्गुरुम् २०
 दधिभिःस्नापयित्वाचपूजयेद्वक्तितोबुधः अं
 मात्रुःपयोधरपयःपुनस्तेननपीयते २१
 घनागमेघनश्यामंकदंबकुसुमैर्हरिम्
 आराधयतिविप्रर्षेपराङ्गतिमवाप्नुयात् २२
 कदम्बपुष्पमालाभिर्मरणडपंज्वलनोपमम्
 यस्तस्यब्राह्मणश्रेष्ठवाजिमेघफलंभवेत् २३

सुगन्धैः केतकीपुष्पैः पूजितः कमलापतिः
 सर्वदुःखंहरत्येवमानवानांद्विजोत्तम् २४
 पनसानांफलैर्दिव्यैः सुपक्वैर्घृतमिश्रितैः
 पूजितोभगवान्विष्णुर्द्वादैश्वर्यमुत्तमम् २५
 आषाढेमासिदध्यन्नहरये प्रतिवासरम्
 श्रद्धयावैष्णवोद्यान्मुक्तिमिच्छन्द्विजोत्तम् २६
 कृष्णायनवनीतंयोददातिवैष्णवोजनः
 विशुद्धः सकलैः पार्पैर्बह्यलोकं सगच्छति २७
 शेफालिकाप्रसूनैश्चयूथिकाकुसुमैस्तथा
 योऽचयेत्परमात्मानं सगच्छेत्परमं पदम् २८
 प्रफुल्लमालतीपुष्पैः सुगन्धैर्योऽचयेद्वरिम्
 तत्पुणयेनास्यतत्पुणयंयेननोभविताद्विज २९
 कंदपुष्पैश्चकुलैर्जगद्वंधुंजनार्दनम्
 अर्चयन्सकलं कामं प्राप्नोति भुविमानवः ३०
 महामहाप्रसूनैश्चतथाकुरुबकैर्हरिम्
 प्रफुल्लैः पूजयेद्यस्तुतस्यतुष्टः सदाहरिः ३१
 सैरीयकैश्चयोविष्णुं प्रसूपुष्पैश्चयोऽचयेत्
 करवीरप्रसूनैश्चसयातिहरिसन्निधिम् ३२
 श्रावणैचैवयोद्याल्लाजान्धृतसमन्वितान्
 हरयेतस्यविप्रर्षेगृहेश्रीः सर्वतोमुखी ३३
 भाद्रेमासिद्विजश्रेष्ठनारायणमनामयम्
 श्रद्धयापूजयेत्प्राज्ञश्चतुर्वर्गप्रदायकम् ३४
 निर्मितेनूतनागारेसर्वोपद्रववर्जिते
 स्थापयेत्पुण्डरीकाक्षं भगवंतं जनार्दनम् ३५
 दंशैश्चमशकैश्चापिप्रकीर्णेमक्षिकादिभिः
 हरिं पुरातनागारेस्थापयेन्नहिमानवः ३६
 सकर्दमेपतद्वारेगलद्वित्तौ गृहेतथा
 हरिं नस्थापयेत्प्राज्ञोवर्षासुपरमेश्वरम् ३७
 विष्णवाल्येद्विजश्रेष्ठप्रकुर्याद्यस्तु ऽमानवः
 चन्द्रातपं विचित्रं च चन्द्रलोकं सगच्छति ३८

रात्रौनानाविधैधूपैर्मन्दरेजगतीपते:
 दंशाश्चमशकाश्चैवपूजाकालेनिवारयेत् ३६
 मंसारिकाभिः प्राबृत्यमंचशायिनमच्युतम्
 प्रावृषिस्थापयेद्विष्णुनिशायांदिव्यमंदिरे ४०
 कह्नारपत्रैर्देवेशंसुगंधैर्नूतनस्तथा
 मुमुक्षुःपूजयेन्मत्योभाद्रेमासि दिनेदिने ४१
 नभाद्रेकेतकीपुष्टैःपूजितव्योजनार्दनः
 यतोभाद्रपदेमासिकेतकीस्यात्सुरासमा ४२
 पक्वैस्तालफलैर्दिव्यैर्योऽचयेद्यदुनंदनम्
 गर्भवासमहादुःखंसभूयोलभतैनच ४३
 संयुक्तंघृतदुग्धाभ्यांपक्वतालंमुरारये
 योदद्याच्छ्रद्धयामत्यःसगच्छेन्मन्दिरंहरेः ४४
 भाद्रेमासिद्विजश्रेष्ठहरयेतालपिष्टकम्
 सघृतंवैष्णवोदद्यात्केवलप्राप्तिहेतवे ४५
 मासिभाद्रपदेविप्रनकुर्याच्छाकभक्षणम्
 नरात्रौभोजनंकुर्यान्मुमुक्षुर्वैष्णवोजनः ४६
 आश्विनेमासिविप्रेन्द्रकेशवंक्लेशनाशनम्
 यत्तोयंदीयतेविप्रपूर्वाह्नेहरयेजनैः ४७
 पीयूषमिवतत्तोयंगृह्णातिकमलापतिः
 मध्याह्नेदीयतेयद्वत्तोयंचक्रपाणये ४८
 तत्तोयमिववेत्तव्यंतद्गृह्णातिद्विजोत्तम
 अपराह्नेचयत्तोयंगोविन्दायप्रदीयते ४९
 तत्तोयंरक्ततुल्यंस्यान्नगृह्णातिततोहरिः
 अतएवद्विजश्रेष्ठपूर्वाह्नेहरिमर्चयेत् ५०
 समस्तंलभतेकामंकेशवस्यानुकंपया
 एकवस्त्रेणविप्रेन्द्रनकुर्यात्पूजनंहरेः ५१
 कुर्याद्वापितथापूजांनगृह्णातिचकेशवः
 अधौतेनचवस्त्रेणायःपूजांकुरुतेहरेः ५२
 विफलासाचपूजास्यान्नचविष्णुःप्रसीदति
 यैस्त्वबद्धशिखैःपूजाक्रियतेचक्रिणोजनैः ५३

पूजाफलंनामुवंतिबलिग्राह्याचसाभवेत्
 असंस्कृतगृहेपूजाक्रियतेजगतीपते: ५४
 सापूजाब्राह्मणश्रेष्ठबलिग्राह्याभवेत्वलु
 स्नानंदेवार्चनंचैवदानंचपितृपूजनम् ५५
 तिलकेनविनाविप्रकुरुतेनविचक्षणः
 तिलकान्यगृहीत्वायत्पुण्यकर्मविधीयते ५६
 भस्मीभवतितस्वर्वकर्ताचनारकीभवेत्
 शङ्खचक्रगदापद्मैरङ्गितंयस्यदृश्यते ५७
 शरीरंब्राह्मणश्रेष्ठविज्ञेयः सोऽच्युतःस्वयम्
 योलिखेदक्षिणेबाहौशङ्खपद्मेचवैष्णवः ५८
 सव्येचक्रंगदांचैवसविष्णुनार्त्रिसंशयः
 पङ्गजंदक्षिणेबाहौशङ्खस्योपरियोलिखेत् ५९
 पातकंसकलंतस्य क्षणादेवतुनश्यति
 चक्रोपरिगदांयस्तुलिखेत्सव्येभुजेद्विज ६०
 तंवंदंतेद्विजश्रेष्ठशक्राद्यात्रपिनिर्जरा:
 मुरारिपादयुग्मंचस्वललाटेलिखेद्बुधः ६१
 पापात्मापिचतंदृष्ट्वामुक्तोभवतिपातकात्
 अष्टाक्षरंमहामंत्रंमत्स्यंकूर्मचयोहृदि ६२
 लिखेत्सवैष्णवश्रेष्ठःपुनातिभुवनत्रयम्
 कृष्णायुधांकितंयस्यशरीरंस्यादिनेदिने ६३
 तस्यकृष्णोजगन्नाथोददातिपरमंपदम्
 कृष्णायुधांकिततनुर्यत्कर्मकुरुतेनरः ६४
 शुभंवाप्यशुभंवापितस्वर्वमक्षयंभवेत्
 दानवाराक्षसाश्वैवभूतवेतालकास्तथा ६५
 पिशाचाःपन्नगाश्चापियक्षविद्याधरास्तथा
 किन्नरागुह्यकाश्वैवग्रहावालग्रहास्तथा ६६
 कूष्मारडाश्वैवडाकिन्यस्तथान्येविन्नकारकाः
 सर्वेभीत्यापलायंतेदृष्ट्वाकृष्णायुधाङ्गितम् ६७
 द्वीपाश्वद्वीपिनश्वैवतथान्येवनवासिनः
 दृष्ट्वैवप्रपलायंतेभयात्कृष्णायुधांकितम् ६८

कामलाद्यामहारोगादेहदेहावपातिनः
 कृष्णायुधांकिततनुंभक्त्यापश्यतियोजनः ६६
 कृष्णदर्शनतुल्यस्यफलंप्राप्नोतिमानवः
 त्रिपत्रीकृतदूर्वाभिरश्विनेयोऽचयेद्धरिम् ७०
 दूर्वावत्संततिस्तस्यअविच्छिन्नाप्रवर्तते
 आश्विनेमासियोदद्याद्वरये कर्कटीफलम् ७१
 शोकोनजायतेतस्यकदाचिद्वृदयेद्विज
 कार्तिकैचसमायातेसर्वमासोत्तमेशुभे ७२
 दामोदरंदेवदेवंभक्त्याप्राज्ञः प्रपूजयेत्
 कार्तिकैमासिविप्रेन्द्रविष्णुप्रीणनहेतवे ७३
 यथोक्तविधिनाप्राज्ञःप्रातःस्नानंसमाचरेत्
 आमिषमैथुनंचैवकार्तिकैमासियस्त्यजेत् ७४
 जन्मान्तराजितैः पापैर्मुक्तोयातिपराङ्गंतिम्
 तुलाराशिगतेसूर्येप्रातःस्नानंद्विजोत्तम ७५
 हविष्यंब्रह्मचर्यचमहापातकनाशनम्
 आमिषमैथुनंचैवकार्तिकैमासिसेवते ७६
 जन्मजन्मनिविप्रेन्द्रसभवेद्ग्रामशूकरः
 द्विभोजनंपरान्नंचतैलंचवैष्णवोजनः ७७
 आयातेकार्तिकैमासियत्रादपिपरित्यजेत्
 दामोदरायनभसिदीपंयस्तुप्रयच्छति ७८
 फलंतस्यप्रवद्यामिसमासेनशृणुद्विज
 ब्रह्महत्यादिभिः पापैर्विमुक्तःक्लेशदायकैः ७९
 दामोदरपुरंगत्वातिषेक्तोटियुगावधि
 दीपंज्वलंतंनभसित्रिदशावासवादयः ८०
 विलोक्यहर्षिताः सर्वेवदंतीतिपरस्परम्
 असौपुण्यात्मनांश्रेष्ठःकेशवार्चनतत्परः ८१
 प्रदीपंकार्तिकैमासियतोयच्छतिचक्रिणे
 कार्तिकैमासिविप्रेन्द्रतस्यतुष्टःसदाहरिः ८२
 दद्यादक्षयदीपंयःकार्तिकैहरिमंदिरे
 दिनेदिनेऽश्वमेधस्यफलंप्राप्नोतिमानवः ८३

तुलसीदललक्ष्मैर्यः कार्तिकेपूजयेद्वरिम्
 लक्ष्मैकवाजिमेधस्यमानवोलभतेफलम् ८४
 बिल्वस्यदललक्षणयोऽचयेद्विष्णुमव्ययम्
 परमंमोक्षमाप्नोतिप्रसादाज्ञगतीपते ८५
 यत्क्षित्कार्तिकेमासिविष्णुमुद्दिश्यदीयते
 तदक्षयंभवेत्सर्वसत्यमेतन्मयोच्यते ८६
 घृताक्तंसुरपत्रंयः कार्तिकेमासिवैष्णवे
 दद्याद्विनेदिनेविप्रतस्यविष्णोःपुरेस्थितिः ८७
 प्रफुल्लपद्मपत्रेणसितेनाप्यसितेनवा
 योऽचयेत्कमलाकांतंतस्यकिंभुविदुर्लभम् ८८
 द्विजाग्रयःकार्तिकेमासिहरयेयेनपङ्कजम्
 नदत्तंतेनकिंविप्रविष्णावेदैत्यजिष्णावे ८९
 एकमेवांबुजंहत्वाददातिकैटभारये
 तस्मैकिंभगवान्विष्णुर्नददातिश्रियःपतिः ९०
 कमलैःकार्तिकेमासियेननाराधितोहरिः
 जन्मजन्मनितद्वेष्टकमलानहितिष्ठिति ९१
 पद्मवीजानियोदद्यात्केशवायमहात्मने
 सजायतेविप्रकुलेशुद्धेचप्रतिजन्मनि ९२
 ब्राह्मणस्यकुलेजातश्चतुर्वेदसुहृद्वेत्
 धनवान्बहुपुत्रश्चकुटुंबानांचपोषकः ९३
 नास्तिपद्मसमंपुष्पंजैमिनेसत्यमुच्यते
 येनसंपूज्यगोविन्दंपापात्मापिचमोक्षभाक् ९४
 पद्मपुष्पस्यमाहात्म्यंविशेषादुच्यतेमया
 सेतिहासंद्विजश्रेष्ठसावधानंनिशामय ९५
 आसीदेकःप्रजानामब्राह्मणःसर्वशास्त्रवित्
 हरिपादांबुजेयस्यमनोभृङ्गसदास्थितिः ९६
 देवानांब्राह्मणानांचगुरुणांचैवसर्वदा
 कृतापूजाद्विजश्रेष्ठकार्यकार्यशतान्यपि ९७
 परद्रव्यंविषंचैवपरस्त्रीषुस्वमातृवत्
 कृतंतेनैवयच्छैवंथामित्रेचशात्रवे ९८

आयांत्मतिथिंदृष्ट्वासविप्रः परमार्थवित्
 भृशंमानंनचाप्नोत्याचकंचद्विजोत्तमम् ६६
 सर्वयज्ञाः कृतास्तेनवतानिसकलानिच
 संसारसागरंघोरमपारंचतितीर्षुणा १००
 एकदासद्विजश्रेष्ठोहरिभक्तिपरायणः
 स्वमृत्युंचनिजांजातिंचिंतयामासचेतसा १०१
 अहंपूर्वस्थितः कोवाकिंवाकर्मकृतंपुरा
 कथंवाजन्मसंप्राप्तंगमिष्यामिकवापुनः १०२
 इति संचिंत्यविप्रोऽसौनिः श्वस्यचपुनः पुनः
 विज्ञातुंपूर्ववृत्तांतंशिवक्षेत्रंजगामह १०३
 तत्रवद्वाञ्छलिर्विप्रोभक्त्यापरमयायुतः
 तुष्टावशंकरंदेवंवाचामधुरयाशिवम् १०४
 ब्राह्मणउवाच-
 नमस्तुभ्यंमहादेवनमस्तेपरमेश्वर
 नमस्तेशंकरेशाननमस्तेवरदप्रभो १०५
 नमस्तेज्ञानरूपायनमस्तेज्ञानदायिने
 नमस्तेसर्वभूतानांहृदम्बुजनिवासिने १०६
 जगत्स्त्रैनमस्तुभ्यंजगत्प्रित्रेनमो नमः
 नमः संहराकर्त्रेचपशूनांपतयेनमः १०७
 मनस्तेवह्निनेत्रायनमस्तेवह्निचक्षुषे
 नमस्तेचन्द्रनेत्रायसूर्यनेत्रायवैनमः १०८
 नमस्तेभस्मभूषायनमस्तेकृत्तिवाससे
 नमोऽस्थिमालिनेतुभ्यंनीलकंठायवैनमः १०९
 नमस्तेपंचक्त्रायनमस्तेशूलपाणिने
 कन्दर्पदर्पविधंसकारिणेभीममूर्तये ११०
 नमस्तेदेवदेवायनमस्तेत्रिपुरारये
 पार्वतीपतयेतुभ्यंनमस्तेभीममूर्तये १११
 बाणभक्त्यातिसंतुष्टमानसायनमोस्तुते
 बहुरूपायवैतुभ्यंविश्वरूपायवैनमः ११२
 गङ्गाधरायवैतुभ्यंदक्षयज्ञविनाशिने

प्रेतानां पतयेतु भ्यं न म स्तु भ्यं पिना किने ११३
 ईशानाय न म स्तु भ्यं मनीषाय न मोनमः
 तु भ्यं न मोऽस्तु दृश्याय अदृश्याय न मोनमः
 न मश्चिन्त्याय वै तु भ्यमचिन्त्याय न मोनमः ११४
 ब्रह्मात्वमेव त्रिदशैकनाथस्त्वमेव विष्णुस्तपनस्त्वमेव
 त्वमेव सोमः स कलार्त्तिहारीन मोनमस्तेपरमेश्वराय ११५
 तस्य स्तवं समाकर्यशंकरो लोकशंकरः
 आविर्बभूव सहसाप्रसन्नः परमेश्वरः ११६
 आविर्भूतं समालोक्य सर्वदेवन मस्कृतम्
 व वं देवरणौ तस्य सविप्रोऽत्यतभक्तिमान् ११७
 भूयोऽपि सद्विजश्रेष्ठो हर्षनिर्भरमानसः
 कृताञ्जलिर्महादेवं तुष्टाववरदं प्रभुम् ११८
 ब्राह्मणउवाच-
 यं न पश्यं तिदेवेशं देवाश्रपि सवासवाः
 पश्यामि तमहं साक्षान्महाभाग्यमिदं मम ११९
 ध्यानावस्थितचित्तेन योऽदृश्यः परमेश्वरः
 पश्यामि तमहं साक्षान् साध्यं किमपरं मम १२०
 त्वन्नाम स्मरणादेव महापातकिनोऽपि च
 गच्छं तिपरमस्थानं समीक्षेत महं प्रभुम् १२१
 कृतार्थोऽस्मिकृतार्थोऽस्मिकृतार्थोऽस्मिच्च भाग्यवान्
 न मस्तु भ्यं न मस्तु भ्यं प्रसीद परमेश्वर १२२
 महादेवउवाच-
 भवतोऽनेन वाक्येन तुष्टोऽस्मिद्विजसत्तम
 वरं वृगुमहाभागवरं दित्सुरहंखलु १२३
 ब्राह्मणउवाच-
 भवं तं परमात्मानमदृश्यं दैवतैरपि
 साक्षात्पश्याम्यहं नाथकिं कार्यमपैवैः १२४
 तथा पित्वं महादेववरं दित्सुः कृपामयः
 पृच्छामि यदहं किं चित्तद्ब्रूहि परमेश्वर १२५
 कोऽहतस्थौ पुरादेव किं वाकार्यं कृतं पुरा

संसारसागरेनाथपतितोऽस्मिकथंप्रभो १२६
 कर्मणाप्राप्यतेदेहोदेहीपापेनलिप्यते
 पुनः पापप्रभावेणप्राप्यतेविषमागतिः १२७
 प्रभावैःकर्मणांकेषांजन्मप्राप्तमिदंमया
 नानादुःखप्रदंनाथप्रसन्नोब्रूहिशंकर १२८
 पापमूलमिदंजन्मजन्मदुःखस्यकारणम्
 ज्ञातुमिच्छाम्यहंतस्मात्पूर्ववृत्तांतमात्मनः १२९
 स्थितोऽहजननीकुञ्जौजनठरानलतापितः
 मूत्रविष्टाप्रकीर्णेचविपाकेनचकर्मणाम् १३०
 गर्भवाससमंदुःखंसंसारेनहिमन्यते
 कथंमयानुभूतंतत्प्रभोभक्तार्तिनाशन १३१
 संसारेऽस्मिन्महाध्येनानादुःखसमन्विते
 असारेमाययाविष्णोर्मोहितेपातकाश्रये १३२
 दुस्तरेबंधुहीनेचकामक्रोधादिसंयुते
 शोकरोगप्रदेचैवजन्ममृत्युप्रदेतथा १३३
 अपारेजगतामीशपतितोऽस्मिकथंशिव
 एतत्सर्वविभोब्रूहियदितेमय्यनुग्रहः १३४
 महादेवउवाच-
 यद्यप्येतद्विवजश्रेष्ठगुह्याद्गुह्यतरंमहत्
 अप्रकाशयंतथापित्वांभक्तंप्रतिवदाम्यहम् १३५
 पुरात्वंब्राह्मणःश्रेष्ठशबरान्वयसंभव
 दरडपाणिरितिरूयातः स्थितः सल्लोकदुःखुदः १३६
 परलोकभयंत्यक्त्वाविवेकैः परिवर्जितः
 दस्युवृत्तिंप्रपन्नार्तिपरमक्लेशदायिनीम् १३७
 दस्युवृत्तिगतंदृष्ट्वाभवंतमतिनिर्दयम्
 अपरेभ्रातरःसर्वेबभूवुस्तेचदस्यवः १३८
 तेषांनामानिविप्रेन्द्रभातृणांनिगदाम्यहम्
 यैःसाद्विभवतापूर्वभ्रातृभिर्दस्युताकृता १३९
 दंडीदंडायुधश्चैवदत्तवान्दत्तभूस्तथा
 सुंदडोदंडकेतुश्वभ्रातरः षट्प्रकीर्तिः १४०

तैर्भ्रातृभिर्महाधोरैर्दयाभिः परिवर्जितः
 दंडेनभवतानित्यं सर्वेव्यग्रीकृताजनाः १४१
 धनलोभेनभवतादुष्टैस्तैर्भ्रातृभिः सह
 अररायेप्रांतरोविप्रहताः शतसहस्रशः १४२
 हत्वाचसायकैस्तीद्गौर्वनस्थेनत्वयासदा
 गवांक्रव्याणिभुक्त्वाचमदिराभिः सहद्विज १४३
 ततोयानविधिंसर्वेवणिजस्त्वद्भयात्था
 तत्यजुर्विपिनेतस्मिन्ननर्थःपतितः सदा १४४
 यस्यवित्तनंतद्वित्तंगृहंयस्यनतद्गृहम्
 यस्यभार्यानितद्वार्यात्वयिदस्युत्वमागते १४५
 एवंस्वभ्रातृभिस्तैस्तुतस्मिन्नेवमहावने
 गतोवर्त्मश्रमश्रांतः स्नानार्थसरसींप्रति १४६
 तत्रस्नानंसमाचर्यक्षुधितेनद्विजोत्तम
 भक्षितानिमृणालानिभ्रातृभिस्तैर्जलानिच १४७
 अथत्वयाद्विजश्रेष्ठकौतुकात्त्रसत्तम
 भुक्तानिपद्मपुष्पाणिप्रफुल्लानिबहूनिच १४८
 तस्मिन्नेवततः कालेब्राह्मणोविपिनेचरः
 सर्ववेदाइतिरूयातस्तत्रस्नानार्थमागतः १४९
 तत्रस्नात्वासधर्मात्माभगवंतंजनार्दनम्
 यष्टुंत्वामकमंभोजंययाचेविनयान्वितः १५०
 अथत्वयाचविप्रेन्द्रपद्ममेकंसुनिर्मलम्
 दत्तंपरमयाभक्त्यापूजार्थकमलापतेः १५१
 त्वयादत्तेनपद्मेनसचप्रीतोद्विजोत्तमः
 पूजयामासतत्रैवविष्णुंसकलकारकम् १५२
 विष्णुपूजापरंदृष्टातंविप्रंसर्ववेदसम्
 त्वमपिप्रहसन्विष्णुंननन्थचसुकामदम् १५३
 अथाभ्यर्च्यपरात्मानंचतुर्वर्गफलप्रदम्
 यथोक्तविधिनाविप्रसजगामयथागतः १५४
 तेनाम्बुजप्रदानेनप्रणामेनचसत्तम
 विष्णुपूजादर्शनेननष्टंतेसर्वपातकम् १५५

ततः कियद्विद्वैसैस्तस्मिन्नेवमहावने
 संप्राप्तकालः पंचत्वंगतोऽसित्वंद्विजोत्तम् १५६
 तेनैवकर्मणातुष्टोभगवान्करुणालयः
 ददौतुभ्यंपरंस्थानंदेवैरपिसुदुल्लभम् १५७
 मन्वंतरसहस्राणिमन्वंतरशतानिच
 भुक्तंनानासुखंतत्रकृपयाकमलापतेः १५८
 ततःकर्मावसानेतुकर्मभूमिमिमांद्विज
 आगत्यतैः पुरायफलैर्जातोऽसिद्विजसंततौ १५९
 ब्राह्मणस्यकुलेशुद्धेजन्मसंप्राप्यसत्तम
 सर्वगुणाश्रयालब्धाहरिभक्तिरचंचला १६०
 आराधितोमहाविष्णुःक्रियायोगैस्त्वयाप्रभुः
 तुभ्यंदास्यतिविज्ञानंज्ञानान्मुक्तोभविष्यति १६१
 गच्छब्राह्मणभद्रंतेसुप्रीतोनिजमंदिरम्
 मद्वर्णनंत्वयाप्राप्तंमुक्तोऽसिभवबंधनात् १६२
 व्यासउवाच—
 इत्युक्त्वांतर्दधेविप्रतत्रैवजगदीश्वरः
 कृतार्थोब्राह्मणःसोऽपिजगामभवनंस्वकम् १६३
 अथसत्रिदिनंविष्णुंपद्मपुष्पैर्मनोरमैः
 यत्नादाराधयामासस्तुत्यर्थंपरमेश्वरम् १६४
 विष्णुंसमाराध्यचिरंप्रसुप्तः पद्मप्रसूनैर्विचित्रैः सुपुष्पैः
 ज्ञानंसमासाद्यजगाममोक्षंप्रसादतः श्रीगरुडध्वजस्य १६५
 अनिच्छयापिकमलंयच्छतःफलमीदृशम्
 विष्णुवेयच्छतोभक्त्यानजानेकिंभवेदिति १६६
 सत्यंसत्यंपुनःसत्यंसत्यमेवमयोच्यते
 कमलैर्हरिमभ्यर्च्यप्राप्यतेपरमंपदम् १६७
 एकमेवारविंदयः प्रददातिमुरारये
 तस्यनास्तिपुनर्जन्मसंसारेषुभयावहे १६८
 नारायणंयेचप्रफुल्लवारिजैर्दयामयंकामदमर्चयंति
 एकाहमप्युत्कटपापयुक्तास्तेयांतिमुक्तिंप्रतिपापिनोऽपि १६९
 इति श्रीपद्मपुराणेक्रियायोगसारेत्रयोदशोऽध्यायः १३

चतुर्दशोऽध्यायः

व्यासउवाच-

मार्गशीर्षेद्विजश्रेष्ठमहालद्म्यासमन्वितम्
 पूजयेदव्ययंविष्णुभक्तिभावेनवैष्णवः १
 म्लेच्छदेशेचविप्रेंद्रतथैवपतितालये
 दुर्गंधैश्वपरिव्याप्तेस्थानेविष्णुनपूज्येत् २
 पारखंडानांसमीपेचमहापातकिनांतथा
 असत्यभाषिणांचैवनकुर्याद्विष्णुपूजनम् ३
 क्रंदतांसन्निधौचापिकलहानपि कुर्वताम्
 तथोपहसतांस्थानेनकुर्यात्पूजनंहरेः ४
 प्रतिग्रहरतानांचस्थानेविष्णुनपूज्येत्
 कृपणानांगृहैचैवपरवित्ताभिलाषिणाम् ५
 तथाकपटवृत्तीनांनकुर्याद्विष्णुपूजनम्
 नारायणार्चनेविप्रपरंभक्तिपरायणः ६
 अन्यचित्तंपरित्यज्यहरिध्यानपरोभवेत्
 हाहाकारंचनिश्वासंविस्मयंसद्विजोत्तम ७
 पारखंडजनसंभाषंनकुर्याद्विष्णुपूजनम्
 अनन्यमानसोभूत्वादेवदेवंजगद्गुरुम् ८
 भस्मन्यपिचयत्पुष्पंदीयतेलभतेहरौ
 चिंतागमशतश्रांतःशिलाचक्रेष्वपिद्विज ९
 पुष्पंददातियन्मत्योनिलभेदथतत्प्रभुः
 अनन्यमानसोभूत्वाभक्त्याविष्णुंजयेद्बुधः १०
 भ्रांतचित्तेनयत्कर्मक्रियतेतद्विनिष्फलम्
 सर्वकर्ममनोधीनंमनोधीनंजगत्रयम् ११
 तस्मान्मनोदृढीकृत्यपूजयेत्कमलापतिम्
 पूजान्यत्रमनोऽन्यत्र भवेद्यस्यद्विजोत्तम १२
 नचतस्यफलेत्कार्यकल्पकोटिशतैरपि
 यत्नाद्विहितशौचोऽपिविष्णुपूजापरोऽपिच १३
 मनःशुद्धिविहीनश्चेद्वांडालइवगम्यते
 अभक्त्यायत्तपस्तपसंसुचिरंविधिनाद्विज १४

भवेन्निरर्थकं सर्वकेवलं कायशोधनम्
 मेरुप्रमाणकं स्वर्णब्राह्मणाय कुटुंबिने १५
 दत्तमभ्यर्थनाशाय अभक्त्या श्रेयसेऽपि च
 तस्मादेकमनाभूत्वाभक्तिश्रद्धासमन्वितः १६
 सवास्तुकादिशाकं च दद्यात्सदसिवैष्णवे
 नारंगस्यफलं दिव्यं सुपक्वं यस्तु यच्छति १७
 केशवाय द्विजश्रेष्ठसोऽस्माभिरभिपूज्यते
 यवेननूतनं वस्तु प्रियं भगवतो हरेः १८
 तदेवाग्रयणेमासि भक्त्यादद्यान्मुरारये
 पौषेमासि समायाते श्रीकृष्णं वरदं प्रभुम् १९
 देवमिञ्चुरसैर्दिव्यैः स्नापयेद्वैष्णवोजनः
 यः स्नापयति विप्रेन्द्रविष्णुमिञ्चुरसैः प्रभुम् २०
 इह भुक्तेसुखं सर्वमृतोयातीन्दु सागरम्
 योदद्यादिन्नैवेद्यं देवदेवाय विष्णवे २१
 सोऽपितत्कलमाप्नोति किमन्यैर्बहुभाषितैः
 सुदुर्गधपृथुकं पौषेदधि भिर्वासमन्वितम् २२
 दत्त्वामुरारये मर्त्यः सर्वान्कामानवाप्नुयात्
 सर्वैः पुरातनं वस्त्रं दूरी कृत्यमुरारये २३
 शीतस्य वारणा र्थाय दद्याद्वस्त्रं च नूतनम्
 पौषसंक्रमणे विप्रसलद्मीकाय विष्णवे २४
 दद्यान्मुक्तुर्मनुजोदशवर्णचपीठकम्
 यस्तु शङ्खध्वनिं कुर्यात्संपूज्यकमलापतिम् २५
 तस्य पुराय फलं वच्मिशृणु वत्स समाहितः
 अगम्यागमनादैश्वविमुक्तः सर्वपातकैः २६
 अंतेविष्णुपुरंगत्वाविष्णुनासहमोदते
 ल्नतेयां कितां धं राटां यस्तु वादयते हरेः २७
 पूजाकालेद्विजश्रेष्ठ तस्य पुराय वदाम्यहम्
 अभद्र्यभक्त्यादैश्वविमुक्तः सर्वपातकैः २८
 प्रयातिमंदिरं विष्णोरथमारुद्धशोभनम्
 तत्रभुक्त्वा खिलान्कामान्कल्पकोटि शतावधि २९

पुनरागत्यधरणीं चतुर्वेदीद्विजोत्तमः
 तत्रभुक्त्वा खिलान्कामान्कल्पकोटि शतावधि ३०
 पुनर्विष्णुपुरंगत्वामोक्षं प्राप्नोत्यनुत्तमम्
 वीणां वादयते यस्तु पूजाकाले जगत्पतेः ३१
 पंडितानामग्रणीः स्यात्समर्त्यः प्रतिजन्मनि
 मृदंगवाद्य कृद्य स्तु पूजायां कैटभद्रिषः ३२
 तस्य प्रसन्नो भगवान्ददात्यभिमतं फलम्
 उमरुं डिडिमं चैव कर्मर्हीं मधुरीं तथा ३३
 पटहं दुंदुभिं चैव काहलं सिंधुवारकम्
 कांस्यं च करतालं च वेणुं वादयते तुयः ३४
 पूजाकाले महाविष्णोस्तस्य पुरायं निशामय
 स्तेयार्थैः पातकै मुक्तो मंदिरं याति च क्रिणः ३५
 परमं ज्ञानमासाद्य तत्रैव परिमुच्यते
 कलशब्दं चयः कुर्यात् पूजाकाले जगद् गुरोः ३६
 मुखवाद्यं च विप्रेन्द्रतस्य पुरायं मयोच्यते
 कोटि कोटि कुलैर्युक्तः प्रयाति मन्दिरं हरेः ३७
 ज्ञानमासाद्य तत्रैव मोक्षमक्षयमाप्नुयात्
 विष्णोरायतने यस्तु भक्तियुक्तः प्रनृत्यति ३८
 सयाति ब्राह्मणश्रेष्ठ तद्विष्णोः परमं पदम्
 यस्तु गायतिगीतानि भक्तयानारायणाग्रतः ३९
 सनृपत्वमवाप्नोति गन्धवर्णां पुरेषु च
 स्तौति स्तोत्रैर्जगन्नाथं भक्तयाच वैष्णवो जनः ४०
 तस्य प्रसन्नो भगवान्सर्वान्कामान्प्रयच्छति
 मासे मासे हरिं यस्तु विधिनाने न पूजयेत् ४१
 अचिरेणैव विप्रर्षेप्रसादयति सोऽच्युतः ४२
 जगदुदधिमिमयेत् तु मिच्छं तिमर्त्याः प्रचुरतरगभीरं सर्वदुःखप्रदं च
 परमपुरुषपादां भोजयुग्मं मनोज्ञं त्रिदशनिवहसे व्यंते च सर्वे यजंतु ४३
 इति श्रीपद्मपुराणे क्रियायोगसारे भगवत्पूजामाहात्म्यं नामचतुर्दशोऽध्यायः १४

पंचदशोऽध्यायः

व्यास उवाच-

नारायणस्यमाहात्म्यं पुनर्वच्मशृणु द्विज
 यच्छ्रुत्वासर्वपापेभ्यो मुक्तो भवति मानवः १
 विष्णवं शभूतं सकलं जगदेतद्विवजोत्तम
 तस्माद्विष्णुमयं धीराः पश्यन्ति परमार्थिनः २
 ब्रह्मशंकररुद्राद्याविष्णवं शाः सकलाः सुराः
 तस्मात्समस्तदेवाचार्विष्णुमेकं प्रपद्यते ३
 स्मरतां विष्णुनामानि सर्वपापहरणिच
 येन केनाप्युपायेन विद्यते नाशुभंक्वचित् ४
 सर्वमेव द्विजश्रेष्ठकर्मणापापमुच्यते
 अनपायिइदं विष्णोः स्मरणं पापनाशनम् ५
 स्वपन्भुञ्जन्वदं स्तिष्ठनुत्तिष्ठं श्वरं स्तथा
 स्मरेदविरतं विष्णुं मुमुक्षुवैष्णवोजनः ६
 उत्तुं गैर्मुनिभिः सर्वैः स्मरणेकमलापते:
 नकालनियमः प्रोक्तः सर्वदुःखविनाशनः ७
 नामप्रभावं विप्रर्षेकेशवस्यमहात्मनः
 ब्रवीम्यहं समासेन सेति हासं निशामय ८
 आसीत्सपरशुर्नामपूर्वकृतयुगेशुचिः
 वैश्यो वैश्यकुलश्रेष्ठः समस्तगुणपारगः ९
 सवैश्यो दैवयोगेन प्रथमेवयसि द्विज
 जगाम वशतां मृत्योः कासश्वासगदार्दितः १०
 जीवं तीनामतत्पत्री सुमध्यानवयौवना
 मृते भर्तरितातस्य जगाम निलयं यतः ११
 साजीवं तीद्विजश्रेष्ठनवयौवन गर्विता
 गतिं च कारजारेषु बाध्यमानापि बांधवैः १२
 ब्रतस्य नियमं वापि गृहव्यापारमेव च
 जारानुरक्तचित्तासातत्याज्यनवयौवना १३
 अंधीकृतासाकामेन सुश्रोणीपीवरस्तनी
 धर्ममार्गद्विजश्रेष्ठनकदाचिददर्शह १४

दुःशीलांचैवतांदृष्टात्पिताधर्मतत्परः
 अपकीर्तिभयाद्बीरुरित्याहात्यन्तकोपवान् १५
 दुष्टेपापिनिमद्वंशेसर्वदोषविवर्जिते
 आसाद्यजन्मकिमितिक्रियतेपातकंत्वया १६
 यदितेपातकेचित्तंह्यदितुंनैवएहिवै
 अभद्रेगच्छसदनाज्ञहीहिममर्मदिरम् १७
 तातेनेतिनिरुक्तासाक्रोधारुणितलोचना
 पितुर्गेहंपरित्यज्यसाजगामयथासुखम् १८
 अथसास्वेच्छयानारीभ्रमंतीजारकांक्षया
 वेश्यावृत्तिंसमाश्रित्यतस्थौलञ्जाविवर्जिता १९
 पुलिदःशबरोवापिचारडालोवापितदृगृहम्
 आयातितस्यास्तेनापिमुदाक्रीडतिसाऽसती २०
 परलोकभयंविप्रकदाचिदपिचेतसा
 नचिंतयामासचसावारनारीयथाक्रमात् २१
 कदाचिद्ब्राह्मणश्रेष्ठकश्चिद्व्याधस्तदालये
 शुकशावंसमादायविक्रयार्थसमाययौ २२
 सापिवाराङ्गनातंचशुकशावकमुत्तमम्
 जगृहेपरमप्रीत्याधनैः संपूज्यलुब्धकम् २३
 तद्योग्याहारदानेनवारस्त्रीनित्यमेवसा
 शुकस्यपोषणांचक्रेतस्य जातकुतूहला २४
 वारांगनानपत्यासातमेवशुकशावकम्
 मत्वापुत्रमिवात्मानंचक्रेतत्प्रतिपालनम् २५
 सोऽपिपक्षीद्विजश्रेष्ठनित्यमेवतदाज्ञया
 ज्ञातिवद्वित्वात्सल्यव्यवहारंकरोतिच २६
 ततोऽसौलब्धभावश्चशुकोगणिकयातदा
 रामेतिसततंनामपाठयतेसुंदराक्षरम् २७
 रामनामपरंब्रह्मसर्वदेवाधिकंमहत्
 समस्तपातकध्वंसिसशुकस्तुसदापठन् २८
 रामोद्यारणमात्रेणतयोश्चशुकवेश्ययोः
 विनष्टमभवत्पापंसर्वमेवसुदारुणम् २९

कदाचिद्वारमुख्यासाशुकोऽपिचद्विजोत्तम
 उभावपिचपंचत्वमेककालेगतौततः ३०
 समानेतुंतस्तौतुविहिताखिलपातकौ
 किंकरान्प्रेषयामासचंडाद्यान्धर्मराट्ततः ३१
 ततस्तेकिंकराः सर्वेचंडाद्याः अतिवेगिनः
 यमाज्ञयासमायाताः पाशमुद्भूरपाण्यः ३२
 आनेतुंतौसमायाताः सर्वेविष्णुपराक्रमाः
 पाशबद्धौतुतौदृष्टपतितौविष्णुकिंकराः ३३
 ऊचुर्वाक्यमिदंकुद्धायमदूतान्सुरासदान् ३४
 विष्णुदूताऊचुः -
 अहोचित्रमिदंवाक्यंयमदूतामुखाच्छ्रुतम् ३५
 भक्तावपिहरेरेतौदंडयैभास्करसूनुना
 अहोचरित्रिदुष्टानांकदाचिदपिनोत्तमम् ३६
 यत्वादपियतोहिंसांकुर्बंतिसततंसताम्
 दुष्टानांकृतपापानांचरित्रमिदमद्भूतम् ३७
 निष्पापमपिपश्यन्तिपुण्यात्मानोऽखिलंजगत्
 पापिनस्तुनपश्यन्तिकृतपापमिवाखिलम् ३८
 श्रुत्वापुण्यात्मनांपुण्यमभितृप्यन्तिधर्मिणः
 तृप्यन्तिपातकंश्रुत्वापापिनांपापिनोजनाः ३९
 पापचर्चासिमाकरर्यथातृप्यन्तिपापिनः
 नतृप्यन्तियथा प्राप्यस्वर्णभारशतान्यपि ४०
 अहोबलवतीमायामहाविष्णोर्महात्मनः
 आत्मपीडाकरमपिपापंकुर्बंतितेद्विज ४१
 व्यासउवाच -
 इत्युक्त्वाविष्णुदूतास्तेविष्णुभक्तिपरायणाः
 छिन्नवंतस्तयोर्विप्रबंधनंचक्रधारया ४२
 ततस्तुशमनप्रेष्याः क्रुद्धास्तेवह्निसंन्निभाः
 वर्वर्षुःसहस्रातत्रज्वलदंगारसंचयान् ४३
 दंडउवाच -
 विहितंचमयाप्येवंशुकंवेश्यांचपापिनीम्

नेतुंयूयंसमायाताइत्यद्भूतमिवाभवत् ४४
 नूनमेतौयदानेतुंयूयमिच्छतसत्तमा:
 तदाकुरुतसंग्राममस्माभिः सहसंप्रति ४५
 इत्युक्त्वारामदूतास्तेबलिनोविधृतायुधाः
 सिंहनादैर्दिशःसर्वे पूरयामासुरुद्धताः ४६
 विष्णुदूतामहात्मानःसुप्रतीकादयस्तथा
 शङ्खनादैःसुललितैश्चक्रुःशब्दमयंजगत् ४७
 याम्यैस्ततोमहादूतैर्धनुर्मुक्तैःशिलीमुखैः
 छादिताविष्णुदूतास्तेसंग्रामेऽत्यतदारुणे ४८
 शूलान्यध्यक्षिपुः केचिच्छक्तिंकेचिन्महार्णवे
 केचिच्छरसहस्राणिकेचिद्वक्राणितेरुषा ४९
 तैर्मुक्तानिमहास्त्राणिविष्णुदूतामहामराः
 बाणान्विचूर्णयामासुर्गदाप्रहरणादिभिः ५०
 ततोभागवतैरेतर्याम्यानांचक्रधारया
 केषांचिद्वरणाशिष्ठनाःकेषांचिद्वाहवस्तथा ५१
 केचिद्विच्छिन्नशिरसः केचिन्निर्भिन्नवक्षसः
 अत्यद्भूतक्षताःकेचिद्वयास्याः पेतुर्गतासवः ५२
 छिन्नैकचरणाःकेचित्केचिच्छिन्नैकपाणायः
 संत्यज्यसहस्रायाम्याः संग्रामाद्यप्रदुष्टुवुः ५३
 तानालोक्यततोदूतान्पलायनपरायणान्
 प्रविवेशरुषाचंडःसंग्रामंधृतमुद्गरः ५४
 यमदूतगणश्रेष्ठश्चंडोऽत्यतप्रतापवान्
 ताडयामासशतशोमुद्गरैर्विष्णुकिङ्करान् ५५
 अथभागवतादूतानिशितायुधवर्षणैः
 ववर्षुस्तरसाकुद्धास्तंचंडंचंडविक्रमम् ५६
 मुद्गरेणततश्चरणडोविष्णुदूतान्पृथक्पृथक्
 ताडयामासविगलद्रक्तसंसिक्तविग्रहः ५७
 चंडेनताडितास्तेनदूताभगवतोयुधि
 त्यक्तसत्त्वाः पृष्ठभागंसुप्रकाशस्यवैययुः ५८
 सुप्रकाशस्ततःकुद्धोजपापुष्पनिभेदाणः

प्रविवेशरणे युद्धंगदापाणिर्महाबलः ५६
 ताडयामाससंकुद्धोविष्णुतुल्यपराक्रमः
 मुद्राद्वंडहस्ताद्वप्रेद्यजनभयप्रदात् ६०
 समुत्स्थौमहाभीष्मःसधूमः पूतिगन्धवान्
 समुद्रेणचंडेनताडितस्तस्यवेगिना ६१
 स्फुलिगावर्षणंसद्योमुमोचात्यंतभीतिदम्
 ततः क्रुद्धेनचंडोऽसौतैवमुद्रेणच ६२
 ताडयामासविप्रर्षेसुप्रकाशंमहाबलम्
 सुप्रकाशस्ततोविप्रव्यथांविस्मृत्यकोपवान् ६३
 गदयाताडयामासचंडंशमनकिंकरम्
 तेनप्रताडितश्वंडस्तत्ररक्तः परिप्लुतः ६४
 पपातमूर्च्छितोभूमौबालार्कइवजैमिने
 याम्यदूतास्ततस्तेचचंडमादायमूर्च्छितम् ६५
 हाहाकारंप्रकुर्वतोयुद्धाद्वीताः प्रदुद्धुवुः
 विष्णुदूतास्ततोविप्रसर्वेचातिप्रहर्षिताः ६६
 अथशंखान्समादध्मुर्जैमिनेद्विजसत्तम
 यमदूतास्ततस्तेचशोणितौघपरिप्लुताः ६७
 यमस्यसन्निधिंजग्मुः क्रन्दंतोभयविह्वलाः ६८
 यमदूताऊचुः-
 सूर्यपुत्रमहाबाहोतवाज्ञाकारिणोवयम्
 तथापिविष्णुदूर्तैर्नः कृतादुर्गतिरीदृशी ६९
 महापातकिनांश्रेष्ठौप्रभोयद्यपितौखलु
 रामनामप्रभावेणगतौनारायणालयम् ७०
 भवतादंडनीयायेदुरात्मानः कृतैनसः
 तेऽपिविष्णुपुरंयांतिप्रभुत्वंतवकिंदा ७१
 नास्माकंविष्णुदूर्त्स्तेः कृतः परिभवस्त्वयम्
 तवैवकेवलंनाथयतोवैकिंकरावयम् ७२
 यमउवाच-
 दूताः स्मरंतौरामरामनामाक्षरद्वयम्
 तदानमेदंडनीयौतयोर्नारायणः प्रभुः ७३

संसारेनास्तितत्पापंयद्रामस्मरणैरपि
 नयातिसंक्षयंसद्योदृढंशृणुतकिंकराः ७४
 येमानवाः प्रतिदिनं मधुसूदनस्यनामानिधोरदुरितौ धविनाशनानि
 भक्त्यास्मरंति विबुधप्रवरार्चितस्यतेपापिनोऽपि हिभटाममनैवदंडयाः ७५
 गोविन्दकेशवहरेजगदीशविष्णोनारायणप्रणतवत्सलमाधवेति
 भक्त्यावदंतिपुरुषाः सततंक्षितौ येदंडयानतेममभटाअतिपापिनोऽपि ७६
 भक्तार्तिनाशनसुरेश्वरदीनबंधोलक्ष्मीपतेसकलपापविनाशकारिन्
 एतद्वदांतसततं भुवियेमनुष्यास्तेपापिनोऽपिनभटाममदंडनीयाः ७७
 दामोदरेश्वरमुखामरवृन्दसेव्य श्रीवासुदेवपुरुषोत्तममाधवेति
 येषां वदंतिवदनेषु सदैवशब्दा दूतानमाम्यहमप्रतिवासरंतान् ७८
 नारायणस्यजगदेकपतेर्मुरारेश्चर्चासुचित्तमतिहार्दिनृणां च येषाम्
 तेषामहं च सततं सुभटाह्याधीनोयेतेप्रफुल्लकमले क्षणरूपभाजः ७९
 येविष्णुपूजनरताहरिभक्तभक्ताएकादशीवतरताः कपटैर्विहीनाः
 येविष्णुपादसलिलं शिरसावहंतितेपापिनोऽपिनभटाममदंडनीयाः ८०
 येभुञ्जतेभगवतोमधुसूदनस्यनैवेद्यशेषमखिलौ धविनाशकारि
 येकर्णयोश्चशिरसिच्छदनं तुलस्यानित्यं बहंतिचभटाः प्रणमाम्यहंतान् ८१
 येकृष्णपादकमलार्चनतत्पराश्चयेब्राह्मणार्चनरतागुणसेविनश्च
 येदीनलोकहृदयातिसुखप्रदाश्च तेषामहं सततमेवभटाअधीनः ८२
 येसत्यवाक्यकथनेषु सदानुरक्तालोकप्रियाश्चशरणागतलोकपालाः
 पश्यन्ति येच सततं विषवत्परस्वं तेमानवाममभटानहिंडनीयाः ८३
 येचान्नदाननिरताः सलिलप्रदाश्चभूमिप्रदानिखिललोकहितैषिणश्च
 येवृत्तिहीनजनतृप्तिकराः प्रशांतादूतानतेखलुकदापिचदंडनीयाः ८४
 येज्ञातिपोषणरताः प्रियवादिनश्चयेदम्भकोपमदमत्सरहीनचित्ताः
 येपापदृष्टिरहिताविजितेंद्रियाश्च तेषामहं न विदधामिकदापिचर्चाम् ८५
 व्यासउवाच—
 एवं प्रबोधितास्तेनयमेनयमकिंकराः
 ज्ञातवंतोजगद्भर्तुः प्रभावमतुलंहरेः ८६
 विष्णोर्नामानिविप्रेन्द्रसर्वदेवाधिकानिवै
 तेषां मध्ये तुतत्वज्ञारामनामवरं स्मृतम् ८७
 रामेत्यक्षरयुग्मं हिसर्वमंत्राधिकं द्विज

यदुद्वारणमात्रेणपापीयातिपराङ्गतिम् ८८
 रामनामप्रभावंहिसवंदेवप्रपूजनम्
 महेशएवजानातिनान्योजानातिजैमिने ८९
 विष्णोर्नामसहस्राणांपठनाल्लभतेफलम्
 तत्कलंलभतेमत्योरामनामस्मरन्नपि १०
 अहोचित्रंमनुष्याणांचरित्रमिदमुच्यते
 रामेतिमुक्तिदंनामनस्मरंतिदुराशयाः ११
 वकुंश्रमोनचाल्पोऽपिश्रोतुमत्यंतसुन्दरम्
 तथापिरामरामेतिनवदंतिदुराशयाः १२
 अत्यंतदुःखलभ्यापिमुक्तिर्जगतिमानवैः
 लभ्यतेरामनामैवकर्मास्तिकिमतः परम् १३
 तावत्तिष्ठंतिपापानिदेहेषुदेहिनांवर
 रामरामेतियावद्वैनस्मरंतिसुखप्रदम् १४
 श्राद्धेचतर्पणैचैवबलिदानेतथोत्सवे
 यज्ञेदानेवतेचैवदेवताराधनेऽपिच १५
 अन्येष्वपिचकार्येषुवैदिकेषुविचक्षणाः
 स्मरेद्यस्तत्कलप्रेप्सूरामरामेतिभक्तिः १६
 नमोरामायेतिविप्रेन्द्रमन्त्रमोङ्गारपूर्वकम्
 षडक्षरंजपेद्यस्तुसायुज्यंप्राप्यते हरेः १७
 षडक्षरेणमत्रेणहरिपूजनकृन्नरः
 सर्वान्कामानवाप्रोतिप्रसादाद्वक्रपाणिः १८
 मृत्युकालेद्विजश्रेष्ठरामरामेतियःस्मरेत्
 सपापिष्ठोऽपिपरमंमोक्षमाप्रोतिमानवः १९
 रामेतिनामयात्रायांयेस्मरंतिमनीषिणः
 सर्वसिद्धिर्भवेत्तेषांयात्रायांनात्रसंशयः १००
 अरणयेप्रांतरेवापिश्मशानेयोभयानके
 रामनामस्मरेत्तस्यविद्यंतेनापदोद्विज १०१
 राजद्वारेतथादुर्गेविदेशेदस्युसंमुखे
 दुःस्वप्रदर्शनैचैवग्रहपीडासुजैमिने १०२
 औत्पातिकेभयेचैववातरोगभयेतथा

रामनामस्मरन्मत्योलभतेनाशुभंक्वचित् १०३
 रामनामद्विजश्रेष्ठसर्वाशुभनिवारणम्
 कामदंमोक्षदंचैवस्मर्तव्यंसततंबुधैः १०४
 रामनामेतिविप्रर्षेयस्मिन्नस्मर्यतेक्षणे
 क्षणःसएवव्यर्थः स्यात्सत्यमेवमयोच्यते १०५
 स्मरंतोहरिनामानिनावसीदंतिमानवाः १०६
 जन्मकोटिदुरितक्षयमिच्छुःसंपदंचलभतेभुविमत्यः
 विष्णुनामसतंभुविभक्त्यामोक्षदातिमधुरंस्मरतिस्म १०७
 इति श्रीपद्मपुराणेक्रियायोगसारेपंचदशोऽध्यायः १५

षोडशोऽध्यायः

व्यासउवाच-

भूयएवद्विजश्रेष्ठमहाविष्णोःपरात्मनः
 ब्रवीमिशृणुमाहात्म्यंसर्वदुःखविनाशनम् १
 ब्राह्मणाःक्षत्रियावैश्याःशूद्राश्वान्येन्त्यजास्तथा
 हरिभक्तिंप्रपन्नायेतेकृतार्थनिसंशयः २
 हरेरभक्तोविप्रोऽपिविज्ञेयः श्वपचाधिकः
 हरिभक्तःश्वपाकोऽपिविज्ञेयोब्राह्मणाधिकः ३
 सकथंब्राह्मणोयस्तुहरिभक्तिविवर्जितः
 सकथंश्वपचोयस्तुभगवद्भक्तिमानसः ४
 अव्याजेनयदाविष्णुःश्वपाकेनापिपूज्यते
 तदापश्येत्तमप्येवंचतुर्वेदद्विजाधिकम् ५
 पुरासीद्विक्रिकोनामशबरोलोककर्षकृत्
 सुजातिवृत्तिहीनश्चयुगेद्वापरसंजके ६
 विप्रवादीजितक्रोधःपरहिंसाविवर्जितः
 दयालुर्द्भम्भहीनश्चपितृमातृपरायणः ७
 नकृतोवैष्णवोलापोमोक्षशास्त्रंनचश्रुतम्
 तथापिजातातद्वित्तेहरिभक्तिरचन्नला ८
 हरेकेशवगोविन्दवासुदेवजनार्दन
 इत्यादीनिस्मरन्नित्यंसचनामानिचक्रिणः ९

वन्यंफलंचयत्किञ्चित्प्राप्नोतिद्विजसत्तम
 आदौददातितद्वक्त्रेनिजेशबरवंशजः १०
 तन्माधुर्युर्ततोज्ञात्वावक्त्रान्निष्कास्यतत्पुनः
 ददातिहरयेभक्त्यासुप्रीतः प्रतिवासरम् ११
 उच्छिष्टंवा प्यनुच्छिष्टद्वयमेवनवेत्तिसः
 निजजातिस्वभावोहिसततंमूर्ध्विर्वर्तते १२
 कदाचित्सद्विजश्रेष्ठकाननाभ्यन्तरेभ्रमन्
 फलमेकंप्राप्यपक्वंप्रियालस्येतिशाखिनः १३
 अथासौहर्षितस्तस्यफलमप्राप्यचक्रिकः
 ससंरंभेणज्ञात्वावैनिजवक्त्रांतरेददौ १४
 सददौतत्फलंयावन्निजवक्त्रांतरेद्विज
 प्रविवेशगलंतावत्तत्फलंशृणुजैमिने १५
 तावत्सव्येनहस्तेनगलरन्ध्रंबबंधसः
 यत्वाद्विधृत्यसव्येनपाणिनासकलंद्विज १६
 चक्रिकश्चिन्तयामासहरिभक्तिपरायणः
 फलमेतद्यदातस्मैनददामिमुरारये १७
 नजातः कोऽपिसंसारेतदाहमिवपातकी
 हरिंसंचिंत्यबहुधासचकारमतिंतः १८
 तथापितत्फलंतस्यननिष्कांतंगलाद्विवज
 हरेरेकांतभक्तोऽसौछित्वापरशुनागलम् १९
 आनीयतत्फलंपक्वंददौदेवायविष्णवे
 तत्सन्निधिंसमायातस्तमेवहदिचिंतयन् २०
 रुधिरोक्तिसर्वाङ्गःपतिः क्तिमण्डले
 तंदृष्टाभगवान्विष्णुर्गतासुंव्यथितोऽभवत् २१
 एतस्यसदृशोभक्तोममकोऽपिनविद्यते
 यतोनिजगलंछित्वाममसंतोषणंकृतम् २२
 यथाभक्तिमताऽनेनसात्विकंकर्मवैकृतम्
 यदत्वानृणयमाप्नोतितथावस्तुकिमस्ति मे २३
 धन्योऽयमतिधन्योऽयधन्योऽयनात्रसंशयः
 प्राणानपिपरित्यज्यममसंतोषणंकृतम् २४

ब्रह्मत्वं वाशि वत्वं वाच क्रित्वं वा पिदीयते
तदा प्यानृग्यमेतस्य भक्तस्य न हि गम्यते २५

इत्युक्त्वा त्यंतं संतुष्टो भगवान् गरुडध्वजः
स्वहस्तकमलेनास्यतो मस्तकमस्पृशत् २६
तद्वस्तकमलस्पर्शाच्छबरोऽसौ गतव्यथः
समुत्स्थौ महासत्वो नारायणपरायणः २७

व्यास उवाच-

ततोऽस्य भक्तश्रेष्ठस्य निजवस्त्रेण केशवः
पुत्रस्येव पितागात्ररजः प्रोक्षितवान्द्विज २८
चक्रिकस्तं समालोक्य मूर्तिमंतं जनार्दनम्
वाचामधुरयाऽस्तौषीत्प्रह्मस्तः कृताञ्जलि २९

चक्रिकउवाच-

गोविन्दकेशवहरेजगदीशविष्णोजानामियद्यपि न तेस्तु तियोगवाक्यम्
स्तोतुं तथापि रसनाममवांछतित्वांस्वामिन्प्रसीदहरदोषमिमं प्रवृद्धम् ३०
त्यक्त्वाभवंतमखिलेश्वरचक्रपाणे अन्यं यजंति मनुजाजगतीहयेवै
मूढास्तएव दुरितप्रकरैकधामसानुग्रहस्त्वमसिमस्यपि देवयस्मात् ३१
जानाति देवभवतो भवनैकनाथभक्त्यैव यद्यपि नृणां भव बंधहर्तीम्
एकांतपापशबरान्वयलब्धजन्माविष्णोस्तथापि भगवान्मयि सुप्रसन्नः ३२
यस्य प्रभो तव मनो जकरारविंदं स्पर्शचतुर्मुखमुखापि देववृन्दाः
न प्राप्नुवंति विदितस्य मया द्यलब्धं त्वतोनकोऽपि सदयोनिजसेवकेषु ३३
येन त्वयाभगवता त्रिदशाद्यवैरीकं सासुरोनिमिसुतः कृतसर्वपापः
सेन्द्रामरप्रकरमर्त्यहिताय पूर्वतस्मैनमः परममंगलदायतुभ्यम् ३४
येन त्वयाति बलिनाय मलार्जुनो तोदेवो तमेन निहतौ वसु देवजेन
दुष्टश्वकालयवनो युधिधेनुकश्तस्मैनमोऽस्तु नवमेघनिभायतुभ्यम् ३५
श्रीकृष्णदामो दरभोद्यनं तयेन त्वयामरपते रचलाविभूतिः
पूर्वकृताभगवतापरमेश्वरेण तस्मैनमोऽस्तु यदुवंशपरायतुभ्यम् ३६
पारिजातो हतो येन विजितोऽखडलस्त्वया
लीलाजितमहेशायतस्मैतुभ्यं नमोनमः ३७
कृत्वा वृक्तो दरं हेतुं जरासंधो निपातिः
बाणासुरस्य निहताबाहवो येत्वयाहताः ३८

शिशुपालोहतोयेनतस्मैनित्यंनमोनमः

भूमेरपहतोभारस्त्वयायेनमहात्मना ३६

क्षत्रियान्माययाहत्वातस्मैनित्यंनमोनमः

व्यास उवाच-

इतितेनस्तुतोविष्णुश्चक्रिकेनमहात्मना ४०

उवाचपरमप्रीतोवरंवृश्चिवतिजैमिने

चक्रिकउवाच-

परंब्रह्मपरंधामपरमात्मन्कृपामय ४१

पश्यामित्वामहंसाक्षाद्वैःकिमपरैर्द्विज

नध्याताभवतोमूर्तिःपूजाचनकृतातव ४२

नैवेद्यैर्दिव्यपुष्पैश्चदिव्यधूपैःप्रदीपकैः

नतेस्मृतानिनामानिकदाचिद्भवतोमया ४३

त्वत्पादसलिलंस्वामिन्विधृतंनहिमूर्द्धनि

नभुक्तंतवनैवेद्यांत्वद्ब्रतंनमयाकृतम् ४४

तथाप्यहमपश्यत्वांकिंकरोम्यपैवरैः

शबरान्वयजन्मास्मिंसर्वधर्मबहिष्कृतः ४५

तथापिपादपद्मंतेदैवतैरपिदुर्लभम्

तदेवाद्यमयाप्राप्तंवरैः किमपरैर्मम ४६

तथापिकमलाकांतवरदित्सुर्यदाभवान्

त्वयितिष्ठतुमेचित्तंनमञ्जेत्वदनुग्रहात् ४७

श्रीभगवानुवाच-

वचनाऽमृतवर्षेणत्वदीयेनमहाशय

संप्राप्यमहतींतुष्टिंमयासेवकपापिना ४८

यदिदंवत्समेदत्तंत्वयाकमलमुत्तमम्

अनेनात्यंततुष्टोऽस्मिभक्तिंगृह्णामिहर्षितः ४९

व्यास उवाच-

इत्युक्त्वाभगवान्विष्णुर्भक्तिग्राहीदयामयः

तमालिगितवान्भक्तंचतुर्भिर्दीर्घबाहुभिः ५०

श्रीभगवानुवाच-

तुष्टोऽस्मिभवतोभक्तयावत्सचक्रिकसत्तम

यदिदंवत्समेदत्तंक्षिप्रभवतिनिश्चितम् ५१
 भूयोऽपितंमहाभक्तमालिङ्गंयपरमेश्वरः
 तत्रैवांतर्द्धेविप्रविश्वात्माविश्वपालकः ५२
 सचक्रिकोऽतिसंतुष्टोहरिभक्तिपरायणः
 पुत्रदारादिकंत्यकत्वाजगामद्वारकांपुरीम् ५३
 तत्रचैवंसमासाद्यकृपयाकमलापते:
 आयुषोऽन्तेययौमोक्षंदेवानामपिदुर्लभम् ५४
 तस्माद्बक्तवशोदेवोभक्तिमात्रेणतुष्यति
 नचस्तोत्रैर्नवित्तैश्चनतपोभिजपिनच ५५
 फलंयद्यपिचोच्छिष्टदत्तंतेनद्विजोत्तम
 तथापितुष्टवान्विष्णुज्ञात्वाभक्तिमचञ्चलाम् ५६
 तस्मान्नारायणोदेवः संसारेऽस्मिन्मुकुभिः ५७
 येयजंतिदृढयाकिलभक्त्यावासुदेवचरणांबुजयुग्मम्
 वासवादिविबुधप्रवरेज्यंतेवजन्तिमनुजाःकिलमोक्षम् ५८
 इति श्रीपदपुराणेक्रियायोगसारेषोऽध्यायः १६

सप्तदशोऽध्यायः

जैमिनिरुवाच-

पुनरेवगुरोबूहिमाहात्म्यं कमलापते:
 हरेःकथामृतंपीत्वातृमिर्वैकस्यजायते १
 श्रीव्यास उवाच-

त्वत्तुल्यःकोऽपिसंसारेसुकृतीनहिविद्यते

यतः केशवमाहात्म्यं श्रोतुमिच्छसिभक्तिः २

नारायणकथारम्यापुनात्येवंजगत्रयम्

श्रोतारंपृच्छकंचैववक्तारंचद्विजोत्तम ३

शृणुलक्ष्मीपतेर्वत्समाहात्म्यंपापनाशनम्

कथयामिसमासेनचतुर्वर्गफलप्रदम् ४

भक्त्यापरमयाविष्णुमेकाहमपियोऽचयेत्

जन्मकोटिकृतंपापंसद्यस्तस्यहरेद्वरिः ५

पुरायात्मासकथंमत्येयेननाराधितोहरिः

सकथं पातकीयस्यभक्तिनारायणेप्रभौ ६
 अस्ति सर्वपुरश्रेष्ठं पुरुषोत्तमसंज्ञकम्
 पुरं सर्वगुणैर्युक्तं सर्वदेव गणाश्रयम् ७
 सर्वेषामेव तीर्थानां वरिष्ठं तन्निगद्यते
 यतस्तस्मिन्पुरेऽप्येसाक्षाद्वस्तिकेशवः ८
 तत्रभद्रतनुर्नामपूर्वमेकोऽभवद्विवजः
 सुन्दरः प्रियवादीचपवित्रकुलसंभवः ९
 संप्राप्तयौवनोविप्रः सुन्दरः काममोहितः
 परलोकभयं त्यक्त्वावारस्त्रीनिरतोऽभवत् १०
 नवेदाध्ययनं चक्रेऽपुराणानिचसर्वशः
 तत्याजोत्तमसंज्ञां च पाखं डजनसङ्घमात् ११
 अयाज्यदानग्राही च परदव्यापहारकः
 अभवद्वर्मनिन्दीचसविप्रः पापतत्परः १२
 तत्याजब्राह्मणाचारं तथैव सत्यभावनम्
 गुरुणामतिथीनां च पूजनं ब्राह्मणाधमः १३
 यद्यत्पापतरं कर्मतत्तदेव विधीयते
 न च पुरायतमं कर्मकदाचित्तेन जैमिने १४
 एकदाकृतपापोऽसौलोकलज्ञाभयान्वितः
 श्राद्धं च कारविप्रो वै श्राद्धभक्तिविवर्जितः १५
 वारनारीमितिप्राहगतः सनिशितद्गृहम्
 ब्राह्मणउवाच—
 एतद्विशालजघनेपितृश्राद्धदिनं मम १६
 आयातस्त्वद्गुणैर्बद्धस्तथापि निलयं तव
 पश्यरात्रिमिमांकां ते सर्वलोकभयावहाम् १७
 स्त्रवदं बुद्संघातं परिव्याप्तं भः स्थलात्
 नवां बुलुप्तमार्गायां त्वद्गुणाकृष्टमानसः १८
 अस्यामपि विभावर्यातिवाहं गृहमागतः
 मेघविद्युत्प्रतीपेन कामेनार्थोपदेशिना १९
 त्वद्गुणाध्यानविश्वास आगतोऽहनिशिप्रिये
 त्वामदृष्ट्वाक्षणमपि प्रीतिर्मेन हिजायते २०

अपिदुःखेनहेतन्वित्वांद्रष्टमहमागतः
 तीर्थतोयाभिषेकेनकांतेकिंमेप्रयोजनम् २१
 त्वत्प्रेमतीर्थतोयेनसिक्तःप्राप्तोऽस्म्यहंदिवि
 परत्रसुखदांसेवामाराध्यममकिंफलम् २२
 जीवतैवमयास्वर्गःप्राप्यतेत्वत्प्रसादतः
 अपकीर्तिभयात्कांतेश्राद्धकर्मकृतंगृहे २३
 अस्मिञ्छ्राद्धेममश्रद्धास्वल्पापिनहिगम्यते
 त्वंमेजपस्तपस्त्वंमेत्वंमेनीतिश्चसुन्दरि २४
 त्वामेकामेवसंसारेसर्वभावेनसुन्दरि
 प्रपन्नोऽसिसदाऽहतेआज्ञापयकरोमिकिम् २५
 सुमध्यमोवाच-
 त्वयापुत्रेणतातस्तुपुत्रहीनइवाभवत्
 पितृश्राद्धदिनेऽपित्वंमैथुनंकर्तुमिच्छसि २६
 दुर्मतैमैथुनंयस्तुकुरुतेपितृवासरे
 रेतोभोजिनएवस्युःपितरस्तस्यसोऽपिच २७
 कुरुतेमैथुनंमूढोमोहात्पितृदिनेयदि
 तच्छ्राद्धंराक्षसग्राह्यंभवेन्नास्त्यत्रसंशयः २८
 मय्यद्वागदितंयत्तेयथास्तेहेनमानसम्
 तथायदिभवेद्विष्णौतदाप्राप्नोतिकिंनहि २९
 यमदंडांतरस्थायिजीवितंचशरीरिणाम्
 तथापिपातकंमूढकुरुषेनिर्भयःसदा ३०
 जलबुद्बुदवन्मूढःक्षणविध्वंसिजीवितम्
 किमर्थशाश्वतधियाकुरुषेच्छुरितंसदा ३१
 ललाटेलिखितंयस्यमृत्युरित्यक्षरद्वयम्
 सकथंकुरुतेपापंसमस्तक्लेशदायकम् ३२
 अहोमायामहाविष्णोरेकाबलवतीक्षितौ
 यतः पापंप्रकुर्वाणः सततंहर्षितोद्विज ३३
 स्थानंपापायमेदेहिनिजदेहेदुराश्रये
 दहत्याश्रममेधोहिवीतिहोत्रइवज्वलन् ३४
 व्यासउवाच-

दैवप्रेरितपापाच्चतयेत्युक्तंसुवेश्यया
 मनसाचिंतयामासब्राह्मणः कृतपातकः ३५
 धिग्धड्मांचमहापापंमूढंपातकिनांवरम् अं
 वेश्यायाएवतज्ञानंतन्मेनास्तिदुरात्मनः ३६
 ब्राह्मणस्यकुलेशुद्धेजन्मसंप्राप्यवैमया
 आत्मघातकरंपापंनित्यमेवकृतंमहत् ३७
 जातोयदाधुवोमृत्युर्मृतेस्वामीयदायमः
 अविवेकतयापापंकथंतर्हिकरोम्यहम् ३८
 जपस्तपस्तथाहोमोवेदाध्ययनमेवच
 विप्राचारोऽतिथेः पूजागुरुभक्तिर्द्विजार्चनम् ३९
 पितृयज्ञादिकंकर्मपूजाचकमलापतेः
 मयानचक्रेकस्माद्वैभविष्यत्युत्तमागतिः ४०
 मार्कंडेयंमहात्मानंसर्वधर्मविदांवरम्
 तुष्टावसद्विजोवाचाप्रणम्यभुविदराङ्गवत् ४१
ब्राह्मणउवाच-
 नमस्तुभ्यंद्विजश्रेष्ठदीर्घजीवनमोऽस्तुते
 नारायणस्वरूपायनमस्तुभ्यंमहात्मने ४२
 नमोमृकराङ्गपुत्रायसर्वलोकहितैषिणे
 ज्ञानार्थवायवैतुभ्यं निर्विकारायवैनमः ४३
 स्तुतस्तेनेतिविप्रेणमार्कंडेयोमहातपाः
 उवाचपरमप्रीतः सर्वशास्त्रार्थपारगः ४४
मार्कंडेयउवाच-
 तवभक्त्याऽतितुष्टोऽस्मिमहाभागवरंवृणु
 तवाभिलषितंसद्यःसाधयिष्यामिनान्यथा ४५
ब्राह्मणउवाच-
 अहंपापात्मनांश्रेष्ठोद्विजाचारविवर्जितः
 परहिंसान्वितोनित्यंपरस्त्रीनिरतः सदा ४६
 मयामूढेनविप्रेन्द्रसदापापंकृतंमहत्
 नामुत्रापिकृतंपुरायंकदाचिदपिसादरम् ४७
 संसारसागरेषोरेदुःखदेऽत्यतभैरवे

कथंभवतिनिस्तारोमहापातकिनोमम् ४८
 मार्कडेयउवाच-
 कृतपापोऽपिविप्रेन्द्रत्वंहिपुरयात्मनांवरः
 यतोबुद्धिरियंजातात्वयिसंसारदुल्लभा ४९
 पुरयात्मनांपुरयदृष्टिर्वर्धते प्रतिवासरम्
 पापात्मनांपापदृष्टिर्वर्द्धते तु दिने दिने ५०
 पापात्मनापि भवतापापदृष्टिर्निर्वार्यते
 अतस्तु भ्यं जगन्नाथः प्रसन्न इव लक्ष्यते ५१
 पापं कृत्वा पियोमर्त्यः पापाद्भूयो निवर्तते
 तमुत्तरं न रं प्राहुः पूर्वजन्मार्चिताच्युतम् ५२
 निजभक्तं महाविष्णुर्दृष्टापापरं प्रभुः
 ददाति विपुलां बुद्धिं यथा भवति सद्गतिः ५३
 अतस्त्वं ब्राह्मणश्चेष्टं प्रतिजन्माच्युतार्चकः
 अचिरेणैव भद्रं ते भविष्यति न संशयः ५४
 यद्यत्पृष्ठं त्वया विप्रमत्तः श्रोष्य सितं न हि
 यतो नित्यक्रिया कालो मम संप्रतिवर्तते ५५
 दांतो नाम द्विजः कश्चिदस्ति सर्वार्थतत्ववित्
 कथयिष्यति तत्सर्वं सचतस्या श्रमं वज ५६
 तेनोपदिष्टोऽसौ विप्रो मार्कडेयेन धीमता
 दांताश्रमं यौ निप्रंपवित्रमति सुन्दरम् ५७
 अश्वत्थैश्चं पकैश्चैव बकुलैः प्रियकैस्तथा
 अन्यैश्च पुष्पितैर्वृक्षैः शोभितं सुमनो हरम् ५८
 प्रफुल्लकुसुमामोदं परिव्याप्त दिगंतरम्
 गुञ्जदध्मरसंघातं फलशब्दाति शब्दितम् ५९
 मन्दं मन्दं वहद्वायु शीतलं चैव वारिच
 शतश्वापदसंकीर्णशिष्यो पशिष्य संकुलम् ६०
 तस्या श्रमं तो विप्रः प्रविश्य याति मनो हरम्
 ददर्श दांतं तत्वज्ञं सर्वशिष्यगौर्वतम् ६१
 स्तुत्वा तं ब्राह्मणश्चेष्ट दांतं नारायणात्मकम्
 ववंदे चरणौ तस्य शिरसा सद्विजोत्तमः ६२

दांतउवाच-

कस्त्वंभद्रसमायातः किमस्त्यत्रप्रयोजनम्
ब्रूहितत्वंतुमांस्तौषिहेतुनाकेनसांप्रतम् ६३

भद्रतनुरुवाच-

ब्राह्मणोऽहमहाभागब्राह्मणाचारवर्जितः
नाम्नाभद्रतनुःरूयातोविहिताखिलपातकः ६४
संसारपापविच्छेदःकथंमेपापिनोभवेत्
एतन्मेकथयब्रह्मन्यतस्त्वंसर्वतत्ववित् ६५

दांतउवाच-

शृणुविप्रपरंगुह्यांतवस्नेहान्मयोच्यते
येनसंसारपाशस्यविच्छेदोभवतेनृणाम् ६६
त्यजपाखंडसंसर्गसंगंभजसतांसदा
कामंक्रोधंचमोहंचलोभंचदर्पमत्सरौ ६७
असत्यंपरहिसांचत्यजयतादपिद्विज
स्मरन्नामानिसतंमहाविष्णोर्महात्मनः ६८
संमार्जनंद्विजश्रेष्ठतथोपलेपनंपुनः
मार्गशोभांचदीपंचकेशवायतनेकुरु ६९
कुरुब्राह्मणसेवांचज्ञातिसेवांचसर्वदा
कुर्वन्नतोयदानंचनित्यंपंचमहाध्वरान् ७०
कथांशृणुहरेमूर्त्रंजपत्वंद्वादशाक्षरम्
कर्माणयेतानिसवाणिकुर्वतस्तवसत्तम ७१
भविष्यत्युत्तमंज्ञानंज्ञानान्मोक्षमवाप्यसि ७२

ब्राह्मणउवाच-

यान्येतानित्वयाब्रह्मन्प्रोक्तानिशुभदानिवै
तेषांविवरणंब्रूहिकिंमोहोदंभमत्सरौ ७३
किमसत्यंचकाहिंसादयाशांतिर्दमश्वकः
समदृष्टिश्वकाप्रोक्ताकापूजाकमलापतेः ७४
अहोरात्रश्वकःप्रोक्तः किंविष्णुस्मरणंथा
केवापंचमहायज्ञाः कोमंत्रोद्वादशाक्षरः ७५
एषांविवरणंसर्वब्रूहिब्राह्मणसत्तम

तथातवप्रसादेनप्राप्नोमिपरमंपदम् ७६

दांतउवाच-

येवेदसंमतंकार्यत्यक्त्वान्यत्कर्मकुर्वते
 निजाचारविहीनायेपाखंडास्तेप्रकीर्तिः ७७
 निजाचारग्राहिणोयेकुर्वते वेदसंमतम्
 पापाभिलाषरहिताः सज्जनास्तेप्रकीर्तिः ७८
 योऽभिलाषः सदास्त्रीषुविभवोपार्जनादिषु
 वर्त्ततेब्राह्मणश्रेष्ठसकामइति कथ्यते ७९
 समाकरण्यात्मनोनिन्दांयस्तापोहृदिजायते
 सक्रोधइतिविज्ञेयः सर्वधर्मावघातकः ८०
 परवित्तादिकंदृष्टानेतुंयोहृदिजायते
 अभिलाषोद्विजश्रेष्ठसलोभइतिकीर्तिः ८१
 मममाताममपिताममेयंगृहिणीगृहम्
 एतदन्यन्ममत्वंहिसमोहृतिकीर्तिः ८२
 अहंमहात्माधनवान्नतुल्यःकोऽपिभूतले
 इदंयज्ञायतेचित्तेमदःप्रोक्तः सकोविदैः ८३
 निंदंतिमांसदालोकाधिगस्तुममजीवनम्
 इत्यात्मानंवदेद्यस्तुधिक्षारः सचमत्सरः ८४
 यथार्थकथनंयद्वसर्वलोकसुखप्रदम्
 तत्सत्यमितिविज्ञेयमसत्यंतद्विपर्ययम् ८५
 एश्वर्यदारपुत्राद्यायान्त्यमुष्यकदाक्षयम्
 इतियाजायते चित्तेसाहिंसापरिकीर्तिः ८६
 यत्नादपिपरक्लेशंहर्तुयद्वृदिजायते
 इच्छाभूमिर्द्विजश्रेष्ठसादयापरिकीर्तिः ८७
 यातुष्टिर्जायते चित्तेशान्तिःसागद्यतेबुधैः
 कुत्सितात्कर्मणोऽन्यत्रयद्वित्ताविनिवारणम् ८८
 संकीर्तितोदमःप्राज्ञैःसंमतस्तत्वदर्शिभिः
 दुःखेसुखेचविप्रेन्द्रयातुष्टिर्वर्तसेसदा ८९
 तथाशत्रौचमित्रेचसमदृष्टिर्हिसास्मृता
 नैवेद्यगंधपुष्पाद्यैः श्रद्धयापुरुषोहरेः ९०

योऽचनंकुरुतेविप्रसापूजापरिकीर्तिता
 मध्याह्नेचैवरात्रौचलंघनंयद्विधीयते ६१
 तद्विज्ञेयमहोरात्रंपूर्वार्परदिनाशनम्
 आत्मनः केशवस्यापिद्वयोरपिचसत्तम ६२
 यदेकीकरणंतद्विष्णुस्मरणमुच्यते
 ब्रह्मयज्ञोनृयज्ञश्वदेवयज्ञश्वसत्तम ६३
 पितृयज्ञोभूतयज्ञः पंचयज्ञाः प्रकीर्तिताः
 नमोभगवतेवासुदेवायोङ्कारपूर्वकम् ६४
 महामंत्रमिमंप्राहुस्तत्वज्ञाद्वादशाक्षरम्
 इतितेकथितंसर्वंपृष्ठंब्राह्मणसत्तम ६५
 यज्ञात्वामानवाः सर्वेलभंतेज्ञानमुत्तमम्
 ततः प्रतिदिनंविप्रनाम्नामष्टोत्तरंशतम् ६६
 पठित्वाकमलाभर्तुर्दुर्लभंमोक्षमाप्स्यसि
 भद्रतनुरुवाच-
 ब्रूहिलक्ष्मीपतेर्विष्णोर्नाम्नामष्टोत्तरंशतम् ६७
 दांतउवाच-
 शृणुविप्रप्रवद्यामिनाम्नामष्टोत्तरंशतम्
 सहस्रनामचाकृष्यसारंविष्णोः परात्मनः ६८
 अष्टोत्तरशतंनाम्नाम्हापातकनाशनम्
 पठितव्यंयथाध्यात्वा शृणुध्यानंमयोच्यते ६९
 अतसीकुसुमाकारंप्रफुल्लकमलेक्षणम्
 गवांचरणधूलीभिर्भूषिताखिलविग्रहम् १००
 गोपुच्छवालपाशेनमंडितोत्तममस्तकम्
 वंशीध्वनिपरिन्यस्तरुचिरौष्ठपुटंप्रभुम् १०१
 गोगोष्ठवासिभिः स्त्रिग्नैः शिशुभिः परिवारितम्
 पीतांबरंस्मरमुखंध्यात्येकृष्णास्यमुत्तमम् १०२
 ॐनमोऽस्यकृष्णाष्टोत्तरशतनाम्नाम्वेदव्यासऋषिरनुष्टुप्छंदः
 श्रीकृष्णोदेवताश्रीकृष्णप्रीत्यर्थेजपेविनियोगः १०३
 नमःकृष्णः केशवश्वकेशशत्रुः सनातनः
 कंसारिधंनुकारिश्वशिशुपालरिपुः प्रभुः १०४

देवकीनन्दनः शौरिः पुण्डरीकनिभेक्षणः
 दामोदरोजगन्नाथोजगत्कर्त्ताजगन्मयः १०५
 नारायणोबलिध्वंसीवामनोऽदितिनन्दनः
 विष्णुर्यदुकुलश्रेष्ठोवासुदेवोवसुप्रदः १०६
 अनंतः कैटभारिश्वमल्लजिन्नरकांतकः
 अच्युतः श्रीधरः श्रीमाञ्छूरीपतिः पुरुषोत्तमः १०७
 गोविन्दोवनमालीचहृषीकेशोऽखिलार्तिहा
 नृसिंहोदैत्यशत्रुश्वमत्स्यदेवोजगन्मयः १०८
 भूमिधारीमहाकूर्मोवराहः पृथिवीपतिः
 वैकुण्ठः पीतवासाश्चक्रपाणिर्गदाधरः १०९
 शंखभृत्पद्मपाणिश्वनन्दकीगरुडध्वजः
 चतुर्भुजोमहासत्त्वोमहाबुद्धिर्महाभुजः ११०
 महोत्सवोमहातेजामहाबाहुप्रियः प्रभुः
 विष्वक्सेनश्वशाङ्कोचपद्मनाभोजनार्दनः १११
 तुलसी वल्लभोऽपारः परेशः परमेश्वरः
 परमक्लेशहारीचपरत्रसुखदः परः ११२
 हृदयस्थोऽबरस्थोयोमोहदोमोहनाशनः
 समस्तपातकध्वंसीमहाबलबलांतकः ११३
 रुक्मिणीरमणोरुक्मिप्रतिज्ञाखण्डनोमहान्
 दामबद्धः क्लेशहारीगोवर्द्धनधरोहरिः ११४
 पूतनारिमुष्टिकारिर्यमलार्जुनभञ्जनः
 उपेन्द्रोविश्वमूर्तिश्वव्योमपादः सनातनः ११५
 परमात्मापरब्रह्मप्रणतार्तिविनाशनः
 त्रिविक्रमोमहामायोयोगविद्विष्टरश्रवाः ११६
 श्रीनिधिः श्रीनिवासश्वयज्ञभोत्तकासुखप्रदः
 यज्ञेश्वरोरावणारिः प्रलंबघोऽक्षयोऽव्ययः ११७
 सहस्रनामांचैतत्तेनाम्नामष्टोत्तरंशतम्
 विष्णुप्रीतिकरंसर्वसर्वपापविनाशनम् ११८
 दुःस्वप्रनाशनं चैव ग्रहपीडाविनाशनम्
 सर्वरोगक्षयकरं परमैश्वर्यदंतथा ११९

सर्वोपद्रवविध्वंसिसर्वकर्मफलप्रदम्
 मयाप्रोक्तंद्विजश्रेष्ठवैष्णवप्रीतिहेतवे १२०
 त्रिसंध्यंयः पठेन्नित्यंभक्तिः पुरतोहरे:
 शतमष्टोत्तरशतंनाम्नांतुष्टःसदाहरिः १२१
 श्राद्धेचयःपठेदेतद्भक्तिमान्वैष्णवोजनः
 संतुष्टाःपितरस्तस्यप्रयांतिपरमंपदम् १२२
 यज्ञकालेपठेद्यस्तुदेवताराधनेतथा
 दानकालेचयात्रायांसवैतत्फलमाम्नुयात् १२३
 अपुत्रोलभतेपुत्रंधनार्थीलभतेधनम्
 विद्यार्थीलभतेविद्यांस्तवस्यास्यप्रकीर्तनात् १२४
 येपठंतिहरेर्भक्त्यानाम्नामष्टोत्तरंशतम्
 नाशुभंविद्यतेतेषांकदाचिदपिभूतले १२५
 दांतउवाच-
 गच्छब्राह्मणभद्रंतेप्रोक्तेनविधिनामया
 समाराध्यहरिंभक्त्यापरमंक्षेममाप्यसि १२६
 एवंप्रबोधितस्तेनदांतेनपरमार्थिना
 तस्मिन्क्षेत्रवरेपुरायेहरिपूजापरोऽभवत् १२७
 नित्यंतुभक्त्याविप्रोऽसौपंचाहानिचजैमिने
 दांतप्रोक्तेनविधिनाचकारहरिपूजनम् १२८
 ज्ञात्वाभक्तिंहरिस्तस्यसुदृढांकरुणामयः
 आविर्बभूवसहस्राकोटिसूर्यइवांशुमान् १२९
 तंदृष्टाजगतामीशंकमलाप्रियमच्युतम्
 ववंदेशिरसाविप्रस्तत्पादकमलद्वये १३०
 अथासौब्राह्मणश्रेष्ठोहर्षनिर्भरमानसः
 कृताञ्जलिर्जगन्नाथमस्तौषीत्कमलापतिम् १३१
 दृष्टिंहेदुरितगामपिमेकृपालांभक्तिंनिजांप्रतिविभोशुभदामनैषीः
 तस्मादहंविहितविस्तरपातकोऽपिग्राम्यस्त्वयाकारिपुमानिवाद्य १३२
 रुषेत्वयित्रिदशवंदितपादयुग्मेदृष्टिःप्रयातिदुरितंखलुमानवस्य
 तुष्टेचयातिसुकृतंप्रतिसैवदृष्टिज्ञातंमयैवपरमेश्वरकेवलंच १३३
 त्वांवच्मिनाथभवतःस्मरणंप्रभावंयस्माद्ब्रजामिनिखिलार्जितपातकोऽपि

स्थानं जगाम परमं त्रिदशै कलभ्य मारुद्ध्वशुद्धकनकच्छुरितं विमानम् १३४
 त्वत्पादपद्मसलिलस्य सदागुणाद्योव्याधः सवेत्तिकनिकः कृतसर्वपापः
 त्वद्वेशमार्जनफलं जगदेकनाथयज्ञध्वजः क्षितिपतिः सुरवं दितश्च १३५
 वेश्मोपलेपनफलं भवतो मुरारे सृष्टि स्थिति प्रलय कारण ईश्वरस्य
 जानाति पन्नगरि पुध्वजयज्ञमाली भ्राताचतस्य कृतपापभयः सुमाली ३१६
 हरिं प्रदक्षिणी कृत्यभवं तं यत्फलं भवेत्
 धर्म एव सजानाति नान्यः कश्चिङ्गत्रये १३७
 तवचित्तं दयां नाथगदि तु भुविकः क्षमः
 त्वां विद्ध्वा पिशै व्याधो जगाम परमं पदम् १३८
 निंदित्वा पिजगन्नाथभवं तं त्रिदशै श्वरम्
 शिशुपालोययौ मोक्षं तव भक्तस्य काकथा १३९
 ब्रह्मरूपे णयेना सौत्वया सृष्टि मिदं जगत्
 त्वयित स्मिन्महाविष्णोरमतां मम मानसम् १४०
 सर्वोविष्णो त्वयानेन क्रियते जगतः क्षयः
 रुद्ररूपे णसं सारेत स्मैतु भ्यं न मोऽस्तु मे १४१
 यस्मादल्पतमं नास्ति यस्मान्नास्ति महत्तमम्
 येन व्याप्तं जगत्सर्वत्वयात स्मैन मोऽस्तु ते १४२
 नेत्राभ्यां यस्य देवस्य सूर्योऽजनिदिवाकरः
 मुखादग्रिश्च जायेत तव तस्मैन मोऽस्तु ते १४३
 यस्य श्रोत्राद्वाय वोऽपि जाताः प्राणाश्च केशव
 तव तस्मै सुरश्रेष्ठ न मोऽस्तु मम सर्वदा १४४
 लक्ष्मीर्यस्य सदा क्रोडेश्यामाङ्गस्य सुनिर्वृता
 सौदामिनी वमेघस्य तव तस्मैन मोऽस्तु ते १४५
 गंतुं महिमां सीमानं ब्रह्माद्यात्र पिनिर्जरा:
 न शक्नुवं तिवैयस्य तव तस्मैन मोऽस्तु ते १४६
 धर्माणां स्थापना र्थाय विनाशाय च पापिनाम्
 युगे युगे यः प्रभवेत्तस्मैतु भ्यं न मोऽस्तु मे १४७
 मायया मोहितं येन जगदेत न्महात्मना
 क्षिणोति मायया शंभुर्यस्तस्मैतेन मोऽस्तु मे १४८
 भक्तिमात्रेण यस्तुष्टोनधनैर्नस्तवैस्तथा

नदानैर्नतपोभिश्वतस्मैतुभ्यंनमोऽस्तुमे १४६
 गवांचब्राह्मणानांचसाधूनांचहितंतथा
 कृपांचकुरुतेयस्तुतस्मैतुभ्यंनमोऽस्तुमे १५०
 अनाथानांचबंधुनांयोगिनांदुःखिनांतथा
 दुःखंहरतियोदेवस्तस्मैतुभ्यंनमोऽस्तुमे १५१
 मनुष्येषुचदेवेषुगजेषुसकलेषुच
 वर्तीतेयःसमत्वेनतस्मैतुभ्यंनमोऽस्तुमे १५२
 यस्मिंस्तुष्टेपर्वतोऽपिसद्यएवतृणायते
 शैलीयतेतृणंरुष्टेतस्मैतुभ्यंनमोऽस्तुमे १५३
 पुरयानांचयथापुरयेनिजेपुत्रेयथापितुः
 यथापत्यौसतीनांच तथात्वयिममास्तुवै १५४
 यूनांचित्तंयथास्त्रीषुलुब्धानांचयथाधने
 क्षुधितानांयथाचान्नेतथात्वयिममास्तु १५५
 घर्मार्तानांयथाचन्द्रेशीतार्तानांरवाविति
 तृष्णार्तानांयथातोयेतथात्वयिममास्तुवै १५६
 यन्मयाबुद्धिहीनेनगुरुस्त्रीगमनंकृतम्
 तत्पातकंक्षयंयातुभवंतंपश्यतोममम १५७
 अवध्यानांवधोयस्तुमायामोहवताकृतः
 तत्पातकंक्षयंयातुभवंतंपश्यतोमम १५८
 अपेयपानंचमयाविहितंपरमेश्वर
 तत्पातकंक्षयंयातुभवंतंपश्यतोमम १५९
 अप्सुयोनौतथातोयेयद्रेतः सेचनंकृतम्
 तत्पातकंक्षयंयातुभवंतंपश्यतोमम १६०
 भ्रूणहत्याकृतायाचरेतसांसेचनंभुवि
 तत्पातकंक्षयंयातुभवंतंपश्यतोमम ६११
 विश्वासघातकंयञ्चअज्ञात्वामाययाकृतम्
 तत्पातकंक्षयंयातुभवंतंपश्यतोमम ६१२
 असत्यवचनंयञ्चमयाप्रोक्तंक्षणेक्षणे
 तत्पातकंक्षयंयातुभवंतंपश्यतोमम ६१३
 सतांनिंदाकृतायाचपरहिंसाचसर्वदा

तत्पातकं द्वयं यातु भवं तं पश्यतो मम १६४
 श्लेष्मा चकफं क्षैव यद्वक्त्रे च मया कृतम्
 तत्पातकं द्वयं यातु भवं तं पश्यतो मम १६५
 वनस्पति गते सोमे यत्कृतं तरुघातनम्
 तत्पातकं द्वयं यातु भवं तं पश्यतो मम १६६
 पथिदेवालये गोष्ठे मूलमंत्रं च यत्कृतम्
 तत्पातकं द्वयं यातु भवं तं पश्यतो मम १६७
 अभक्ति विर्तता याच पितुर्मातुश्च केशव
 तत्पातकं द्वयं यातु भवं तं पश्यतो मम १६८
 स्नानार्थं भोजना र्थं च गच्छ न्यस्तु निवारितः
 तत्पातकं द्वयं यातु भवं तं पश्यतो मम १६९
 एकादश्यां सुरश्रेष्ठ यन्मया भोजनं कृतम्
 तत्पातकं द्वयं यातु भवं तं पश्यतो मम १७०
 अतिथिर्गृह मागच्छ न्यूजितो नमया प्रभो
 तत्पातकं द्वयं यातु भवं तं पश्यतो मम १७१
 द्वादश्यां च दशम्यां च कृतं यद्विभोजनम्
 तत्पातकं द्वयं यातु भवं तं पश्यतो मम १७२
 निबारणं कृतं यद्वपना र्थं धावती गवाम्
 तत्पातकं द्वयं यातु भवं तं पश्यतो मम १७३
 असमाप्य परित्यक्तं व्रतमारभ्ययन्मया
 तत्पातकं द्वयं यातु भवं तं पश्यतो मम १७४
 कूटसाद्यं निरुक्तं यन्मित्रवात्सल्यतो मया
 तत्पातकं द्वयं यातु भवं तं पश्यतो मम १७५
 ऋतुकालाभिगमनं निजपत्न्यां कृतं नयत्
 तत्पातकं द्वयं यातु भवं तं पश्यतो मम १७६
 असंस्कृते गृहे यद्वभोजनं विहितं मया
 तत्पातकं द्वयं यातु भवं तं पश्यतो मम १७७
 ग्रामयाचकवृत्तिश्चयामया नृहरेकृता
 तत्पातकं द्वयं यातु भवं तं पश्यतो मम १७८
 दरडयमाने मया भूपे प्रभुत्वं यत्कृतं प्रभो

तत्पातकंक्षयंयातुभवंतंपश्यतोमम् १७६
 पौराणिककथामध्येयोविद्वोविहितोम्या
 तत्पातकंक्षयंयातुभवंतंपश्यतोमम् १८०
 आदरेणमयायाचपरपाककथाश्रुता
 तत्पातकंक्षयंयातुभवंतंपश्यतोमम् १८१
 अश्वत्थच्छेदनंयद्वधात्रयाश्वच्छेदनंकृतम्
 तत्पातकंक्षयंयातुभवंतंपश्यतोमम् १८२
 दधिदुग्धधृतानांचविक्रयोयः कृतोमया
 तत्पातकंक्षयंयातुभवंतंपश्यतोमम् १८३
 आशांदत्वापरेभ्यश्वकृतासानिष्फलामया
 तत्पातकंक्षयंयातुभवंतंपश्यतोमम् १८४
 द्विजाश्वयाचकाश्वैवकोपदृष्टयामयेक्षिताः
 तत्पातकंक्षयंयातुभवंतंपश्यतोमम् १८५
 जीवनोपायदातारः कोपान्निर्भर्त्सितामया
 तत्पातकंक्षयंयातुभवंतंपश्यतोमम् १८६
 बहुनात्रकिमुक्तेनबहुजन्मार्जितानिच
 क्षयंगतानिपापानिभवंतंपश्यतोमम् १८७
 कृतार्थोऽस्मिकृतार्थोऽस्मिकृतार्थोऽस्मिनसंशयः
 नमस्तुभ्यंनमस्तुभ्यंनमस्तुभ्यंजगत्पते १८८
 इत्युक्त्वाऽसौद्विजोभक्त्यापुलकांचितविग्रहः
 पपातजैमिनेविष्णोश्वारुपादांबुजद्वये १८९
 श्रीभगवानुवाच-
 उत्तिष्ठोत्तिष्ठतेविप्रतुष्टोऽस्मितवभक्तिः
 किंतेऽभिलषितंब्रूहितत्तेदास्याम्यहंध्रुवम् १९०
 भद्रतनुरुवाच-
 परमेश्वरगोविन्ददयालोपरमाच्युत
 यत्संप्रतिमयाप्राप्तंत्केनभुविलभ्यते १९१
 तथाप्येकंवरंयाचेमुरारेतवसन्निधौ
 जन्मजन्मनिमेभक्तिस्त्वय्यस्तुसुदृढाप्रभो १९२
 मया कृतमिदंस्तोत्रंयः पठेद्वक्तितोनरः

तस्याभिलषितं सर्वं प्रसन्नस्त्वं प्रदास्यसि १६३

श्रीभगवानुवाच-

दत्तोऽयतेवरः कोऽपि विप्रना स्त्यत्र संशयः

किं तु त्वयास ह प्राज्ञस रूयं कर्तुम येष्यते १६४

न मे सेवक योग्यास्ते भवान ह मिह द्विज

अतः स रूयं प्रविवृतं त्वयास ह मया धुना १६५

व्यास उवाच-

ततो नारायणो देवो दयालु र्भक्तवत्सलः

चकार जै मि ने स रूयं तेन पुण्यात्मना स ह १६६

निजकरण ठगतां मालां ददौत स्मै मुदा हरि:

सोऽपि विप्रो ददौ भक्तया हरे स्तुलसि कास्त्रजम् १६७

प्रसार्य चतुरो बाहूं स्तमा लिगितवा नहरि:

स विप्रोऽपि मुदा विष्णुं तमा लिगितवा न प्रभुः १६८

इत्थं कृत्वा हरि: स रूयं तेना ग्रजन्मना स ह

भक्ति ग्राही दयालुः सत्त्रैवांतरधीयत १६९

ततः प्रतिदिन नंतर ददेत्रेच पुरुषो त्तमे

आरेभेकं दुक क्रीडां हरि स्तेना ग्रजन्मना २००

कदा चिदुर्बलं दृष्टातं विप्रं करुणामयः

उवाच वाचं विप्रर्षेमि त्रिवात्सल्यतो हरि: २०१

श्रीभगवानुवाच-

सखेकथं दुर्बलस्त्वं हतं केन धनं तव

हृदिका वाचते चिन्ता सखेत द्वक्तुमर्हसि २०२

भद्रतनुरुवाच-

त्वत्प्रीतये जगन्नाथ नित्यमेव मया तपः

क्रियते तेन मे गात्रं याति दुर्बलतां प्रभो २०३

श्रीभगवानुवाच-

यथा त्वयि प्रसन्नोऽस्मि कस्मिंश्चन तथा सखे

कायकलेशं पुनः कस्मात्करोषि द्विज सत्तम २०४

दुर्बलं त्वां समालोक्य हृदि मेजाय तेव्यथा

कायकलेश मतः सर्वजही हिंद्विज सत्तम २०५

निजोत्तरीयैर्निजवस्त्रभूषणसुचारुचामीकरकुड्मलाभ्याम्
 स्वहस्तराजद्वलयैश्चविप्रः स्वयंसुरेशोनचमंडितोऽसौ २०६
 किरीटमानीयनिजाल्ललाटात्पादाद्वपादांगदयुग्ममीशः
 सुवर्णहारंनिजकंठदेशात्तस्मैददौविप्रवरायकृष्णः २०७
 तैर्भूषणैः श्रीहरिणाप्रदत्तैर्विभूषितोऽयसुकृतीद्विजन्मा
 क्रीडेत्सदाकंदुककेलिवेत्ताकृष्णोनकृष्णांबुजसुंदरेण २०८
 तमेकदाभूषणभूषिताङ्गतांबूलरागारुचिरोष्टयुग्मम्
 दिव्यांबरंचारुतरोत्तरीयंस्मेराननंत्रददर्शदांतः २०९
 दांतउवाच-

भद्रभद्रतनोऽद्यापिपापदृष्टिंनमुंचसि
 दृष्टापिभवतः कार्यनिंदितंसकलैजनैः २१०
 शिष्यः कृतस्त्वंयस्मान्मेसर्वमेवहिभूषणम्
 अहंयुश्चापिदुःशीलोनिर्दयः पापतत्परः २११
 गुरुकीर्तिविनाशीचपंचैतेशिष्यपांसुलाः
 अभक्तोबहुभाषीचतथाचंचलमानसः २१२
 परोक्षागुरुनिंदाकृत्पोक्ताः शिष्याधमाइमे
 चरित्रमुत्तमंज्ञात्वाशिष्यःकार्योविचक्षणैः २१३
 यतोदुर्जनगाविद्यागुरुणांचापिदुःखदा
 कीर्तिदास्तैश्चयाविद्यानिरुक्तास्तत्वदर्शिभिः २१४
 तावैदुर्जनगाः सद्योगुरोर्भवित्यशस्तरुम्
 पापेभ्यःपुण्यकर्माणिनरोचतेकदापिच २१५
 नरोचतेमक्षिकाभ्यःसुगन्धिचंदनंयथा
 यथामिष्टान्नपानेननहितृप्यंतिगर्दभा २१६
 दुर्जनानहितृप्यंतियथाधर्मस्यचिंतया
 अपकीर्तिभयाल्लक्ष्मीर्धर्मश्वसर्वकामदः २१७
 कदाचिन्नभजेद्दुष्टंभजेद्वागच्छतिक्षयम्
 प्रतिजन्मनियाविद्याभाग्येनलभतेपरा २१८
 कदाचिल्लभतेवापितदात्वंतरतेविधिः २१९
 भद्रतनुरुवाच-

सत्यंब्रवीषिविप्रर्षेनास्मिशास्त्रविशारदः

मयाशिष्येणतेक्वापिनापकीर्तिर्भविष्यति २२०
त्वत्प्रसादादाद्विवजश्रेष्ठसर्वाभिलषितम्
सिद्धिंप्रतिगतंयस्मात्त्वमेकोभुविदुल्लभः २२१
दांतउवाच-
किंतेऽभिलषितंविप्रसिद्धिंप्रतिगतंवद
अचिरेणैवतपसांकथमुद्यापनंकृतम् २२२
भद्रतनुरुवाच-
स्वल्पश्रमैरपिप्राप्तंमयासंदर्शनंहरेः
यस्याज्ञयागुरोत्यक्तंमयानित्यक्रियादिकम् २२३
निजोत्तरीयंवस्त्रंचसुवर्णकलशद्वयम्
स्वहस्तवलयंचापिस्वललाटकिरीटकम् २२४
निजपादतुलाकोटिंनिजमुक्तावलद्यांददौ
तथामेभगवान्विष्णुःसुप्रीतोद्विजसत्तम २२५
मयासहसकृत्वास्तेसर्व्यंसेवकदुःखहा
करोमिकंदुकाक्रीडांगुरोतेनसहानिशम् २२६
एतन्मेवचनंश्रुत्वागच्छामिनहियद्यपि
प्रतीत्याचमयाप्रोक्तंथापितवसन्निधौ २२७
दांतउवाच-
सप्तवर्षसहस्राणिभक्त्यापरमयामया
आराधितोऽपिमेविष्णुर्दर्शनंनददौविभुः २२८
अहोविष्णुंसमाराध्यपंचाहान्येवसत्तम
त्वयासंदर्शनंप्राप्तंदैवतैरपिदुल्लभम् २२९
धन्योऽसित्वंकृतार्थोऽसिसाक्षादेवस्त्वमुच्यते
यतस्त्वयासहस्रामीप्रेम्णासर्व्यंचकारह २३०
यदामायितवस्त्रेहोविद्यतेद्विजसत्तम
कथंकथयमेविप्रदुल्लभंविष्णुर्दर्शनम् २३१
व्यासउवाच-
इत्युक्तोगुरुरुणाविप्रोविपिनेनिजमाश्रमम्
जगामविस्मितोधीमान्विष्णुभक्तिपरायणः २३२
अथान्यस्मिन्दिनेगत्वाकंदुकक्रीडनंकृतम्

उवाचेतिजगन्नाथं दयालुं विनयान्वितः २३३

भद्रतनुरुवाच-

गुरुर्हिंमदेवेंद्रतवदर्शनमिच्छति
काज्ञातेतिष्ठतो ब्रूहिदयालोकमलापते २३४
एकांतभक्तो विप्रोऽसौतवपद्मनिभेक्षणं
अतस्तस्मै सुरश्रेष्ठदर्शनं दातुमर्हसि २३५

श्रीभगवानुवाच-

अनेकजन्मविप्रेन्द्रभक्तयापरमयात्वया
पूजितोऽहमतोदत्तं दर्शनं तेमयाऽधुना २३६
कतिचिद्विवसांतेन मामभ्यर्च्यद्विजः सच
मां द्रष्टुमिच्छति प्राज्ञस्त्वदृश्यं दैवतैरपि २३७
मम सोऽपि महाभक्तो मत्सपर्यापरायणः
मम संदर्शनं तस्मात्कदाचिद्विवजलप्स्यति २३८

व्यासउवाच-

इति तस्य वचः श्रुत्वा सविप्रः कमलापतिम्
इत्युवाच पुनर्भक्तयाके शवं क्लेशनाशनम् २३९

भद्रतनुरुवाच-

अनुग्रहो स्तिदेवेशयदामयिजगत्पते
तदामे संमुखेदेहिदर्शनं भक्तवत्सल २४०
अयाचत गुरुर्देवतवदर्शनदक्षिणाम्
अहो मे गुरुर्वेदत्वादर्शनं पाहिमां प्रभो २४१

श्रीभगवानुवाच-

यदा नूनं त्वयोत्सृष्टामत्संदर्शनदक्षिणा
तदा गुरुं समानीयदर्शनं मम कारय २४२
इत्याज्ञस्ततस्तेन गुरो राश्रममुत्तमम्
ययौ भद्रतनुः प्रीत्यापुनः स्वगुरुरागतः २४३
तस्मिन्विप्रेसमायातेदान्तेदातृवरेहरिः
आत्मानं दर्शयामास सर्वलक्षणसंयुतम् २४४
ततो हरिं समालोक्य सविप्रो हरिभक्तिकृत्
बद्धञ्जलिस्तमस्तौषीद्वर्षबाष्पविलोचनः २४५

दांतउवाच-

दयालोकमलाकांतशरणागतपालक
नमस्तुभ्यंनमस्तुभ्यंनमस्तुभ्यंनमोनमः २४६

अद्यमेसफलंजन्मअद्यमेसफलंतपः

अद्यमेसफलंसर्वप्राप्तंत्वद्वर्णनंमया २४७

पूर्वमालोचितंयद्यद्वचनंश्रीपतेप्रभो

सिंधुकोटिगभीरस्यप्रसृतंपुरतस्तव २४८

स्तोत्रंतन्नास्ति संसारेवागीशस्यजगत्पते:

येनस्तोत्रेणतेप्रीतिंजनयिष्यामिचेतसि २४९

रक्षरक्षप्रभोरक्षमांप्रसीदजगत्पते

त्वद्वासदासदासानांदासत्वेनापिमांवृणु

व्यासउवाच-

ततः प्रहस्यदेवेशोभक्तिग्राहीदयामयः

करारविंदंतन्मूर्ध्निदत्वाप्राहेतिजैमिने २५०

श्रीभगवानुवाच-

मद्भक्तोऽसिद्धिजश्रेष्ठप्राप्तंमद्वर्णनंत्वया

मत्प्रसादेनभद्रंतेसर्वमेवभविष्यति २५१

व्यास उवाच-

तमालिङ्गंयततोदांतंप्रेमणाभद्रतनुंचतम्

तत्रैवांतर्दधेविप्रसहसापरमेश्वर २५२

तस्मिन्क्षेत्रवरेपुरायेदुल्लभेपुरुषोत्तमे

क्रियायोगैर्हरिन्दृष्टादांतोधामपरंययौ २५३

सोऽपिभद्रतनुर्विप्रोहरिभक्तिपरायणः

आयुषोंतेययौमोक्षंदेवानामपिदुल्लभम् २५४

एकाहमपियोभक्त्यापूजयेत्परमेश्वरम्

बहुजन्मकृतंपापंप्रीतिःसंवद्धतेहरौ २५५

अद्यापित्रिदशाःसर्वेब्रह्माद्यात्रपिजैमिने

प्रभावंनहिजानंतिहरिभक्तस्यभूतले २५६

कर्मभूमिरियंविप्रस्वर्गादपिचदुल्लभा

यत्रविष्णुंसमभ्यर्च्यमर्त्याःस्युःसुरवंदिताः २५७

शक्राद्यास्त्रिदशाः सर्वे सुपुणय द्वयभीरवः
 अन्योन्यमपि जल्पं तोऽनिशं च द्विजसत्तम २५८
 भूय एव गमिष्यामः कर्म भूमिं कदावयम्
 कदातत्र करिष्यामः पूजां श्रीकमलापतेः २५९
 अतिधन्याइ मेलोका अस्मत्तोऽपि महत्तराः
 दुर्लभै भारते वर्षे पूजयंति हरिं प्रभुम् २६०
 अहो भारतवर्षस्य कः शक्तो गुणभाषणे
 यत्राराध्य हरिं पूर्ववयं देवत्वमागताः २६१
 इत्थं देवगणाः सर्वे वासवाद्याद्विजोत्तम
 नित्यं भारतभूभागं प्रशंसं ति शुभप्रदम् २६२
 तत्र जन्मसमासाद्य येन नाराधितो हरिः
 ततुल्यः कोऽपि संसारे कोऽपि दृष्टः श्रुतेन च २६३
 सत्यं सत्यं पुनरपि गद्यते सत्यमेवत्
 विश्वात्मानं सकृदपि मानवायेऽचयंति च २६४
 अप्यश्रांतं द्विजसुदृढयाकर्म भूमौ च भक्तया
 मुक्ताः पापैः सुकररचि तैर्यांति कैवल्यमाशु २६५
 इति श्रीपद्मपुराणे क्रियायोगसारे पुरुषोत्तम द्वेष्ट्रेभद्रतनुवरप्रदानं
 नामसप्तदशोऽध्यायः १७

अष्टादशोऽध्यायः

जैमिनिरुवाच-
 तीर्थश्रेष्ठमिति प्रोक्तं यत्त्वयापुरुषोत्तमम्
 तन्माहात्म्यं गुरुरोबूहियदि तेम अयनुग्रहः १
 व्यासउवाच-
 पुरुषोत्तमस्य माहात्म्यं समासेन शृणु द्विज
 सम्यग्वक्तुं जगत्यस्मिन्कः शक्तो विष्णुना विना २
 लवणां भोनिधे स्तीरं पुरुषोत्तमसंज्ञितम्
 पुरं तद्ब्राह्मणश्रेष्ठस्वर्गादपि च दुर्लभम् ३
 स्वयमस्ति पुरेत स्मिन्यतः श्रीपुरुषोत्तमः
 पुरुषोत्तममित्युक्तं तस्मातन्नाम कोविदैः ४

द्वेत्रंतदुल्लभंविप्रसमंतादशयोजनम्
 तत्रस्थदेहिनोदैवैर्दृश्यंतेचचतुर्भुजाः ५
 प्रविशन्वैतुतद्वेत्रंसर्वेस्युर्विष्णुमूर्तयः
 तस्माद्विचारणातत्रनकर्तव्याविचक्षणैः ६
 चारणालेनापिसंस्पृष्टंग्राह्यंतत्रान्नमग्रजैः
 साक्षाद्विष्णुर्यतस्तत्रचारणालोद्विजसत्तम ७
 तत्रान्नपाचिकालद्वमीःस्वयंभोक्ताजनार्दनः
 तस्मात्तत्रौदनंविप्रदैवतैरपिदुल्लभम् ८
 हरिभुक्तावशिष्टंयत्पवित्रंभुविदुल्लभम्
 अन्नंयेभुज्ञतेलोकास्तेषांमुक्तिर्नदुल्लभा ९
 ब्रह्माद्यास्त्रिदशाः सर्वेतदन्नमतिदुल्लभम्
 भुज्ञतेनित्यमागत्यमानुषाणांचकाकथा १०
 नयस्यरमतेचित्तंस्मिन्नन्नेसुदुल्लभे
 तमेवविष्णुद्वेष्टरंप्राहःसर्वमहर्षयः ११
 पवित्रंभुविसर्वत्रयथागङ्गाजलंद्विज
 तथापवित्रंसर्वत्रतदन्नंपापनाशनम् १२
 तदन्नंकोमलंदिव्यंयद्यपिद्विजसत्तम
 कृकचस्योदरप्रायंतथाप्यघविदारणे १३
 पूर्वार्जितानिपापानिक्षयंयास्यंतियस्यवै
 भक्तिःप्रवर्ततेयस्यतस्मिन्नन्नेसुदुल्लभे १४
 बहुजन्मार्जितंपुण्यंयस्ययास्यतिसंक्षयम्
 तस्मिन्नन्नेद्विजश्रेष्ठतस्यभक्तिर्नजायते १५
 इन्द्रद्युम्नस्यसरसिमार्कडेयहृदेतथा
 रोहिण्यांचसमुद्रेचश्वेतगङ्गाजलेषुच १६
 स्नानंयेकुवर्तेमत्याभक्तिभावसमन्विताः
 तेषांनविद्यतेजन्मपुनरस्मिन्महीतले १७
 लवणांभोनिधेस्तोयैःपितरस्तर्पिताद्विज
 सर्वदुःखविनिर्मुक्ताव्रजंतिहरिमंदिरम् १८
 तीर्थराजःसमुद्रोऽसौकीर्तिस्तत्वदर्शिभिः
 तस्मात्तत्रकृतंकर्मसर्वमेवाक्षयंभवेत् १९

पित्रचर्चनंतथादानंभगवद्वरणार्चनम्
 जपयज्ञंतथान्यद्वतस्मन्देत्रेमनोरमे २०
 यत्कर्मकुरुतेमत्योविष्णुप्रीणनहेतवे
 सर्वमेवाक्षयंतद्वभवेन्नास्त्यत्रसंशयः २१
 बलभद्रंसुभद्रांचकृष्णांचकमलेक्षणम्
 येमानवाःप्रपश्यन्तितेषांकिंचिन्नदुल्लभम् २२
 अदृष्टाश्रीजगन्नाथंसुभद्रांचबलंतथा
 मोक्षंनलभतेमत्यःकुर्वन्पुरायशतान्यपि २३
 तत्रवेत्रप्रहारेणशरीरंयस्यलोहितम्
 तंवंदंतेद्विजश्रेष्ठदेवाः शक्रादयोऽस्तिलाः २४
 स्थित्वांतरिक्षेशक्राद्याःसर्वदेवगणाद्विज
 विमानचारिणोऽन्योन्यंप्रवदंतीतिहर्षिताः २५अं
 कदामानुष्यमस्मभ्यंदास्यतेकमलापतिः
 मनुष्यइवगच्छामस्तदाद्रष्टुंहरिंप्रभुम् २६
 कदावेत्रप्रहारेणक्षेत्रेश्रीपुरुषोत्तमे
 भविष्यन्त्यस्मदीयानिलोहितानिवर्पूषिच २७
 वासवाद्याःसुराःसर्वतस्मन्देत्रेवरप्रदे
 सदावेत्रप्रहारांश्ववांछंतिद्विजसत्तम २८
 तत्राक्षयवटंयेतुभक्त्यापश्यन्तिमानवाः
 कोटिजन्माजितैः पापैर्मुक्तायांतिपरांगतिम् २९
 सुभद्रांबलभद्रंचजगन्नाथमनामयम्
 श्वेतंमाधवदेवेशंमार्कडेयहृदंतथा ३०
 ज्यामेश्वरंहनूमंतंत्राक्षयंवटंद्विज
 पश्यन्तिभक्त्यायेमत्यास्तेषांमुक्तिर्हिंशाश्वती ३१
 दोलायमानंगोविन्दंफाल्गुनेमासितत्रये
 पश्यन्तिमानवाभक्त्यातेषांपुण्यनिशामय ३२
 विमुक्ताः सकलैःपापैरंतेयांतिहरेर्गृहम्
 ज्ञानंसंप्राप्यतत्रैवमोक्षंयांतिसुदुल्लभम् ३३
 चेत्रकेमासिवारुण्यांयोजगन्नाथमीक्षते
 समृतःप्रविशेद्वेहंजगन्नाथस्यजैमिने ३४

वैशाखेचैव शुक्लायामेकादश्यांजगत्पतिम्
 तृतीयायांचयः पश्येन्मुक्तएव समानवः ३५
 प्रविशेद्यस्तु मनुजो महास्नानं जगत्पते:
 तस्य सिद्ध्यं तिविप्रर्षेसर्वएव मनोरथाः ३६
 ब्रह्माद्यास्त्रिदशाः सर्वस्थित्वाकाशेजगत्पते:
 महास्नानं प्रपश्यंति भक्तिभावसमन्विताः ३७
 महाज्येष्ठचांचविप्रर्षेजगन्नाथमनामयम्
 आलोक्य लभते मत्योविष्णोस्तत्परमं पदम् ३८
 गुण्डिकामरण्डपंयांतमाषाढेकमलापतिम्
 बलभद्रं चयः पश्येत्समुक्तो नात्र संशयः ३९
 यः पश्यति जगन्नाथं रथस्थं कमलेक्षणम्
 तस्य नास्ति पुनर्जन्म संसारे सर्वदुःखदे ४०
 रथारूढां सुभद्रां च भक्त्या पश्यंति मानवाः
 छिनतिभगवां स्तस्य दुःखदं भव बंधनम् ४१
 अपुत्रामृतपुत्राचयासुभद्रां प्रपश्यति
 बहुपत्याजीववत्सासानारीभवति द्विज ४२
 दुर्भगाकाकवं ध्यावासुभद्रां याप्रपश्यति
 सास्वामि सुभगानारी बहुपत्याभवेत्खलु ४३
 गुण्डिकामंडपस्थं च कृष्णं पश्यतियः पुमान्
 बलभद्रं सुभद्रां च सयाति परमं पदम् ४४
 रोगीदुःखी चयः पश्येद्गुण्डिकामरण्डपे हरिम्
 रोगाच्छोकाद्वसह साजै मिनेस प्रमुच्यते ४५
 यस्त्वपुत्रोजगन्नाथं गुण्डिकामरण्डपे स्थितम्
 पश्येत्सच द्विजश्रेष्ठ पुत्रं प्राप्नोति वैष्णवम् ४६
 विद्यार्थीलभते विद्यां धनार्थीलभते धनम्
 दारार्थीलभते दारान्मोक्षार्थीमोक्षमाप्नुयात् ४७
 भ्रष्टराज्यो नृपो यस्तु हरिं पश्यति भक्तिः
 गुण्डिकामंडपे विप्रनिजराज्यं लभेत सः ४८
 शत्रुभिर्वर्जितो यस्तु गुण्डिकामंडपे हरिम्
 भक्त्या पश्यति विप्रर्षेतस्य नश्यंति शत्रवः ४९

गुंडिकामंडपेपश्येद्योराजपीडितोभृशम्
 ससद्यएवराजानंस्वकीयंवशमानयेत् ५०
 सर्वासामेवयात्राणांगुंडिकाप्रवरामता
 तस्मात्समानवैः कार्यात्यकृत्वाकार्यशतान्यपि ५१
 शयनेचतथोत्थानेतस्मिन्देत्रेमनोरमे
 हरिंपश्यतियोमर्त्यःसदेक्षपिपूज्यते ५२
 पुरुषोत्तममाहात्म्यवकुंशक्नोतिकःक्षितौ
 यस्यप्रवेशमात्रेणनरोनारायणोभवेत् ५३
 बहुनात्रकिमुक्तेनसंक्षेपादुच्यतेमया
 सर्वेषामेवतीर्थानांवरिष्ठंपुरुषोत्तमम् ५४
 संसारसिन्धुमतिनिम्नमिमंतिर्षुः क्लेशप्रदंविषमपापगणाश्रयंयः
 देत्रेसमस्तसुखदेपुरुषोत्तमाख्येपश्येदमुंसुरवरंपुरुषोत्तमंच ५५
 इति श्रीपद्मपुराणेक्रियायोगसारेपुरुषोत्तममाहत्म्यंनामअष्टादशोऽध्यायः १८

एकोनविंशोऽध्यायः

व्यासउवाच-

नारायणप्रपन्नायेनराभक्तिसमन्विताः
 कदाचिदशुभंतेषांविद्यतेनद्विजोत्तम १
 पुनरेवप्रवद्यामिमाहात्म्यंकमलापतेः
 यच्छ्रुत्वामानवाः सर्वेलभंतेपरमंपदम् २
 वासुदेवस्यमाहात्म्यंश्रुत्वातृप्यंतिवैष्णवाः
 पाखरडानहितृप्यंतिनरकेक्लेशभागिनः ३
 पाखरडानांसमीपेतुविष्णुमाहात्म्यमुत्तमम्
 नवक्तव्यंद्विजश्रेष्ठवक्तव्यंवैष्णवाग्रतः ४
 पूर्वं त्रेतायुगेविप्रउर्वाशुर्नामजैमिने
 आसीत्पापरतोनित्यंधर्मनिंदापरायणः ५
 ब्रह्मस्वहारीविप्रेन्द्रपरस्त्रीगमनोद्यतः
 गोमांसाशीसुरापीचवेश्याविभ्रमलोतुपः ६
 शरणागतहंताचपरनिंदाकरःसदा
 विश्वासघातीमित्रघोज्ञातिपीडाकरस्तथा ७

असत्यभाषीकूरश्चपारवंडजनसङ्घभाक्
 वृत्तिच्छेदीद्विजातीनांन्यासापहारकस्तथा ८
 तादृशंतंसमालोक्यदुष्टंपापपरायणम्
 आजग्मुज्ञातयः सर्वे कुद्धास्तस्यनिजंगृहम् ९
 ज्ञातयऊचुः -
 प्रतिष्ठोपार्जितापूर्वैरस्माकंविमलेकुले
 साप्रतिष्ठात्वयामूढविनाशंप्रतिनीयते १०
 धर्ममार्गपरित्यज्यकुरुषेपातकंसदा
 मद्वंशकीर्तिहननंजातोऽसिज्ञातिदुःखदः ११
 अतिविस्मयदासृष्टिर्विधातुर्मन्यतेत्वयि
 यस्मिन्सिंधौशशीजातस्तत्रद्वेडोद्भवोऽपिच १२
 अहोशक्तिःकुपुत्राणांसंख्यातुंनचशक्यते
 अनेकैःपुरुषैः कीर्तिसंचितांहंतितत्त्वणात् १३
 जातेपुत्रोत्तमेवंशःश्रेष्ठःस्यादधमोऽपिच
 पुत्रेधमेतुश्रेष्ठोऽपिवंशोगच्छतिहीनताम् १४
 व्यासउवाच -
 इत्युक्त्वाज्ञातयस्तेचतंसर्वे पापिनांवरम्
 अपकीर्तिभयात्कुद्धास्तत्यजुःसहसाद्विज १५
 ज्ञातिभिःसपरित्यक्तोजनैः सर्वैश्चधिकृतः
 प्रपेदेदस्युतांदुःखीविभ्रष्टाखिलवैभवः १६
 तंदस्युकर्मकुर्वतंनिर्दयंपरहिंसकम्
 धृत्वाजनपदाः सर्वेभूपालायन्यवेदयन् १७
 तेनभूमिभुजातस्यपितृस्नेहाद्विजोत्तम
 नहतोऽसौदुराचारोनिजदेशाद्विष्कृतः १८
 ततोऽसौवनमाश्रित्य दस्युभिःसहनिर्दयः
 पांथस्वहरणार्थायतस्थौबहुभिरुद्धौतः १९
 कदाचित्तटिनीतीरंदस्युभिः सहजैमिने
 वनपर्यटनेश्रांतोजगामस्नानहेतवे २०
 तस्यांतटिन्यांभगवत्परिचर्यापरायणान्
 असौददर्शदुष्टात्माब्राह्मणाकृतिनोबहून् २१

अथतेब्राह्मणः सर्वे समाराध्यजनार्दनम्
 अन्योन्यंकथयामासु विर्विता अतिकौतुकात् २२
 अद्यचंपकपुष्पाणिमयात्यक्तानितानिवै
 कश्चिद्वदतितां बूलं मयादत्तं मुरारये २३
 न खादितव्यं तां बूलं कदाचिदपि जन्मनि
 मयाद्यहरयेदत्तं कदलीफलमुत्तमम् २४
 जन्मजन्मानिचमयाभद्र्यं च कदलीफलम्
 कोऽपिवक्तिमयादत्तं हरयेदाडिमीफलम् २५
 कोऽपिवक्तिमयादत्तं रसालफलमुत्तमम्
 अन्योऽन्यमेतद्वदतां तेषां श्रुत्वावचांसिच २६
 उर्वाशुश्रित्यामासकिं प्रदास्यामि विष्णवे
 संसारेयानिवस्तूनिभद्र्याणि संतितान्यहम् २७
 नहिं शक्नोमि संत्यकुं किं दास्यामि मुरारये
 नित्यं वनां तरस्थोऽहचौरो राजभया कुलः २८
 शकटारो हणेनास्ति ह्यधिकारः कदापि मे
 व्यासउवाच—
 इत्युक्तवादस्युनातेन भूयो भूयो द्विजोत्तम २९
 शकटं हरयेदत्तं च तुर्वर्गप्रदायिने
 अथतेब्राह्मणः सर्वे जग्मु विर्वित्यथागताः ३०
 सोऽपिदस्युर्दस्युभिश्च जगामनिजमाश्रयम्
 एकदागुडकंडोलं तेनैव खलु वर्त्मना ३१
 गृहीत्वापथिकः कश्चित्काकीमंडलमागतः
 ततोऽसौसहस्रादस्युर्निर्भयः परहिंसकः ३२
 जहारगुडकंडोलमध्वनी नस्यतस्यच
 अथतेदस्यवश्च क्रुर्गुडकंडोलभंजनम् ३३
 उर्वाशुश्रापतद्वागेशकटं गुडनिर्मितम्
 उर्वाशुः शकटं गौडं समासाद्य द्विजोत्तम ३४
 मनसाचिंतयामासवचः स्मरणपूर्वकम्
 अनोमयापुरादत्तं स्वयमेव मुरारये ३५
 तस्मादनोनमेव ग्राह्यं कदाचिदिहजन्मनि

विचिन्त्येति हदादातुंतदनोगुडनिर्मितम् ३६
 दत्तंविप्रायकस्मैचिन्माधवप्रीतिहेतवे
 तांभक्तिंतस्यविज्ञायमहापातकिनोद्विज ३७
 जहारसकलंपापंसद्यःप्रीतोजनार्दनः
 तस्मिन्नेवदिनेविप्रविश्यचमहावनम् ३८
 हतःपौरजनैःसर्वैरथकुद्धैःसउर्विशुः
 भगवानथतंनेतुंविमानंस्वर्णनिर्मितम् ३९
 दूतांश्चप्रेषयामासनानाभरण भूषितान्
 अथतेभगवद्दूतास्तमुर्वीशुंगतैनसम् ४०
 समारोप्यविमानेतंसद्योजग्मुःपुरंहरेः
 ततौऽसौहरिसान्निध्यंप्राप्यपुरायात्मनांवरः ४१
 पुनर्मन्वंतरशतंस्थित्वाकेशवसन्निधिम्
 परमंज्ञानमासाद्यसविवेशतनुंहरेः ४२
 व्यासउवाच—
 येनकेनाप्युपायेनहरिभक्तिकरोनरः
 संसारजलधेःपारंराजहंसइवब्रजन् ४३
 द्वाणमेवहरेभक्तिर्वर्ततेयस्यचेतसि
 तत्पदंपरमंयातिसपापात्मापिगच्छति ४४
 एकमप्युत्तमंवस्तुदत्त्वाऽसौतन्मुरारये
 स्वयमेवहिभोक्तव्यंपश्चात्पापोपशांतये ४५
 यद्वस्तुहरयेदत्तंतद्वद्याद्विवजातये
 किंचिच्छेषंनभोक्तव्यंतस्यावश्यंस्वयं बुधैः ४६
 वस्तूनिब्राह्मणश्रेष्ठमिष्टानियानिकानिच
 अदत्ताविष्णावेतानिनभोक्तव्यानिवैष्णवैः ४७
 विष्णुनैवेद्यमाहात्म्यंसर्वपापप्रणाशनम्
 सेतिहासंपुनर्वच्मशृणुविप्रसमाहितः ४८
 आसीत्सर्वजनिर्नामब्राह्मणःशुद्धवंशजः
 शांतोदांतोदयायुक्तोगुरुब्राह्मणपूजकः ४९
 हरेःपूजापरश्चैवहरिस्मरणतत्परः
 प्रपञ्चकलेशविध्वंसीसत्यवादीजितेन्द्रियः ५०

प्रातःस्नायीनिजाचारग्राहीहिंसाविवर्जितः
 एकादशीब्रतरतोज्ञातिपूजापरायणः ५१
 कदाचित्सद्विजश्रेष्ठःस्वप्रेऽपश्यद्वकेशवम्
 श्यामंविरजपद्माक्षंस्मेरास्यंपीतवाससम् ५२
 स्वर्णकुरुगडलमञ्जीरकिरीटोज्ज्वलविग्रहम्
 कौस्तुभोद्भासितोरस्कंवनमालाविभूषितम् ५३
 चतुर्बाहुंशङ्खचक्रगदापद्मधरंप्रभुम्
 समस्तैर्लक्षणैर्युक्तंस्वर्णयज्ञोपवीतिनम् ५४
 संप्राप्यदर्शनंस्वप्रेसविप्रोजगतीपतेः
 कृताञ्जलिस्तमस्तौषीद्रोमांचिततनुर्मुदा ५५
 तुभ्यंनमोऽस्तुजगतःसकलस्यभर्त्येसल्लोकशोकभयरोगविनाशनाय
 नारायणायकमलाहृदयप्रियायधर्मार्थकामपरमामृतदायतुभ्यम् ५६
 पापानिचैवसकलानिमया कृतानिमत्तेनमोहवशगेनसदामुरारे
 तस्माद्विभेमिजगदंबुनिधेर्गभीरान्मामुद्धरस्वनिजभक्तिरर्पदाय ५७
 जानामियद्यपिहरेदुरितंमनुष्योव्यामोहमाशुचलभेभुविकैटभारे
 पापंतथापिचमुदासततंकरोमितस्मान्नकोऽप्यहमिवास्तिजनोविमूढः ५८
 पुरायद्वुमःसुखफलंसहसैवधत्तेकिंवेद्यिनेतिनृहरेकृतपातकोऽहम्
 पुष्पद्वुमार्पणविधौनममास्तिवित्तनाथप्रसीदभगवन्किमहंकरोमि ५९
 त्वत्पादपद्ययुगलंपरमामृतस्यस्थानंविहायममचित्तमधुव्रतोऽयम्
 नारीमुखंब्रजतिदेवमृतिप्रदंयच्छ्लेष्मप्रकीर्णमनिशंकमलभ्रमेण ६०
 पाणिःप्रदानरहितोऽनृतभाषिवक्रंकणौचपापश्रवणायसदैवदक्षौ
 दोषानिमान्ममहरेहरसेवकस्ययस्मान्नुनाथशरणागतदोषहंता ६१
 संसारघोरजलधौनृहरेकदाचित्वद्वक्तिनौरिहमयासुदृढाचलब्धा
 तत्रापिदैववशगोऽहमहोदुरात्मावर्तेतएवसततंममदुःखकालः ६२
 संसारपारगमनायलसत्पथोऽस्तिकिंसर्वदुःखरहितः सदयःप्रसन्नः
 अंधीकृतस्यममोहमहत्तमिस्त्रैर्दृष्टिस्त्वयीहनकदापिचयातिविष्णो ६३
 पापात्मनोऽपिममचित्तमिदंमुरारेनष्टंविनष्टजनकष्टविनष्टिकारि
 यस्त्वांसमस्तसुरवंदितपादपद्मस्वप्रेऽपिकेशिमथनाद्यविभोसमीक्षे ६४
 व्यासउवाच-
 इति तेनस्तुतोदेवोभगवान्कमलापतिः

उवाचवाक्यंवाक्यज्ञः संसारार्णवतारकः ६५

श्रीभगवानुवाच-

भक्तिभिस्तवविप्रेंद्रतुष्टोऽहनित्यमेव च

तस्मात्तवाचिरेणैवसर्वभद्रंभविष्यति ६६

पापिनोऽपितवोद्धारोमयापूर्वकृतोद्विज

अधुनाममभक्तोऽसिनविपत्तिर्भविष्यति ६७

ब्राह्मणउवाच

कोऽहतस्थौपुराविष्णोकिंवापापंमयाकृतम्

पापिनोऽपिममोद्धारः कथंपूर्वत्वयाकृतः ६८

संसारेऽस्मिन्कथंजातोजनितोऽहकथंत्वया

एतत्सर्वविभोब्रूहियतस्त्वंसदयः सदा ६९

श्रीभगवानुवाच-

अप्रकाश्यमिदंगुह्यंयद्यपिद्विजसत्तम

तथापितववात्सल्यान्निगदामिनिशामय ७०

पुरात्वंब्राह्मणश्रेष्ठपक्षिवंशसमुद्धवः

भूतोऽसिभूमिभागेषुनिजकर्मविपाकतः ७१

क्षुधयातृषयावापिसतंव्याकुलोभवान्

बभ्रामभक्षयन्कीटान्निर्भरोष्णोदकंतथा ७२

नानादुःखंसदाभुंजन्पक्षियोनौसमुद्धवः

चतुर्वर्षसहस्राणिस्थितोऽसित्वंपुराक्षितौ ७३

एकदाकुलभद्रारूयोब्राह्मणःसर्वतत्ववित्

पूजयामासमांभक्तयानैवेद्याद्यैर्नदीतटे ७४

समभ्यर्च्यसविप्रेंद्रोममनैवेद्यतंदुलम्

ययौतत्रैवनिक्षिप्यभूयएवनिजंगृहम् ७५

ततोवृक्षात्समागत्यक्षुधिनापक्षिणात्वया

ममनैवेद्यसंबंधिभक्षितंसर्वतंदुलम् ७६

भुक्तवैवसद्योमुक्तोऽसिपातकैरतिदारुणैः

कदाचित्प्राप्तकालस्त्वंकालधर्मगतोद्विज ७७

त्वामानेतुंमयादूताःप्रेषिताः सर्वथानिजाः

ततोरथेसमारोप्यभवंतंनष्टकल्पषम् ७८

सद्योदूतगणः सर्वेसमायाताः परंपदम्
 युगकोटिसहस्राणि स्थितोऽसिममसन्निधौ ७६
 भुञ्जन्सुखानि सर्वाणि दुर्लभानि सुरैरपि
 ततोयातोऽसिविप्रेन्द्रविशुद्धेब्राह्मणान्वये ८०
 तत्रापि मयि भक्ति स्तेजाता तिसुदृढापुनः
 क्रियायोगेन मां नित्यं समाराध्य द्विजोत्तम ८१ अं
 आयुषों तेमत्प्रसादान्माम कं पदमाप्स्यसि
 यदातुष्टोऽस्म्यहं विप्रसपापात्मापि मुक्तिभाक् ८२
 कदाचिद्यस्य रुष्टोऽस्मिपुरायात्मापि च पापभाक्
 तस्माद् ब्राह्मण भद्रं तेभक्तोऽसिममसुव्रत ८३
 दास्यामि तेपरं स्थानं यदलभ्यं सुरैरपि
 ब्राह्मण उवाच-
 त्वत्प्रसादाच्छ्रुतं नाथ पूर्ववृत्तां तमात्मनः ८४
 इदानीं श्रोतुमि च्छामि यत्किञ्चिद्ब्रूहि तत्प्रभो
 कस्य तुष्टोऽसिदेवेन्द्रकस्य रुष्टोऽसिवाप्रभो ८५
 महत्याकृपया सर्वमेतन्मेव कुमर्हसि
 श्रीभगवानुवाच-
 कर्मणायेन विप्रेन्द्रतुष्टिर्मेहं ह दिजायते ८६
 क्रोधश्वतत्समस्तं चकथया मि समासतः
 योदयावान्द्विजश्रेष्ठ सर्वभूतेषु सर्वदा ८७
 अहंकारविहीनश्वतस्य तुष्टोऽस्म्यहं सदा
 कर्मकुर्यान्मदर्थयोधर्मभक्ति समन्वितः ८८
 ब्रूते मदर्थयः शांतं तस्य तुष्टोऽस्म्यहं सदा
 मिष्टं वस्तु समासाद्य दत्वा मेयश्वमानवः ८९
 मानापमानेसदृशस्तस्य तुष्टोऽस्म्यहं सदा
 सर्वभूतशरीरस्थं योमांजानाति मानवः ९०
 परहिं साविहीनो यस्तस्य तुष्टोऽस्म्यहं सदा
 कर्माणि कुरुते यस्तु सुविचार्यपुनः पुनः ९१
 गोब्राह्मणहि तैषीयस्तस्य तुष्टोऽस्म्यहं सदा
 स्वयं निरुक्तं वचनं यत्राद्यः परिपालयेत् ९२

प्रपन्नं याति यता द्यस्तस्य तुष्टोऽस्म्यहं सदा
 ददात्यनुपकारि भ्यो दानानि द्विजसत्तम ६३
 मयि चित्तं सदा यस्य तुष्टोऽस्म्यहं सदा
 कर्मणा येन तुष्टोऽस्मि नि रुक्तं तस्मासतः ६४
 रुष्टोऽस्मि कर्मणा येन विप्रवच्मशृगुष्वतम्
 परहिं सारतो यस्तु निर्दयः सर्वजंतुषु ६५
 अहं युः सर्वदा क्रुद्धः समानं यति शत्रुताम्
 असत्यभाषी क्रूरश्च परनिंदा परस्तुयः ६६
 कविवर्तनविध्वं सीसमानं यति शत्रुताम्
 अदृष्टदोषौ पितरौ स्त्रीभ्रातृ भगिनीतथा ६७
 मोहात्यजति यो मूढः समानं यति शत्रुताम्
 पितृभिर्भर्त्सनं यस्तु कुरुते मूढधीर्नरः ६८
 गुर्ववज्ञाकरो विप्रसमानं यति शत्रुताम्
 आरामच्छेदिनो येच जलाशय विलायिनः ६९
 ग्रामनाशकरायेचतेमानं यंति शत्रुताम्
 परस्त्रियं समालोक्य विषादं यान्ति येजनाः १००
 शृणवं तिपापचर्चाचतेषां रुष्टोऽस्म्यहं सदा
 द्विषं तिनाथं येमूढात्र नाथस्वं हरं तिये १०१
 विश्वासघाति नो येचतेषां रुष्टोऽस्म्यहं सदा
 येच गोवीर्यहं तारो वृषलीपतयश्चये १०२
 अश्वत्थघाति नो येचतेषां रुष्टोऽस्म्यहं सदा
 ब्रह्मविष्णुमहेशानां मध्ये येभेदकारिणः १०३
 परदारातिरक्तायेतेषां रुष्टोऽस्म्यहं सदा
 एकादश्यां भुञ्जते येलो भात्यापधियोनराः १०४
 वेदनिंदाकरायेचतेषां रुष्टोऽस्म्यहं सदा
 पापबुद्धिरतायेच मित्रद्रोहरतास्तथा १०५
 धात्रीतरुंचयेन्नंति तेषां रुष्टोऽस्म्यहं सदा
 दिवसे मैथुनं येच कुर्वते काममोहिताः १०६
 रजस्वला स्त्रियां चैव तेषां रुष्टोऽस्म्यहं सदा
 येचादृष्टार्तवां नारीं मोहादृच्छंति सत्तम १०७

व्रतस्थांचसदाजाल्मास्तेमांनयंतिशत्रुताम्
 अमावास्यातिथौयेचकुर्वतेनिशिभोजनम् १०८
 भोजनद्वयमेवार्केतेषांरुष्टोऽस्म्यहंसदा
 आमिषंमैथुनं तैलममावास्यादिनेद्विजाः १०६
 नयेत्यजंतिविप्रेन्द्रतेषांरुष्टोऽस्म्यहंसदा
 बहुनात्रकिमुक्तेनसंक्षेपात्तेवदाम्यहम् ११०
 निंदंतिवैष्णवान्येचतेषांरुष्टोस्म्यहंसदा
 व्यास उवाच-

इत्युक्त्वाभगवान्विष्णुरदृश्यः सहसाऽभवत् १११
 सचविप्रः समुत्स्थौत्यक्तनिद्रस्तुमंचतः
 केशवोक्तेनवाक्येनसविप्रोहरिभक्तिकृत् ११२
 संत्यज्यसकलंकार्यक्रियायोगरतोऽभवत्
 नारायणस्यनैवेद्यांभुञ्जतोऽपिफलंत्विदम् ११३
 हरिपूजाकृतांपुंसांनजानेकिंभवेदिति
 समासेनब्रवीमित्वांशृणुसत्तमजैमिने ११४
 सकृत्कृत्वाहरेः पूजांप्राप्यतेपरमंपदम्
 मानुष्यंदुर्लभंलोकेपूजातत्रापिचक्रिणः ११५
 भक्तिस्तत्रापिविप्रेन्द्रदुर्लभापरिकीर्तिता ११६
 संसाराब्धिंसर्वदुःखप्रपूर्णितर्तुवांछायस्यचित्तेस्तिपुंसः
 भक्त्यानित्यंवासुदेवस्यपूजांकुर्यादार्यःकर्मणांसोऽखिलानाम् ११७
 इति श्रीपद्मपुराणेक्रियायोगसारे एकोनविंशतिमोऽध्यायः १६

विंशतिमोऽध्यायः

व्यास उवाच-

विष्णुपूजाफलंविप्रसंक्षेपात्कथितंमया
 इदानींवच्छिदानानिनिशामयसमाहितः १
 दानंतपोद्वयोर्मध्येदानमेकंपरंस्मृतम्
 तपसापापमित्युक्तंनपापोदानकर्मणि २
 तपःकृतयुगेश्रेष्ठेतायांध्यानमेवच
 सपर्याद्वापरेश्रेष्ठादानंश्रेष्ठंकलौयुगे ३

तस्मात्कलियुगेदानंप्रीतयेकमलापते:
 कर्तव्यंसततंप्राज्ञैर्रिच्छद्विःपरमंपदम् ४
 कलयाकलयाचन्द्रकलांसंवद्धतेतथा
 दानस्यसागतिः प्रोक्तातपसश्वमनीषिभिः ५
 पलादपिद्विजश्रेष्ठकर्तव्योवित्तसंग्रहः
 संचितं तुधनंप्राज्ञोदानकर्मणिसंक्षिपेत् ६
 धनेस्थितोपियोमत्योनाशनातिनददातियः
 दरिद्रःसचविज्ञेयोदानभोगविवर्जितः ७
 वित्तकेनसहायातियातितेनतुकोद्विज
 आयातितत्पुरादत्तमिहपंचत्वमागते ८
 दत्त्वादत्त्वासदादानंमानवायेदरिद्रति
 नतेदरिद्राविज्ञेयाः परलोकेमहेश्वराः ९
 धनंरक्षंतिकार्पण्याद्येतेज्ञेयाःसुदुःखिताः
 अंतेत्यक्त्वाचतत्सर्वनिराशायांतिजैमिने १०
 परलोकेद्विजश्रेष्ठःसाधुसद्वलवर्जितः
 निर्द्धनेबंधुहीनेचनादत्तमुपतिष्ठते ११
 स्तोकंस्तोकंचविप्रेन्द्रभक्तिश्रद्धासमन्वितः
 नित्यंदेयानिदानानिवैष्णवैर्निजभक्तिः १२
 सर्वेषामेवदानानामन्नदानंद्विजोत्तम
 जलदानंचतत्वज्ञैरतिश्रेष्ठंप्रकीर्तिम् १३
 विनान्नेननतिष्ठंतिप्राणादेहेषुदेहिनाम्
 अन्नदःप्राणदोज्ञेयःप्राणदःसकलप्रदः १४
 तस्मात्समस्तदानानामन्नदोलभतेफलम्
 अन्नदानसमंदानंजलदानंचजैमिने १५
 विनातोयेननान्नंस्यादतस्तोयंप्रदीयते
 ज्ञुधातृष्णापिविप्रेन्द्रद्वेतुल्येतुप्रकीर्तिः १६
 तस्मादत्त्वाचतोयंचश्रेष्ठंप्रोक्तंमनीषिभिः
 जीवनंजीवनंनृणांजीवनंनचजीवनम् १७
 अतोजीवनरक्षार्थंजीवनंप्राज्ञउत्सृजेत्
 अन्नंतोयंचविप्रेन्द्रदत्तंयेनमहीतले १८

तेनसर्वाणिदानानिकृतानिनात्रसंशयः
 अन्नदानस्यमाहात्म्यंजलदानस्यवैशृणु १६
 बभूवहास्तिनपुरेकुबेरइववित्तवान्
 तस्मिन्नेवपुरेवेश्याबभूवसुरसुंदरी २०
 रूयातारतिविदग्धेतिसर्वलक्षणसंयुता
 तत्रक्षेमंकरीनामब्राह्मणीश्रेष्ठवंशजा २१
 समस्तगुणसम्पन्नाविधवासीद्विजात्मजा
 साब्राह्मणीद्विजश्रेष्ठजारानुरक्तमानसा २२
 निषिद्धंकर्मकुर्वतीत्यक्त्वायात्यविवेकताम्
 तयासंनिहिताविप्रवेश्यापिबाह्मणीचसा २३
 चकारसरूपंस्नेहेनवेश्यावृत्तिमुपेत्यसा
 सावेश्याब्राह्मणीचापिद्वेष्येकत्रदिनेदिने २४
 पापानिचक्रतुःप्रीत्याश्रसंरूपातानिजैमिने
 ततोरतिविदग्धासावृद्धभावमुपागता २५
 ब्राह्मणीचापिविप्रेन्द्रदुःशीलात्यंतपापिनी
 कदाचिद्वारमुरूप्यासाजरंतीतानिजांसखीम् २६
 प्राहेतिविस्मिताविप्रवचनंविनयान्विता
 रतिविदग्धोवाच -
 सखित्वयासहानेकंदारुणंपातकंकृतम् २७
 अद्यापिपातकेदृष्टिर्महतीवर्ततेमम
 सौन्दर्यचबलंचैवसर्वमेजरयाहृतम् २८
 इत्थमस्वास्थ्यकृन्नित्यमाशांत्यकुंनशक्यते
 स्थावरंसुमहत्प्राप्नृतपातकयामया २९
 समागतमिवैतर्हिसमीक्ष्यमरणंगतम्
 उपार्जितेनपापेनयानिवित्तानिवैमया ३०
 रक्षिष्यंत्यनपत्यायामृतायामयितानिके
 तस्मात्सर्वाणिवित्तानिअन्यायोपार्जितानिच ३१
 दातुमिच्छामिविप्रेभ्योयदित्वंमन्यसेसखि
 ब्राह्मणयुवाच -
 मयायावन्तिवित्तानिपश्येतिसंचितानिच ३२

असत्पत्रेषु दत्तानि तानि सर्वाणि नित्यशः
 तस्मादहं धनैर्हीना किंदा स्यामि द्विजातये ३३
 अस्ति चेद्यदि वित्तं तेदानमाशुतदाकुरु
 तस्याएवं वचः श्रुत्वा सावेश्यात्यंत हर्षिता ३४
 वित्तेन सकले नैव अन्नदानं च कारह
 हरिशर्माच विप्रेन्द्रो धनवान तिभक्तिः ३५
 पूजयामास सततं भगवंतं जनार्दनम्
 जिते न्द्रियो जितक्रोधो हिंसादभविवर्जितः ३६
 प्रीतये कमलाभर्तुः सतेपे सुमहत्पः
 गंधपुष्पैश्च बलिभिर्घृतधूपैः प्रदीपकैः ३७
 पूजयामास देवे शंनित्यमेव जनार्दनम्
 धनवान पिविप्रोऽसौ वित्तस्य क्षयशंकितः ३८
 पिपीलिकामूषिका श्वतथान्येऽपिच जंतवः
 कृपणस्य द्विजश्रेष्ठगृहे नित्यं बुभुक्षिताः ३९
 उपार्जितं धनं सर्वस्वयमेव दिनेदिने
 बुभुजे ब्राह्मणश्रेष्ठ दानकर्म विवर्जितः ४०
 सुहृदां ब्राह्मणानां च बांधवानां कदापि सः
 चकार न च संभाषामर्थप्रार्थन शंकया ४१
 विगण्यस्व वित्तानि सुबहूनि निजालये
 मत्वा श्रेष्ठमिवात्मानं मोदते ऽसौ द्विजोत्तम ४२
 कदाचित्प्राप्तकालोऽसौ ब्राह्मणोऽत्यत वित्तवान्
 गणिका ब्राह्मणी साचएककाले मृता द्विज ४३
 अथ दूताः समायाता स्तान्नेतु मतिभीषणाः
 धर्मराजस्य देवस्य पाशमुद्भरपाणयः ४४
 तेच चरणडादयोदूतास्तान्समादाय जैमिने
 ययुर्ध्मपुरं सद्योदुर्गमेन पथात तः ४५
 चरणडउवाच-
 आनीतो हरिशर्माच वेश्याच ब्राह्मणी च सा
 तवाज्ञया जीविते शपश्यैतान्पुरतः स्थितान् ४६
 तान्समालोक्य जीवेशः प्रहस्य द्विजसत्तम

चित्रगुप्तमितिप्राहसर्वकार्यविचक्षणम् ४७

यमउवाच-

एतेषांसर्वकार्याणि शुभदान्यशुभानिच

मूलाद्विचारयप्राज्ञचित्रगुप्तमहामते ४८

यमादेशात्ततस्तेषांचित्रगुप्तोविचक्षणः

सर्वविचारयामासशुभकर्माशुभंतथा ४६

चित्रगुप्तउवाच-

देवाकर्ण्यवद्यामिपुण्यं च पातकं तथा

इयं वेश्याब्राह्मणी च हरिशर्माचकारयत् ५०

एषारतिविदग्धारव्यागणिकातिदुराशया

चकारयानिपापानिवकुंतानिनशक्यते ५१

अन्यायोपाजिंतर्वित्तरखिलैरेव सूर्यज

अन्नदानं च कारेयं गणिकागतयौवना ५२

अन्नदानप्रभावेण्यातनागृहवासदैः

त्यक्तेयं पातकैः सर्वैः कोटिजन्माजिंतरपि ५३

अन्नदानं महाराजयेकुर्वतिजनाः क्षितौ

तेपापिनोऽपिगच्छंतितद्विष्णोः परमं पदम् ५४

यावन्त्यन्नानियच्छंतिमानवाः क्षितिमण्डले

तावन्त्योब्रह्महत्याश्वतस्यनश्यंत्यसंशयः ५५

अन्नानियच्छतांत्यक्त्वाशरीराणि च पातकम्

गृह्णतामेव पात्राणि सहस्रायाति सूर्यज ५६

तस्मात्पापिनामन्नानिनगृह्णंति विचक्षणाः

मोहाद्गृह्णंति येमूढास्त एव पापभागिनः ५७

शुभकर्माशुभं वापि वेश्यायाः कथितं प्रभो

ब्राह्मणयाः शृणु कर्माणि शुभानिचाशुभानिच ५८

इयं क्षेमं करीनाम ब्राह्मणी शुद्धवंशजा

भद्रकीर्तिप्रिया सर्वचकारदुरितं प्रभो ५९

त्यक्त्वानिजाश्रमाचारं निजयौवनं गर्विता अं

बभूवा त्यंतपापिष्ठाजारसंगमलोलुपा ६०

कदाचिच्छैश्वरेव राजन्खेलंतीशिशुभिः सह

रथ्यायांखननंचक्रेचतुष्कोणसमन्वितम् ६१
 तस्मिन्नेवदिनेमेघउदकानिवर्षच
 पूरितंतज्जलैःखातंतयाविनिर्मितंप्रभो ६२
 ततोमध्याह्नसमयेगौरैकस्तृष्णितोनृप
 अपि बत्त्रपानीयंतापितस्तपनातपैः ६३
 तेनैवसर्वपापानिविनष्टानिमहांतिवै
 तस्याः सूर्यसुतप्राज्ञजलदानप्रभावतः ६४
 विमुक्ताः सकलैःपापैर्वर्जेन्नारायणालयम्
 कृतपापाहिदेवेशब्राह्मणीयंदुराशया ६५
 विमुक्तासकलैः पापैर्जलदानप्रभावतः
 अयंविप्रोमहाभक्तोदेवदेवस्यचक्रिणः ६६
 ततोऽस्योपरिजीवेशप्रभुरेकोऽच्युतः स्मृतः
 व्यासउवाच-
 चित्रगुप्तस्यतद्वाक्यंसमाकरण्यसदंडभृत् ६७
 तांवेश्यांब्राह्मणींचापिववंदेब्राह्मणंचतम्
 दिव्यैःसुवर्णालंकारैर्वस्त्रैनर्नाविधैस्तथा ६८
 तेषांपूजांयमः श्रुत्वाकुटुंबिनांचजैमिने
 उवाचप्रहसन्वाक्यंसुप्रीतोमृदुलाक्षरम् ६९
 यमउवाच-
 यूयंसर्वे महात्मानोविनष्टाखिलपातकाः
 समस्तसुखदंस्थानंगच्छतश्रीपतेःप्रभोः ७०
 तानारोप्यततोदिव्येयमः कांचननिर्मिते
 राजहंसयुतेस्थानेप्रेषयामासचक्रिणः ७१
 ततोदिव्यरथारूढाःसर्वाभरणभूषिताः
 पुरंभगवतोजग्मुस्तेसर्वेगतपातकाः ७२
 गणिकाब्राह्मणीसाचविनष्टाखिलकल्मषा
 सान्निध्यंप्राप्यदेवस्यतस्थौविप्रचिरंसुखम् ७३
 हरिशर्माणमालोक्यसमायांतंजनार्दनः
 ददौवरासनंतस्मैस्त्रेहात्कनकनिर्मितम् ७४
 पाद्यार्घ्याचमनीयैश्वतमभ्यर्चद्विजोत्तमम्

वरासनोपविष्टं च प्रच्छेति मुदाहरिः ७५

श्रीभगवानुवाच-

द्विजन्मकुशलं ब्रूहि मद्दत्प्रवरोऽसियत्

चिरंमेंदिरंतिष्ठ सर्वोपद्रववर्जिते ७६

ब्राह्मणउवाच-

त्वां स्मृत्वा पीक्षितो देवलभते कुशलं प्रभो

त्वत्सान्निध्यं मया प्राप्तं कुशलं किमतः परम् ७७

व्यासउवाच-

एतस्य वचनं श्रुत्वा भगवान्प्रणयोदितम्

दत्तवान्निजसारूप्यं प्रीतस्तस्मै द्विजन्मने ७८

ददौतस्मै सुखं सर्वदुर्लभं कमलापतिः

आहारमात्रं न ददौतत्कार्पणं स्मरन्प्रभुः ७९

दिनद्वयां तरेवि प्रोनिराहारः क्षुधाकुलः

प्रोवाच विष्णुं देवेशं विनयावनतः स्थितः ८०

ब्राह्मणउवाच-

प्रभो प्राप्तं तव स्थानमनेकतपसां फलैः

अत्रापि क्षुधयानि त्यं विफलोऽस्मिकथं प्रभो ८१

देवकन्या गणैर्दिव्यैः संप्राप्तनवयौ वनैः

श्वेतचामरवाते नमं चेष्वपि निवीजितः ८२

सुगंधानां प्रसूनानां महास्त्रग्भरलंकृतः

चंदनैर्लिप्स सर्वांगो राजश्रेष्ठ इव प्रभो ८३

चार्वङ्गीभिः कामिनी भिर्नित्यं मत्पुरतः प्रभो

गीते ननृत्यते चापि नारायण तवाज्ञया ८४

वासवाद्याः सुराः सर्वे रजां सिममपादयोः

शिरः किरीटशोभी निनित्यमेव वहंति वै ८५

देवदेवर्षयश्चापि मुनयश्च जगत्पते

स्तुवं तिमांस्तवैर्नित्यं किं कराइव सर्वदा ८६

चतुर्बाहुरहंश्यामः शङ्खं च क्रगदाब्जभृत्

प्रफुल्लपुराडरीकाक्षः पीतवासाः सुकुण्डलः ८७

स्वर्णयज्ञोपवीतीच किरीटीकुण्डलीतथा

दृश्येत्वमिवदेवाद्यैर्द्वितीयोगरुडध्वजः ८८
 सुखान्येतानिदत्तानिदुल्लभानित्वयाप्रभो
 ददासिकथमाहारन्मह्यंपरमेश्वर ८९
 क्षुधाग्निनाचसुमहच्छरीरंमदह्यते
 यथैवज्वलितोवृक्षःकोटरस्थेनवह्निना १०
 सुखमेतत्त्वयादत्तंहरेमह्यंनरोचते
 प्रज्वलज्जठराग्नौतुविह्नलाङ्गायकेशव ११
 कर्मणामनसावाचात्वांविनाजगदीश्वरम्
 नपूजितोमयाकश्चिद्देवदेवगणार्चितः १२
 स्वप्रेनापिजगन्नाथतस्यभक्तिःकृतानहि
 आहारंकेनदोषेणददासिनहिमेप्रभो १३

व्यासउवाच-

अथासौभगवान्विष्णुःकौतुकीसमुवाचतम्
 गच्छब्राह्मणभद्रंतेब्रह्माणंप्रतिसत्वरम् १४
 इतिश्रुत्वावचोविप्रःशीघ्रंब्रह्माणमाययौ
 ब्रह्मातंप्रतिप्रोवाचकार्पणयंतस्यदर्शयन् १५

ब्रह्मोवाच-

दुःखादुपार्जितंकर्मदीयतेयन्नभूसुरे
 स्वयंनभुंजतेतद्वनष्टमेवनसंशयः १६
 कारणंतवदुःखस्यसर्वमेवमयोदितम्
 गच्छब्राह्मणभद्रंतेनिःसंदेहोयमागतः १७

ब्राह्मणउवाच-

निजकर्मविपाकोऽयत्वत्प्रसादाच्छ्रुतोऽखिलः
 इदानींब्रूहिदानानिकानिदेयानिमानवैः १८

ब्रह्मोवाच-

बहूनिसंतिदानानितानिवकुंनशक्यते
 संक्षेपात्कथ्यतेविप्रनिशामयसमाहितः १९
 भूमिदानंद्विजश्रेष्ठसर्वदानोत्तमोत्तमम्
 कृतंपुण्यात्मनायेनसज्जेयःसर्वदानकृत् १००
 गोचर्ममात्रंभूमिंयोददातिद्विजसत्तम

सगच्छेत्परमंस्थानंविमुक्तःसर्वपातकैः १०१
 भूमिंसस्यसमेतांयोदरिद्रायद्विजातये
 ददातिब्राह्मणश्रेष्ठतस्यपुण्यंनिशामय १०२
 सर्वपापविनिर्मुक्तोनारायणपुरंवजेत्
 तत्रभुंत्केसुखंसर्वयावदिंद्राश्चतुर्दश १०३
 भूयोभूमिंसमासाद्यसार्वभौमोनृपोभवेत्
 चिरंभुक्त्वामहींकृत्स्नांनरोनारायणोभवेत् १०४
 यस्माद्भूमिद्विजैर्ग्राह्यात्यक्त्वादानशतान्यपि
 भूमिदोभूमिनेताचद्वावपिस्वर्गगमिनौ १०५
 मंदबुद्धिद्विजोयस्तुभूमिदानंपरित्यजेत्
 प्रतिजन्मनिविप्रेन्द्रसभवेदतिदुःखितः १०६
 अन्येभ्योऽपिसमादायभूमिदानंयआचरेत्
 तस्यविष्णुरतिप्रीतोददातिपरमंपदम् १०७
 ग्रामंयच्छतियोविप्रदरिद्रायद्विजातये
 दापयत्यपिवातस्यपुण्यंवापिनिशामय १०८
 यावंतोरेणवोभूमौयावंतोवृष्टिबिंदवः
 मन्वंतराणितावंतिविष्णुलोकेवसेत्पुधीः १०९
 धेनुंपयस्विनींयस्तुसवत्सां यच्छतिद्विज
 तस्यब्रवीम्यहंपुण्यमाकर्णयमहात्मनः ११०
 समद्वीपांमहींदत्वाससस्यांयत्फलंलभेत्
 तत्फलंलभतेमत्येधेनुंयच्छन्द्विजातये १११
 ददातिवृषभंयस्तुब्राह्मणायकुटुंबिने
 विमुक्तःपातकैरुद्रैरुद्रलोकंसगच्छति ११२
 तस्ययावंतिरोमाणिशरीरेवृषभस्यच
 तावत्कल्पसहस्राणिरुद्रेणसहमोदते ११३
 यस्तुवेदविदेधेनुंदद्यादुभयतोमुखीम्
 नतस्यपुनरावृत्तीरुद्रलोकात्कदाचन ११४
 वृषंतिलसमायुक्तं कृष्णांयस्तुप्रयच्छति
 सरुद्रभवनेतिष्ठेद्वजेन्द्रतिलसंख्यया ११५
 तिलप्रमाणमपिचस्वर्णदद्याद्विजातये

सयातिविष्णुभवनंकुलकोटिसमन्वितः ११६
 योभक्त्यारजतंयच्छेद्विद्रायद्विजातये
 चंद्रलोकंसमासाद्यसुधापानंकरोतिसः ११७
 हीरकंमौक्तिकंचापिप्रवालंचमणिंथा
 योददातिद्विजश्रेष्ठशक्रलोकंसगच्छति ११८
 अश्वदानंद्विजश्रेष्ठयः करोतिमहाशयः
 गन्धर्वराजराजत्वंसप्राप्नोतिनसंशयः ११९
 ददातिवारणंयस्तुयुवानंदोषवर्जितम्
 देवराज्येविभागीसभवेदिन्द्रिवद्विज १२०
 नरदोलांचयोदद्याद्ब्राह्मणायसदक्षिणाम्
 सोऽपीन्द्रपदमासाद्यवसेत्कल्पचतुष्टयम् १२१
 शालिग्रामशिलादानंयोददातिद्विजातये
 तस्यपुरुयंप्रवक्ष्यामिसमासेनशृणुद्विज १२२
 समद्वीपांमहींदत्वासशैलवनकाननाम्
 यत्फलंतञ्चलभतेशालग्रामशिलाप्रदः १२३
 तुलापुरुषदानेनयत्फलंप्राप्यतेनरैः
 शालग्रामशिलांयच्छंस्तस्मात्कोटिगुणंलभेत् १२४
 शालग्रामशिलायेनप्रदत्ताद्विजसत्तम्
 नूनंतेनप्रदत्तानिभुवनानिचतुर्दश १२५
 तुलापुरुषदानंयःप्रकरोतिनरोत्तम
 दिविदिव्यांबरधरश्चिरंसचमहीपतिः १२६
 जननीजठरेभूयस्तस्यजन्मनविद्यते
 ददातियस्तुवैकन्यांसालंकारानंरोत्तमः १२७
 सगच्छेद्विष्णुभवनंपुनरावृत्तिवर्जितः
 यःकन्याविक्रयंमूढोमोहात्प्रकुरुतेनरः १२८
 सगच्छेन्नरकंघोरंपुरीषहृदसंज्ञकम्
 विक्रीतायाश्वकन्यायायः पुत्रोजायते द्विज १२९
 सचांडालइवज्ञेयः सर्वधर्मबहिष्कृतः
 कन्याविक्रयिणः पुंसोमुखंपश्येन्नशास्त्रवित् १३०
 पश्येदज्ञानतोवापिकुर्याद्वास्करदर्शनम्

यत्किंचित्क्रियतेकर्मकन्याविक्रियणः पुरः १३१
 शुभंतत्सकलंकर्मगच्छेद्विफलतांद्विज
 कन्याविक्रियणोनास्तिनरकान्निष्कृतिः पुनः १३२
 कन्यादानकृतोनास्तिस्वर्गादागमनंपुनः
 बहुनात्रकिमुक्तेनसंक्षेपेणब्रवीमिते १३३
 हीरकक्षितिकन्यानांफलंस्याद्वशताधिकम्
 उपानहंचातपत्रंयस्तुयच्छतिभूतले १३४
 शृणुतस्यतुवैपुणयंसंक्षेपेणब्रवीमिते
 इहवर्षशतंजीवेत्सर्वसंपत्समन्वितः १३५
 मृतःशक्रपुरंप्राप्यशतकल्पचतुष्टयम्
 ददातिनूतनंवस्त्रंसयातिपरमांगतिम् १३६
 वस्त्रंपुरातनंयच्छेद्वेनुंचरजतींतथा
 कन्यांरजस्वलांयस्तुससदानरकंव्रजेत् १३७
 फलदोमानवोविप्रगच्छतित्रिदशालयम्
 भुंक्तेकल्पसहस्राणिफलंतत्रामृतोपमम् १३८
 शाकप्रदोयातिविप्रशंभोर्भगवतःपदम्
 तत्रकल्पद्वयं भुंक्तेपायसंदुल्लभंसुरैः १३९
 दुग्धदोदधिदश्वैवघृतदस्तक्रदस्तथा
 प्राप्नोतिवैसुधापानंपुरोभगवतोहरेः १४०
 पुष्पदोमनुजोविप्रगन्धदश्वसुरालयम्
 तिष्ठेद्युगसहस्राणिपुष्पगन्धविभूषितः १४१
 शय्यादानंद्विजश्रेष्ठयः करोतिद्विजोत्तम
 सब्रह्मलोकमागत्यपर्यकशयनश्चिरम् १४२
 दीपदःपीठदश्वैवसर्वपापविवर्जितः
 दिव्यसिंहासनस्थश्चजलदीपावलीवृतः १४३
 तांबूलदोनरोराजन्भुविभुंक्तेऽखिलंशुभम्
 दिविदेवाङ्गनाक्रोडेसुप्रस्तांबूलमत्तिवै १४४
 विद्यादानंद्विजश्रेष्ठयःकरोतिनरोत्तम
 संप्राप्यसंनिधिंविष्णोस्तिष्ठेद्युगशतद्वयम् १४५
 ततोज्ञानंसमासाद्यतत्रैवद्विजसत्तम

प्राप्नोति दुर्लभं मोक्षं प्रसादात्कमलापते: १४६
 अनाथं ब्राह्मणं यस्तु पाठयत्यतिदुःखितम्
 स याति विष्णुभवनं पुनरावृत्तिदुर्लभम् १४७
 कुलीनोऽपि द्विजश्रेष्ठो न भाति विद्यया विना
 तस्माद्विवजं पाठयन्तः प्रयांति परमं पदम् १४८
 भुवि प्रत्यक्षदेवोऽपि ब्राह्मणो देवता श्रयः
 सर्ववर्णगुरुर्नैव विद्या हीनो विराजते १४९
 संसारे यानि दानानि संति हेमादिकानि च
 तानि तेन प्रदत्तानि ब्राह्मणो येन पाठितः १५०
 कुर्यात् पुस्तकदानं योनरो भक्ति समन्वितः
 तस्य पुरुषं द्विजश्रेष्ठसंक्षेपात्तेव दास्यहम् १५१
 तत्राक्षराण्यावंति पत्रे पत्रे च पुस्तके
 प्रत्यक्षरेलभेत्पुरुषं कंकपिलाकोटि दानजम् १५२
 यावद्विनं पुस्तकं तत्प्रपठन्ति द्विजातयः
 तावन्मन्वं तरंति ष्ठैद्वैकुंठे पुस्तकप्रदः १५३
 एव मादीन्यनेकानि संति दानानि भूसुर
 सम्यग्वकुञ्जगत्यस्मिन्कः शक्तो द्विशतैरपि १५४
 ब्रह्महत्यादिपापानि क्रियं तेयानि मानवैः
 हन्यं तेतानि पापानि तस्मादानं समाचरेत् १५५
 आत्मपुरुषेन यदानं दीयते चत्रिभिर्जनैः
 यावद् द्रव्यं फलं तस्मात्स्यदानस्य लभ्यते १५६
 प्रीतये कमलाभर्तुर्यदानं दीयते जनैः
 तस्य कोटि गुणं पुरुषं लभते नात्र संशयः १५७
 तस्मान्नारायणप्रीति हेतवे मति मान्नरः
 दानं समाचरे द्विप्रभक्तिकर्म समन्वितः १५८
 तपसोऽपि परं दानं निरुक्तं तत्वदर्शिभिः
 अतो यत्रादपि प्राज्ञो दानकर्म समाचरेत् १५९
 दानं तपो द्वेष्ट्रपियः प्रकरोति न रोत्तमः
 तस्य तुल्यो जगत्यस्मिन्विद्यते न हि भूसुर १६०
 इति श्रीपद्मपुराणे क्रियायोगसारे सर्वदानमाहात्म्यं नामविंशोऽध्यायः २०

एकविंशोऽध्यायः

व्यास उवाच-

ब्रह्मणोवचनंश्रुत्वाहरिशर्माद्विजोत्तमः
भूयोऽपितंनमस्कृत्यभक्त्याप्राहेतिजैमिने १

हरिशर्मोवाच-

प्रोक्तानियानिदानानिसुखहूनित्वयाप्रभो
कस्मैदेयानिदानानितन्मेगदितुमर्हसि २

ब्रह्मोवाच-

सर्वेषामेववर्णनांब्राह्मणः परमोगुरुः
तस्मैदेयानिदानानिभक्तिश्रद्धासमन्वितैः ३

सर्वदेवाश्रयोविप्रःप्रत्यक्षस्त्रिदशोभुवि
सतारयतिदातारंदुस्तरेविश्वसागरे ४

ब्राह्मणउवाच-

सर्ववर्णगुरुर्विप्रस्त्वयप्रोक्तः सुरोत्तम
तेषांमध्येतुकः श्रेष्ठःकस्मैदानंप्रदीयते ५

ब्रह्मोवाच-

सर्वेऽपिब्राह्मणःश्रेष्ठाःपूजनीयाः सदैवहि
स्तेयादिदोषतसायेब्राह्मणाब्राह्मणोत्तम ६
अस्माकंद्वेषिणस्तेचपेरभ्यन्कदाचन
अनाचाराद्विजाः पूज्यानचशूद्राजितेन्द्रियाः

अभद्र्यभक्षकागावोलोकानांमातरःस्मृताः ७

माहात्म्यंभूमिदेवानांविशेषादुच्यतेमया
तवस्त्रेहाद्विजश्रेष्ठनिशामयसमाहितः ८

क्षत्रियाणांचक्षयानांशूद्राणांगुरवोद्विजाः

अन्योन्यंगुरवोविप्राःपूजनीयाश्वभूसुराः ९

ब्राह्मणंपूजयेद्यस्तुविष्णुबुद्ध्यानरोत्तम

आयुःपुत्रश्चकीर्तिश्चसंपत्तिस्तस्यवद्धते १०

संचिनोतिद्विजंयस्तुमूढधीर्मानवोभुवि

सुदर्शनेनतच्छीर्षहंतुमिच्छतिकेशवः ११

पुष्पहस्तंपयोहस्तंदेवहस्तंचजैमिने

ननमेद्ब्राह्मणं प्राज्ञस्तैलाभ्यं गिकतवग्रहम् १२
 जलस्थं देववेशमस्थं ध्यानमज्ञितचेतसम्
 देवपूजां प्रकुर्वतं नमेद्ब्राह्मणं बुधः १३
 बहिष्क्रियां प्रकुर्वतं भुजानं च द्विजोत्तम
 तथासामानिगायं तं नमेद्ब्राह्मणं बुधः १४
 ब्राह्मणाय त्रिष्ठृतिबहवो द्विजसत्तम
 प्रत्येकं तु नमस्कारस्तत्र कार्यो न धीमता १५
 कृताभिवादनं विप्रं भक्त्यायो नाभिवादयेत्
 सचारडालसमोजे यो नाभिवाद्यः कदाचन १६
 कृतप्रणामं तनयं नमेतां पितरौ न च
 कृतप्रणामाः सर्वेऽपि नमस्कार्याद्विजैर्द्विजाः १७
 कृतदोषान्द्विजान्नाश्वनद्विषन्ति विचक्षणाः
 द्विषं तिवापि मोहेन तेषां रुषः सदाहरिः १८
 याचकान्ब्राह्मणान्यस्तु कोपदृष्ट्याप्रपश्यति
 सूचीप्ररोपणं तस्य नेत्रयोः कुरुते यमः १९
 विप्रनिर्भर्त्सनं मूढायेन वक्त्रेण कुर्वते
 तस्मिन्वक्त्रेयमस्तप्तलो हदं डंदाति वै २०
 ब्राह्मणो यद्गृहं भुक्तेतद्गृहे केशवः स्वयम् अं
 देवताः सकलाये च पितरश्च सुरर्षयः २१
 विप्रपादोदकं यस्तु कण्मात्रं वहेद्वुधः
 देहस्थं पातकं तस्य सर्वमेवाशुनश्यति २२
 कोटिब्रह्मारडमध्येषु संतीर्थानि यानि वै
 तीर्थानि तानि सर्वाणि विप्रपादे तु दक्षिणे २३
 विप्रपादोदकैर्नित्यं सिक्तं स्याद्यस्य मस्तकम्
 सस्नातः सर्वतीर्थेषु सर्वयज्ञेषु दीक्षितः २४
 सर्वपापानिधो राणि ब्रह्महत्यादिकानि च
 सद्यस्तस्य विनश्यं ति विप्रपादां बुधारणात् २५
 क्षयाद्याव्याधयः सर्वाः परमक्लेशदायिकाः
 गच्छं ति विलयं सद्यो विप्रपादां बुधारणात् २६
 पित्रर्थयानि तोयानि दीयं ते विप्रपादयोः

तैस्तृप्ताः पितरः स्वर्गेतिष्ठंत्याचंद्रतारकम् २७
 प्रक्षाल्यविप्रचरणौ दूर्वाभिर्योऽचयेद् वुधः
 तेनार्चितो जगत्स्वामी विष्णुः सर्वसुरोत्तमः २८
 विप्राणां पादनिर्माल्यं योमर्त्यः शिरसावहेत्
 सत्यं सत्यमहं वच्चिरतस्य मुक्तिर्हिंशाश्रती २६
 विप्रं प्रदक्षिणी कृत्येवं दते योनरोत्तमः
 प्रदक्षिणी कृतातेन समद्वीपावसुन्धरा ३०
 योद्यात्फलतां बूलं विप्राणां पादसेचनात्
 रोगीरोगात्प्रमुच्येत पापी मुच्यत पातकात् ३१
 मुच्यते बन्धनाद्वद्धो विप्राणां पादसेचने
 अनपत्याश्रयानार्यो मृतापत्याश्रयाः स्त्रियः ३२
 बहुपत्याजीववत्साविप्रपादस्य सेचनात्
 माहाम्त्यं शृणु विप्रेन्द्रसर्वपापप्रणाशनम् ३३
 द्विजां घ्रिसेचनस्याहं समासेन ब्रवी मिते
 पूर्वभद्रक्रियोनामपवित्रकुलसंभवः ३४
 बभूव ब्राह्मणो विष्णोः परिचर्यापरायणः
 वेदवित्सदयः शांतः पितृभक्तिपरायणः ३५
 अतिथीनां कृतापूजाज्ञातिपूजाकरस्तथा
 एकदास द्विजश्रेष्ठस्तैलाभ्यं गितविग्रहः ३६
 जगाम सरसीं स्नातुं गृहीत स्नानवस्त्रकः
 कृतस्नानः सविप्रेन्द्रो विधिनातर्पणादिकम् ३७
 चकार सर्वशास्त्रज्ञः सर्वलोकहितेरतः
 समाप्य स्नानकर्माणि हरिनामानिकीर्तयन् ३८
 आजगाम स्वकेगेहे हरिपूजापरोऽभवत्
 पादौ प्रक्षालयामासपानीयैरतिशीतलैः ३९
 प्रक्षालितां घ्रिहस्तोऽसौ ब्राह्मणो ब्राह्मणार्चकः
 स्थापयामास सर्वाणि स्नानोपकरणानिच ४०
 द्वारदेशो द्विजश्रेष्ठनिदाधतपनातपैः
 तापितो भषकः कश्चिदग्निकल्पैः समागतः ४१
 विप्रपादोदकेतस्मिन्प्रसुप्तोत्यंतशीतले

विप्रपादोदकस्पर्शाद्वषक्तोऽत्यतपातकी ४२

विमुक्तःपातकैः सर्वैःकोटिजन्मकृतैरपि

ससुप्तोमन्दिरद्वारिभषकोविकलस्तृषा ४३

पानीयंयाचयामासताडितोद्विजकिंकरैः

जगामपंचतांसद्यस्तत्रैवभषकोद्विजः ४४

द्विजाङ्गिसेचनस्पर्शाद्वषकोवीतकल्मषः

तमालोक्यमहात्मानंमूर्तिमंतमिवेश्वरम् ४५

विनयावनतः प्राहब्राह्मणोऽसौतपोधनः

ब्राह्मणउवाच-

कस्त्वंब्रूहिमहाभागकेनदुःखीतुकर्मणा

भषकस्यकुलेजातोनानादुःखसमाकुले ४६

ब्रह्मोवाच-

वचनंतस्यविप्रर्षेः समाकरर्यमहायशाः

कथयामासवृत्तांतमूलतः सर्वमात्मनः ४७

अहमासंसर्वभौमःशङ्खनामामहाबलः

चतुर्वर्षसहस्राणिमहींकृत्स्नामपालयम् ४८

मयाज्ञयाकृताःसर्वेजिताश्वरिपवोयुधि

दत्तानिसर्वदानानिपालिताज्ञातयोनिजाः ४९

एकदाऽहमहाभागंसंधितः स्मरसायकैः

बलाज्ञनवधूंकांचिज्ञहारभृशसुंदरीम् ५०

तेनपापप्रभावेणममश्रीःसंशयंगता

ततस्समस्तैलौकैश्चनिरस्तोऽहमहाबलः ५१

ततस्तुभ्रष्टराज्योऽहकाननाभ्यन्तरेस्थितः

ज्ञुधातृषापरिश्रांतःकदाचित्पंचतांगतः ५२

अंतकस्यपुरंगत्वादुःखंभुक्तंमयाचिरम्

तदाकरर्यविप्रेन्द्रशृणवतांचित्तदुःखदम् ५३

संतप्तलोहशस्त्रायांतसाताम्रमयींमहीम्

सरेमेप्रज्वलद्विशिखातिसुभीषणाम् ५४

ततस्तुशमनादेशाल्लोहस्तंभंसुभीषणाम्

ज्वलतावह्निनातप्तंसमालिङ्गस्थितोऽस्म्यहम् ५५

शीतेक्षुरांबुधाराभिः सित्कोऽहयमकिङ्ग्रैः
 दुःखमन्यद्वसुमहद्वक्तंतत्रयमालये ५६
 ततोनरकशेषेचजन्मासाद्यमुहुर्मुहुः
 पापयोनौमयादुःखमनुभूतंचिरंमहत् ५७
 त्वत्पादजलसंसर्गान्मुक्तोऽहपापरञ्जुना
 गच्छामिपरमंधामदुर्लभंयोगिनामपि ५८
 त्वंमेगुरुर्द्विजश्रेष्ठनमस्तेऽस्तुमहात्मने
 त्वत्प्रसादाद्विमुक्तोऽहपापैर्यामिपुरंहरेः ५९
 भद्रक्रियउवाच-
 पूर्वजन्मकथाराजन्मनुष्योनकदाचन
 अतस्तुतनयंत्यक्तवासर्वदानीतिमाचरेत् ६०
 नीतिग्राहीनृपोयस्तुविपत्तिर्नास्तितस्यवै
 चिरंभुनक्तिपृथिवींकंटकैः परिवर्जिताम् ६१
 यस्मैनरोचतेनीतिर्भूपालायदुरात्मने
 भ्रष्टश्रीरचिरेणापिसभवेन्नात्रसंशयः ६२
 आयुर्बलंयशोमित्रंविजयंसुखमिच्छता
 मंत्रिणः पंडिताराज्ञानियोज्याः सवर्दैवहि ६३
 अवज्ञायमहीर्भर्तुस्त्यजंतेसादरंबुधाः
 सभायांबुधहीनायांनीतिर्बलवतीनहि ६४
 ततोनीतौविनष्टायांसहसाधरणीपतेः
 राजश्रियोविनश्यंतिसकोशबलवाहनाः ६५
 ब्राह्मणान्गणकांश्चैववैद्यांश्चबांधवांस्तथा
 नृपाः कल्याणमिच्छंतिनद्विषंतिकदाचन ६६
 गतश्रीर्गणकद्वेष्टावैद्यद्वेष्टायुवर्जितः
 ज्ञातद्वेष्टानिष्कुलःस्याद्विवजद्वेष्टाखिलार्तिभाक् ६७
 राजानः पितरः प्रोक्ताः पुत्राजानपदास्तथा
 ततोभूपाः पालयंतिप्रजाः पुत्रमिवौरसान् ६८
 पौरलोकेतथाकुर्याद्यथास्त्रेहोनिजात्मजे
 प्रजापीडाकरायेचभूपालाअतिपापिनः ६९
 शिरःस्थाविपदस्तेषांविज्ञेयादीर्घदर्शिभिः

विवेकिनोमहीपालाः पालयंतियथाप्रजाः ७०
 तथातानपिदेवेशः पालयत्यनिशंहरिः
 प्रजानांपालनंदंद्वेऽपिराज्ञेशुभावहे ७१
 द्वाभ्यांविवर्जिताभूपास्तेविज्ञेयानृपाधमाः
 दुष्टानांशासनंचैवशिष्टानांप्रतिपालनम् ७२
 प्रकुर्वतोमहीपालाश्चिरनंदंतिभूतले
 न्यायेनोपार्जितंवित्तंयताद्रक्षेन्महीपतिः ७३
 दुर्वृत्तोहि महीपालोविपत्तौनहिविस्तरेत्
 नृपाः कल्याणमिच्छन्तोनिजराज्यंशुभाशुभम् ७४
 पश्यंतिनित्यंविप्रेन्द्रसत्वराश्चारचक्षुषा
 परचक्रभयंयावन्नायाति चिंतयेद्दयम् ७५
 आगतेतुभयेभूपआचरेन्निर्भयोऽपिच
 ज्ञातौवापिचमित्रेवापुत्रेवापिचमंत्रिणि ७६
 कुर्यान्मुखेनगांभीर्यमनसाप्रेमकेवलम्
 मंत्रिणोज्ञातयःपुत्राः प्रजाश्चातरस्तथा ७७
 गांभीर्यहीनंभूपालंमन्यंतेनहिभूपवत्
 तिष्ठंतिप्रथमंदूरेनसंतिपुरतस्तथा ७८
 लोकाश्रयंनहीच्छन्तित्यक्तगांभीर्यभूपतेः
 एकश्चमंत्रीराजावैचिरंराज्यत्वमिच्छता ७९
 कर्तव्यःसकलेराज्येवृद्धयेनहिभूसुर
 अत्यंतबुद्धिवृत्तीनांभृत्यानांसपदंहरेत् ८०
 तस्मात्संसदिभूपालोभृत्यमन्यंनियोजयेत्
 मूर्खस्त्रीविजितोराजागीतवाद्यरतःसदा ८१
 तुरंगवाहनैर्हीनः सहसाविपदंव्रजेत्
 आचारग्रहणंसत्यंस्ववाक्यप्रतिपालनम् ८२
 गांभीर्यचेतिभूपानांलक्षणानिद्विजोत्तम
 सकथंनृपतिर्यस्तुप्रतापेनविवर्जितः ८३
 सकथंनृपतिर्येनाऽनिर्जितापरमेदिनी
 जितायांपरमेदिन्यांयावत्पादंव्रजेन्नृपः ८४
 प्रतिपादेऽश्वमेधस्यफलंप्राप्नोतिचाक्षयम्

परभूमिजयाकां द्वीहतोनृपतिभिर्युधि ८५
 तदागच्छेत्परंस्थानंविमुक्तःसर्वपातकैः
 युधिप्राप्तजयोराजाप्राप्नोतिपरमंपदम् ८६
 संग्रामेप्राप्तमृत्युर्वादिवीन्द्रसंपदंलभेत्
 त्यक्तशस्त्रंत्यक्तसत्वंपलायनपरायणम् ८७
 योद्धारंयदियोहंतिसभूपोयात्यधोगतिम्
 पलायनपरोयुद्धेतद्वंताचद्विजोत्तम ८८
 तावुभावपितिष्ठेतांनरकेऽत्यतदुःसहे
 युद्धेत्पाहसवान्योद्धातद्वंताचद्विजोत्तम ८९
 तिष्ठेतांतावपिस्वर्गेयावच्चन्द्रदिवाकरौ
 बहुनात्रकिमुक्तेनसंक्षेपादुच्यतेमया ९०
 प्रजापालनकृद्राजाकदाचिन्नावसीदति
 ब्रह्मोवाच-
 इतिब्रुवतिभूपालेतस्मिन्गलितकल्मषे ९१
 पुष्पवृष्टिरभूत्तस्मिन्महतीगगनाद्विज
 अथदूताःसमायाताःकेशवस्यमहात्मनः ९२
 राजहंसयुतंदिव्यंरथमादायसुन्दरम्
 रथंसंतंसमारुद्धिदिव्यंकनकनिर्मितम् ९३
 जगामविष्णुभवनंसराजागतकल्मषः
 विप्रपादोदकस्यैतन्माहात्म्यंतेप्रकीर्तितम् ९४
 तच्छ्रुत्वाभक्तिभावेननरोनिर्वाणमाप्नुयात्
 इतितेकथितंसर्वश्रोतुंयद्वांछितंत्वया ९५
 गच्छब्राह्मणभद्रंतेचक्रिणोनिलयंप्रति
 हरिशर्मोवाच-
 क्षुधानलेनमहताशरीरंमदद्यते ९६
 केनोपायेनभगवन्क्षुधाशांतिर्भवेन्मम
 एतन्मेवददेवेशभक्तस्त्वंभक्तवत्सलः ९७
 प्राप्नोमिसुमहदुःखंनित्यंदग्धक्षुधानलैः
 ब्रह्मोवाच-
 यच्छरीरंत्वयापुष्टंसततंभोजनैःकृतम् ९८

भुञ्चवतस्यशरीरस्यमांसानिद्विजसत्तम
 आत्मतृप्तिंप्रकुर्वन्तिभोजनेनपरस्यये
 मांसानिस्वशरीराणांभुञ्जतेतेपरत्रहि ६६
 व्यासउवाच-
 ब्रह्मणोवचनंश्रुत्वानिष्टुरंद्विजसत्तमः
 पुनस्तुष्टावतंदेवंवचनैः कोमलाक्षरैः १००
 ब्राह्मणउवाच-
 प्रसीददेवदेवेशशरणागतपालक
 न्नमस्वसकलंदोषंसुरश्रेष्ठनमोऽस्तुते १०१
 मलमूलप्रकीर्णानिवपूषिवहतांनृणाम्
 सर्वएवप्रभोदोषाः संतिकेचिद्गुणानच १०२
 कृतंमयामोहवतादूषणांकांतुमर्हसि
 शरणापन्नलोकानांसन्दिर्दोषोनचेद्यते १०३
 आत्मदेहस्यमांसानिभोक्तुंब्रह्मन्नशक्यते
 देहिनांवदयद्योग्यंसंतुष्टिर्जायतेयतः १०४
 इत्येवमुक्तंवचनंभक्त्यातेनाग्रजन्मना
 उवाचसदयोब्रह्मासर्वज्ञोब्राह्मणप्रियः १०५
 ब्रह्मोवाच-
 शोकंमाकुरुविप्रेन्द्रशृणुमेवचनंशुभम्
 आहारोलभतेयेनप्रकारेणात्रसंप्रति १०६
 आत्मनोजायतेपुत्रोयथैवात्मातथासुतः
 तस्मात्पुत्रकृतंकर्मलभंतेपितरःखलु १०७
 चिरंतिष्ठसिदेवस्यभवनेऽत्यतशोभने
 एवमुक्तस्ततस्तेनसविप्रः द्वुधयाकुलः १०८
 स्वप्रेसंदर्शनंदत्वापुत्रंवचनमब्रवीत्
 ब्राह्मणउवाच-
 दीक्षितोऽसिसुतश्रेष्ठतथास्तुपरमांशिवम् १०६
 तवास्मिजनकःसौम्यममदुःखंनिशामय
 तपःप्रभावैःपरमंधामप्राप्तंमयासुत ११०
 द्वुधानलेनसंतप्तस्तत्रसीदाम्यहंसदा

यदामयिपितृस्नेहस्तवास्तिसुतसंप्रति १११
 तदान्नमुदकंचापिमदर्थदीयतांद्विज
 यत्किंचिद्दीयतेपुत्रैःपित्रर्थंक्षितिमंडले ११२
 लभंतेपितरस्तद्वयत्पुत्राःपितृदेहजाः
 पुरापरमयाभक्त्यापूजितोभगवान्मया ११३
 गीतैर्वाद्यैश्वनृत्यैश्वस्तवपाठैश्वशोभनैः
 गंधैर्धूपैश्वनैवेद्यैर्धृतपूर्णप्रदीपकैः ११४
 पाद्यार्घ्याचमनीयैश्वध्यानैरावाहनादिभिः
 नदत्तंजगदीशायकृपणेनमयात्मज ११५
 अन्नमत्रमपिक्वापिनैवेद्यंपापहारिणे
 अतिथेर्नकृतापूजातोयैरन्यैः कदाचन ११६
 ज्ञातीनांयाचकानांचसंतुष्टिर्नकृतामया
 तेनैवकर्मणापुत्रनारायणगृहेऽपिच ११७
 क्षुधानलेनसंतप्तः सीदामिप्रतिवासरे
 अतोऽन्नतोयदानानिदरिद्रायद्विजातये ११८
 दत्वाक्षिप्रसुरश्रेष्ठप्राणरक्षांकुरुष्वभोः
 अथवानकरोषित्वंनिष्टुरत्वाद्यदाभवान् ११९
 स्वमांसान्येवभोद्यामितदावैविष्णुमंदिरे
 अथाऽसौक्षुधितोविप्रःशुष्ककंठोष्टतालुकः १२०
 इत्युक्त्वादीक्षितंपुत्रमदृश्यःसहस्राभवत्
 ततः प्रभातेविमलेप्रादुर्भूतेदिवाकरे १२१
 स्वप्नेयदुक्तंपित्रातुचिंतयामासदीक्षितः
 आत्मनः कर्मदोषेणपरलोकेऽपिमत्प्रिता १२२
 क्षुधयादग्धसर्वाङ्गःसीदतिप्रतिवासरम्
 धिगस्तुमांमंदधियंकृपणप्रवरञ्जनम् १२३
 मयापिपितृपुरयेननकिञ्चिदपिदीयते
 इतिसंचिंत्यबहुधादीक्षितोऽपिद्विजोत्तम १२४
 ददौदानानिविप्रेभ्यः श्रद्धाभक्तिसमन्वितः
 तेनपुरुयप्रभावेणतृष्यारहितःक्षुधा १२५
 तस्थैनारायणागरेयावत्कालंशृणुष्वतत्

चतुर्युगसहस्राणि ब्रह्मणोऽह प्रकीर्तिम् १२६
 भवंति तस्मिन्नेवा हिमनवश्चतुर्दश
 इन्द्राश्चतुर्दश प्रोक्तास्तस्मिन्नेवदि नेचते १२७
 भुजते ब्राह्मणः श्रेष्ठविषयान्स्वान्पृथक्पृथक्
 एकस्मिन्ब्रह्मदिवसे भुक्तवास्वान्विषयाञ्छुभान् १२८
 इन्द्राश्च मनवश्चैव विनश्य अंतिचतुर्दश
 विष्णुलोके स्थिते तस्मिन्हरिशमार्तिभास्वरे १२९
 समस्तसुखदेरम्येब्रह्मणो दिवसो गतः
 तत्रासौ कालमेतावद्भुक्त्वा भोगान्मनोरमान् १३०
 परमं ज्ञानमासाद्य प्रविवेश हरे स्तनुम्
 व्यासउवाच—
 अन्नतो यसमंदानं संसारे नास्ति जैमिने १३१
 सर्वदानफलान्येव अन्नतो य प्रदानतः
 न च पात्रपरीक्षाचन कालनियमः क्वचित् २३२
 अन्नतो य प्रदाने षुनिरुक्तस्तत्वदर्शिभिः
 अन्नतो य प्रदानानि कर्तव्यानि सदैव हि १३३
 एतत्पठं तिमनुजाः परमादरेण माहात्म्यमन्नजलयोश्च तथा द्विजानाम्
 ते प्राप्य चान्नजलदानफलं ततोऽतेनारायणस्य निलयं सुखदं प्रयांति १३४
 इति श्रीपद्मपुराणे क्रियायोगसारे अन्नदानजलदानमाहात्म्यं नाम
 एकविंशतिमोऽध्यायः २१

द्वाविंशोऽध्यायः

जैमिनिरुवाच—
 गङ्गायाः शुभमाहात्म्यं विष्णुपूजाफलं तथा
 अन्नदानस्य माहात्म्यं जलदानस्य चोत्तमम् १
 विप्रपादोदकस्यापि माहात्म्यं पापनाशनम्
 त्वत्प्रसादाच्छ्रुतं सर्वं सेति हासं गुरोमया २
 इदानीं मुनिशार्दूलश्रोतुमिच्छामि सादरम्
 एकादश्याः फलं सर्वं सर्वपातकनाशनम् ३
 कस्मादेकादशी श्रेष्ठातस्याः कोवाविधिः स्मृतः

कदाचिक्रियतेकिंवाफलंतस्यावदस्वमे ४
 कावापूज्यतमातत्रदेवतासद्गुणार्थव
 अकुर्वतः स्यात्कोदोषस्तन्मेवकुमिहार्हसि ५
 व्यासउवाच-
 एकादश्याःफलंसर्ववकुंनारायणादृते
 शक्नोतिनान्योविप्रर्षेतस्माद्वच्मिसमासतः ६
 सृष्टादौपुरुषश्रेष्ठःसंसारंसचराचरम्
 सर्वेषांदमनार्थायसृष्टवान्पापपूरुषम् ७
 द्विजातिहत्यामूर्द्धनंमदिरापानलोचनम्
 स्वर्णस्तेयंच वदनंगुरुतल्पगतिः श्रुतिः ८
 स्त्रीहत्यानासिकंचैवगोहत्यादोषबाहुकम्
 न्यासापहारणग्रीवंभूणहत्यागलंतथा ९
 परस्त्रीगतवुक्ताग्रंसुहल्लोकवधोदरम्
 शरणापन्नहत्यादिनाभिगर्तावधिंकटिम् १०
 गुरुनिंदासविथभागंकन्याविक्रयशेफसम्
 विश्वासवाक्यकथनंपायुंप्रीतिवधांघ्रिकम् ११
 उपपातकरोमाणंमहाकायंभयंकरम्
 कृष्णवर्णपिंगनेत्रंस्वाश्रयात्यंतदुःखदम् १२
 तंदृष्टापापपुरुषमत्युग्रंपुरुषोत्तमम्
 सदयश्चिंतयामासप्रजाक्लेशहरःप्रभुः १३
 सृष्टोऽयदुर्जनः क्रूरःस्वाश्रयक्लेशदायकः
 प्रजानांदमनार्थायसृजाम्येतस्यकारणम् १४
 अथासैभगवान्विष्णुर्भूवस्वयमंतकः
 ससर्जरौरवादीश्चनिरयान्पापिदुःखदान् १५
 पापंयःसेवतेमूढोनयातिपरमंपदम्
 यमाज्ञयाव्रजेत्तत्रनरकंरौरवादिकम् १६
 एकदाभगवान्विष्णुःप्रजानांदुःखनाशनः
 वैनतेयंसमारुह्यजगामयममंदिरम् १७
 तंदृष्टाजगतामीशंनारायणमनामयम्
 धूपाद्यैःपूजयामासभास्करिस्तुष्टमानसः १८

यमेनाभ्यर्चितोविष्णुः सर्वलोकैकनायकः
 उवासद्विजशार्दूलपीठेकनकनिर्मिते १६
 तत्रोपविष्टोभगवान्यमेनसहैत्यहा
 शुश्रावक्रंदनंध्यानंदक्षिणस्यांदिशिप्रभो २०
 अथासौकमलाकांतोविस्मयाविष्टमानसः
 उवाचेतियमंतेषांकुतोऽयक्रंदनध्वनिः २१
 यमउवाच-
 देवपातकिनोमत्यानिरयेऽत्यतदुःखदे
 स्वहस्तार्जितदोषेणसीदंतिचममालये २२
 पापवृक्षफलंविष्णोभोक्तुमत्यंतदुःखदम्
 रुदंतिपापिनस्तस्मात्तेषांध्वनिरसौमहान् २३
 इत्युक्तः सूर्यपुत्रेणकृष्णाः कमललोचनः
 जगामसहसातत्रपापवंतोरुदंतिते २४
 तान्दृष्टापापिनोमत्यान्नौरवादिषुसंस्थितान्
 भगवांश्चिंतयामासहदिजातदयःप्रभुः २५
 मयासृष्टाः प्रजाः सर्वादोषेणनिजकर्मणाम्
 मयिस्थितेऽपिनरकेसीदंत्येकांतदुःखदे २६
 एतच्छान्यच्छविप्रेन्द्रविचिंत्यकरुणामयः
 बभूवसहसातत्रस्वयमेकादशीतिथिः २७
 ततस्तान्पापिनःसर्वान्कारयामासतच्छ्रुतम्
 तेचसर्वेपरंधामययुर्गलितकल्पषाः २८
 तस्मादेकादशींविष्णोमूर्तिंविद्धिपरात्मनः
 समस्तदुष्कृतिश्रेष्ठंवतानांवतमुत्तमम् २९
 एकादशींतिथिंकृत्वापावयंतींजगत्रयम्
 शंकितःपापपुरुषो विष्णुंस्तोतुमुपाययौ ३०
 ततोबद्धाञ्जलिर्भक्त्यासपापपुरुषोद्विज
 तुष्टावकमलाकांतंभगवंतंजनार्दनम् ३१
 तस्यस्तवंसमाकर्ण्यप्रसन्नःपरमेश्वरः
 उवाचाहंप्रसन्नोऽस्मिकिंतेऽभिमतमुच्यताम् ३२
 पापपुरुषउवाच-

सृष्टोभगवताविष्णोनिजानुग्रहदुःखदः
 एकदश्याः प्रभावेणक्षयं प्राप्नोमि सांप्रतम् ३३
 मृतेमयिजगत्यस्मिन्स्वर्वेते च शरीरणः
 भविष्यन्ति विनिर्मुक्ताभव बंधैः शरीरणः ३४
 सर्वेषु च विमुक्तेषु देहिश्चेषु पूरुषम्
 संसारकौतुकागारे कैस्त्वं क्रीडिष्य से प्रभो ३५
 क्रीडितुं यदि ते वांछा जगत्कौतुक मंदिरे
 एकादशी तिथि भयात्तदामांत्राहि केशव ३६
 अन्यैः पुराय सहस्रैस्तु मांहं तुं न हि शक्यते
 शक्नोत्येका दशी पुराया मांहं तुं वरदो भव ३७
 मनुष्यपशु कीटेषु तथा ७ न्येषु च जंतुषु
 पर्वते षु च वृक्षे षु स्थाने षु च जले षु च ३८
 नदीषु च समुद्रे षु वने षु प्रांते षु च
 स्वर्गे मर्त्ये च पाता लेदे वगं धर्व पक्षिषु ३९
 एकादशी तिथि भया द्वूया न्विष्णोपलायितः
 कुत्रापि निर्भयस्थानं न च तेन च कुत्रचित् ४०
 कोटि ब्रह्मारण डमध्ये षु देव देव सनातन
 एकादश्यांति थौस्थातुं मया स्थानं न लभ्यते ४१
 एकादश्यामहं कुत्रवत्स्यामि निर्भयः प्रभो
 तन्मेकथयदेवे शत्वया सृष्टोऽस्म्यहेतुकः ४२
 व्यासउवाच-
 इत्युक्त्वा पापपुरुषः क्लेशनाशनमच्युतम्
 भूमौनिपत्यचक्रं दस्त्रवद्वाष्पविलोचनः ४३
 ततः प्रहस्य भगवान्मधुकैटभमर्दनः
 एकादशी भया त्रस्तमुवाच पापपुरुषम् ४४
 श्रीभगवानुवाच-
 उत्तिष्ठ पापपुरुषत्यजशोकं मुदं कुरु
 एकादश्यांति थौयत्रतवस्थानं वदा मिते ४५
 एकादश्यांसमायांत्यांप्रपुनन्त्यांजगत्रयम्
 स्थातव्यमन्नमाश्रित्यभवतापापपुरुषः ४६

अन्नमाश्रित्यतिष्ठंतंभवंतंपापपूरुषम्
 नहनिष्यतिमन्मूर्तिरियमेकादशीतिथिः ४७
 तद्वेवोऽपिविप्रर्षेतत्रैवांतर्हितोऽभवत्
 कृतार्थःपापपुरुषोययौचसयथागतः ४८
 तस्मादन्नंनभोक्तव्यंकदाचिदपिसत्तमैः
 आत्मनोहितमिच्छद्विःसंप्राप्तेहरिवासरे ४९
 संसारेयानिपापानितान्येवैकादशीदिने
 अन्नमाश्रित्यतिष्ठंतिश्रीमन्नारायणाज्ञया ५०
 कुर्वतांसर्वपापानिनरकान्निष्कृतिर्भवेत्
 येचान्नंभुञ्जतेऽत्रापितेजेयाः पापिनांवराः ५१
 भूयोभूयोदृढंवच्मश्रूयतांश्रूयतांजनाः
 नभोक्तव्यंनभोक्तव्यंनभोक्तव्यंकदाचन ५२
 ब्रह्मक्षत्रियविट्शूद्रैरन्यैश्चद्विजसत्तम
 सवैरैकादशीकार्याचतुर्वर्गफलप्रदा ५३
 अष्टादशनिमेषास्तुकाष्टाप्रोक्तामनीषिभिः
 त्रिंशत्काष्टाभिरुक्ताचकलासर्वार्थदर्शिभिः ५४
 द्वाणंत्रिंशत्कलाभिःस्यान्मुहूर्तोद्वादशक्षणैः
 त्रिंशन्मुहूर्तालोकानामहोरात्रःप्रकीर्तिः ५५
 तैःपञ्चदशभिःपक्षोविज्ञेयोद्विजसत्तम
 पक्षाभ्यांशुक्लकृष्णाभ्यांमासस्तुपरिकल्पितः ५६
 तस्मिन्मासेद्विजश्रेष्ठपक्षयोःशुक्लकृष्णयोः
 महापातकयुक्तोऽपिकरोत्येकादशींयदि ५७
 सर्वपापविनिर्मुक्तोविष्णुलोकमवाप्नुयात्
 मातानप्रोच्यतेमातामाताद्येकादशीतिथिः ५८
 इहैवपालयेन्मातासवैत्रैकादशीतिथिः
 एकादशीव्रतंत्यक्त्वाव्रतमन्यत्करोतियः ५९
 स्वकरस्थंमणित्यक्त्वालोष्ठंगृह्णातिमूढधीः
 एकादशीव्रतंयैस्तुकृतंभक्तिसमन्वितैः ६०
 तैस्तुयज्ञाकृताःसर्वेव्रतानिसकलानिच
 एकादश्यांचभुञ्जन्तियेमोहात्पापिनोनराः ६१

शुक्लायांवापिकृष्णायांतेषांरुष्टः सदाहरिः
 तेनधर्माः कृताः सर्वेलङ्घितायेनसातिथिः ६२
 यथासमस्तदेवानांश्रेष्ठोविष्णुः प्रकीर्तिः
 तथासर्वव्रतानांचश्रेष्ठमेकादशीव्रतम् ६३
 आदित्यानांयथासूर्योनक्षत्राणांयथाशशी
 तथासर्वव्रतश्रेष्ठं प्रोक्तमेकादशीव्रतम् ६४
 वृक्षाणांचयथाश्वत्थोवेदानांसामकीर्तितम्
 तथासर्वव्रतश्रेष्ठं प्रोक्तमेकादशीव्रतम् ६५
 कवीनामुशनाश्रेष्ठोवर्णनांब्राह्मणोयथा
 तथासर्वव्रतश्रेष्ठं प्रोक्तमेकादशीव्रतम् ६६
 व्यासः श्रेष्ठोमुनीनांचदेवर्षीणांचनारदः
 तथाव्रतानांसर्वेषांश्रेष्ठमेकादशीव्रतम् ६७
 यथासमस्तदानानामन्नदानंवरंस्मृतम्
 तथासर्वव्रतश्रेष्ठं प्रोक्तमेकादशीव्रतम् ६८
 यथापुरायसमंमित्रं नास्ति शास्त्रसमोगुरुः
 तथैवैकादशीतुल्यं व्रतं नास्ति जगत्रये ६९
 इन्द्रियाणांयथाश्रेष्ठं मनः प्रोक्तं मनीषिभिः
 मासानांकार्तिकः श्रेष्ठः पाराडवानांयथार्जुनः ७०
 यथासमस्तशास्त्राणांश्रेष्ठावेदाः प्रकीर्तिः
 तथाव्रतानांप्रवरंस्मृतमेकादशीव्रतम् ७१
 वेदागमपुराणेषु शास्त्रेष्वन्येषु च द्विज
 कुत्राप्येकादशीतुल्यं व्रतं प्रोक्तं नकोविदैः ७२
 निर्भयामानवाः सर्वेतिष्ठं तिक्ष्णितिमरणले
 एकादशीव्रतं कृत्वाकिंकरिष्यति भास्करिः ७३
 एकामेकादशीं सम्यकुर्वतांकिंकरोयमः
 एकादशीव्रतं तस्मात्कर्तव्यं हिशुभप्रदम् ७४
 एकादशीव्रतविधिं संक्षेपात्कथयाम्यहम्
 समाहितमनाभूत्वाशृणु सत्तमजैमिने ७५
 दशम्यांप्रातरुत्थाय कर्तव्यं दंतधावनम्
 ततस्तैलादृतेस्नानं कर्तव्यमन्नवज्ञैः ७६

ततोविष्णुं समभ्यर्च्य पाद्याद्यैर्जगदीश्वरम्
 हरिध्यानपरो भूत्वा एकभोजनमाचरेत् ७७
 आमिषं लवणं चैव तथामां संमसूरकम्
 बृहन्माषं तथाशाकं दशम्यां परिवर्जयेत् ७८
 द्विर्भोजनं परान्नं च मधूनि मैथुनं तथा
 भोजनं कांस्यपात्रे षुदशम्यां परिवर्जयेत् ७९
 निम्बपत्रं च वृंताकं दग्धं जंबीरमेव च
 घृतहीनं तथागव्यं दशम्यां परिवर्जयेत् ८०
 अत्यन्तभोजनं चैव अत्यन्ताशनभोजनम्
 तां बूलभक्षणं चैव दशम्यां परिवर्जयेत् ८१
 दशम्यां यानिवस्तूनि निषिद्धानि द्विजोत्तम
 द्वादश्यामपितान्येव निषिद्धानि न संशयः ८२
 दशम्यां विप्रशार्दूलद्वादश्यामपि वैष्णवः
 सम्यग्वत्फलप्रेप्सुर्नकुर्यान्निशिभोजनम् ८३
 अतोहविष्यं कृत्वा तु दशम्यां सत्वरो व्रती
 अपराह्नेपुनः कुर्याद्विधिनादं तधावनम् ८४
 सायं देवालयं गत्वा गृहीत्वा कुसुमाञ्जलिम्
 केशवं मनसा ध्यायन्मंत्रमेतमुदीरयेत् ८५
 एतदगृहीतं गोविंदमयात्वत्पुरतो व्रतम्
 सिद्धिं गच्छ तु निर्विघ्नं तव पादानुकं पया ८६
 अतिचंचलचित्तोऽहलोभमोहमयोनरः
 शक्नोम्येतद्ब्रतं कर्तुं किंतवानुग्रहादृते ८७
 इमौ मंत्रौ पठित्वा तु तमेव कुसुमां जलिम्
 दत्वा नारायणायाथ दंडवत्प्रणमेद्दुवि ८८
 तस्मिन्नेव गृहे विष्णोर्विष्णु स्मरणं तप्तः
 कुशेन शश्यामा स्तीर्यभूमौ शयनमाचरेत् ८९
 ततः प्रभाते विमलेन कुर्यादं तधावनम्
 कल्लोलै मुखशुद्धिं तु कुर्याद्वादशभिर्बुधः ९०
 नित्यक्रियां प्रकुर्वात विष्णुपूजा दिक्क्रियाम्
 ततो निशायां विप्रेन्द्रसकलै वर्तिभिर्जनैः ९१

एकत्रजागरंकुर्यात्पुरतोजगतांपते:
 समातृकःसभार्यश्चसभ्रातासपितातथा ६२
 तथासपुत्रमित्रश्चकुरुतेजागरंहरे:
 सतिष्ठेद्विष्णुभवनेचिरंव्रतकरोद्विज ६३
 शङ्खचक्रादिकंचित्रंयोलिखेद्विष्णुमंदिरे
 बहुजन्मकृतंपापंहरेत्स्यजनार्दनः ६४
 तंडूलचूर्णपंकेनविष्णोरायतनेषुच
 अन्यैर्वन्यैश्ववाचित्रंलिखेत्स्यफलंशृणु ६५
 पुत्रपौत्रप्रपौत्रैश्चभुद्भेद्वसकलंशुभम्
 शेषेविष्णुपुरंगत्वातत्रमोक्षमवाप्नुयात् ६६
 वासरेकमलाभर्तुर्ध्वजारो पणकृन्नरः
 उद्घृत्यकोटिपुरुषान्नारायणपुरंवजेत् ६७
 पताकावल्लभिर्युक्तंविष्णोरायतनंजनः
 मण्डयत्यवनीपालःसलभेत्प्रतिजन्मनि ६८
 पताकाप्रचलंतीचयावद्वतिवायुना
 तत्कर्तुःपातकंसर्वतावदेवविनश्यति ६९
 पताकावलयाःप्राज्ञैर्नानावर्णाहरेगृहै
 स्थापितव्याः परंस्थानमिच्छद्विरिवासरे १००
 विष्णोःशिरसियच्छत्रंधत्तेचारुतरंजनः
 प्रतिजन्मनिविप्रर्षेक्षत्रीभवतिसक्षितौ १०१
 वासरेवासुदेवस्यपुष्पमंडपकृन्नरः
 प्रतिपुष्पंलभेत्पुरुयंवाजिमेधशतोत्तरम् १०२
 वासुदेवदिनेपुष्पैःसुंगधैर्मंडयन्बुधः
 यत्नादपिचकर्तव्यंचतुर्वर्गफलाप्तये १०३
 योवस्त्रगृहनिर्माणंकुरुतेहरिवासरे
 ससौधवासीविप्रर्षेभवतित्रिदशालये १०४
 निर्मायवस्त्रभवनंतत्रबद्धातिमानवः
 श्वेतंवालोहितंवापिकृष्णंवासोऽच्युतप्रियः १०५
 शालिग्रामशिलांतत्रप्रतिमांवाश्रियःपते:
 पञ्चामृतेनसंस्नाप्यस्थापयेद्वक्तितो व्रती १०६

आदौस्वस्त्ययनंकुर्यात्संकल्पंचतथाबुधः
 यत्वादपिचकर्तव्यंचतुर्वर्गफलाप्तये १०७
 भूतशुद्धिंनिजांविप्रविधानंशास्त्रभाषितैः
 ततश्चैकमनाभूत्वागृहीत्वापुष्पमुत्तमम् १०८
 ध्यायन्नारायणंदेवंहृदयांभोजवासिनम्
 आसीनंहेमपीठेचतथामणिमयेऽपिच १०९
 आसीनंहेमपीठेमणिमयज्वलनालंकृतंक्रीडवेशंबिभ्रल्ले
 खोज्ज्वलाभ्रद्युतिरुचिरतनुंदीर्घदोर्भिश्वतुर्भिः
 नित्यंविभ्राजमानंसकलकरलयैःसायुधैः पद्मनेत्रैः पश्यंतंश्रीमुखंतच्छ्रमनुद-
 मनिशंतंभजेऽपाङ्गदृष्ट्या ११०
 आगच्छभगवन्देवसहितः श्रीपतेःप्रिय
 कर्तव्याहिमयाभक्त्यासपर्यास्मिन्क्तेतत्व १११
 सर्वलक्षणसंपन्नलक्ष्म्यासहजगद्गुरो
 अस्मिन्वरासनेतिष्यावत्पूजांकरोमिते ११२
 समस्तलोकविरुद्यातकीर्तेनारायणप्रभो
 कद्यित्तेकुशलंसर्वसर्ववदसुरार्चित ११३
 पाद्यंगृहाणदेवेशनारायणसुवासितम्
 पादद्वयरजोहारिपवित्रमतिशीतलम् ११४
 अर्घ्यददामितेविष्णोदूर्वापल्लवसंयुतम्
 अखंडतंडलोपेतंपुंडरीकनिभेक्षण ११५
 इदमाचमनीयंतेसुपवित्रंददाम्यहम्
 गृहाणपरमानंदपरमानंदवर्द्धनम् ११६
 मयादत्तेनगंधेनजरासंधविनाशन
 तवास्तुभूषितंगात्रंलक्ष्मीनाथसुगंधिना ११७
 ददाम्यहंपवित्रार्थंजगतामादिकारकम्
 इदमाचमनंदेवतद्गृहाणसुरेश्वर ११८
 सृष्टोऽयविधिनापूर्वदेवानांतुष्टिवृद्धये
 अतस्तुभ्यंसुरश्रेष्ठधूपोऽयदीयतेमया ११९
 तमसः स्तोमसंहर्ताघृतपूर्णोजनार्दन
 तवास्तुप्रीतयेदेवएषदीपोजनार्दन १२०

सोत्तरीयमिदंवस्त्रंबस्तिश्रोणिसुशोभनम्
 ददाम्यहंतेदेवेशसोपवीतंजगदृगुरो १२१
 अन्नंचतुर्विर्धंस्वादुरसैः षडिंभसमन्वितम्
 मयानिवेदितंभक्त्यागृहाण परमेश्वर १२२
 मुखदुर्गन्धहरणंकर्पूरखदिरान्वितम्
 गृहाणविष्णोतांबूलंकैवल्यदमहामते १२३
 विधिनानेनगोविन्दमुपहरैरनुत्तमैः
 पूजयेत्संवृतोभक्त्याप्रहरेषुचतुष्वपि १२४
 नानोपहारान्हरयेयोयच्छेद्विवासरे
 वित्तशाठयंनकर्तव्यं कर्मणांफलमिच्छता १२५
 ततस्तुव्रतिभिः सर्वैर्नारायणपरायणैः
 निशिजागरणंकार्य्यनृत्यगीतस्तवादिभिः १२६
 प्रदक्षिणंद्विजश्रेष्ठनामानिकमलापते:
 सर्वपापविनाशीनिस्मर्तव्यानिव्रतेरतैः १२७
 स्फुरंतंप्रतिवक्त्रेभ्योहरिनामध्वनिंजना:
 शृणवंतितेविमुक्ताःस्युर्महद्विः पापसंचयैः १२८
 नपाखंण्डजनालापः कर्तव्योहरिवासरे
 पाखंडालापमात्रेणसर्वधर्मोविनश्यति १२९
 नारायणयशोगीतंप्रतिकंठंविनिःसृतम्
 श्रुत्वामूढानतृप्यंतिश्वानोवीणाक्वरण्यथा १३०
 संतोहर्षसमायांतिश्रुत्वागीतंजगत्पते:
 समस्तपापविध्वंसिवीणाक्वाण्यथामृगाः १३१
 गायंतंहरिगीतानिनृत्यंतिनृत्यमुत्तमम्
 तृप्यंतिव्रतिनोदृष्ट्वातृप्यंतिकमलापते: १३२
 व्रतिनोयेनतृप्यंतिविष्णोरायतनेद्विज
 प्रतिजन्मनिवैतेषांपशुताशाश्वतीभवेत् १३३
 नयेगीतानिगायंतिव्रतिनोहरिवासरे
 विहीनावचनैस्तेचभ्रमंतिप्रतिजन्मनि १३४
 मृदंगादीनिवाद्यानिकर्तत्यानिहरेःपुरः
 यतोवाद्यैर्भवेत्तुष्टेभगवान्मधुसूदनः १३५

कुर्वति जागरं विष्णोर्वेदाध्ययनमुत्तमम्
पुराणपठनं वापि कर्तव्यं वैष्णवैज्ञैः १३६
रामायणं भागवतं भारतं व्यासभाषितम्
अन्यानि च पुराणानि पाठ्यानि हरिवासरे १३७

ये पठन्ति पुरो विष्णोर्यैशृगवन्ति हरे दिने
प्रत्यक्षरेलभंते तेकपिलादानं फलम् १३८
निशि जागरणं कुर्यात्सानं दो वैष्णवो जनः
जितनिद्रो भवेत्सम्याध्यायते केशवं हृदा १३९
प्रदक्षिणा कारतया भूयो भूयो हरे दिने
निपत्य दगडवद्धूमौ प्रणमे द्वजनार्दनम् १४०
ततः प्रभाते विमले कृतं पंचमहाध्वरः
हरिं संस्नाप्य दुधेन पूजयेद्भक्तिमान्वती १४१
ब्रतस्य दक्षिणां द्यान्निजशक्तया द्विजन्मने
ततस्तु द्वादशी मध्ये ब्रती पारणमाचरेत् १४२
पारणं कुरुते यस्तु विलंध्य द्वादशी तिथिम्
जन्मकोट्यर्जितं पुराणं तस्य चैव विनश्यति १४३
द्वादशी तिथिमध्ये तु कर्तव्यं पारणं बुधैः
नकदाचित्रयोदश्यां ब्रतस्य फलमिच्छुभिः १४४
उपवास दिने विप्रनिशायाम पिपवैष्णवः
उपवास फलप्रेप्सुर्यकात्स्वापं विवर्जयेत् १४५
विनाजागरणं नूनमुपवासो निरर्थकः
अतो जागरणं कार्यमुभयोरपि पक्षयोः १४६
एकादशी ब्रतं येन विधिनानेन कुर्वते
सत्यं सत्यं द्विजश्रेष्ठसर्वेतमोक्षगामिनः १४७
जन्ममृत्युहरणैकनिदानं सेंद्रदेवनिकरैरपि कार्यम्
वासुदेवदिव सब्रतसारं जैमिनेत्वमनिशं कुरुयतात् १४८
इति श्रीपद्मपुराणे क्रियायोगसारे एकादशी माहात्म्ये द्वाविंशोऽध्यायः २२

त्रिविंशोऽध्यायः

व्यास उवाच-

पूर्वकोचरशोनामराजाऽभूत्क्षितिमंडले
 शांतःपरमधर्मज्ञोराजनीतिविदांवरः १
 सत्यवादीजितक्रोधोजितवैरिसमुद्घयः
 नारायणार्चनपरोहरिसेवा रतःपरः २
 सुप्रज्ञानाममहिषीतस्यासीत्प्रियवादिनी
 सर्वलक्षणसंपन्नापतिसेवापरायणा ३
 एकादशीव्रतरतासर्वप्राणिहितैषिणी
 जातिस्मरामहाभागासुशीलावरवर्णिनी ४
 सराजादशमींकृत्वासदारः परमार्थवित्
 एकादशीनिशीथिन्यांजागरंकर्तुमुद्यतः ५
 तत्रांतरेद्विजः कश्चिच्छौरिनाममहीपतेः
 आजगाममहातेजास्तस्यजागरमण्डपम् ६
 तमायांतंसभूपालोनारायणपरायणः
 पाद्याद्यैःपूजयामाससदारोऽत्यतहर्षितः ७
 तेषांमध्येसूपविष्टःसविप्रोऽखिलतत्ववित्
 विष्णुपूजापरांस्तत्रददर्शव्रतिनोबहून् ८
 पूजयन्तिहरिंकेचिन्नानापुष्पैर्मनोरमैः
 गंधैर्धूपैस्तथादीपैरुपहैरनुत्तमैः ९
 गङ्गामृद्भूषिताकेचित्तुलसीपत्रमालया
 अलंकृताहरेरग्रेनृत्यन्तिव्रतिनोमुदा १०
 केचिद्ग्रायन्तिगीतानिललितानिहरेःपुनः
 करतालंसमादायव्रतिनोभगवत्प्रियाः ११
 स्तवैरनुत्तमैःकेचिन्नारायणमनामयम्
 स्तुवन्तिजगतामीशंदिव्यार्थैःकोमलाक्षरैः १२
 श्वेतचामरवातेनशीतलेनजगत्पतेः
 वीजयन्तिहरेःप्रीतिंकेचिद्विमहतीतथा १३
 केचिद्वीणादिकंवाद्यंललितंशुचिमंगलम्
 वादयन्तोमहात्मानः केचिद्ग्रायन्तिकेशवम् १४

सराजाराजमहिषीद्वावप्यत्यंतहर्षितौ
 गायतांललितंगीतंनृत्यतांनृत्यमुत्तमम् १५
 तौदंपतीमहात्मानौनृत्यगीतादिकारिणौ
 वाचामधुरयाप्राहसशौरिब्राह्मणोत्तमः १६
 शौरिरुवाच-
 धन्योऽसित्वंमहीपालधन्याचमहिषीतव
 चरित्रंयुवयोरेतन्मङ्गलंभुविदुल्लभम् १७
 त्वांवद्यामियतः कश्चिन्नदृष्टोवैष्णवोत्तमः
 त्वयाभूमिभुजापृथ्वीधन्येयंनात्रसंशयः १८
 एकादशीवतमिदंपवित्रंभगवत्प्रियम्
 सदारःकुरुषेभूपतस्मात्त्वंवैष्णवाग्रणीः १९
 समद्वीपैकनाथश्चसदारस्त्वंनृपोत्तम
 नारायणाग्रतः प्रीत्यायतोनृत्यसिगायसि २०
 चरित्रंयुवयोरेतद्वंपत्योर्दृष्टमद्भूतम्
 कस्माद्बुद्धिरियंजातायुवयोरतिनिर्मला २१
 व्यासउवाच-
 तस्येदंवाक्यमाकरण्यशौरिनाम्नोद्विजन्मनः
 ईषद्वास्यमुखीप्राह सुप्राज्ञातमथोद्विजम् २२
 सुप्राज्ञोवाच-
 एकादशीप्रभावेनपूर्वमावांद्विजोत्तम
 अतिपातकिनौमुक्तौसूर्यजेनमहात्मना २३
 जातिस्मृतिप्रभावेणदिव्यमेकादशीब्रतम्
 कुर्वःसंप्रतिविप्रेन्द्रपरमस्थानकाङ्गाया २४
 शौरिरुवाच-
 यदिनूनंवरारोहेपूर्वजातिंत्वमात्मनः
 वेत्सिमेब्रूहितांश्रोतुंजायतेकौतुकंहृदि २५
 पूर्वस्थिताकाभवतीपतिर्वाकः स्थितस्तव
 कथंभास्करिणात्यक्तौयुवांपातकिनावपि २६
 सुप्राज्ञोवाच-
 अप्रकाश्यमिदंवाक्यंयद्यपिद्विजसत्तम

स्थितास्मिवारमुख्याऽहरतिशास्त्रविशारदा २७
 तस्मिञ्चन्मनिपापानिधोराणि सुबहूनिच
 मयाकृतानिविप्रेन्द्रनरककलेशदानिवै २८
 अर्यनित्योदयोनामशूद्रः स्वाचारवर्जितः
 परदारहरः क्रूरः परद्रव्यापहारकः २९
 सुरापोमित्रहंताचभूणहापरहिंसकः
 अत्यहंकारयुक्तश्चधर्मनिंदाकरः सदा ३०
 एकदाज्ञातिभिः सर्वैः परित्यक्तोहिसदूषतैः
 आजगामममागारंवेश्याविभ्रमलोलुपः ३१
 युवानं सुंदरं दृष्टातमेनं द्विजसत्तम
 मयापिप्रीतिमासाद्यसंतुष्टः सुरतैरपि ३२
 ततोऽनुभूयसुरतं मयासहतपोधन
 अयमाहचमांप्रेमणाविनयावनतोवचः ३३
 अहं सुरतशास्त्रज्ञः परित्यक्तः स्वबंधुभिः
 यदित्वं मन्यसेतस्मिंस्तिष्ठाम्यत्रत्वयासह ३४
 विनयावनतं वाक्यमिदं शुश्रावतद्विवज
 दंपतीभावमासाद्यसहानेन स्थितास्म्यहम् ३५
 कदाचिद्विवजशार्दूलएकादश्यांतिथैहरेः
 महद्विः पीडिताहं च देहदेहावघातकैः ३६
 तस्मिन्नेव द्विजश्रेष्ठज्वरजर्जरदेहया
 नपीतमुदकं नान्नभुक्तं च परयाभिया ३७
 ममस्त्वेहोदयोऽयचतस्मिन्नेव दिनेहरेः
 तत्याजान्नं च तोयं च विषरणाइव जन्मना ३८
 अथरात्रौद्विजश्रेष्ठदीपं प्रज्वाल्य सर्पिषा
 मयाकृतं जागरणं ज्वरापहतचेतसा ३९
 नारायणहरेकृष्णारक्षमामिति जल्पता
 मुहुर्मुहुरनेनापि कृतं जागरणं निशि ४०
 उपवासप्रभावेण केशवो द्वारणेन च
 आवयोः सकलं पापं विनष्टमभवद्विवज ४१
 ततः प्रभातेविमले भगवत्युदितेरवौ

ज्वरादिताहंपंचत्वंगताब्राह्मणसत्तम ४२
 संप्राप्तपंचतांदृष्ट्वामामयंचततःशुचिः
 सहत्यामरणंभेजेनिंदितःसकलैर्जनैः ४३
 सूर्यजस्यततःप्रेष्यैर्ज्वलदग्निभेक्षणैः
 बद्धवादृढेनपाशेननीतौदुर्गमवर्त्मना ४४
 शुभकर्माशुभंवापिचित्रगुप्तोयमाज्ञया
 सर्वविचारयामासमूलात्सतुविचक्षणः ४५
 चित्रगुप्तउवाच-
 यद्यप्येतौमहाबाहोमहापातकिनांवरौ
 तथापिपातकैर्मुक्तौद्योकादश्यामुपोषणात् ४६
 अनिच्छयापियःकुर्यात्पुण्यमेकादशीव्रतम्
 सोऽपिगच्छेत्परंस्थानंसर्वपापविवर्जितः ४७
 इत्युक्तश्चित्रगुप्तेनधर्मराजोमहायशाः
 आसनात्सहसोत्थायववंदेताममुंचसः ४८
 सुगंधैश्चंदनैर्दिव्यैधूपैःपुष्पैश्चमृत्युना
 सुवर्णाभरणैरेवमंडितौपापवर्जितौ ४९
 फलैर्नानाविधैस्तत्रमधुरैरमृतोपमैः
 भास्करिःकारयामासप्रीत्याभोजनमावयोः ५०
 अथस्तुत्वास्तवैर्दिव्यैःस्वयमावांयमः प्रभुः
 समारोप्यरथेदिव्येप्रोवाचेतिकृताञ्जलि ५१
 यमउवाच-
 युवांपुण्यवतांशेषौसर्वपापविवर्जितौ
 यत्रास्तेभगवान्विष्णुर्गच्छेतांतत्रसंप्रति ५२
 इत्युक्तौधर्मराजेनविनयावनतेनवै
 अथैतदुक्तमावाभ्यांनत्वातत्पादपङ्कजे ५३
 गंतव्यनान्यथादेवतद्विष्णोःपरमंपदम्
 किंत्वस्तिनरकंद्रष्टुत्वदगृहस्थंस्पृहावयोः ५४
 यमाज्ञयाततोविप्ररथमारुद्यशोभनम्
 दुष्प्रेद्यानिरयादृष्टाश्रावाभ्यांतत्रविस्तराः ५५
 ब्राह्मणउवाच-

तत्रावस्थापापवतांयायादृष्टाः पतिव्रते
 विस्तरेण समारूप्या तुंतास्ताः सर्वास्त्वमर्हसि ५६
 पुरयात्मानः पथायेन वजन्ति यम मंदिरम्
 पापात्मानश्च सुश्रोणितमेकथय विस्तरात् ५७
 पुरयात्माकीदृशं पश्येत्तत्र वै वस्वतं प्रभुम्
 पुरयात्मनां पापिनां च पंथानं सुखदुःखदम् ५८
 सुप्राज्ञो वाच-
 आदौ ब्रवी मिपं थानं नृणां पुरय वता महम्
 शृणुष्व द्विज शार्दूल शृणु वतां प्रीति वर्द्धनम् ५९
 प्रस्तरैर्विस्तरैर्बद्धो दिव्यवस्त्रैः समावृतः
 भाति पुरय वतां पंथाः सर्वोपद्रव वर्जितः ६०
 कवचिद्गंधर्वकन्याभिर्गायते गानमद्भूतम्
 कवचिन्मञ्जुशरीरा भिरप्सरो भिश्च नृत्यते ६१
 कवचिद्वीणा कवणं नानावाद्यं च क्रुम्नोरमम्
 कवचित्कुसुमवृष्टिश्च कवचिद्वायुश्च शीतलः ६२
 कवचित्प्रपाशीत तोया कवचिद्वभुक्तिशालिकाः
 कवचिद्वेवाश्च गंधर्वाः पठंति स्तवमुत्तमम् ६३
 कवचित्कवचिद्वीर्धिकाश्च फुल्लपद्माः सुशोभनाः
 सुच्छायाः पादपाः कवापि पुष्पितावं जुलादयः ६४
 ततस्तु सुखसम्पन्नाः पथिगच्छंति मानवाः
 पुरयात्मानो द्विजश्रेष्ठ सुखमृत्युमवाप्यच ६५
 केचित्तुरंगमारुढानानालंकारभूषिताः
 उद्दरडधवलच्छत्रैर्गच्छंत्यावृत्यमस्तकम् ६६
 केचिद्यांतिगजारुढारथारुढाश्च केचन
 यानारुढाजनाः केचित्सुखेन यम मंदिरम् ६७
 केचिद्वेवाङ्ग्नाहस्तन्यस्तचामरवायुभिः
 गच्छंति वीजितामत्याः स्तूयमानाः सुरर्षिभिः ६८
 केचिद्विव्यायुधधराः स्वकचन्दनविभूषिताः
 भुजंतोयांतितां बूलं पुरयात्मानोयमालयम् ६९
 निजगात्रत्विषाके चिज्ज्वालयं तोदिशो दश

वजंतिशमनागारंजलग्रहनिवासिनः ७०
 केचिद्वपायसंदिव्यंभुजतोयांतिसत्तम
 सुभक्षणंप्रकुर्वतःपथियांतः सुखेनच ७१
 केचिद्वृग्धंपिबंतश्चकेचिदिक्षुरसंतथा
 केचित्तक्रंपिबंतश्चगच्छंतियममंदिरम् ७२
 केचिदधीनिभक्षंतः केचिन्नानाफलानिच
 केचिन्मधुपिबंतश्चपुण्यवंतोवजंतिवै ७३
 तानागतांस्ततोदृष्ट्वाबहून्धर्मपरायणान्
 भास्करांप्रीतिमासाद्यस्वयंनारायणोभवेत् ७४
 चतुर्बाहुःश्यामवर्णःप्रफुल्लकमलेक्षणः
 शङ्खचक्रगदापद्मधारीगरुडवाहनः ७५
 स्वर्णयज्ञोपवीतीचस्मरचारुमहाननः
 किरीटीकुरुडलीचैववनमालाविभूषितः ७६
 चित्रगुप्तोमहाप्राज्ञश्चंडाद्यायमकिंकराः
 सर्वेनारायणकाराबभूवुर्मधुरोक्तयः ७७
 ततःस्वयंधर्मराजस्तान्स्वर्वान्मनुजोक्तमान्
 परमांप्रीतिमासाद्यमित्रवद्वार्चयेद्विवज ७८
 दिव्यरत्नैःफलैश्चैवतेषांपुण्यवतान्नृणाम्
 भोजनंकारयत्वितुतानुवाचाथभास्करिः ७९
 यमउवाच-
 यूयंसर्वेमहात्मानोनरकक्लेशभीरवः
 निजकर्माभावेणगम्यतांपरमंपदम् ८०
 संसारेजन्मसंप्राप्यपुण्यंयः कुरुतेनरः
 समेपितासमेभ्रातासमेबंधुसमःसुहृत् ८१
 इत्युक्ताधर्मराजेनतेसर्वेद्विजसत्तम
 दिव्यंरथंसमारुद्घनारायणपुरंगताः ८२
 पुण्यात्मनांगतिःप्रोक्तासमासेनद्विजोक्तम
 पापात्मनांशृणुगतिंविस्तरेणवदाम्यहम् ८३
 षडशीतिसहस्राणियोजनानिदुरात्मनाम्
 प्रोक्तोमार्गस्यविस्तारः सर्वदुःखान्वितःसच ८४

कुत्रचिद्विहिवृष्टिश्चकुत्रचिद्वाशमवर्षणम्
 कवचित्क्वचिद्विवजश्रेष्ठसंतप्तंतप्तवालुकम् ८५
 कवचित्क्वचित्तीक्ष्णशिलाः कवचित्पशिलास्तथा
 कवचित्क्वचिच्छस्त्रवृष्टिः कवचिदंगारवर्षणम् ८६
 कवचिदग्निरिवातीव संतप्तावांतिमारुताः
 गंभीरांधकराः कवापितृणावर्तमुखाद्विज ८७
 कवचित्कंटकवृष्टिश्चनाराचमयकंटकैः
 पाषाणश्रेण्याः कवापिदुःखरोहाः सपन्नगाः ८८
 गच्छंतिपापिनस्तत्रशुष्ककंठोष्टतालुकाः
 एवंबहुविधक्लेशेषायाजलविवर्जिते ८९
 तस्मिन्मार्गेद्विजश्रेष्ठपापिनोयांतिदुःखिताः
 नाम्नाविमुक्तकेशाश्वप्रेताकाराभयंकराः ९०
 रुधिरौघप्लुताः केचित्केचित्कर्दमभूषिताः
 केचित्केचिद्वकृष्णांगाः पथिगच्छंतिपापिनः ९१
 क्रंदंतोव्यथयाकेचित्स्ववद्वाष्पाकुले द्वणाः
 शोचंतः स्वानिकर्माणिकेचिद्वच्छंतिपापिनः ९२
 कस्यचिद्वर्मपाशस्यबंधनंपापिनांगले
 कंकालेकस्यचिद्वद्वाः कस्यचिद्वपदद्वये ९३
 गलेसूचीसमुल्कीर्णपाशंदत्वादृढंरुषा
 आकृष्यंतेयमप्रेष्याः केषांचिद्वकृतैनसाम् ९४
 वर्त्मस्थानुरुपाषाणान्वहंतः कर्णरन्ध्रकैः
 अयोधारांश्चशीष्मिर्वर्जंतिपथिपापिनः ९५
 कांश्चिद्वजेषुपाशेषुनयंतियमकिंकराः
 ग्रीवासुपापिनः केचित्करप्रहरणैर्दृढैः ९६
 द्विष्टद्विष्टायमप्रेष्यानयंतियमकिंकराः
 यांत्यधः शिरसः केचिद्वृद्ध्वपादास्तथापरे ९७
 गच्छंतिबाहुभिः केचिदेकपादाश्वकेचन
 इत्येवंविकृताकारात्रार्तावविरावणाः ९८
 यमदूतैस्ताड्यमानाः पापिनोयांतितत्पथे
 तेष्वागतेषुसर्वेषुपापात्मासुरुषायमः ९९

दिव्यांमूर्तिरपि त्यज्य बभूवा त्यंतं भैरवः
 त्रिंशद्योजन दीर्घां गोवापी सदृशलोचनः १००
 धूम्रवर्णो महाते जाः प्रलंबो धर्घरध्वनिः
 सुदीर्घदशनश्रेणिः शूर्पोपमनखावलि १०१
 प्रचण्डमहिषारूढः संदृष्ट दशनच्छदः
 दंडहस्तश्वर्मपा शोभ्युकुटी कुटिलाननः १०२
 चित्रगुप्तो महामायः क्रोधारुणितलोचनः
 अद्वाष्टहा संकुर्वाणः समवर्ती विराजते १०३
 चंडाद्याः किंकराः सर्वे पाशमुद्ररपाणयः
 बभूवुर्भैरवाः क्रुद्धागर्जतो जलदा इव १०४
 जहिजह्याशुपापिष्ठान्भिन्धिच्छिंदयविंधय
 समंतादेवधावंतो वलगांतियमकिंकराः १०५
 तानाहपततः सर्वान्पापिनो धर्मराट्प्रभुः
 तर्जयेत्कालदंडेन त्यजन्हुं कारनिः स्वनम् १०६
 यमउवाच-
 रेरेपापादुराचारायुष्माभिरविवेकिभिः
 अहो कृतानि पापानि आत्मपीडाकराणयपि १०७
 मस्तकोपरि तिष्ठतं नेत्राध्वं समवर्तिनम्
 ज्ञात्वा पिमांजी विते शंयुष्माभिः पातकं कृतम् १०८
 पुरायात्मनाम हं बंधुर हं पापात्मनां रिपुः
 इति कुत्रापि युष्माभिर्नश्रुतं श्रवणैः स्वकैः १०९
 निरयादुःसहाः संतिनानादुःखसमन्विताः
 पापिनो भुंजते तांश्चयुष्माभिर्नेत्रिविश्रुतम् ११०
 मत्वामिथ्यैव युष्माभिश्चर्चाममदुराशयाः
 अद्यसैव स्वकैनन्त्रै दृश्यतां कृतपातकाः १११
 वित्तांध्येन वचो मत्तायूयं सर्वे सदैव हि
 च क्रिरेपापजालानि युष्माभिः सततं यथा ११२
 तथा पापफलं दुष्टाभुंजतां क्रंदने न किम्
 सुप्राज्ञो वाच-
 इत्युक्त्वा भास्करिदेव श्वित्रगुप्तमुवाच ह ११३

एतेषांपापकर्माणिमहाभागविचारय
 धर्मराजवचः श्रुत्वाचित्रगुप्तोमहत्तदा ११४
 तेषांयावंतिपापानितावंतिप्राहचोदितः
 ततस्तेपापिनः सर्वेक्रंदंतिद्विजसत्तम ११५
 इत्यूचुःशमनंभीताश्वर्मपाशेनियंत्रिताः
 पापिनऊचुः
 अस्माभिर्यानिपापानिकृतानिभास्करात्मज ११६
 के स्थिताः साक्षिणस्तत्रकेवायूयंनिवेदिताः
 अशुभंवाशुभंवापियतोऽस्माभिःकृतंपुरा ११७
 तथाचदृष्टंकेनात्रपुरोऽस्माकंनिगद्यताम्
 ततःप्रहस्य भगवान्कोपेनमहताद्विज ११८
 आहूयसाक्षिणः सर्वानिदंवचनमब्रवीत्
 यमउवाच-
 यूयंसर्वेयथावृत्तंसंनिधौसाक्षिणस्तथा ११९
 आकाशंपृथिवींचैवजलंचतिथयस्तथा
 दिनंरात्रिरुभेसंध्येधर्मश्वेतेतुसाक्षिणः १२०
 तेषांपापात्मनामूचुः सर्वकर्मशुभाशुभम्
 यस्ययस्यचवेलायांकर्मयद्यदिकारितम् १२१
 सससाक्षीतस्यतस्यजगादयमसन्निधौ
 तच्छ्रुत्वापापिनः सर्वेसाध्वसाकृष्टमानसाः १२२
 सकंपहदयास्तस्थुर्मेवंदृष्टामृगाइव
 ततस्तुदंतावलिभिः कुर्वन्कडकडध्वनिम् १२३
 धर्मराट्कालदंडेनताञ्जघानपृथक्पृथक्
 ताडिताधर्मराजेनतेसर्वेकृतपातकाः १२४
 क्रंदंतिनिजकर्माणिशोचंतःप्राप्ससाध्वसाः
 ततस्तान्पापिनः सर्वान्दूताश्वंडादयोरुषा १२५
 नरकेषुयमादेशाद्रौरवादिषुचिक्षिपुः
 तपनेचिक्षिपुःकांश्चिदवीचौकृतपातकान् १२६
 संघातेकालसूत्रेचमहारौरवकेतथा
 संतप्तेवालुकाकुंडेकुंभीपाकेतथापरान् १२७

निरुच्छवासेमहाघोरेचिक्षिपुश्वप्रमद्दने
 असिपत्रवनेघोरेनानाभक्षेषुपापिनः १२८
 वैतरण्यांतथाकेऽपिचिक्षिपुर्यमकिंकराः
 घोरेविष्टाहदेकांश्चित्तुषांगारास्थिकंटकैः १२९
 पूर्णनितांतसंतप्तेचिक्षिपुर्यमकिंकराः
 पुरीषलेपनेचैवपुरीषभोजनेतथा १३०
 स्वमांसभोजनेचैवस्थापितायमकिंकरैः
 श्लेष्माणांभुंजतेकेचित्केचिद्वीर्यचभुंजते १३१
 पिबंतिकेचिन्मूत्राणिकेचिद्रक्तानिपापिनः
 केषांचिद्वदनेष्वेवजलौकाःपन्नगोपमाः १३२
 पूर्यतेपन्नगाश्वैवयमदूतैर्भयंकरैः
 उत्पाद्यतेऽतिसंतप्तैर्जिह्वाश्वद्विजसत्तम १३३
 केषांचित्कर्णरंधेषुमुखेषुचकृतैनसाम्
 तप्तैलानिपूर्यतेनिर्द्यैर्यमकिंकरैः १३४
 केषांचित्खङ्गधाराभिर्बहुंचचरणंतथा
 कर्णादिनासिकाश्वैवच्छिंदंतिचदुरात्मनाम् १३५
 शयनंकुर्वतेकेचिज्ज्वलदंगारसंचये
 केचिन्नाराचतुल्येषुशयनंकंटकेषुच १३६
 कर्दमेषुचतप्तेषुकांश्चिच्छमनकिंकराः
 पातयंतिद्विजश्रेष्ठकेशेष्वाकृष्यपापिनः १३७
 वमनेषुचकेषांचिन्नखसंधिषुपापिनाम्
 तप्तसूचीसहस्राणिप्रक्षिपंतिमुहुर्मुहुः १३८
 संतप्तलोहशूलाग्रेकांश्चिदारोपयंतिवै
 क्रंदंतिकंटकैस्तीक्ष्णैः केषांचिन्मस्तकानिवै १३९
 गृहीत्वाहस्तपादेषुशाल्मलिद्वमकंटकैः
 निष्कुर्षंतिरुषाकांश्चिदार्त्तरावविराविणः १४०
 बद्धवागलेषुपाषाणंकांश्चिच्छमनकिंकराः
 रक्तगर्तेपयोगर्तेपातयंतिपुनःपुनः १४१
 याम्यैदूतैरुद्धिरंतिशिरांसिपापिनांनृणाम्
 चूर्णयंत्युपलैर्याम्यामुहुर्मुहुरतिक्रुधा १४२

वक्षोमध्येषुकेषांचिल्लोहकीलकसंचयान्
 आरोपयंतिलोकानांक्रंदतांदुरितात्मनाम् १४३
 चक्षुषिबडिशैःकेषामुत्पाटयंतेकृतैनसाम्
 केषांचिन्नासिकाएवपूर्यतैवृश्चिकैद्विज १४४
 केषांचिद्वृक्षशाखायांबद्धवापादांश्चपाशकैः
 ज्वालयंतितलेवहिंसधूमंयमकिंकराः १४५
 धूमपानंप्रकुर्वन्तितेतत्रकृतकिल्विषाः अं
 अधोमुखाऊर्ध्वपादास्तस्थुराचन्द्रतारकम् १४६
 मुसलैर्मुद्ग्रैः केचित्ताडयमानाःपुनः पुनः
 याम्यैदूतैरुद्गिरन्तिशोणितानिव्यथाकुलाः १४७
 अन्धकारमयेगेहेपूतिगन्धवतिद्विज
 दंशैश्चमशकैश्चैवकेचित्सीदंति पापिनः १४८
 भस्मानिभुञ्जतेकेचित्कृमीन्केचिद्वभुञ्जते
 केचिद्वुर्गन्धमांसानिकेचिद्वपूतिमृत्तिकाम् १४९
 श्वभिव्याघैःशृगालैश्ववज्जदन्तनखैस्तथा
 ऋद्वैःकेचिद्वद्यमाणाः क्रंदन्तिरुधिराप्लुताः १५०
 नितांतोग्रविषैः सर्पैर्भद्यमाणास्तथापरे
 अन्येमहिषशृंगाग्रनिर्भिन्नवक्षसोद्विज १५१
 पतन्तिमूर्च्छिताः पृथ्वद्यसिंचंतोरुधिरैर्महीम्
 यमदूतधनुर्मुक्तैरैराशीविषोपमैः १५२
 जर्जराखिलदेहाश्वलुठंत्यन्येमहीतले
 तप्तायः पिण्डनिलयंतसपाषाणमेव च १५३
 दंशशस्त्रेणकेषांचित्कुष्णांतिवदनेषु च
 नासारन्धेषुकेषांचिद्यमदूतामुखेषु च १५४
 श्वासानिलनिरोधार्थनासारन्धंवयंतिवै
 केषांचित्तीक्षणाधाराभिर्यमशाक्तिभिरुद्धैः १५५
 उत्पाटयंतेंगचर्माणियमदूतर्महाबलैः
 कांश्चिद्गृहीत्वाकेशेषुनिपात्यपृथिवीतले १५६
 कीलैः पादादिभिर्घातैस्ताडयंतिसदैवहि
 केचित्क्वारांबुधाराभिः संतप्ताः कृतपातकाः १५७

द्वारांबुपानंकुर्बतिक्रंदंतोवहुधाद्विज
 पित्तपानंमहाभागकेचित्कुर्वन्तिपापिनः १५८
 स्तुहीक्षीराणिकेचिद्विपिबंतिपापिनांवराः
 केषांचित्स्वपतांभूमौवक्षःसुयमकिंकरैः १५९
 दीयंतेगुरुपाषाणाः संतप्ताः पर्वतोपमाः
 काषखंडद्वयंदत्त्वाग्रीवायांचगलेतथा १६०
 उदग्रमुखंबधन्तिकेषांचिदृढपाशकैः
 आरोप्यवृक्षशाखायांकांश्चिद्भूमौक्षिपंतिच १६१
 उत्थापयंतिभूमौचप्रक्षिपंतिपुनः पुनः
 एवंतेपापिनःसर्वे कुधितास्तृष्टितास्तथा १६२
 त्राहित्राहीतजल्पंतोरुदंतियातनागृहे
 युगकल्पांतपर्यंतंभुक्त्वानिरययातनाम् १६३
 नातिभुक्त्वापापशेषेजायंतेपापयोनिषु
 पापयोनौसमुत्पन्नाभवंतिव्याधिपीडिताः १६४
 हीनांगाअधिकांगाश्वदुःखिनः पापसेवकाः
 अपुत्राअतिमूर्खाश्वपरहिंसापरायणाः १६५
 अल्पायुषोऽल्पमतयः कुभार्यापतयस्तथा
 नित्यंपापानिकर्माणिकर्मणामनसागिरा १६६
 पुनःपापप्रभावेननिरयंयांतिपूर्ववत्
 तस्मात्पापंनकर्तव्यंकदाचिदपिसत्तमैः १६७
 नराणांकृतपापानांनरकान्नास्तिनिष्कृतिः
 संक्षेपात्पापिनांदुःखंनिरुक्तंद्विजसत्तम् १६८
 सम्यग्वक्तुंकः क्षमोस्तिवर्षायुतशैरपि
 दुर्गतीनांततोदृष्टामनुजानांकृतैनसाम् १६९
 आवांविमानमारुद्ध्वनारायणपुरंगतौ
 कल्पकोटिसहस्राणिभुक्त्वाभोगान्हरेगृहे १७०
 जातौवैराजवंशेऽस्मिन्विशुद्धेद्विजसत्तम
 अत्रभुक्त्वाखिलान्भोगान्सर्वसंपत्समन्वितान् १७१
 सुखमृत्युंसमासाद्यगंतव्यंपरमंपदम्
 एकादशीव्रतसमंव्रतंनास्तिजगत्रये १७२

अनिच्छयापियत्कृत्वागतिरेवंविधाऽवयोः

एकादशीव्रतंयेतुभक्तिभावेनकुर्वते १७३

नजानेकिंभवेत्तेषांवासुदेवानुकम्पया

इतितेकथितंसर्वपृष्ठंब्राह्मणसत्तम १७४

विष्णोर्दिवसमाहात्म्यंकिमन्यच्छ्रोतुमर्हसि

व्यास उवाच-

तस्यैतद्वचनंश्रुत्वासविप्रः परमार्थवित् १७५

एकादशीव्रतेचित्तंचकारसुदृढंनिजम्

सराजाराजमहिषीचिरंभुक्त्वा वसुंधराम् १७६

अंतेविष्णुपुरंगत्वाप्राप्तवंतौपरंपदम्

व्रतराजस्यमाहात्म्यंयेशृणवंतिपठंतिच १७७

पापजालैर्विनिर्मुक्तालभंतेहरिसन्निधौ १७८

इति श्रीपद्मपुराणेक्रियायोगसारेएकादशीमाहात्म्येत्रयोविंशतिमोऽध्यायः २३

चतुर्विंशोऽध्यायः

सूत उवाच-

एकादश्याःफलंश्रुत्वासुप्रीतोजैमिनिस्ततः

कृताञ्जलिरुवाचेदंकृष्णादैपायनंप्रभुम् १

जैमिनिरुवाच-

विष्णोर्देवस्यमाहात्म्यंत्वत्प्रसादाच्छ्रुतंमया

तुलस्याब्रूहिमाहात्म्यं शृणवतांपापनाशनम् २

व्यासउवाच-

इन्द्राद्यैर्देवतैः सर्वैस्तुलसीभगवत्यसौ

संसेव्यासर्वदाविप्रचतुर्वर्गफलप्रदा ३

स्वर्गेमत्येचपातालेतुलसीदुर्लभासताम्

चतुर्वर्गफलप्राप्तिस्तस्यांभक्तिःकरोतिवै ४

यत्रैकस्तुलसीवृद्धस्तिष्ठत्यपिचसत्तम

तत्रैवत्रिदशाःसर्वेब्रह्मविष्णुशिवादयः ५

केशवः पत्रमध्येचपत्राग्रेचप्रजापतिः

पत्रवृत्तेशिवस्तिष्ठेत्तुलस्याःसवदैवहि ६

लद्मीसरस्वतीचैवगायत्रीचंडिकातथा
 सर्वाश्चान्यादेवपल्यस्तत्पत्रेषुवंसतिच ७
 इन्द्रोऽग्नि शमनश्चैवनैऋतिर्वरुणस्तथा
 पवनश्चकुबरेश्चतच्छाखायांवसंत्यमी ८
 आदित्यादिग्रहाः सर्वेविश्वेदेवाश्वसर्वदा
 वस्वोमुनयश्चैवतथादेवर्षयोऽखिलाः ९
 कोटिब्रह्मारण्डमध्येषुयानितीर्थानिभूतले
 तुलसीदलमाश्रित्यतान्येव निवसन्तिवै १०
 तुलसींसेवतेयस्तुभक्तिभावसमन्वितः
 सेवितास्तेनतीर्थाश्चेवाब्रह्मादयस्तथा ११
 छिन्दंतितृणजालानितुलसीमूलजानिये
 तदेहस्थांब्रह्महत्यांक्षिणत्तितत्त्वणाद्धरिः १२
 ग्रीष्मकालेद्विजश्रेष्ठसुगंधैः शीतलैर्जलैः
 तुलसीसेचनंकृत्वानरोनिर्वाणमाप्नुयात् १३
 चन्द्रातपंवाष्ट्रंवातस्यैयस्तुप्रयच्छति
 विशेषतोनिदाघेषुसमुक्तः सर्वपातकैः १४
 वैशाखेऽक्षतधाराभिरद्विर्यस्तुलसींजनः
 सिंचयेत्सोऽश्वमेधस्यफलंप्राप्नोतिनित्यशः १५
 प्रसृतोदकमात्रेणतुलसींयस्यसेचयेत्
 सोऽपिस्वर्गमवाप्नोतिसर्वपापविवर्जितः १६
 कदाचित्तुलसींदुग्धैःसेचयेद्योनरोत्तमः
 तस्यवेशमनिविप्रष्ठेलद्मीर्भवतिनिश्चला १७
 गोमयैस्तुलसीमूलंयःकुर्यादुपलेपनम्
 संमार्जनंचविप्रष्ठेतस्यपुण्यफलंशृणु १८
 रजांसितत्रयावंतिदूरीभूतानिजैमिने
 तावत्कल्पसहस्राणिमोदतेविष्णुनासह १९
 प्रदीपंयस्तुसंध्यायांस्थापयेत्तुलसीतले
 सयातिमंदिरंविष्णोःकुलकोटिसमन्वितः २०
 गोभ्यःश्वभ्यःखरेभ्यश्चमनुष्येभ्यश्चरक्षति
 शिशुभ्यस्तुलसींयस्तुतंरक्षेत्केशवः सदा २१

तुलस्यारोपणंयस्तुभक्तिः कुरुतेनरः
 समृतः परमंमोक्षंप्राप्नोत्येवनसंशयः २२
 प्रभातेतुलसींपश्येद्भक्तिमान्योनरोत्तमः
 सविष्णुदर्शनस्यैवफलंप्राप्नोतिचाक्षयम् २३
 तुलसींप्रणमेद्यस्तुनरोभक्तिसमन्वितः
 आयुर्बलंयशोवित्तंसंततिस्तस्यवद्धते २४
 तुलसीस्मरणेनैवसर्वपापंविनश्यति
 तुलसीस्पर्शनेनैवनश्यंतिव्याधयोनृणाम् २५
 योऽशनातितुलसीपत्रंसर्वपापहरंशुभम्
 तच्छरीरांतरस्थायिपापंश्यतितत्त्वणात् २६
 तुलसीकाष्ठसंभूतांमालांवहति योनरः
 तद्वेहेपातकंनास्तिसत्यमेतन्मयोच्यते २७
 तुलसीपत्रगलितंयस्तोयंशिरसावहेत्
 गंगायाःस्नानजंपुरायंलभतेनात्रसंशयः २८
 दूर्वाभिरक्षतैः पुष्पैर्नैवेद्यस्तुलसींशुभाम्
 समाराध्यनरोभक्त्याविष्णुपूजाफलंलभेत् २९
 येनार्चिताभगवतीतुलसीकदाचिन्नैवेद्यपुष्पवरधूपघृतप्रदीपैः
 धर्मार्थकामपरमामृतदायिविप्राः किंतस्यविष्णुचरणापचितिप्रयोगैः ३०
 स्थानेषुदोषरहितेषुसुरौघसेव्यामारोपयंतितुलसींहरितुष्टिकर्त्तीम्
 तुष्टोहरिस्त्रिजगतामधिपोऽमुरारिस्तेभ्योददातिपरमंपदमाशुविप्र ३१
 यंजंब्रतंचपितृपूजनमच्युताञ्चादानंयद्यदपिकर्मशुभंमनुष्याः
 कुर्वतिदोषरहितेतुलसीतलेचतान्यक्षयाणिसकलानिभवंतिनूनम् ३२
 यद्वर्मकर्मकुरुतेमनुजः पृथिव्यांनारायणप्रियतमांतुलसींविनाच
 तत्सर्वमेवविफलं भवतिद्विजेन्द्रपद्मेक्षणोऽपिनहितुष्यतिदेवदेवः ३३
 यात्रासुपश्यतिशुभांतुलसींपवित्रांयोभक्तिभावसहितेमनुजोहिनूनम्
 यात्राफलंसकलमेवहरिप्रसादात्तस्याशुसिद्ध्यतिवचःसुदृढंममैतत् ३४
 त्यक्त्वासुगन्धिकुसुमंभुवनैकनाथोमंदारकुन्दनलिनादिकमप्यनन्तः
 गृह्णातिसदगुणमर्यांतुलसींप्रमोदैःशुष्कामपिप्रचुरपापविनाशरक्षाम् ३५
 उत्पाटच्यैवतुलसींभुविनिक्षिपंतिपापाशयाऽमृतलताभनिदानभूताम्
 अज्ञानतोनरहरिस्तुलसीप्रियोऽसौतेषांश्रियंहरतिसंतमेवसत्यम् ३६

मूत्रं पुरीषं तुलसी तले षुकुर्वति येऽपि च मलं सततं मनुष्याः
 देवाश्रये संचित पातकानां तेषां हरत्याशुहरिधनानि ३७
 नारायणस्य पूजा र्थं चिनो मित्वां न मोस्तुते
 कुसुमैः पारिजाता द्यैर्गंधा द्यैरपि केशवः ३८
 त्वयाविनानैति तृप्तिं चिनो मित्वा मतः शुभे
 त्वयाविनामहाभागे समस्तं कर्म निष्फलम् ३९
 अतस्तु तुलसी देवि चिनो मिवरदा भव
 चयनो ऋद्वदुःखं तेयद्वेवि हदि जायते ४०
 तत्काम स्वजगन्नाथे तुलसित्वां न माम्य हम्
 कृताञ्जलि रिमान्मन्त्रान्पठित्वा वैष्णवोजनः ४१
 करतालद्वयं दत्त्वा चिनो ति तुलसी दलम्
 यथानकं पते शाखा तुलस्या द्विजसत्तम ४२
 पत्रस्य च यने देवी भग्नशाखा यदा भवेत्
 तदा हदि व्यथा विष्णो ऋद्यते तुलसी पते: ४३
 शाखा ग्रात्यति तं भूमौ पत्रं पत्रं पुरातनम्
 तेनापि पूज्यो गोविन्दो मधुकैटभर्द्दनः ४४
 कोमलैस्तुलसी पत्रैर्योऽचयेदच्युतं प्रभुम्
 सर्वसलभते शीघ्रं यद्यदि च्छति चेत सा ४५
 जैमिनिरुवाच-
 तुलसी वृक्षसदृशः कोवृक्षोऽस्ति द्विजर्षभ
 तमहं ज्ञातु मिच्छामि ब्रूहि सत्यवती सुत ४६
 व्यासउवाच-
 यथा प्रियतमा विष्णो स्तुलसी सततं द्विज
 तथा प्रियतमा धात्री सर्वपाप प्रणाशिनी ४७
 तुलसी वृक्षमासाद्य याया स्तिष्ठं ति देवता:
 आमलक्या स्तलेता स्तानि वसंति द्विजो तम ४८
 गंगादीनिचतीर्था नितत्रैव द्विजसत्तम
 विष्णु प्रियतमा धात्री पवित्रा यत्रति ष्ठति ४९
 अशुभं वाशुभं वापि यत्कर्मा मिलकी तले
 क्रियते मानवैर्विप्रभवेत्तत्सत्यमक्षयम् ५०

पवित्रैनूतनेः पत्रैर्धार्त्यायः पूजयेद्वरिम्
 समुक्तः पापजालेन सायुज्यं लभते हरेः ५१
 धात्री च तुलसी देवी न तिष्ठेद्यत्र जैमिने
 स्थानं तद पवित्रं स्यान्न च क्रिया फलं लभेत् ५२
 न तिष्ठत्या श्रमेयस्य धात्री च तुलसी शुभा
 तेन कर्म कृतं सर्वं नूनं गच्छति निष्फलम् ५३
 धात्र्या तुलस्याहीनं च निलयं यस्य भूसुर
 अलक्ष्मीः पातकं सर्वं कलिश्वते न तोषितः ५४
 स्थाने तस्मि न्दिज श्रेष्ठ न धात्री तुलसी न च
 श्मशान तुल्यं स्थानं तद्विशेयं तत्वदर्शिभिः ५५
 धात्री च तुलसी यत्र तिष्ठेत त्राखिलाः सुराः
 न धात्री तुलसी पत्रं तत्रैवाखिल पातकम् ५६
 धात्री फलस्वर्जं यस्तु पापहर्त्री वहेद्बुधः
 तस्याश्रित्यतनुं विष्णुः सदाति ष्ठेच्छ्रियासह ५७
 धात्री काष्ठस्य मालां च योवहेन्मतिमान्नरः
 तस्य देहं समाश्रित्य तिष्ठं तिसर्वदेवताः ५८
 धात्री फलस्वर्जं गृह्णन्यत्कर्म कुरुते न रः
 तत्सर्वमक्षयं प्रोक्तं शुभं वायदि वाशुभम् ५९
 यस्तु धात्री फलं भुक्ते मानवोऽखिल तत्ववित्
 तद्वेहाभ्यं तरस्थायि सर्वपापं विनश्यति ६०
 धात्री फलमयीं मालां योवहेद्विवजसत्तम
 ब्रवी मिश्रृणु माहात्म्यं सर्वपापहरं परम् ६१
 श्मशाने ऽपियदामृत्युस्तस्यस्यादैवयोगतः
 गङ्गामरणजं पुरायं संप्राप्नोति न संशयः ६२
 तं दृष्ट्वा पापिनः सर्वेषापजालैः सुदारुणैः
 सद्य एव प्रमुच्यं तेजन्मकोटि शतैरपि ६३
 नित्यं गृह्णाति विप्रेद्रयो धात्री फलकर्दमम्
 दिने दिनेलभेत्पुरायं संप्राप्नोति न संशयः ६४
 धात्री तरुचयो हंति सर्वदेवगणाश्रयम्
 सदाति हरेरं गेघातं नास्त्यत्र संशयः ६५

सर्वदेवमयीधात्रीविशेषात्केशवप्रिया
 सम्यग्वकुंगुणांतस्याब्रह्मणापिनशक्यते ६६
 धात्र्यास्तुलस्याविदधातिभक्तिंयोमानवोज्ञातसमस्ततत्वः
 भुक्त्वाचभोगान्सकलांस्ततोऽतेसमुक्तिमाप्नोतिहरेःप्रसादात् ६७
 इति श्रीपदपुराणेक्रियायोगसारेतुलसीमाहात्म्यंनामचतुर्विंशोऽध्यायः २४

पञ्चविंशोऽध्यायः

जैमिनिरुवाच-

भूयएवमहाभागतुलस्याः पापनाशनम्
 अतिथेः पूजनस्यापिमाहात्म्यंब्रूहिविस्तरात् १

सूतउवाच-

ततोव्यासोमहातेजास्तुलस्याद्विजसत्तम
 माहात्म्यं वक्तुमारेभेशृणवतांपापनाशनम् २

व्यासउवाच-

इयंसाक्षान्महालक्ष्मीस्तुलसीभवगत्प्रिया
 तस्मादिमांनपश्यन्तिवृक्षज्ञानेनजैमिने ३

सदैवतुलसींमर्त्योयथैवभुविसेवते
 तथैवसेन्द्राविबुधाःसेवतेतंसुरालये ४

परब्रह्मस्वरूपेयंतुलसीयत्रतिष्ठति
 तत्रैवकुशलंसर्वसुदृढंप्रोच्यतेमया ५

प्राप्नोतिमृत्युकालेयस्तोयंपातकवानपि
 तुलसीपत्रगलितंस्यातिहरिसन्निधिम् ६

तुलसीमृत्तिकापुराङ्गंयोमृत्युसमयेवहेत्
 समुक्तःसकलैः पापैः पुरंगच्छतिचक्रिणः ७

यस्यस्यात्तुलसीपत्रंमुखेशिरसिकर्णयोः
 मृत्युकालेद्विजश्रेष्ठतस्यस्वामीनभास्करिः ८

पवित्रनामासुमतिर्बभूवपरमार्थवित्
 बभूवब्राह्मणीतस्यबहुलानामधारणी ९

सद्वंशप्रभवासाध्वीपतिसेवापरायणा
 अनपत्यपतिर्नामितत्रैकोस्तिद्विजोत्तमः १०

सरव्यंतेनपवित्रोऽसौचकारद्विजसेविना
 ततोऽनपत्यपतिनाकथालोभेनसत्तमः ११
 उपविष्टःपवित्रोऽसौस्नेहादेकवरासने
 तत्रांतरेमहातेजालोमशोनामसद्विजः १२
 कथयंतौकथाश्चित्राःसमागत्यददर्शतौ
 अथतंलोमशंविप्रंविप्रावुत्थायपीठतः १३
 पाद्यार्घ्याचमनीयाद्यैः पूजयामासतुश्वतौ
 सुप्रीतोलोमशस्ताभ्यांनारायणपरायणः १४
 उवासब्राह्मणश्रेष्ठआसनेकीर्तयन्हरिम्
 आसनस्थंमहात्मानंलोमशंतंकृताञ्जलिम् १५
 पवित्रानापत्यमुनीभक्त्याप्राहतुलौमशम्
 भगवन्स्वर्वधर्मज्ञत्वत्पादयुगलैनृभिः १६
 सद्विग्रह्यैराश्रमोऽयपूतोऽभून्नमावयोः
 कृतानियानिपापानिआवाभ्यांमोहतः पुरा १७
 तानिसर्वाणिनष्टानित्वत्पादयुगदर्शनात्
 भवान्नारायणः साक्षात्पूजनीयोऽमरैरपि १८
 सम्यक्तेपूजनंकर्तुंकिमावांमानुषौक्षमौ
 अतिथेर्याकृतापूजातेऽस्माभिर्निजशक्तिः १९
 अनयाभवसुप्रीतः क्षमस्वदोषमावयोः
 इत्युक्त्वातौमहात्मानौतस्यागंतोः पदद्वये
 निपेततुर्द्विजश्रेष्ठवयस्यौगृहमेधिनौ २०
 व्यासउवाच-
 ततोभक्त्यासुसंतुष्टोलोमशोविदुषांवरः
 युवांविनयिनांश्रेष्ठौद्विजाग्रचौधर्मतत्परौ २१
 आप्यायितोऽस्मिसुतरांयुवयोर्विनयोक्तिभिः
 साक्षाद् ब्रह्माशिवो विष्णुरतिथिः प्रोच्यतेबुधैः २२
 तस्मिन्नेतावतीभक्तिर्युवयोरस्तुमङ्गलम्
 आराधितोऽस्म्यहंसम्यगतिथिर्भूरिभोजनैः २३
 व्यासउवाच-
 ततउत्थायतौविप्रौतत्पादकमलद्वये

भूयोऽपितंनमस्कृत्यप्राहतुलोमशंमुनिम् २४
 ब्राह्मणावूचतुः
 ब्रह्मन्नतिथिपूजायामाहात्म्यंवकुर्महसि
 यांकृत्वाप्राप्यतेमुक्तिर्दुःखलभ्यापिमानवैः २५
 कोऽतिथिः प्रोच्यतेलोकेतस्यपूजाचकीदृशी
 आतिथेयोऽतिथिश्चेमौलभेतेकामुभौगतिम् २६
 लोमशउवाच-
 वानप्रस्थोब्रह्मचारीभिन्नुश्चैषांप्रपूजनात्
 निरुच्यतेगृहंश्रेष्ठमाश्रमेषुचतुर्ष्वपि २७
 चतुराश्रममध्येषुप्रधानागृहिणोमताः
 तैश्चातिथीनांकर्तव्यापूजाभक्तिसमन्वितैः २८
 गृहिणांपरमोर्धमः प्रोक्तश्चातिथिपूजनम्
 आश्रमाचारतोऽभ्रष्टास्तस्तेगृहिणोमताः २९
 वंहत्यतिथिपूजायांदक्षतांगृहिणोयदि
 तदाप्रयोजनंतेषांकिमन्यैः पुरायकर्मभिः ३०
 यस्यनश्रूयतेनामनचगोत्रंनचस्थितिः
 अकस्माद्गृहमागच्छेत्सोऽतिथिः प्रोच्यतेबुधैः ३१
 ब्राह्मणाः दक्षियावापिवैश्यावावृष्टलास्तथा
 गृहागताः पूजिताश्चविष्णुवत्तत्वदर्शिभिः ३२
 चारणालप्रमुखायेऽन्येहीनवर्णसमुद्भवाः
 विष्णुवत्पूजितव्यास्तेपाद्याध्यैर्भूरिभोजनैः ३३
 समागतेष्वतिथिषुप्रयाणंकुरुतेगृही
 अपिसत्वरयादद्यात्पाद्याध्यार्दीनिचद्विजः ३४
 कुर्याद्विकुशलंप्रश्नंवचनैः कोमलाद्वैरः
 कारयेद्दोजनंवापिदिव्यरत्नमुदागृही ३५
 सुखदेमन्दिरेतस्यशश्यनंकारयेद्वुधः
 प्रातर्जिगमिषुदृष्ट्वात्मायांतंविवर्जयेत् ३६
 यदिकर्मविपाकेनगृहीभवतिवित्तवान्
 अतिथ्येनातिथिः पूज्यस्तदहंवच्मिसत्तमौ ३७
 समागतेष्वतिथिषुभक्त्यादद्यात्तृणादिकम्

तृणाभावेनवैब्रूयाद्बूभौतिष्ठेतिभक्तिः ३८
 पादप्रक्षालनार्थंतुदद्यादुदकमुत्तमम्
 अतोमधुरयावाचापृच्छेद्वकुशलादिकम् ३९
 फलादिकंततोदद्याद्बृक्त्याभोजनहेतवे
 तदभावेनमतिमान्मुदाविप्रप्रकाशयेत् ४०
 वदेद्वाहंमहापापीदरिद्रप्रवरोऽतिथे
 कर्तुमिच्छामिभक्तिंतेदैवतंत्रंविरोधकम् ४१
 अनेनविधिनादीनःसत्यक्त्वातिथिपूजनम्
 स्वाचारपतितोनान्योयथोक्तंफलमाप्नुयात् ४२
 अनर्चितोऽतिथिर्यस्यगच्छेद्वैगृहिणोगृहात्
 जन्मकोट्यर्जितंपुण्यंतस्यगच्छतिसंक्षयम् ४३
 एकएवातिथिर्येनभक्तिभावेनपूज्यते
 हरेतस्यहरिःसद्योपातकंकोटिजन्मजम् ४४
 सत्यंवच्मिहितंवच्मिदृढंवच्मिप्रयतः
 विनातिथिसपर्याभिर्गृहिणोनास्तिवागतिः ४५
 सत्यंसत्यंपुनःसत्यमागंतुपूजयाविना
 गतिर्नास्त्येवनास्त्येवनास्त्येवगृहिधर्मिणाम् ४६
 ज्ञातिधर्मइतिरूप्यातोवल्लभोद्वापरेयुगे
 बभूवसर्वधर्मज्ञस्तस्य श्रीवल्लभाह्या ४७
 तेनसर्वाणिकर्माणिकृतानिजातिसेविना
 सौराष्ट्रेवसतिंचक्रेतयासहसभार्यया ४८
 तत्रदुर्ग्रहसंचाराद्वादशाब्दंचवासवः
 नववर्षाबुतेनासीद्विर्भिक्षंसुमहद्विवजौ ४९
 तस्मिन्महतिदुर्भिक्षेलोकास्तदेशवासिनः
 बभूवुर्दुःखिताःसर्वेमर्यादामपितत्यजुः ५०
 ज्ञानभद्रोमहायोगीयुगेद्वापर संजके
 दुर्भिक्षहतसंपत्तिर्भूवात्यन्तदुःखितः ५१
 क्षुधाकुलान्सुतान्दृष्ट्वादारांश्वद्विजसंमतौ
 फलमूलादनार्थायजगामोत्पत्यकांगिरेः ५२
 गिरेरुपत्यकाप्रांतेचिरायुःसबुभुक्षितः

कूष्मारङ्गफलमेकंचलेभेब्राह्मणसत्तमौ ५३
 समादायफलंतद्वहर्षितोऽसौनिजालयम्
 जवैर्जगामविप्रेन्द्रोज्ञानभद्रोमहायशः ५४
 एतस्मिन्नन्तरेविप्रमेघैन्नीलपदैरिव
 आवृतेगगनेवृष्टिर्महासारैर्बभूवह ५५
 समुनिश्चतयावृष्टयाप्लाविताखिलविग्रह
 वनाद्वनचरः कश्चिच्छीतार्तश्चाययौगृहम् ५६
 दृष्ट्वातिथिंतुशीतार्तववंदेशिरसाततः
 ददौतृणासनंभक्त्यातस्मैपाद्यादिकंततः ५७
 ततोमधुरयावाचातेनैवातिथिनासह
 तस्थौस्वस्थेनमनसाप्रज्ञालापंप्रकुर्वता ५८
 गृहिण्यासहगोपेनस्वामिसेवासुदक्षया
 ततः कूष्मारङ्गकंनव्यंपक्वमत्यंतयवतः ५९
 संप्राप्यहर्षितासाध्वीददौभागंविधायसा
 अथासौदुर्बलोगोपोदिनविंशमुपोषणात् ६०
 आतिथेयोमहाभागंददौचातिथयेमुदा
 ततस्तद्गृहिणीसाध्वीस्वामिभक्तिपरायणा ६१
 ददौसापतितंभागंतस्मैचातिथयेमुदा
 अथातिथेस्तयोस्तत्रदंपत्योःसुमहात्मनोः ६२
 अभूद्भागद्वयंभुक्त्वासुप्रीतोद्विजसत्तम
 विष्णुवत्पूजितस्ताभ्यांसोऽतिथिर्दृढभक्तिः ६३
 विश्रामरात्रौतत्रैवप्रातःस्नात्वाचिरंययौ
 गतैवमुपवासेनदिनानामेकविंशतिः ६४
 दंपतीतौमहात्मानौपंचतांययतुस्ततः
 तेनपुण्यप्रभावेणदंपतीतौमहाशयौ ६५
 प्रापतुर्विष्णुसायुज्यंदुल्लभंयोगिनामपि
 तयोःपुण्यप्रभावेणविहितातिथिपूजया ६६
 तस्मिन्नाज्येतुदुर्भिक्षंविनष्टमभवत्ततः
 अत्यंतसुखिनोलोकाः शोकव्याधिविवर्जिताः ६७
 धनधान्यादिसम्पन्नाबभूवुर्धर्मतत्पराः

विनष्टादस्यवस्त्रनृपोऽभूल्लोकपालकः ६८
 निजाचाररतालोकाजलदाः कामवर्षिणः
 पूर्वजाः कोटिपुरुषास्तथैवापरजास्तयोः ६९
 तेनैव कर्मणामुक्तिं जग्मुः पापविवर्जिताः
 निर्दोषाधनसंपन्नाः सर्वलोकैकपूजिताः ७०
 शोकव्याधिविहीनाचववृधेसंततिस्तयोः
 लोमश उवाच—
 आगंतुपूजामाहात्म्यं सेति हासंमयो दितम् ७१
 युवयोः प्रीतयोर्विप्रौक्तिमन्यच्छ्रोतु मिच्छथ
 व्यासउवाच—
 इतिब्रुवति वैतस्मिल्लोमशेतपसांधने ७२
 कालग्रस्तः कृष्णाञ्चाखुस्त्रोत्तस्थौ बिलान्निजात्
 तमुत्थितं बिलात्कृष्णामूषकं क्रोधविह्लः ७३
 पवित्रस्त्रचोत्तस्थौ वदन्नितिमुहुर्मुहुः
 अयं पापाशयोदुष्टो मूषको निशिचाश्रमम् ७४
 खनतेतीक्षणादं तौ धैर्गृहद्रव्यं चकृतं ति
 सर्वेषामेव वर्णनां कृपा श्रेष्ठाप्रकीर्तिं ७५
 साचसर्वेषु कर्तव्यानचदुष्टेषु जंतुषु
 इत्युक्त्वा सौमूषिकं तं द्विजश्रेष्ठकृतैनसम् ७६
 नाराचेनातितीक्षणेन प्राप्तकालं जघानह
 स्त्रवच्छोणितधाराभिः प्लाविताङ्गः समूषकः ७७
 पपातभूमौ विप्रर्षेव्यथयाहतचेतनः
 आखौ निपतितेतस्मिन्दयालुर्द्विजसत्तमः ७८
 हाहाकारं ततः कृत्वासमुत्तस्थौ जवेनसः
 निजकर्णात्समानीयतुलसीपत्रमुत्तमम् ७९
 तस्याखोर्वदने शीर्षेकर्णयोश्च प्रदत्तवान्
 मातस्तु तुलसी देविगोगिन्दह्लादकारिणि ८०
 अस्याखोः कृतपापस्य कुरुत्वं गतिमुत्तमाम्
 इत्युक्त्वा सद्विजश्रेष्ठसर्वलोकोपकारकः ८१
 हरेनारायणानन्तात्युच्चैरकरोद्धवनिम्

तुलसीपत्रसंस्पर्शान्मूषकोवीतकल्मषः ८२
 श्रवणाद्विरामश्चमुक्तोऽभूद्ववंधनात्
 ततोदूतामहाविष्णोः सर्वलक्षणसंयुताः ८३
 आजग्मुःसुरथैः शीघ्रंनेतुंतंगतकल्मषम्
 समारुद्ध्यरथंदिव्यंविष्णुदूतगरौर्वताः ८४
 जगामपरमस्थानंमूषकोद्विजसत्तम
 युगकोटिसहस्राणि स्थित्वानारायणाश्रमे ८५
 ज्ञानमासाद्यतत्रैवमोक्षमाखुर्जगामसः
 व्यासउवाच-
 माहात्म्यंतुलसीदेव्याः कथितंद्विजोत्तम ८६
 इदानींब्रूहिकिंश्रोतुंमहाभागत्वमिच्छसि ८७
 इति श्रीपद्मपुराणेक्रियायोगसारेपंचविंशोऽध्यायः २५

षडिवंशोऽध्यायः

जैमिनिरुवाच-
 कलौयुगेमहाभागसमायातेसुदारुणे
 भविष्यंतिजनाः सर्वेकीदृशास्तद्वदस्वमे १
 व्यासउवाच-
 आद्यंसत्ययुगंप्राहुस्तत्रविप्रादयोजनाः
 नारायणार्चनपराः शोकव्याधिविवर्जिताः २
 सत्योक्तिभाषिणः सर्वेसदयादीर्घजीविनः
 धनधान्यादिसम्पन्नाहिंसादंभविवर्जिताः ३
 परोपकरणाश्चैव सर्वशास्त्रविदस्तथा
 एवंविधाः सत्ययुगेसर्वलोका द्विजोत्तम ४
 राजधर्मग्राहिणश्चभूपालाजनपालनाः
 अहोसत्ययुगस्यास्तिकोव्याख्यातुंगुणंयशः ५
 अधर्मोद्वारणंयत्रजनाः केऽपिनकुर्वते
 त्रेतायुगेसमायातेधर्मः पादोनकंगतः ६
 अल्पशोकान्वितालोकाः केचित्केचिदघाश्रयाः
 विष्णुध्यानरतालोकायज्ञदानपरायणाः ७

वर्णश्रीमाचाररताः सुखिनः स्वस्थचेतसः
 द्वेत्रभूमिकृतः शूद्राः सर्वेब्राह्मणसेविनः ८
 ब्राह्मणश्चमहात्मानोवेदवेदाङ्गपारगाः
 प्रतिग्रहनिवृत्ताश्चसत्यसन्धाजितेन्द्रियाः ९
 तपोवतरतानित्यंदातारोविष्णुसेविनः
 त्रेतायुगस्यावसानेद्वापरेयुगागते १०
 द्विपादहीनोधर्मः स्यात्सुखदुःखान्वितानराः
 केचित्केचित्पापरताः केचित्केचिद्वधर्मिणः ११
 केचित्केचिद्गुणैर्हीनाः केचित्केचिन्महागुणाः
 अत्यन्तदुःखिनः केचित्केचिद्वसुखिनस्तथा १२
 प्रतिग्रहेब्राह्मणश्चकदाचित्कुरुतेस्पृहाम्
 भूभुजैर्धनलोभेनकदाचित्पीडयतेप्रजा १३
 विष्णुपूजापराविप्राः शूद्राश्चद्विजसेविनः
 यदायुगेयुगेधर्मः पादोनतांगतोद्विज १४
 तदाव्यासोविष्णुरूपीवेदभागं चकारह
 कलौयुगेचविप्रेन्द्रसर्वपापैकर्मदिरे १५
 एकपादोभवेद्धर्मः सर्वेपापरताजनाः
 ब्राह्मणाः द्वितियावैश्याः शूद्राः पापपरायणाः १६
 अत्यंतकामिनः कूराभविष्यन्तिकलौयुगे
 वेदनिंदाकराश्चैवद्यूतचौर्यकरास्तथा १७
 विधवासंगमग्राश्चभविष्यन्तिकलौयुगे
 वृत्यर्थब्राह्मणाः केचिन्महाकपटधर्मिणः १८
 सर्वेस्त्रैणाभविष्यन्तिमादकद्रव्यसेविनः
 सदा स्त्रीयोनिनिरताः परद्रव्यं हरंतिच १९
 परान्नलोलुपानित्यं तपोवतपराङ्मुखाः
 पाखराङ्गसङ्गबद्धाश्चभविष्यन्तिकलौयुगे २०
 रक्ताम्बराभविष्यन्तिब्राह्मणाः शूद्रधर्मिणः
 कलौयास्यन्तिनिर्वृत्ताउत्तमात्रतिनीचताम् २१
 नीचाश्चधनसम्पन्नायास्यन्त्युद्घपदं प्रति
 प्रदास्यन्त्युपकारिभ्योदानानिसकलाजनाः २२

यत्वादपिचनेष्यंतिवृषलाविप्रवर्तनम्
 मित्रस्नेहाद्विष्यंतिकूटसाद्यंकलौजनाः २३
 अधर्मबुद्धिलपनाधर्मबुद्धिविलापिनः
 परोक्षनिंदकाः क्रूराः संमुखेप्रियवादिनः २४
 साध्वीवादंविष्यंतिभर्तरंपुश्चलीस्त्रियः
 परस्त्रीहिंसकाश्चैवगोत्रविक्रयिणोद्विजाः २५
 कन्याविक्रयिणश्चैवभविष्यंतिकलौयुगे
 स्त्रीजिताः पुरुषाः सर्वेस्त्रियोऽप्यत्यंतचञ्चलाः २६
 कलौयुगेभविष्यंतिकलौमत्यादुराशयाः
 अल्पसस्यावसुमतीमेधाः स्वल्पोदकास्तथा २७
 अकालवर्षिणश्चापिभविष्यंतिकलौयुगे
 कलौविड्भोजिनोगावः स्वल्पक्षीराश्चजैमिने २८
 घृतहीनंचतत्क्षीरंभविष्यंतिनसंशयः
 आत्मस्तुतिपरालोकाः परनिंदापरायणाः २९
 भविष्यंतिचर्खवर्ज्ञाबालाबहून्नभोजनाः
 पितृयज्ञंकरिष्यंतिदंभार्थब्राह्मणाः कलौ ३०
 सर्वेवचः स्नेहिनः स्युर्यावत्कार्यनसिद्ध्यति
 नरान्धर्मपरान्दृष्ट्वासर्वेचोपहसंतिवै ३१
 वर्धत्यधर्मतोलोकास्तस्मात्पापरताजनाः
 दशद्वादशवर्षेचसमूलोऽप्येतिसंक्षयम् ३२
 जलस्येवभविष्यंतियथावर्षासुवृद्धयः
 ततो लोकाभविष्यंतिकलौगलितयौवनाः ३३
 पंचमेवापिषष्ठेवावर्षेस्त्रीगर्भधारिणी
 बहूपत्याश्चपुरुषाभविष्यंत्यतिदुःखिनः ३४
 नेतुकामाश्चसर्वेऽपिदातुकामानकेऽपिच
 कलौम्लेच्छाभविष्यंतिराजानः पापतत्पराः ३५
 एकवर्णाभविष्यंतिविषयार्थकलौजनाः
 कलेऽप्रथमसंध्यायांहरिनिंदंतिमानवाः ३६
 कलेमध्येनपश्यंतिहरेनार्मानिकेवले
 ब्राह्मणाः क्षत्रियावैश्यावृषलाश्चकलौयुगे ३७

एकवर्णाभविष्यन्तिवर्णश्चत्वारेवच
 यदायदाद्विजश्रेष्ठहानिः सुकृतिनांभवेत् ३८
 वृद्धिश्चपापिनांनृणांजेयावृद्धिस्तदाकलौ
 यद्यप्ययंकलिधोरोमयाप्रोक्तोद्विजोत्तम ३९
 तथाप्यस्तिमहानस्यगुणोगुणवतांवर
 सत्येद्वादशभिर्वैर्भवेत्पुरायस्यसाधनम् ४०
 तदर्थेनचत्रेतायांमासेनद्वापरेभवेत्
 अहोरात्रेणैवविप्रभवेत्तद्विकलौयुगे ४१
 तस्मात्कलियुगेनृणांमत्यनैवोत्तमागतिः
 द्वादशाब्दैयुगेऽन्यस्मिन्हरिमभ्यर्च्ययत्फलम् ४२
 तत्फलंलभतेमत्योहरिमुद्वार्यवैकलौ
 हरेन्नमैकमप्यत्रकलौवदतियोनरः ४३
 कलिर्नबाधतेतंचसत्यंसत्यंनसंशयः
 जैमिनिरुवाच-

मनःशुद्धिविहीनत्वात्समस्तंकर्मनिष्फलम् ४४
 इतिपूर्वत्वयाप्रोक्तंमनोविस्मयदंमम
 कलौसर्वेभविष्यन्तिमनःशुद्धिविवर्जिताः ४५
 तेषांयथाभवेत्कर्मसकलंब्रूहितदूगुरो
 व्यास उवाच-

यत्किंचित्कुरुतेकर्ममत्योधर्मकलौयुगे ४६
 तदर्पयेन्महाविष्णौभक्तिभावसमन्वितः
 विष्णौसमर्पितंकर्मसर्वमेवाक्षयंभवेत् ४७

व्यासउवाच-

इतितेकथितंसर्ववृत्तंब्राह्मणसत्तम
 यच्छ्रुत्वाभक्तिभावेननरोमोक्षमवाप्नुयात् ४८
 सूतउवाच-

एवंप्रबोधितस्तेनजैमिनिः परमात्मना
 क्रियायोगरतोभूत्वाजगामपरमंपदम् ४९
 इमंक्रियायोगसारंव्यासेनोक्तंमहात्मना
 येपठन्तिजनाभक्त्याशृणवंतिचमुक्षवः ५०

तेसर्वेपातकैधौर्र्बहुजन्माजितैरपि
विमुक्ताः परमांमुक्तिंलभंतेनात्रसंशयः ५१
यद्यदिष्टंपठंत्येतच्छृगवन्तिचमुमुक्षवः
लभंतेतत्तदेवाशुप्रसादात्कमलापतेः ५२
श्लोकार्द्धश्लोकमेकंवाश्लोकपादमथापिवा
नरः पठित्वा श्रुत्वाचलभतेवांछितंफलम् ५३
लिखित्वालेखयित्वावायः शास्त्रमिदमर्चयेत्
सविष्णुपूजनस्यैवफलंप्राप्नोतिमानवः ५४
इदमतिशयगुह्यंनिः सृतंव्यासवक्त्राद्दुद्विच्चिरतरपुराणंप्रीतिदंवैष्णवानाम्
चिरमरवराद्यैर्विदितांघ्रेमुरारेः सकलभुवनभर्तुश्क्रिणः प्रीतयेऽस्तु ५५
इति श्रीपद्मपुराणेक्रियायोगसारखण्डेव्यासजैमिनिसंवादेयुगधर्मनिरूपण
पूर्वकंपुराणमाहात्म्यवर्णननामषड्विंशतितमोऽध्यायः २६